

ST. JOHN'S COLLEGE
MAGAZINE

VOL. LXVI

December 1971

P. Mathanand

CONTENTS

				Page
Editorial	Peto ..	2
Victory	Thompson ..	3
Principal's Report	Johnston ..	5
Prize Day Address by Rev. Peter Vaughan	Pagibser ..	11
Distinguished Old Boys	Handy ..	12A
ஆரம்ப பாடசாலை பரிசளிப்பு விழா ஆசிரியரை		13
திரு. டி. எம். இராசரத்தினம் அவர்களின் பிரியாவிடை		16
Namasivayam Edward Jeyasingham		18
Students' Section		20
Woman		49
மாணவர் பகுதி		50
College Activities		89
House Reports		99
Games & Athletics		109
S. Antonipillai		126
Prize List		128
For Head and Heart		134
S. J. C. 150th Anniversary Celebrations		135
O. B. A., Jaffna, Secretary's Report		142
Old Boys' News		144
College Officers		146
G. C. E. (A. L.) Exam 1969—Results		148
Staff December 1971		149

St. John's College Magazine

VOL. LXVI

DECEMBER

1971

Freedom

.....
If ye do not feel the chain
When it works a brother's pain,
Are ye not base slaves indeed,
Slaves unworthy to be freed!

Is true freedom but to break
Fetters for our own dear sake,
And, with leathern hearts, forget
That we owe mankind a debt?
No! true freedom is to share
All the chains our brothers wear,
And, with heart and hand, to be
Earnest to make others free!

They are slaves who fear to speak
For the fallen and the weak:
They are slaves who will not choose
Hatred, scoffing, and abuse,
Rather than in silence shrink
From the truth they needs must think:
They are slaves who dare not be
In the right with two or three.

James Russell Lowell

Editorial....

Our fair isle has been plagued by many a knotty problem—one of the most serious being youth unrest. The modern phenomenon of youth unrest is manifest in almost all parts of the civilised world, but in no other country has it taken such a fearful form, as it has in ours. This armed rebellion, which has blotted the pages of our island's history, has prompted every thinking person to ask the question, "Why has the youth of our country turned to anarchy?" It was found that among the ranks of the insurgents, there were a large number of university students and school-leavers. It is surprising, that rather than averting this turn of events, education has in fact promoted it. In the name of educational opportunity, enormous sums of money, which the country can ill afford, has been spent on education. But when our education has produced university students and school-leavers, who are ready to join a revolutionary movement, it is crystal clear, that something is woefully wrong with our system of education.

The army of arts graduates has been increasing explosively, year by year. Of these only a few find employment. The plight of the lakh of school-leavers, who leave every year, is no less tragic. Most of them are not only unemployed but are unemployable, because what they have learnt at school, has not fitted them for employment. As a result, they are left high and dry. They seek in vain white collar jobs, that are not there. There is unfortunately a mis-match between job-expectations and employment opportunities. Needless to say, there is a chronic mal-adjustment between the content of education and economic needs of the country. It is evident, that a solution to a number of our pressing problems can only be found in gearing education to the socio-economic needs of the

country, and in rapid economic expansion. The realisation of this fact, has made the Ministry of Education decide on drastic reforms in education.

The Ministry is convinced that a major curricular reform is imperative and urgent. It is proposed to make education job-oriented and geared to socio-economic development. While conceding that our education is highly academic, we would not go so far to say, that it should be job-oriented. We would rather advocate a broad-based education, which will develop all the potentialities of the child. We suggest the inclusion of a number of practical subjects like wood-work and metal-work, which will develop basic skills (useful to manual labour) and not particular ones.

The proposal to make English compulsory will serve no useful purpose. English is an undoubted asset to those, who pursue higher studies and to those who seek employment. But to the school child these are distant goals and will not appeal to them. Proficiency in English can only be achieved by making English compulsory for a public examination like the G. C. E. (O. L.). English still remains the language of commerce and industry. Therefore if our arts graduates are proficient in it, many of them can find employment in commercial and industrial establishments.

By restricting admission to the university, it is proposed to gear the output of the university to the needs of the economy. Such restriction will amount to a national loss, as we shall not be making full use of the potential of youth. Further it will be a denial of the freedom of education.

A major reform of the educational structure is without doubt, the desperate need of the hour. Yet it is to be fervently hoped, that the authorities will not only study the proposed program with care, but also make sure of the support of the people, before it is implemented. —10-10-71

VICTORY

When you are forgotten or neglected, or purposely set at naught, and you smile inwardly, glorying in the insult, or the oversight, because thereby counted worthy to suffer for Christ — that is Victory.

When your good is evil spoken of, when your wishes are crossed, your taste offended, your advice disregarded, your opinions ridiculed, and you take it all in patient loving silence — that is Victory.

When you are content with any food, and raiment any climate any society any solitude, any interruption by the will of God — that is Victory.

When you can lovingly and patiently bear with any disorder, irregularity and unpunctuality or any annoyance — that is Victory.

When you never care to refer to yourself in conversation or to record your own good works, or to itch after commendation, when you can truly love to be unknown — that is Victory.

When you can stand face to face with waste, folly, extravagance, spiritual insensibility and endure it as Jesus endured it — that is Victory.

To love equally as much the grace that comes through being “instructed how to be hungry” — and to suffer, as you love the faith required to know how to be “full” and to abound in health — that is Victory.

The perfect victory is to “put on the Lord Jesus Christ” and thus to triumph over oneself.

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA.

ANNUAL PRIZE-GIVING

MONDAY, 21st JUNE, 1971
AT 5-30 P. M.

Chairman :

The Ven. T. T. Gnanapragasam

Programme

Hymn	O Father, Thou hast promised
Prayer	The Rev. A. J. C. Selvaratnam
Welcome Song	
Principal's Report	
Tamil Speech	E. P. Mariathan
Distribution of Prizes	Mrs. P. Vaughan
English Declamation	C. J. Manuelpillai
Address	The Rev. Peter Vaughan
Remarks	Chairman
Vote of Thanks	Mr. M. Navaratnarajah
	Mr. H. W. Canagarajah

COLLEGE SONG

Prize-Giving

21st June 1971

Principal's Report

MR. CHAIRMAN,
THE REV. PETER VAUGHAN,
MRS. VAUGHAN,
LADIES AND GENTLEMEN

We of St. John's College give you all a hearty welcome. We are greatly encouraged by your presence in such numbers, and we are confident that your interest in our School will remain deep and unflinching.

Venerable Sir, we are grateful to you for taking the Chair at this function. As Deputy Chairman of the Joint Committee, you have closely followed our progress, and guided us aright. We appreciate the fact that in spite of the heavy duties of your Office, you find time for our affairs.

We are happy to have as our Chief Guests the Rev. and Mrs. P. Vaughan. The Rev. Peter Vaughan is the Secretary of the Church Missionary Society in Ceylon, and is also Vicar of Christ Church, Galle Face. He studied at Charterhouse, and after National Service went to Cambridge. There, he did a degree in Theology at Selwyn College, following it up with two years at Ridley Hall. The first five years of his ministry were with the world famous Evangelist, Canon Bryan Green, of Birmingham. Later he was Chaplain to the Oxford

Pastorate, and Assistant Chaplain at Brasenose College, Oxford. While there he obtained the Master's degree of Oxford also. As Secretary of the C.M.S. in Ceylon, he is also a member of the Governing Board for Educational Institutions founded by the Church Missionary Society in Ceylon.

To Mrs. Vaughan, we offer a cordial welcome. It is very good of her to have come down from Colombo. We also apologise for the additional inconvenience caused by the postponement, more than once, of the date of this function. I want to assure her that our boys are looking forward to receiving their prizes from her. Also we trust that the Vaughans will enjoy this, their first visit to Jaffna.

A word of welcome to the new Vicar of the Parish, the Rev. A. J. C. Selvaratnam an old Boy, former Chaplain and teacher whom we are glad to have with us today. We wish him and his family a very long and happy stay at Chundikuli.

We welcome also parents, Old Boys and friends of the School. Your presence and your help encourage us greatly in our efforts to keep St. John's as an independent school.

ENROLMENT: We have 1187 pupils in the School, the break-up being 291 in the Primary Section, 409 in the Middle Section, and 487 in the Upper. Our plan to reduce the number in each class division to 35 pupils is being progressively worked out. I should like to remind those concerned that applications for admission in any year should be made before the end of September of

the previous year, and that the Admission Test will be held in the second week of October.

STAFF: During the period under review, a number of changes took place in the Staff. Mr. D. M. Rajaratnam, who had been Headmaster of the Primary School for about eighteen years, retired in December. Thanks to his efforts, our Primary School maintained a high standard of work, and attracted many pupils. Also by his tact and wisdom, he won the co-operation of the Staff and the support of the parents. We thank Mr. Rajaratnam for his services, and wish him and Mrs. Rajaratnam many years of health and happiness in their retirement.

The Rev. L. B. Arulpragasam, our Chaplain, after about three years with us, left in December to do Parish work in Batticaloa. We miss his ministrations, his resonant singing, and also the great work Mrs. Arulpragasam did with the young ones of Evarts Hostel.

Mr. N. Thiagarajah, B.Sc. (Calcutta) who was on our Staff from January 1963, left us in October last to go to Sierre Leone. He taught Mathematics and Physics in the Upper School. Mr. K. Tharmasirirajah, B. A. (London) who joined in June 1966, also left in October 1970, to join a Government School, in Gampola District. He taught Tamil and History in the Upper School, and also coached our Soccer and Hockey Teams to high standards of achievement. Mr. K. Selvagunachandran, B. Sc. (Cey) who shared the teaching of Advanced Level Chemistry, left us in December, after about five terms. Mr. M. S. Sebastiampillai, B. A. (Cey.), who was acting

for one of our teachers on study leave, left in April. He was also helping us with Athletics. Messrs. P. Velayutham, B. Sc., S. Mahendran, P. Kanagadurai, B. Sc., S. F. X. Alphonsus, B. A., Miss C. Sivagnanam, and two of our pupils, Prefects R. Ravindrakumar and C. Dayaladeva helped as supply teachers. We thank all these teachers for their services, and wish them success and happiness in their new places of work.

Five teachers joined us: Major Param Selvarajah, an Old Boy and Vocational Trained Teacher, joined us in January as Supervisor of the Primary School, in place of Mr. D.M. Rajaratnam. A Sportsman himself, he has also experience of training pupils in athletics and games. Mr. N. S. Thanapalan an Old Boy and one who represented the School in Soccer and Hockey, joined in November last. His Subjects for the degree examination were Tamil, Geography and Economics. Mr. N. Gnanalingam, B. Sc., an Old Boy, former Athletic Captain and Senior Prefect of the School, joined us in January — his subjects for the degree being Chemistry, Botany and Zoology. Mr. E. S. Sriharan, B. Sc., is yet another Old Boy who joined us in January, his subjects for the degree being Chemistry and double Mathematics. Mr. S. S. Manuelpillai, B. A. Honours in English, also joined us in January. A very successful teacher in English, he has also wide experience of coaching in games and elocution. We welcome all these teachers, and feel happy that they strengthen the School considerably both in the academic and in the extra-curricular sides.

Mr. T. Gunaseelan, B. Sc., is away at the University, Peradeniya, following

the course for the Diploma in Education. During his Study leave, Mr. C. Kumarakulasingam, B. Sc., and Old Boy, is acting for him. His work as Games Secretary, has been taken over by Mr. J. N. Ponniah, who is bringing to his office considerable energy and enthusiasm. We thank Mr. Gunaseelan, for five years of devoted work as Secretary in the Sports Department. Mr. A. P. Perinpanayagam has returned to us after sitting for the Master's degree examination in English of the Madras University.

It is also our good fortune to have secured, though on a part time basis, the services of two highly qualified and experienced teachers. Mr. S. Ratnasabapathy, who retired last year as Principal of Hartley College, holds the degrees of B. Sc., Honours and M. Sc., in Mathematics, of London University. He is a very devoted and successful teacher, who loves his subject and keen to impart his knowledge to his pupils. He is helping us with Advanced Level Mathematics. Mr. R. E. J. A. Setukavalar, who also retired last year, as Lecturer in Mathematics and English at the Palaly Teachers' Training College, passed his B: A. Examination of London in the First Division, and came first in the Examination for the Post-graduate Certificate in Education of the Training College. He too has been a devoted and successful teacher. He is also a good Churchman, a Methodist Local Preacher, and is now Vice-President of the Ceylon Methodist Conference. Besides helping us with Mathematics in the Upper School he supervises the teaching of New Mathematics in the Middle School, and is in charge of the S. C. M. group.

It is with great regret, I refer to the passing away on the 12th February this year, of one of our senior teachers, Mr. N. E. Jeyasingam, Supervisor of the Middle School. An Old Boy, after Matriculation, he joined the Nallur Tamil Training College, and after completion of training, taught in our Junior Church Schools, before joining St. John's twenty seven years ago. Though of a quiet and retiring disposition, he was a conscientious and efficient teacher, and was appointed about ten years ago as Supervisor. He helped the School in various other capacities too, as Soccer Coach, Boarding House Master, and later as Senior Boarding House Master. He also held offices in the Old Boys' Association and the Teachers' union. His was a life of devotion to work, and loyalty to School, Church and God. We thank God for such devoted workers as he.

His place as Supervisor of the Middle School has been taken by Mr. V. R. Amarasingam, B. Sc., a senior member of our Staff and one who brings to his new job considerable experience of teaching and of supervision as Head of the Biology Department in the Upper School. In his able hands, the Middle School will maintain high standards.

In July last year, the Governing Body appointed Mr. C. E. Anandarajan, as Co-Vice-Principal of the School. He is an Old Boy and former Senior Prefect. He holds the Bachelor's degree in Science and the Diploma in Education. He has been a very successful teacher, especially of Zoology at Advanced Level, and has also functioned as Senior Boarding House Master, and as Supervisor of Science in the Upper School. He brings to his

work great tact, ability and breadth of sympathy. We welcome his appointment as greatly strengthening the administration.

EXAMINATION RESULTS:

(i) At the J. S. C. Examination of December 1970, conducted by the Northern Province Teachers' Association 21 passed in the First Division, and 61 in the Second Division. 75 Distinctions were gained. Two Merit Certificates also were gained.

(ii) The G. C. E. (Ordinary Level) Examination of December 1970 was, as is well known, cancelled, and held again in March 1971. The Results are not likely to be out before August.

(iii) At the G. C. E. Advanced Level Examination of December 1969, 14 passed in 4 subjects each, and 9 in three subjects. On the results of this examination, 15 gained admission to the Universities and to the Katubedde Institute of Technology: Medicine 3, Engineering 8 (2 to Peradeniya and 6 to Katubedde), Physical Science 3, and Agriculture 1.

SPORTS: The Inter-House Athletic Meet of the Upper School took place on the 2nd of July, 1970, with Mr. J. J. F. A. Dias, Magistrate of Jaffna, and Mrs. Dias as our Chief Guests. At this meet 5 new best achievements were recorded. The Primary School Meet was held on the 23rd of July, 1970 with Dr. T. Arulampalam and Dr. (Mrs.) Arulampalam (the latter an Old Pupil) as our Chief Guests. At the Zonal Inter-School Meet for Juniors, our boys got 11 first places, 11 second places, and 7 third places. At the National Inter-School

Meet for the Juniors, we got 1 first place and 1 fourth place. At the Zonal Inter-School Meet for Seniors, we got 8 first places, 9 second places, and 10 third places. At the Senior National Meet, we did not get any places. This shows how far we have to go to reach National standards.

HOCKEY: In the Inter-School Hockey competitions, our teams became champions in both age groups. Our Senior Team won 5 matches and drew 2 and the Junior Team, of the 5 matches played, won 4 and lost 1.

SOCCER: We did not have a very successful season. Of the 7 matches played, our first team won 3, drew 1, and lost 3. Our Second Team fared worse, winning 1, drawing 1, and losing 5. The third team played 3 matches, winning 2 and losing 1.

CRICKET: (1971) Of the seven matches played, we won 4, lost 2 and drew in our 'Big Match' with Jaffna Central. Owing to the extended vacations, our second and third teams did not have the usual fixtures. In 1970, of the 4 matches, the second team won 2, and the third team won 2 and lost 2.

BADMINTON: Our team became Zonal Champions in the Inter-School Tournament, winning all the four matches, but lost in the Quarter Finals in the Nationals.

TENNIS: I am glad to inform parents that the Tennis Court has been repaired, and is open till 5-15 to boys who wish to play. I wish to thank Mr. Bobby Selvadurai who has agreed to coach pupils who wish to learn the game

I trust that soon our boys will be able to participate in this event also in the National Competitions.

RELIGIOUS ACTIVITIES : We join with Girls' College in worship on Sundays and Wednesdays. We thank the Rev. A. J. C. Selvaratnam, the Ven. J. J. Gnanapragasam, the Rev. E. S. Nodder, Paul Benjamin, N. C. Sugnanathan, Sevak S. Selvaratnam and Messrs M. S. Thambithurai, R. E. J. A. Setukavalar, J. C. Arasaratnam for helping us. The S. C. M. Group worked out its programme, and its members attended the Camps and Meetings organised by the Jaffna Inter-Collegiate Christian Fellowship. St. John's and Girls' College had the annual Carol Service in November, and joined the Combined Schools Carol Service in Veerasingham Hall.

SCHOOL SOCIETIES : The Literary Associations, the Science Unions, the History and Politics, and other groups had their programmes, including addresses by speakers from outside. The Advanced Level Union had their Annual dinner, with Mr. J. M. Sabaratnam, Additional Government Agent, Jaffna, and Mrs. S. Sabaratnam as Chief Guests. To the speakers who addressed the Societies and to the teachers who were in charge and gave of their time and energy, our sincere thanks are due.

THE LIBRARY : In my last year's Report, I referred to the reorganisation of the Library, and the new look it was beginning to have, thanks to the gifts of the Handy family and the work of Miss H. A. Handy as Librarian. Before she could complete the work, she had to leave to get married. I thank her for the excellent work she did and wish her

and Mr. Joe Samuel a very happy life. Miss J. Ratnathicam has taken her place and the work of re-organisation is almost complete.

VISITORS : On the 16th of January this year, we had the honour of a visit by a distinguished Old Boy, the Honourable Maithripala Senanayake, Leader of the House of Representatives, and Minister for Irrigation, Power and Highways, accompanied by Mrs. Senanayake, also an Old Pupil. We had also the pleasure of the company of other members of the Cabinet. They were received at Assembly by the College. After the Assembly, they were entertained to lunch by the Old Boys' Association.

DEATHS : I wish to put on record our deep sorrow at the passing away of our Bishop, the Rt. Rev. Harlod de Soysa, kind and generous, he was greatly concerned about St. John's and other private Schools, about Church Union, and about the reconciliation of the various Communities in Ceylon. His death is a great loss to the Church and to the Country.

The other friend whose passing away we feel deeply is the late Rev. Dr. D. T. Niles. Though a world figure, he was concerned about the plight of the non-fee-levying Schools and pleaded their cause before the World Council of Churches. He too was a worker for Church Union. While we mourn their death, we have to thank God for the inspiration of the life and work of these two faithful servants of His.

The Old Boys' Association in Jaffna had their annual celebration last year on 26th June. They had a full programme, beginning with a Thanksgiving Service and ending with dinner. The

O. B. A. South Ceylon could not, owing to the recent troubles, have its get-together, fixed for April.

The Welfare Association is continuing its useful work. We thank the Executive Committee and its Office bearers for their untiring efforts. The Association also organised the production of the play "You never can tell" by Bernard Shaw, and it was staged thrice in Jaffna, and once in Colombo, giving us Rs. 15,000/= net. We thank Mr. E.B. Sababathipillai, the producer, and all the actors,—pupils, old boys, teachers and friends of the School, who took part in the acting. Our very special thanks to Mr. J. C. Handy, the Treasurer of the Welfare Association and our Manager for his efforts to find the funds, and for his wise advice and guidance.

150TH ANNIVERSARY: St. John's College was founded in the year 1823 and is now 148 years old. We shall be celebrating the one hundred and fiftieth

Anniversary in 1973. A special Celebrations Committee, comprising representatives of the College Staff, of the Old Boys in Jaffna, and in South Ceylon has been set up to make arrangements to celebrate the event in a fitting manner. May I take this opportunity to request all past pupils to associate themselves with the celebrations, and take the first step of sending their names and addresses to the College Office, or one of the following, Messrs C. T. E. Mills at Manipay, J. R. Gnanapragasam at St. John's.

THANKS: I sincerely thank all the contributors to the Prize Fund for their help, the Vice-Principals and Supervisors for their ready and sustained help in the administration; to the teachers for their advice and co-operation; to the Office Staff and Minor Staff for their willingness always to do a little more; to the Old Boys and Parents for their continuing interest; and to you all for your kind presence.

Thank you.

*

*

*

We live in deeds, not years; in thoughts not breaths
 In feelings, not in figures on a dial:
 We should count time by heart throbs. He most lives
 Who thinks most—feels the noblest—acts the best.

The Prize-Day Address by the Revd. Peter Vaughan

VENERABLE ARCHDEACON,
PRINCIPAL,
LADIES AND GENTLEMEN.

You have honoured my wife and myself by inviting us to this great occasion in your School Year. I feel that the people invited on these occasions to be Chief Guests should be either scholars or athletes. I am neither. I struggled through each form in school just making the grade. The same for my university career. My athletic prowess can be summed up when I tell you that the team I played for in our 3 main games at school were Soccer, Hockey and Cricket was known as "The Etceteras".

I was privileged to be educated at one of England's great Public Schools and so I feel we have much in common for you are one of the leading schools in Ceylon. The Private School system is far from perfect but I feel it still does give to a boy that start in life and background to life that has enabled many of your old boys to take leading positions in national life.

Harold Nicholson writes of Public School education in this way. 'It is true that it standardises character and suppresses originality: that it somewhat ruthlessly subordinates the musical to the gymnastic'. I am not convinced however, that this is a bad thing. It provides society with a mass of standardised entities.... The physically gifted enjoy for a short space of years a prominence of which it would be ungracious to deprive them; nor do I think

it unfitting that during the same period the intellectuals should very frequently and brutally be snubbed. True originality will by such measures merely be pruned to greater floescence, and originality will, thank God, be suppressed.'

Now I think I agree with much he says there and I would say that a school is best judged by its average product. Every school produces the odd genius or star athlete but it is the average boy that really counts. The great advantage of a Private School is that it is freer than most to experiment with new ideas and methods in order to enable it to produce a better average boy.

I come to you today as a link with those who founded St. John's. They did so in the conviction that to be a mature and rounded personality one needed to develop the mental and physical and the spiritual sides of one's being. To neglect any one of these spheres is to the detriment of the whole person.

The development of the mind does not only take place in the classroom. It takes place in the life of your Houses, in your times of recreation and sport. I suppose Eton College is still a 'by-word' for a snobbish English Public School, yet to my mind the average product of Eton is still a very rounded personality. For there he is taught under a tutorial system. But the thing that always impresses me about the best products of Eton is that they are men with wide interests and hobbies.

Character is developed, too, as we learn to take responsibility. In my own school I feared my Head Monitor more than my House Master. In my last year I suffered under a tyrant yet looking back I learnt a lot even if in a negative way.

In this age which is far too examination conscious the Private School can still do a lot in developing rounded personalities by encouraging boys to reach outside their specialized subjects. The chief problem coming to us with increasing automation is the use of our spare time. For there is going to be more and more time when this country settles down again to normal development. Here is the place a boy must learn the meaning of the word '**Recreation**' and how to use it.

As a Christian I believe that to be a fully rounded personality one needs to learn to love the world for which Christ died and not just one technical part of it in which one happens to be involved.

*If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds worth of distance run,
Yours is the earth and everything that's in it,
And—which is more—you'll be a Man my son!*

The founders of St. John's believed that until the Creator of the world took first place in our lives we could not really know how to fill the unforgiving minute to the full. For it is His minute.

'The chief end of man is to love God and enjoy Him for ever'. The complete materialist can never fully mature. The Christian claim is that the truth behind this world was incarnate in a humble carpenter for 33 years, and that it is only as we recognize Him for what He was and is and give Him the service of our lives that the door is opened to full maturity and real freedom.

May God bless each one of you as you seek Truth in all its aspects and become mature and worthy citizens not only of Ceylon but of the world.

*

*

*

There was young lady of Niger,
Who smiled as she rode on a tiger.
They returned from the ride,
With the lady inside,
And the smile on the face of the tiger.

A DISTINGUISHED OLD BOY

The Rt. Rev. D. J. AMBALAVANAR
Bishop in Jaffna.

DISTINGUISHED OLD BOYS

Dr. S. VITHIANANTHAN,
*Professor of Tamil,
University of Ceylon, Peradeniya.*

Mr. H. L. D. SELVARATNAM,
*Senior Assistant Governor,
Central Bank.*

Let us, then, be up and doing,
With a heart for any fate :
Still achieving, still pursuing,
Learn to labour and to wait.

— Longfellow

ஆரம்ப பாடசாலை பரிசளிப்பு விழா — 1971

திரு. பாலா சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களின்

ஆசியுரை

தலைவர்க்கும், முகாமையாளர்க்கும்,
மேஜர். செல்வராசா அவர்கட்கும்,
வண. பிதா. ஏ. ஜே. சி. செல்வரத்தினம்
அவர்கட்கும், பெற்றோர், பெரியோர்,
மாணவர்க்கும்
எனது அன்பார்ந்த வணக்கம்.

இவ்வாரம்ப பாடசாலையின் பரிசளிப்பு விழாவிற்கு என்னையும், எனது மனைவியையும் அன்புடன் அதிதிகளாக அழைத்துக் கௌரவப் படுத்தியதற்காக பாடசாலை நிர்வாகிகட்கு முதலில் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் உங்களது தலைமை ஆசிரியர் திரு. பரம் செல்வராசாவும், நானும் பரி. யோவான் கல்லூரியில் இணைந்து கல்வி கற்றோம். அப்போது அவர் பல துறைகளில் கெட்டிக்காரராக இருந்தாலும் அவர் School Cadet Corps, அதாவது இராணுவப் பயிற்சிக் குழுவின் அங்கத்தவராக இருந்ததுதான் என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் பூரண இராணுவ உடையில் கல்லூரி ஆயுத அறையிலிருந்து அவர் வெளிவருவார். அவர் இன்றும் அதே ஆயுத அறையில் ஆயுதங்களைக் கைவிட்டு சமாதான முறையில் வசிப்பது எனக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மேலும் இன்று நாங்கள் இருவரும் எங்களது பழைய கல்லூரியில் ஒரே மேடையில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு இன்னும் கூடுதலான மனமகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது.

இராணுவத்தினரின் சிறந்த ஒழுக்க முறையைப் பாதுகாக்கும் ஒருவராகத் திரு. செல்வராசா பரி. யோவான் கல்லூரிக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அதனால் இக்கல்லூரியின் பிரதான இலட்சியங்களும்

ஒழுக்கத்தை நிலை நாட்டுவது ஒன்றென்பதையும், இக்கல்லூரியின் அதிபராகிய திரு. பூரணம்பிள்ளை அவர்களின் உயரிய முயர்ச்சியினாலேயே அது கைகூடுகின்றது என்பதையும் உணருகிறோம். இதற்கு திரு. பூரணம்பிள்ளையவர்கட்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாவோம்.

உலகத்திலே நாகரிகம் உதயமான காலம் தொடங்கி கல்விமான்களும், சீர்திருத்தவாதிகளும் “ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்பட வேண்டும்” என வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். இன்று உலகம் இருக்கின்ற அவல நிலையில் ஒழுக்கத்திற்குக் கூடிய முக்கியமான இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. உலகில் பல்வேறு தேசங்களிலும் மாணவர் மத்தியில் அமைதியின்மையும், மாணவர்கள் பலாத்காரத்தோடு கூடிய ஆர்ப்பாட்டங்களில் பங்குபற்றுவது அதிகமாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். இலங்கையிலும் எமது இளைஞர்கள் இவ்விடயத்தில் முன்நிற்பதை நாம் காண்கிறோம். இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒழுக்க மின்மை இன்றைய உலகில் சாதாரணமாகிவிட்டது. எனவே இந்நேரத்தில் தான் பாடசாலைகளில் ஒழுக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு தீவிர முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. ஆனால் பெற்றார் தமது பிள்ளைகளின் ஒழுக்க விடயத்தில் அக்கறை காட்டாதிருந்தால் பாடசாலை அதிகம் உதவி செய்ய முடியாது. எனவே எமது பிள்ளைகள் மத்தியில் ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதில் பாடசாலையும், பெற்றாரும் சேர்ந்து உழைத்துப் பணி செய்தல் வேண்டும். எமது தேசத்தின் வருங்காலப் பிரசைகளின் ஆளுமையை உருவாக்கும் சேவையை ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர்களே பெற்றுள்ளார்கள்.

ஒழுக்கத்தோடு சமநிலையில் நேர்மையும் தன்னலனைப் பேணுவதுபோல் பிற

னுடைய நலனைப் பேணும் மனப்பான்மையும் பயிற்றப்பட வேண்டியதாகும். ஆரம்ப பாடசாலையில் வற்புறுத்தப்படும் இப் பண்புகள் பூரணத்துவம் பொருந்திய மனிதனை உருவாக்குவதற்கு அத்திவாரமாக அமைகின்றன. நல்லொழுக்கத்தின் அடிப்படையில் புகட்டப்படாத கல்வி ஒரு வனை அரை மனிதனாகக்கூட ஆக்குவதில்லை. பரி. யோவான் கல்லூரி ஒரு தனியார் பாடசாலையாக இயங்கத் தீர்மானித்தது பற்றி நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஏனெனில் இப்போது ஒழுக்கத்தின் மேன்மையை இங்கு நாம் பார்க்கிறோம்.

பரி. யோவான் கல்லூரியில் பாடங்கள் நடைபெறும்போது வகுப்புகளில் இருந்து அவதானிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் குறிக்கப்பட்ட பகுதி கற்பிக்கப்படுகின்றதோடு மாணவரில் அந்தப்பகுதி பதிவதற்கான மீட்டல் வேலை தொடர்ந்து செய்யப்படுவதை அவதானித்தேன். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வாய்மொழிப் பயிற்சி முடிவடைந்த பின்னர் அதிகமான எழுத்துப் பயிற்சி வேலையும் நடைபெறுகிறது. இது அப்பாடம் ஒவ்வொரு மாணவனினதும் மனதில் பதிவதற்கு உதவியாய் இருக்கிறது. பின்தங்கிய பிள்ளையைத் திருத்துவதற்கும் இது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கின்றது. வரிசையாக வைக்கப்பட்டுள்ள போத்தல்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் வாளியிலிருந்து தண்ணீரை ஒரே தரத்தில் வீசி நிரப்ப முடியாது. ஒரு புனலின் உதவியோடு ஒவ்வொரு போத்தலையும் அவதானமாக நிரப்புதல் வேண்டும். கல்வி கற்பிக்கும் முறையும் வெகுவாக இம்மாதிரியானதே. பரி. யோவான் கல்லூரி அதிபர் திரு. பூரணம்பிள்ளை அவர்களின் முன்மாதிரியைத் தொடர்ந்து சகல ஆசிரியர்களும் இம்முறையைக் கைக்கொண்டு வருவதை நாம் அறிவோம். அதை மெச்சுகிறோம்.

ஆசிரியர்களாகிய நாம் இன்னொரு முக்கியமான கொள்கையை மனதில் பதியவைத்தல் வேண்டும். கல்வி கற்பிப்பதென்பது, குழந்தைகள் அறிவைத் தாமாகவே பெற்றுக்கொள்வதற்குச் செய்யப்படும்

உதவியாகும். வகுப்பறையில் மாணவரின் முயற்சிகள் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். புகழ் பெற்ற ஆசிரியர் ஒருவர் கூறினார் அதாவது ஓர் ஆசிரியர் ஒரு பாடத்தைப் படிப்பிக்கும்போது எழுந்து நிற்கவேண்டும், பேச வேண்டும், அதன்பின் வாய் பொத்த வேண்டும்.

குழந்தைகளைப் பயிற்றுவதில் தண்டனைகட்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய இடத்தையிடும் சிறிது கூற விரும்புகிறேன். பிள்ளைகட்கு எது நல்லது எது தீயது என்று பாகுபாடு செய்யக் கற்பிப்பது பெற்றோரினதும் ஆசிரியரினதும் கடமையாகும். எப்போதுமே இனிய சொற்களாலும் வற்புறுத்தலாலும் பிள்ளைகளைத் திருத்திவிட முடியாது. ஏனெனில் இயற்கையிலேயே குழந்தைகள் தவறானவற்றைப் பிடிவாதமாகச் செய்ய முற்படுவார்கள். எனவே நல்லவை தீயவை என்ற பாகுபாட்டை அவர்கள் மனதில் பதியவைப்பதற்கு தண்டனையும் வெகுமதியும் மிகவும் தேவையானவைகளாகும். முன்பெல்லாம் ஆசிரியர்கள் தவறு செய்யும் பிள்ளைகளுக்குத் தயங்காது பிரம்படி கொடுத்தார்கள். இளம் பராயத்தில் இத்தகைய தண்டனை வழங்கப்பட்டால் அது சில சில பிள்ளைகளின் மனவளர்ச்சியைத் தடை செய்யக்கூடும் என்று மனோதத்துவ அறிஞர் கூறுகின்றனர். மேலும் ஒரு திறமையற்ற ஆசிரியர் சிறந்த கல்வி பயிற்றும் முறைக்குப் பதிலாக சுலபமான பிரம்பை உபயோகிப்பார். எனவே வாயால் தண்டிப்பதும் பாடசாலை முடிந்த பின் மறித்துப் படிக்கச் செய்வதுமே சிறந்த தண்டனைபோல் எனக்குத் தோற்றுகிறது.

நான் பரி. யோவான் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோது பிரம்படியினால் ஒரு சங்கடமான நிலை ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில் அதிபருடைய அலுவல் அறையில் ஒரு பிரம்பு எல்லா ஆசிரியர்களினதும் உபயோகத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. தண்டித்து முடிந்தவுடன் ஒரு தண்டனைக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் தண்டிக்க வேண்டியதன் காரணத்தையும் கொடுக்கப்பட்ட அடிகள் எத்தனை என்பதையும் குறிக்கவேண்டும்.

ஒரு சமயம், வகுப்பில் என்னுடன் படித்த சக மாணவர் ஒருவர் ஆசிரியர் திரும்பத் திரும்ப எச்சரித்ததையும் பறுவாய்ப்படுத்தாமல் தன் பக்கத்திலிருந்த மாணவர்களோடு கதைத்து ஆசிரியருக்குத் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆசிரியர் பிரம்பைக் கொண்டுவரும் படி கட்டளையிட்டார். அதைக்கண்ட மாணவன் எழுந்து நின்று என்ன காரணத்திற்காக எனக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது என்று கேட்டான். “நாங்கள் எல்லாம் சுதந்தர நாட்டில் அல்லவா வசிக்கிறோம். இந்நாட்டில் எமக்கு பேச்சுச் சுதந்திரம் இருக்கின்றதல்லவா” என்று கேட்டான்.

ஆசிரியர் அவருக்கு மூன்று பிரம்படிகள் கொடுத்துவிட்டு தண்டனைக்குரிய காரணத்தைப் பின்வருமாறு புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டார். அதாவது பேச்சுச் சுதந்தரத்திற்கும் செயற் சுதந்தரத்திற்குமிடையில் மோதல்.

இதுவரை தண்டனையைப் பற்றிப் பேசினேன். தண்டனை இருந்தால் வெகுமதியும் இருக்கவேண்டும். பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழாவில் பரிசுகள் கொடுப்பது மிகவும் நல்லது. ஏனெனில் பாடசாலைகளில் பலவிதமான வேலைகளை மாணவர்கள் செய்கின்றனர். அந்த வேலைகளில் அவர்கள் திறமை காட்டினால் அவற்றை

பாராட்டுவதற்கு இந்த மாதிரிப் பரிசுகள் மிகவும் நல்லது. பரிசளிப்பு விழாக்கள் கூடாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்: ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரையில் நல்லாகச் செய்த மாணவர்களை இப்பரிசுகள் உற்சாகப் படுத்தும். அத்தோடு பரிசுகள் பெறாதவர்கள் பரிசுகள் பெறுவதற்கு ஊக்கத்தோடு வேலை செய்வார்கள், அத்தோடு பாடசாலையில் அந்த வருடத்திற்கு செய்யப்பட்ட வேலைகளை எல்லாம் ஒர் அறிக்கையாக பெற்றோருக்கு வாசித்துக் கொடுக்கவும் தலைமை ஆசிரியருக்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகவுள்ளது.

உங்கள் மத்தியிலே இன்று நாம் இருவரும் மிகவும் சந்தோஷமாகப் பின்னே ரத்தைக் கழித்துவிட்டோம், குழந்தைகள் பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் எங்கட்கு அளவில்லாத சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தன. என்னையும் என் மனைவியையும் இவ்விழாவிற்கு அழைத்தற்காக மீண்டும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பாடசாலை நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென்றும் அதனது இலட்சிய வாக்கியமாகிய அதாவது “இருளில் ஒளி பிரகாசிக்கின்றது என்பதற்கு” எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கவேண்டுமென்றும் ஆசிகூறுகின்றேன்.

வணக்கம்.

திரு. டி. எம். இராசரத்தினம் அவர்களின்

பிரியாவிடையின்போது

திரு. துரைசாமி அவர்கள் ஆற்றிய

கருத்துரை

அன்பான மாணவர்களே! ஆசிரியத்
தோழர்களே!!

அதிபர் அவர்களும், கல்லூரி முகாமை
யாளரும் சேர்ந்து என்னைக் கேட்டுக்
கொண்டதன்பேரில் பரியோவான் கல்லூரி
யில் பாலர் பாடசாலைபில் 17 ஆண்டுகள்
தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய
திரு. டி. எம். இராசரத்தினம் அவர்களுக்
குப் பிரிவுபசார வைபவத்தில் உபசார
வார்த்தைகள் கூறுவதில் நான் ஒருபுறம்
மகிழ்ச்சியும், எம்மைவிட்டு அவர் பிரிவதில்
மறுபுறம் கவலையும் அடைகின்றேன்.

ஆங்கில அறிவும், ஆசிரிய கலாசாலைப்
பயிற்சியும் பெற்ற திரு. இராசரத்தினம்
அவர்கள் காலஞ்சென்ற கலாசாலை அதிபர்
கனம். அருளானந்தம் அவர்களால் இரு
பாடையிலிருந்து இங்கு இறக்குமதி செய்யப்
பட்டார். அன்றரின் பெரிய உருவையும்,
வன்மையான பேச்சையும் கண்டு பயந்தவர்
எம்மிற்பலர். இப்படியான வருடன்
எப்படி எமது காலத்தைக் கழிக்க முடியும்?
கடவுளே சற்றுக் கண்விழித்துக் கருணை
செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தோம்.
நாம் எண்ணியதற்கு மாறாக அவர் ஒரு
கண்ணியமானவர் என்பதைக் காலந்
தாழ்த்தாது கண்டுகொண்டோம்.

அதிபர் அவர்கள் சொற்கீதம் பாட,
தலைமை ஆசிரியர் கட்டளைத் தாளம் போட
கற்பித்தலாகிய ஆடலைப் புரிந்து வந்தோம்.
தாளம் போடுவதிலும் தந்திரமுறைகளைக்
கையாண்டுள்ளீர்கள். பாடலுக்கு முன்
தாளம் ஆரம்பித்தல், தாளத்தை விரை
வாகப் போடுதல், மாற்றிப் போடுதல்
என்பவற்றைக் குறிப்பாகக் கூறமுடியும்.
மாணவர்களுடன் அன்பாகவும், உடன்
ஆசிரியர்களுடன் பண்பாகவும் நடந்து உங்
கள் அறிவு ஆற்றல், இன்சொல், ஈகை

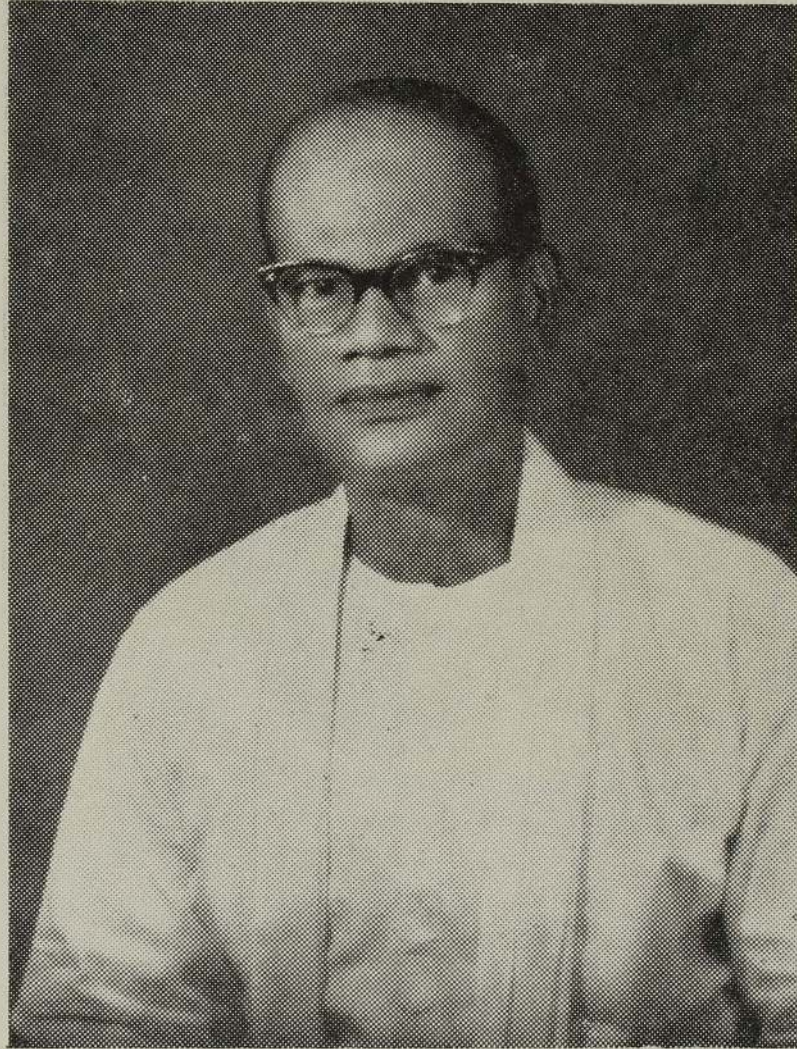
ஆகிய பண்புகளாலும், நம்பிக்கை,
நாணயம், நீதி, நேர்மை ஆகிய நலன்களா
லும் எம்மை நல்வழிநடத்தி, கடமையைக்
கண்ணியத்தோடு காத்துவந்த தங்களது
பெருந்தன்மையை நாம் என்றும் மறக்க
முடியாது.

ஆரம்பத்தில் தவறு செய்த மாணவ
ரைத் தலைமை ஆசிரியரிடம் தண்டனை பெற
அனுப்புவது எமது வழக்கம். தயக்கத்
தோடு சென்ற மாணவன் தலைமை ஆசிரியர்
முன் மயக்க நிலையில் நிற்கும்போது 'எடு
பிரம்பு' என்பார். ஒரு கையில் பிரம்போடு
மறுகையால் மாணவன் முதுகைத்தடவி
இனி இப்படிச் செய்யாதே என்று அனுப்ப
மாணவனும் தலைதப்பியது தம்பிரான்
செயல் என்று வலைக்கிளப்பி வகுப்பறை
நோக்கி ஓடி வருவான். ஓடி வருவதிலி
ருந்து அடி ஐந்தாறு விழுந்திருக்கும் என்று
எண்ணுவேன். கூடச்சென்ற மாணவன்
ஓர் அடியும் விழவில்லை சேர் என்பான்;
எப்படியிருக்கிறது எங்கள் தலைமை ஆசி
ரியர் கருணையுள்ளம்.

நேரத்தோடு பாடசாலை வரல், தீரத்
தோடு பாடம் கற்பித்தல் என்பவற்றிற்கு
உறுதுணை உதவியானவர் திருமதி இராசரத்
தினம் அவர்களே என்பதை இங்கு பெரு
மிதத்துடன் கூறத்தான் வேண்டும்.
ஆகஸ்ட் மாதம் அன்பர் ஒருவர் தலைமை
ஆசிரியர் வயதை வினவினார். அவர் இளைப்
பாறி இரண்டு வருடங்கள். அறுபதில்
இரண்டைக் கழித்தால் ஐம்பத்தெட்டு என்
றேன். முழுப்பூசணிக்காயைச் சோற்றில்
புதைக்கிறீர் என்றார். இல்லை பூசணிக்
காய்க்குள் சோற்றைப் புதைக்கவும் எமக்
குத் தெரியும் என்று விகடமாகக் கூறினேன்.

சென்ற வருட ஆரம்ப பாடசாலைப்
பரிசளிப்பு விழாவில் தலைமை ஆசிரியர்

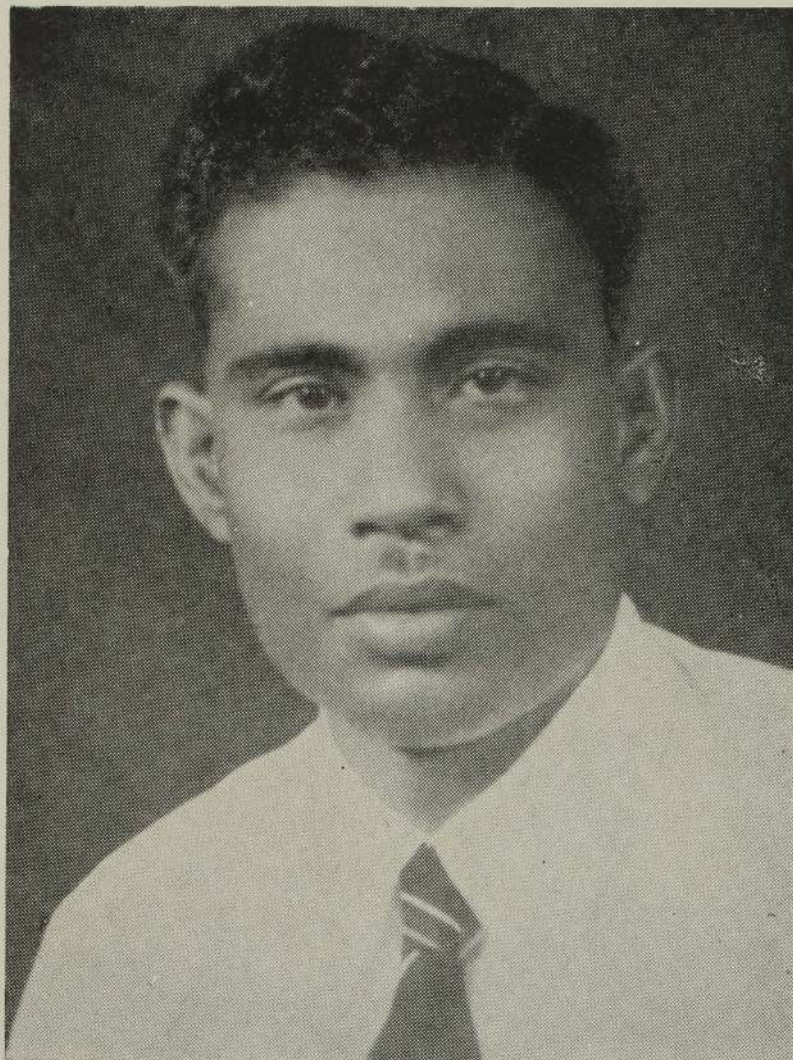
MR. D. M. RAJARATNAM

Supervisor, Lower School.

St. Joseph's College Jaffna
1921

MR. N. E. JEYASINGAM

Born : — **29-4-1915**

Died : — **12-2-1971**

வயதைப் பகிரங்கமாக விளங்கவைத்த குறையை மன்னிக்க வேண்டுமென்று திருவாளர் இராசரத்தினம் அவர்களிடம் பலர் முன்னிலையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராசரத்தினம் அவர்களும், பாரியாரும் கலாசாலையில் காலத்துக்குக்

காலம் நடக்கும் விழாக்களில் பங்குபெற்று எம்மை மகிழ்விக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்வதோடு நீங்கள் இருவரும் நல்லாயுள் பெற்று சுகபலமடைந்து இன்புற்று வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு வணக்கமும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாணவன் சி. சந்திரமௌலீசன் ஆற்றிய

சொற்பொழிவு

பெரியார் ஒருவரைப்பற்றி உரையாற்றுவதற்குச் சில தகுதிகள் வேண்டும். அன்றேல், அவர் வாழ்க்கை முழுவதும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் இவற்றில் எதுவும் இல்லாத யான் எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான் என்னும் முதுமொழிக் கருத்து உந்தலாலும், இளங்கன்று பமறியாது என்பதாலும் ஆரம்ப பாடசாலை மாணவர்கள் சார்பில் சில வார்த்தைகள் வழங்க இவ்விடம் வந்துள்ளேன். பெற்றோரும், பெரியோருமாகிய நீங்கள் அடியேனின் சிற்றுரையில் காணும் குற்றம்களைந்து குணத்தை எடுத்துக் கொள்வீர்களாக எனப்பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

பரியோவான் கல்லூரியின் ஆரம்ப பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராம் பதவியைத் தாங்கி, 17 ஆண்டுகளாக அயராது உழைத்து அரும்தொண்டாற்றி ஒப்பாரும் மிக்காரும் இலர் என்னும் தனிப்பெரும் புகழைத் தமதாக்கிக் கொண்ட உயரிய உத்தமரே! துடிப்பு மிகுந்த இளஞ் சிறுராகிய எமது பளிங்கு போன்ற உள்ளமென்னும் வயலைத் தண்ணினால் நிறைந்த தம் உள்ளத்தால் பயன்படுத்தி, உயிரினும் மேலாம் ஒழுக்கமாகிய பசனையைப் பரப்பி, வேண்டிய அறிவாகிய விதையை விதைத்து, அன்பாகிய நீரைப்பாய்ச்சி எமது குறும் பாகிய களையைத் தமது அருட்பார்வையால்

கழைந்து, அறத்திற் தெரியாத படர்ச்சி வழிபாடுடையவர்களாகக் கற்கும் புலன் ஒழுக்கமாகிய பயனைப்பெற்றுத்தந்த ஆசிரிய இரத்தினமே!

சில வேளைகளில் எம்மிடையே எமது இயல்பான குறும்புத் தனங்கள் மிளிர்வதுண்டு. தட்டித்தவறி அவைகள்தம் கண்ணிற் பட்டால் எம்மிற் சிலர் கண்களையே மூடிவிடுவோம்; இன்னும் சிலர் நடுநடுங்குவோம்; சிலர் அடங்கிவிடுவோம்; அவ்வேளைகளில் தமது ஆள்த்துவத்தினால் கண்டித்து அன்பினால் மகிழவும் செய்யும் பெற்றி எம்மால் மறக்கவும்படுமா? தமக்கு யாம் செய்யும் கைம்மாறுதான் என்னே! தாம் காட்டிய நல்வழிப்பாதையில் நின்று அமைவுறக் கற்று, எம் அன்னையோர் எம்மைப்பெற்ற ஞான்றிலும் பெரிதும் உவக்கும் தன்மையவாம் சான்றோர் எனும்படி நடப்போம் என உறுதி கூறுகிறோம்.

ஈற்றில் தமக்கு உறுதுணை புரிந்த குருபத்தினியாருக்கும் நாம் பெரிதும் கடப்பாடுடையோம். தாங்களும் குருபத்தினியாரும் உடல் நலம் மிக்குடையோராய் நற்பணிகள் பல புரிந்து, பல்லாண்டு இன்புற்று வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

வணக்கம்.

பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கி
நன்மை கடலிற் பெரிது.

NAMASIVAYAM EDWARD JEYASINGHAM

The teacher it is said, belongs to 'the worst paid least regarded, but the most readily rewarded profession in the world' and this N.E.J., as he was known to most of his friends and colleagues, chose not as his profession but as a vocation.

Mr. Jeyasingham was a teacher—twice trained. He was one of the few who had the rare distinction of being trained as a Tamil teacher as well as of being an English trained teacher. He was therefore at home in the two language media, and when the switch over to instruction in swabasha came, he proved himself amphibious. His forte was Mathematics and Geography, and pupils delighted in the manner in which he explained the intricate steps of a problem or introduced them to New Maths, or made Geography a living subject dealing not with maps but people who are our contemporaries.

It was not only in the classroom but also in the playing field that he delighted to make his charges learn to play the game of life. A dependable defence in the football field while at school, he taught the art of playing the game successfully to several generations of Johnians and on many an occasion St. John's College with its red and black stripes romped home as victors.

Mr. Jeyasingham was born on April 29, 1915 and had his early education at Kopay Christian College and later at St. John's. Here he distinguished himself in Athletics, Volley Ball and Soccer. Having passed the London Matriculation he became a Tamil Trained Teacher and served for a while in our Diocesan Schools. The Rev. J. T. Arulanantham who had the ability to choose capable and loyal teachers appointed Mr. Jeyasingham in 1947 to serve on the Tutorial Staff of the College. It was then that I had the privilege of

coming to know him closely. His genial smile, his fine sense of humour, his capacity for friendship and his unfailing loyalty to those who responded to his friendship made him acceptable to his colleagues as well as to those whom he taught. In 1953, he entered Maharagama Training College, and there he did well both in Sports and Soccer—earning the happy distinction of being the Soccer Captain.

On his return to his alma mater, he threw himself fully into the life of the School. Football Coach, House Master, Boarding House Master cum Caterer. This was too much for even the most solid of men and the red-light appeared when he had his first heart attack several years ago. He paused. He recuperated. He once again plunged into the active life of the school. His keenness and dedication was recognised when he was made Supervisor of the Middle School in 1960. Under his care, the work in the Middle School prospered, and the good performance of the boys at the N.P.T.A. Examination is a tribute to his ability to inspire others to work with him.

But his influence extended beyond the school walls. He was for a while the Secretary of the N.P.T.A. Board of Examinations, Secretary to the Manager, Church Mission Schools, Treasurer, C.M.S. Co-operative Credit Society. In all these offices, he proved to be a trusted and respected steward, winning the praises of those who came to know his meticulous honesty and dependability.

The School and the children under his care were his first love. And, however much the community outside the school may have tried to attract him, he did not yield to its blandishments. He could courageously resign from the Secretaryship

of the N.P.T.A. Board of Examinations in spite of much financial loss, because he found that this interfered with his work as a teacher.

Mr. Jeyasingham's home was a happy home. He loved his wife and children, and they responded to his love. It is this love that he exuded to the school community and they silently reciprocated it.

A few days before his home call, we called at his residence rather late in the evening. He had a busy evening, teaching his children, meeting the College Boarders in his role of Acting Senior Boarding House Master, but he was not tired. In his inimitable way he commented on 'Cabbages

and Kings' and we parted at the gate. Three days later he was dead. The heart that loved others and had shown the love of Christ to others had stopped. A hush fell over St. John's. The school closed early in the forenoon. Boys moved away quietly to their homes.

At this funeral many references were made to the fine contribution that the late Mr. N. E. Jeyasingham had made as teacher, churchman, friend, but the finest came from the lips of a lad who had been taught by him: "A good teacher, kind but firm—a father—a teacher."

A. J. C. Selvaratnam

*

*

*

Thy way, not mine, O Lord
 However dark it be ;
 Lead me by Thine own hand,
 Choose out the path for me.

Students

Section

MY BROTHER

My brother's name is Mathanan. He is two years old. He lives with my father and mother in Colombo. He is a smart boy. He has many toys and he plays with them. He sleeps with the teddy bear by his side. He calls me Anna. He is very kind to me.

K. Mathyalagan
Grade 4

MY PET

My pet is a dog. His name is Dolphe. He is a German dog called the Daschshund. He is black in colour. I give him food. Every evening after I return from school I take Dolphe for a walk. After dinner my brothers and I play with him. He sleeps in my room near my bed. He barks at everyone who comes home. I love Dolphe and he loves me.

R. D. D. Casinader
Grade 4

MY BIRTHDAY PRESENT

My pet is a beautiful deer. He was given to me on my last birthday. He is only one year old. I call him 'Prinso'. He has pretty white spots on his body. I give him leaves, grass, rice and water. He has a very short tail. He can run very fast. All those who visit our house begin to like him. I am very proud of my pet Prinso.

Ruban
Grade 4

THE CROW

The crow is black. But I think it is a pretty bird. They say its voice is not sweet. The cuckoo has a sweet voice. It is the crow that helps to hatch the cuckoo's eggs. It is an early bird, and it makes us get up early. Don't you like the crow?

P. Vakeesan
Grade 4

MY CLASS

My class is grade 4 A. There are thirty four boys in my class. My class teacher is Mrs. Paramothayan. She is very good and kind. All the boys like her. She teaches us English, Art and Hand work. My class monitor is Ratnarajah. He is a good monitor. My class is the naughtiest class in the Lower School.

A. Ramanathan
Grade 4

OUR CLOCK

There is a Grand Father Clock in our house. It was made in Germany. It has two sounds for each stroke. Its chime is very sweet. It has to be wound once a month. It keeps correct time. When it stops I wind it. I love our clock. It never gives any trouble.

K. Mitharan
Grade 4

MY UNCLE'S DOG

Veema is my pet dog. He belongs to my uncle. My uncle goes to Colombo very often. Whenever he goes out Veema

stays with us. My Kitten and Veema are friends. If I hold up a piece of meat, Veema jumps up and takes it from my hand. But he never hurts me. When I return from school he comes running to greet me. One day I hid behind the piano. But he found me out and wagged his tail. How I love playing with him! When my uncle takes him back to Chundikuli, I am very sad. So my father takes me to my uncle's house, to play with Veema.

Noel Hoole
Grade 4

MY TRIP TO ENGLAND

I went to England with my brother for a holiday. I was really happy to meet my Mum and Dad, after a long break. England is a lovely place. We saw many places. I enjoyed watching television. I felt sorry when I left England.

Srikumar Nadarajah
Grade 4

A VISIT TO THE ZOO

During the August holidays I went to the zoo with my parents. We went early in the morning, and spent the whole day there.

I saw some beautiful birds which were not there when I went there earlier. I was sorry to hear that the mother Rhino had died. I was interested in the monkeys who were always hopping and asking for food from the visitors. I did not like the snakes but I enjoyed looking at the coloured fish.

We spent a very happy day in the zoo and were sorry to leave it.

J. K. Gnanapragasam
Grade 5

MY FATHER'S CAR

My father's car is a Ford Prefect. It is fifteen years old. My father bought it from some one before I was born. My father got it painted. And now it looks new. My mother does not like the car because my father spends a lot of time and money on it, but she does not like to sell the car either. For it's very useful. When the car stops my father says there is no petrol. But when he puts petrol and it does not start he says there is no air in the tyre. He has always some excuse to give about his car.

Gobinath
Grade 5

WHEN I GROW UP

I want to be an engine-driver. I will drive a new engine. All my friends can travel with me. I will take my friends on picnics. I will take my engine over hills and bridges. I will go through tunnels. I will see many towns. I will earn much money. I will buy presents for my friends. Would you like to travel with me?

Niranjan Rajasenan
Grade 5

MY FAVOURITE GAME

My favourite game is cricket. I like to play cricket every day. I play with my brothers and friends.

England and Australia had the best teams those days. But now there are Indian cricket teams West Indies teams New Zealand, Pakistani and South African teams which play equally well.

I like Indian and English teams best. I was listening to the running commentary of the recent test match between India and England. I was very happy that India won the final test.

My ambition is to play in the school cricket team and also in the test match, when I grow up. Cricket is an interesting game to play. It is thrilling to watch the game while good teams play.

Mahapathy Kadiramanathan
Grade 5

MY PETS

My pets are Herbert and Nancy. They are a happy pair. Do you wonder what they are? They are turkeys. My father bought them for me when they were just a month old. Now they are five months old. Herbert and Nancy feed on mash, papaw leaves, grass and insects. They eat well. Nancy is smaller than Herbert but she is quite smart. Their heads and necks are pink. When they are angry they turn red. There is a finger like thing hanging above their beaks. When Herbert is angry it gets long. They have beautiful feathers. When Herbert is happy he spreads his feathers and dances. Nancy watches him proudly. When they see me they start gagging. Then I feel happy too.

D. Senathirajah
Grade 5

A 'RARE' VISITOR

Our dhoby Ariacuddy is our 'rare' visitor. He lives at Sithankerny. He is pretty old, yet he is a jolly man. He has only a few teeth. His bicycle is as old as himself. He comes to our house once a month with all sorts of excuses for his delay. He washes for some houses in Jaffna town too. Whenever he passes our house he pedals with all his might so that we may not see him. He washes our clothes well. He is very honest. We don't like to hire another, even though he is so irregular.

Suresh Kulendran
Grade 5

THE ECLIPSE OF THE MOON

I read in the newspapers that there would be an eclipse of the moon on August 6th 1971. I looked forward to the time of the eclipse. I had an early dinner, and after my dinner I slept, and got up at about 10-30 p. m. The moon was very bright because it was a full moon night. But now and then the moon could not be seen because the clouds covered it. I looked through my pair of binoculars, and saw that the sides of the moon were rose coloured. At 11-25 p. m. I saw the shadow of the earth beginning to fall on the moon. Little by little the whole moon was getting darker and darker. Later the shadow moved out and the moon appeared again in the skies. I went to sleep happily, for it was the first time I saw an eclipse of the moon. This day was a memorable day for me.

T. N. R. Selvaratnam
Grade 5

MY FISH

I had a pet. It was a small fish. A boy caught it in the drain and gave it to me. I put it in a bottle of water. It swam here and there fast. It shone in the morning sun. It was beautiful to see. We watched it for hours. Even my father and mother watched it.

I fed it on small pieces of biscuits. It ran after them and pecked at them. Sister put some hydrella into the bottle. Now it looked a real sea. The fish went in and out of the plants beautifully. My brother put a big earth-worm. The fish fought bravely and ate it bit by bit, how happy we were!

But alas! one night I forgot to cover the bottle with the net. In the morning it lay dead on the table. I lost my brave and beautiful pet.

K. Vigneswaranathan
Grade 5

MY FIRST JOURNEY BY PLANE

A plane ticket even for a short journey costs much. A ticket for a journey from Jaffna to Colombo costs seventyfive repees. I always wanted to travel by plane. I was lucky because my mother was teaching in a government school. I used my warrants. The plane was at 9 o'clock. I was so happy and excited that I went to Palaly airport at 8 o'clock. When the plane arrived I got inside and looked all round. A big noise was coming from the cock pit. The plane took off with a big noise. I sat by a window. I looked down and saw houses looking like small boxes. When we were passing villages every thing looked beautiful and green. The air hostess gave me a cool drink and some sweets to eat. In a short time the plane reached Ratmalana. My uncle was waiting for us and he took us to his house.

R. C. Canagarajah
Grade 6

MY TRIP TO SIGIRIYA

Last August holidays we went to Marathankadrawella by car. On our way we stopped at Anuradhapura to see the ruins. We reached Marathankadawella late in the evening. It is a quiet place with jungles all round. My father promised to take us to Sigiriya the next day. My sister and I were excited. Next day, early morning we went to Sigiriya by car. We took our breakfast parcels and father brought his camera. We reached Sigiriya at 6-30 a. m. We jumped out of the car and started climbing the steps. The frescoes were beautiful. We reached the top and saw the tanks where King Kasyapa's Queens bathed. The scenery was beautiful. Then we slowly climbed down. We sat down at the lion's paw and rested for a while. There was a hornet's nest near the lion's paw. We

were all tired. We had our breakfast and left for home happily.

M. L. Jayaveerasingam
Grade 6

A VISIT TO A FAIR

One day I went to a fair. There were many people. Some brought things like vegetables, fruits, drinks, coconuts, fancy things, shoes and cloths to sell. Others came with marketing bags to buy things. I bought some vegetables and fruits.

At the entrance I saw an ice-cream man. Many children were standing round him. I went to that man and bought ice-cream for myself. Then I saw a blind man sitting under a tree. He was playing the violin. Many people sat near him and listened to the music. By eleven o'clock people started going home. I too returned home and gave the things I had bought for my mother. She was happy because they were cheap and good.

J. J. Raveendran
Grade 6

MY TRIP TO NUWARA ELIYA

During my last holidays, I went to Nuwara-Eliya with my parents. The weather was fine. The nights were very, very cold. We went for walks in the mornings round the beautiful lake and the lovely park. The pear trees with white flowers were beautiful to look at. All around we saw vegetable gardens full of cabbage, carrots, and beet-roots. We visited the Botanical Gardens at Haggalla. It was a well kept beautiful garden. There were all kinds of lovely flowers in it. In the evenings, there was mist all around us, and we could not see anything. We spent a week in this lovely place and returned to Jaffna.

Sanjiv Parmar
Grade 6

A FACE I CAN NEVER FORGET

I always looked forward to going to Colombo, because I loved to play with dear little Chelliah. He was a little Indian boy, who lived with my uncle and went to school. He was thin and small, but had a smiling face. He spoke Tamil in a very interesting way and I teased him and imitated him when he spoke but Chelliah only smiled. He was a good gardener and in the mornings he would sing loudly as he watered the plants. All the neighbours heard his song.

One day poor Chelliah saw a big dog in his garden. He was never afraid of anything. He ran after the dog and tried to catch it with his hands. The dog bit him in his arms and legs very badly. We took him to the hospital and the doctor gave him an injection. His hand was put in a sling. Soon the wound healed and he looked happy.

But one sad day, suddenly poor Chelliah got very ill. He was in great pain. He could not breathe. We took him to the hospital again. The doctor said it was all because of the dog bite. After two days in hospital the poor boy died. We all cried when we heard the news. I cried most because he was my good friend. I still think of the stories he told me and the songs he sang to me. We had played together so often. He would stop me from going out in my uncle's car to play with him. Now I can never more hear his songs or see his dear little face. He will no more tell me his stories and come running to carry my bag when I go from Jaffna. God bless dear little Chelliah. I am sure he is an angel in heaven singing his sweet songs.

J. R. Coomarasamy
Grade 6

MY CLASS TEACHER

My class teacher's name is Miss Thambiah. She is tall and smart. She teaches English, Arithmetic and History. Her favourite subject is English. She is very strict with us, but she never scolds us. She teaches us English in a simple way. We are so happy to hear her pronunciation. She teaches us beautiful English poems. She never fails to come to our class. She has a pleasant voice. She is a good teacher. All of us like her a lot. She also likes us very much.

S. Chandramouleesan
Grade 6

MY VISIT TO THE BANDARANAYAKE INTERNATIONAL AIRPORT

One of my wishes was to see the Bandaranayake International Airport — and this was fulfilled when I visited this Airport to see my aunt leave for Malaysia during the last holidays.

The Airport is spacious, well built and air conditioned. It is a place full of activity where one can meet people from different countries who have arrived by different flights. There are many kinds of planes each one a beauty by itself—The Trident, B. O. A. C. Dakota and many others.

It is interesting to see the luggage after being weighed and checked by the customs office, being pushed by a carrier to the plane itself. When it's time, the flight is announced and first the pilot, the air hostess and other members of the crew board the plane. Next the passengers get into the plane and when everything is set, an officer gives the signal and the engines come to life. Though the sound becomes a deafening roar yet the plane taking off is a beautiful sight.

N. Sabanayagam
Grade 6

A VISIT TO NAVAJEEVANAM

While spending a week-end with my cousins in Paranthan last July. My parents and I were able to visit the wonderful place known as 'Navajeevanam'. It is a 'Home' run by the Rev. and Mrs. A. C. Thambirajah and Sister Elizabeth Baker for the benefit of boys who have no proper homes or are handicapped in other ways.

When we went there that morning, Mrs. Thambirajah and Sister Baker met us and took us round the place. I enjoyed going round and seeing the cottages, the boys' dormitories, the kitchen and dining hall, the office, the stores, the workshop, the simple and beautiful chapel etc.

Outside, there was a beautiful flower garden with all kinds of flower plants, several kinds of fruit trees and a natural swimming pool, where the small boys of the 'Home' were enjoying themselves bathing at the time of my visit. Water flowed in by a channel from the Iranaimadu Tank to this swimming pool as well as to the paddy fields belonging to Navajeevanam. I was also able to see some of the bigger boys at work in the Home's Dairy Farm, the poultry yard, the vegetable garden and the paddy fields. Some were working on the tractor.

I was told that the smaller boys attended a Primary School close by and the bigger boys a Secondary School in the village a little further away. A few boys attended special classes held at Navajeevanam. The boys therefore seemed to be getting everything they needed. They are indeed a happy lot.

N. R. Somasundaram
Grade 6

A JOURNEY BY TRAIN

My father is working in a railway station in Haputale. He wrote to my

mother to send my elder brother and me to Haputale to spend our April holidays with him. We were quite happy and excited, on the day on which we were to travel to Haputale. Mother took us to the Jaffna railway station very early in the morning, bought our tickets and put us in the Uthra-Devi express train. When it arrived at the station sharp at 6 a. m. we got into a 2nd class compartment. We were a little afraid as the two of us were travelling without our parents. When the train steamed out of the station my mother advised us to be careful and waved us good-bye. Both of us sat in two corners of a compartment opposite each other and enjoyed the scenery as it raced past us. On our way we saw the Elephant Pass, Paranthan chemical factory and huge dagobas at Anuradhapura. At Polgahawela we detrained as we had to catch the up-country train which was due to arrive half an hour later from Colombo. The train arrived sharp on time and we got in. The train was very crowded and we had to stand as all the seats were full. We saw the famous Kadugannawa pass and the statue of the man who built that difficult station of the up-country railway. Finally after a tedious journey we reached the Haputale station and my father met us and took us home.

R. Thevaranjan
Grade 7

MY CLASS

1. Grade seven B is like heaven
With a jolly band of thirty-seven
We all study and then we play,
Always obey what our teachers say.
2. Kadhir is clever and kind,
Who our jokes does never mind.
Muralee is calm and quite,
Tries his best to be very very bright.

3. Ramanan has curly hair,
Makes fun of us which is not fair.
Nanthakumar is our cricketer,
Shouts aloud when school is over.
4. Vama and Mohan are best of friends
They much like to run on errands.
Bahi our little mister,
Often like an inspector.
5. Balakumar who is a singer,
Shakes often his little finger.
Uthya our monitor fine,
Checks Sritharan many a time.
6. Theva our mischievous lad,
Makes us all laugh like mad.
Mano our stylish boy,
Dresses like a beautiful toy.
7. Mrs. Nathaniel our teacher dear,
Who at times makes us fear,
But Amaranath our jolly brat,
Who makes her laugh over that.

S. Raviraj
S. Uthayakumar
A. B. Manoharan
Grade 7

THE PLACES I LIKE TO VISIT

There are so many things that I like to do. My parents would not let me do anything now because I am not old enough. One of the things that I like to do is to visit some important cities and countries.

In America there are so many important places worth seeing. But the best place I like is the Walt Disney's Magic Land. It is the only place where children and big people enjoy alike. People from different countries and of all ages visit this place with great pleasure. Then there is a great Niagra water falls to see. I have seen the Walt Disney's Dream Land and the Niagra water falls in the films. The famous Cape Kennedy from where the historic rockets to the moon were sent is also one of the places I like to visit.

Then in the East, Japan, Singapore, Hong Kong and Bangkok are certain places which are worth visiting. I love to go to the Olympic games in Germany, the beautiful Switzerland and Paris. England gets popular cricket grounds — Lords, Oval and Old-Trafferd are the other that I wish to see.

When I grow up I hope my wishes will come true.

S. Kadiramanathan
Grade 7

A DAY I CAN NEVER FORGET

It was the 30th of December 1970. It was a very unhappy day for me. My parents and I were to leave Puttalam on that day after 5 long years of stay there.

Very soon we dressed and visited our neighbours to say good-bye. All my friends waited for me and my eyes welled up with tears as I said good-bye to everyone.

It was nearly time to get into the car. A small crowd had gathered at our door step to see us off. Among them was our kind old vegetable women and the old 'appu' who did odd jobs for us. Our car moved on. All our neighbours and friends stood at their door steps and waved their hands. I too waved back with tears rolling round my cheeks.

Our car was speeding now I took a last look at the Puttalam lagoon, the small church, the park where I enjoyed myself and the narrow roads where I cycled up and down.

I said good-bye to everything and went on in my journey.

Ravidhakshan Lewis
Grade 7

MY FIRST DAY AT ST. JOHN'S

During my early childhood, while I was studying in a school at Manipay, I wished very much to join St. John's College. One day my father said that I could join St. John's College. When I heard that I was very happy. It was in the morning of a bright day in the month of January that I set out for the college and entered the Principal's office. The Principal offered a seat to my father while I stood beside him. He asked me a few questions in Arithmetic and English. I answered those questions well. He was pleased with me and sent me with the clerk to Form I D. A boy offered me a seat. After a few minutes a bell rang. We marched with the other boys to the college hall and sat on the pews. The principal spoke to the students.

We marched back to our class-rooms. The morning session began. Our class teacher entered the class room. All of us greeted her. She noticed me and called me. She asked me some questions. She was pleased with my answers. She looked a cheerful lady. I was happy the whole day. Thus ended my first day at college and it is still fresh in my memory.

B. J. Mather
Grade 7

A DAY IN HOSPITAL

My father met with an accident last October. We got a telegram and went to Colombo the next day. He was in the accident ward of the Colombo hospital. He had broken his left arm and left leg and had a big wound on the same leg. All the patients in that ward had met with accidents and had some injury or other. When I went to see my father, he was being given a pint of blood. A doctor was putting plaster on his leg after setting the bones. He was

S J C—4

shouting out in pain. In the afternoon he was taken to the theatre for an operation. When he was brought after the operation, he was given oxygen. All our relations and friends who were there were sad. After about three hours he opened his eyes. He wanted to say something but he couldn't talk. In a few minutes he fell sleep. My uncle who is a doctor asked all of us to go home and come the next day. He said that the patient needed rest. So all of us left the hospital quietly.

T. Krishnanand
Grade 7

A TRIP TO KATARAGAMA

The temple at Kataragama is a famous temple. Both Sinhalese and Tamils go there on pilgrimage. We left Jaffna for Colombo by the early morning train and reached Colombo in the afternoon. We spent the night at our uncle's house. Next morning we went by the express train to Matara. At the Matara station we had our lunch, then rushed to the bus stand to take the express bus to Kataragama. We reached Kataragama at about 4-30 p. m. We left our things in the Rama Krishna Mission Madam and went to the Menik Ganga to bathe. We enjoyed the bath very much. Then we went to the temple. The temple is a small one and there were a lot of people. The next morning at 4-00 a. m. we were at the temple for the pooja. After the pooja we had our breakfast and walked along the river for sometime. We returned from Kataragama after staying there for three days.

R. Rengarajan
Grade 7

MY FIRST FLIGHT

My first flight to Colombo was about five years ago. I was very much excited on the day of the flight and did not know what I was doing. We went by car to the

Palaly Airport. There was no rush then as we had gone there very early. We waited for the plane.

After sometime we heard the roar of the plane and soon it came down. A few passengers got down from the plane and then it was our turn to get in. I followed my father to the plane and was soon in one of the seats, well strapped. The door was closed and the propellers began to turn round and round. The plane ran along the runway for a few seconds and then it took off. Gradually it went higher and higher.

When I looked out, the houses and trees seemed to become smaller and smaller and the roads looked like long ribbons. The air hostess served refreshments. It took about one and a half hours for the plane to reach Colombo. When the plane was near Colombo, I could feel the plane going down. When the plane landed at the Ratmalana Airport, we got down and drove to Wellawatte in my uncle's car.

I can never forget the thrill I experienced during this first journey by plane.

S. Prithiraj
Grade 8

A MIDNIGHT ADVENTURE

One night after a hearty meal I went to bed. As usual I lay in bed reading one of Enid Blyton's mystery stories. Gradually sleep overtook me. After some time I heard my door bell ring. At once I got up put on my coat and walked up to the front door. I stood there wondering who had come at that hour. But as I heard the bell ring again, I slowly lifted the latch and opened the door.

Who do you think was waiting out for me? It was no other than my friend Chandran. He looked very excited. He had a mystery to be solved and he wanted me to go with him at once to the abandoned

two storeyed building near the clock tower. As he was passing the building he heard a groaning noise. It was coming from within a room upstairs. He was puzzled because he knew that no one had ever lived there since it was abandoned by the British army at the end of World War II.

I was thrilled at the idea of going out on such an adventure. I tiptoed into the garden closing the door safely behind me. I was very careful not to make a noise, because I knew my mother would never allow me to go out. Chandran was very thoughtful to bring an electric torch with him. The night was very dark and slowly but steadily we made our way towards the building.

When we reached the building we were surprised to see the front door open. We knocked on the door but no one answered. There were no lights and everything was dark inside. We waited quietly at the door for a few minutes to see whether the groaning noise could be still heard. Then it became pathetic and fearful. We started shivering.

Then gathering all courage we started moving towards the stairs. I then told Chandran to wait near the stairs in case any misfortune should come to us. Slowly I crept up the stairs and listened again. Then I realised that I was standing just in front of the room from where the noise came. Very slowly I crept into the room and flashed the electric torch. There was a wrinkled old man with a long white beard sitting in a corner. He was very fearful to look at. Then all of a sudden he got up and pointed a gun at me. I screamed and fainted. Then I heard my mother say "What made you scream like that child? Why are you on the floor?" Only then I realised that it was a dream and I had fallen off the bed. I was greatly relieved.

S. Indrajit
Grade 8

SOME RUINED CITIES OF CEYLON

Ceylon is well-known the world over for her ruined cities. Anuradhapura, Polonnaruwa, Sigiriya, Dambulla and Jeyawardene Kotte are some of the ruined cities. However, Anuradhapura Sigiriya and Polonnaruwa are the most important of them. They provide the tourist, the artist, the archaeologist and the historian with many ruins to see, enjoy and learn. Wherever you turn you see some ruin or other. Anuradhapura was the first city built in Ceylon. It was the capital of the earliest kings. There are many ruins there but most of them have been so badly damaged that you do not know what they had been. The Thuperama dagoba, the oldest religious building in the city, is still in a good state. The Ruvanveli Saya, one of the two buildings put up by Dutu Geminu has been rebuilt at great cost. It is a huge and beautiful building. It shows the skill of the builders of old. Only a few granite pillars are found to show us the other great building put up by Geminu the Lovamahapaya or the Brazen Palace. This building at first had nine storeys but after a fire burnt it down it was rebuilt with only seven storeys. The Abayagiri dagoba is the largest one in Ceylon. More than a thousand fair-sized houses can be built out of the bricks that have been used to build it. The Bo-tree is the oldest known tree in the world. It grew out of a sapling of the bo-tree under which the Buddha found out the truth of life. It was brought by Sanghamitta. The Lankatillake Vihara, the Watadage, the Hatarsdage and the king's palace are also beautiful pieces of art. The Topawewa Samudra, is one of the largest irrigation tanks in Ceylon. Anuradhapura and Polonnaruwa show the skill of the builders of old, while Dambulla and Sigiriya show the skill of wall painters.

R. A. Thiraviaraj
Grade 8

A RED LETTER DAY IN MY LIFE

When I returned from school one Friday afternoon my mother had some happy news for me. She told me that we were going to Colombo by plane the next day. I was overjoyed to hear this because I had never travelled by plane. I was so happy that I started dancing round the room.

The next morning my brother and I started talking about the journey. We got a good scolding from our mother for disturbing her. At about 8 o'clock we reached the Palaly Airport. After some time the Avro taxied down the run-way and stopped. I wanted to board the plane immediately but my mother stopped me. At that moment the passengers began to alight and the bowser went near the plane and refuelled it.

After sometime the pilot and co-pilot got into the plane. After that we too got into the plane. The air hostess told me to fasten the safety belt. She also gave me a sweet to suck. The pilot started the engine and the propellers began to rotate. First the plane taxied down the run-way and turned and stopped. As it stopped the propellers began to rotate faster. After a few seconds the pilot changed the gear and the plane ran faster and began to rise up.

It flew at an altitude of 12,000 feet. I looked through the window. The houses, jungles and rivers looked so small that they reminded me of Lilliput in "Gulliver's Travels". After an hour the plane hovered over the city of Colombo and reached Ratmalana airport at about 9-30 a. m. All too soon the journey came to an end I reluctantly got down from the plane.

A. Raviskanthan
Grade 8

AN ACT OF COURAGE

The Late Mr. John F. Kennedy an ex-President of the United States of America, was assassinated in 1963. Before he entered the field of politics he served the U.S. Navy as a lieutenant during World War II.

One night during the war, Motor Torpedo boat PT. 109 was out patrolling the Blakett Strait in the mid-Solomon's with John Kennedy at the wheel. Suddenly the sailor at the forward gun-turret shouted, "Ship at two o'clock." Kennedy saw a black shape of a ship and spun the wheel for the attack. But the boat answered too sluggishly for it was running on only one of her three engines. The shape became a Japanese destroyer heading straight for the P.T. 109. All hands froze to their battle stations as the destroyer crashed through the boat, slicing it into two. Leaving the sailors helpless the destroyer sped away. Himself in the water, Kennedy called out the names of his crew. All answered except two, McMohan a sailor was badly burnt and could not swim. Johnston was coughing non-stop for petrol fumes had got into his lungs. Kennedy towed back the injured and put them aboard the undamaged watertight compartments in the front half of the boat. Then all the sailors hung on to the sides of the boat.

In the morning the boat was gradually sinking. Kennedy ordered all the men into the sea, except the injured men. When it was light, the Americans spotted land three miles away. Those who could not swim grouped themselves together, along a plank torn away from the wreckage. Kennedy took one end of Mc. Mahon's belt and inserted it between his teeth. When the boat had finally sunk, they started swimming towards the island. When they reached the island they all lay down exhausted. Kennedy knew that, American torpedo boats went through Ferguson-Passage every

night. So he swam out to the passage and listened all night. Then he heard the muffled roar of engines far-away. On that unfortunate night, the torpedo-boats had taken a different route. Kennedy swam back and ordered his third officer, Ross, to keep watch on Ferguson Passage. But he too returned without meeting any boats. The next day Kennedy and Ross went to another island close by. There they found a tin of sweets and a keg of water. They took back the sweets and handed it around to the sailors. The next night, though they were exhausted Kennedy and Ross went to Ferguson-Passage in a two man canoe they had found. But a wind arose and they were carried off to the open seas. Somehow they reached land and fell into a deep sleep.

In the morning they awoke to find four natives standing over them. Quickly Kennedy wrote out a message on a coconut and gave it to the natives. The natives went to an Army Officer on a far-away island and gave the message to him. Immediately he sent a boat to pick up Kennedy. Kennedy went with the natives to the island where the Army was stationed and rested that night. The next morning Kennedy went with the natives to pick up his crew on the island.

The brave Lieutenant John F. Kennedy was awarded the D. S. O. for his courage, and bravery.

Devaseelan Canagasingam
Grade 8

THE CONFLICT OF YOUTH

Today we live in a world of turmoil and bloodshed. Wars are raging in many parts of the world. It is through wars that civilization has gradually developed.

Recently Ceylon underwent a lot of hardship. On the fifth of April a revolt

started in the country. A group of young people who were revolutionaries, and who were frustrated in life, rebelled against the Ceylon government. Most of them were leftists and were known as Che Guevarists. Many of them were seventeen to twenty eight year old youths.

The Prime Minister declared emergency on the fifth of April, and enforced a curfew from dusk to dawn. All the schools had to close for the holidays a couple of days before the scheduled date because of the revolt. The remaining term tests had to be cancelled. Because of all this, schools had to remain closed a month or more longer.

The rebels attacked many police stations, Government buildings, broadcasting corporation and schools. They also broke into shops and banks and ransacked everything. They were heavily armed with shot guns, grenades, dynamite sticks and detonators. They hid in ambush in jungles and hills in the southern parts of Ceylon.

The Ceylon Army, Navy, Police and Air Force did their best to bring about peace and order in the country. The security forces formed themselves into vigilance committees. The voluntary forces joined them and helped to the armed services. Many terrorists were captured, arrested or killed. Some of them surrendered. The rebels went down in number and they avoided the armed forces and harassed unarmed civilians.

Many countries, namely—India, Russia, America and Pakistan helped Ceylon in various ways during this period. Now everything is under control, and peace and order have been restored.

Ravindran Casinader
Grade 8

THE STORY OF A WRIST WATCH

I was made in a factory in Japan. It is a famous factory in the world. I was named "Seiko". I was made and kept in the show case. There I looked beautiful and everyone who came there looked at me and liked me, and I was very proud of it.

One day a big merchant came there and bought some wrist watches and I was one of them. Then he packed us in a small box and sent us by ship to Ceylon. On our way we enjoyed ourselves by seeing many different countries. After ten days we reached the Colombo harbour. There we met our old friend who bought us in Japan. From the harbour he brought us to a big shop in Colombo Fort.

There he put us in a big and beautiful show case. And in the show case I looked nice. Everyone who came there looked at me and wanted to know the price, and went home without buying me because I was very expensive and so I was there for a long time.

One day a girl came there and bought me. Then she packed me in a small box and presented me to her boy friend on his birthday. He was very glad to receive me because I was very beautiful. He showed me to all his friends, and they also liked me very much and I was very proud of it. He used me very carefully for two years.

One day while he was cleaning me, accidentally he dropped me down and the glass broke.

Then he took me to my doctor - a watch repairer. At the repair shop I met some of my old friends, who were with me at the factory. Here he fixed a new glass. With this glass I did not look very nice because the glass was not the original one.

The owner too did not like me as much as before, and was careless with me. One day he dropped me into a very deep well, and I have been lying here, since then, as no one will come down this deep and dangerous well. I am now covered with moss and look a very sad sight.

S. M. Somasundaram
Grade 9

MY GREATEST AMBITION

It was the eighteenth of November 1969. I was reading a story book. Suddenly I stopped reading. I was astonished to read the following lines: "Thanks for giving me time to operate my mini-teleporter. I have started disappearing ... I am teleporting myself to my home base three thousand miles away from here ..." said the alien spy and vanished.

The word 'Teleporter' attracted me. My father said, "This word is derived from the words 'tele' and 'porter'." He also explained to me the meaning of these two words and the meaning of 'Teleporter' (a teleporter is an instrument that could carry things from a place to a distant place.)

Everyone knows how a TV set works. A transmitting equipment, consists of a camera which converts images into electrical impulses; another instrument converts these impulses into Radio waves. A receiving set converts the Radio waves into electrical impulses and then into images which appears on a screen.

I compared the TV with the 'teleporter'. An idea struck me like a flash of lightning. 'Why can't you make a teleporting equipment, by using the basic principle of TV? But, with this idea, a big problem puzzled me. 'How will you change a thing into electrical impulses and then into Radio waves? How will you

re-convert those Radio waves into electrical impulses and back again into the same thing, in a receiver?'

'Try to invent a 'teleporting equipment.' I said to myself; I made up my mind to invent it and this was now my greatest ambition.

I worked very hard to find out clues to succeed in my ambition. I asked my uncle to help me. 'You should have a lot of knowledge about Electronics and Physiology,' so said my uncle and gave me some books to read. My father said, "You must have a lot of enthusiasm and self-confidence."

If I succeed in my ambition, people can use it in several ways. A few weeks ago you should have read in the papers about some unidentified flying objects which several people of Ceylon had seen. Nobody knows what they are and from where they come. If we have the 'Teleporting equipment,' we can teleport ourselves to those UFOs and can solve this mystery. People can travel to any part of the world or to any other planet in a few seconds. We can teleport letters, parcels, etc., to distant places in a few seconds.

P. Sugumar
Grade 9

A VISIT TO A PLACE OF GREAT NATURAL BEAUTY

I had heard much about the scenic beauties of Batticaloa and seen them advertised in tourist branches. So one fine day some of my friends and I decided to go up to Batticaloa by train, rent a room there and spend as much time as we can, enjoying the natural beauties that we felt ourselves so deprived of.

We had been to beaches on the Northern coast many times, but we all agreed, on our first sight of the beach of

Batticaloa that nothing there could be compared with the sheer splendour of the endless stretch of golden sand, flanked on one side by coconut palms and the other by a beautiful blue sea, stretching as far as I could see.

We rented a room over-looking the beautiful bright sea and wasted no time in drinking the beauty which lay so plentifully before us. We took a long walk along the beach, and saw beautiful shells, corals and tiny crabs which went scuttling into holes when they saw us.

Further along the coast, we saw a fishing village with tiny huts in a row. At that time the fishermen were bringing in their haul of fish after a hard day's work at sea, While their wives and children clothed partly, crowded along the shore with anxiety writ large in their faces.

Later we befriended some of the fishermen and they took us to some lagoons where we heard the sweet music of the singing fish. The music filled our hearts with great joy and we were greatly amazed by God's wonderful creation.

All morning, the blue waves breaking merrily upon the sand beckoned us to swim in their warm water. Swimming in the sea with the beautiful sky overhead, surrounded by much natural beauty, made us think that Batticaloa could truly prove the greatest tourist asset to a country like Ceylon.

S. Ignatius
Grade 9

MY JOURNEY IN SPACE

I was chosen by the United States representative to be a member of the expedition into space. After all preparations, I finally left for America by T. W. A. jet liner.

As soon as I landed I had to undergo a hard training to fit myself for the journey. The great day dawned and with cries of "Good luck" ringing in my ears I entered the 'moonik' which was attached to a rocket. There was silence everywhere and my rapidly beating heart could be heard. I uttered a silent prayer and suddenly the rocket crashed into space.

I was up and whizzing through space. For a while I was filled with fear, yet soon I got over it and pushed a button and the 'moonik' alone was pushed forward whilst the rocket burst into flames. Alone on the 'moonik' I was circling the sun.

Looking through the holes provided, I could see many things rushing past me. Some shining objects were floating on the air, amongst creamy white clouds. I felt as though I was a king in a well well-lit fairy land. I realised later that those floating objects were some planets and that they were also circling around the sun like me.

Meanwhile I felt that I was losing quite a lot of weight. Now and then I adjusted the numerous buttons that were provided. I was able to record the temperature pressure etc. at the various heights.

The recording instrument now showed that I was circling the sun for the eleventh time. In order to get a better view of space, I pressed a button. But alas! that was a wrong move, for I pressed the wrong button and the next moment I heard a thundering crash. The "moonik" had broken into pieces. Red flames were all around me. I cried "Help! Help!!" and opened my eyes to see that I had fallen down from my bed, and was clutching my pillow tightly. Oh! what a relief it was to find after all I was only dreaming.

L. N. Balaretnaraja
Grade 9

SCIENCE IN EVERYDAY LIFE

The people who lived long ago didn't have the facilities, which we have now. Electricity and such other things were not discovered then. Many people died of diseases because they had not discovered the causes of diseases and how to cure them. All this occurred because scientific knowledge had not progressed in the olden days.

Now science has made great progress. The progress made by science is in the fields of medicine, industry, transport and communication is great.

Electricity is very useful. It gives us light and heat. In the olden days cloth and other things were made by hand. But later machinery was invented and now every factory has many machines, which are worked by electricity. Electricity was discovered about 150 years ago.

The Scientist Marconi invented the radio. A radio is a very useful invention. By controlling different wave-lengths messages are transmitted from one place to another in a very short time. The radio is very popular now and is used to broadcast news, music and entertainment. It is also very helpful in promoting education. All aeroplanes and ships have radios to transmit messages.

Before the invention of machinery sailing ships took two to three months to travel from one country to another. But today ships travel very fast. All the facilities that are available on land are now provided in ships and people can travel in great comfort.

In agriculture too, scientific knowledge has helped in the eradication of diseases of various types that kill plants. It has also helped to discover high-yielding varieties

of paddy and other plants. Artificial manure has also been made. This helps the cultivation of crops. Many types of insecticides too have been invented.

Man has progressed far in the study of diseases that affect him and has discovered medicines to control these diseases. To control a disease like small-pox, anti-small pox vaccine is used. The rays of radium are used to cure cancer. The first heart transplant operation was done by the specialist Christian Bernard, in South Africa.

Science has advanced to such a great extent that now scientists are trying to find what is in earth's outer space, the moon and other planets. Russia was the first country to send man into space. The man who went into space first was Gagarin. America was the first country to land man on the moon. The first man who landed on the moon is Neil Armstrong. America has sent out 4 manned space crafts to the moon. Three of them were completely successful.

Science has benefited man but at the same time, it can cause destruction to man also. Scientists have invented the hydrogen bomb, atom bomb, and other destructive weapons. These are used in war time, by one nation against another. America dropped two atom-bombs on Hiroshima and Nagasaki in the second world war. Many people died like rats when the bombs were dropped. Japan at once surrendered and the 2nd World war came to an end. So man must use science for his advantage and not for his destruction. Otherwise the world may be destroyed one day.

R. Jeyaram
Grade 9

ROUND THE WORLD IN EIGHTY DAYS

(A visit to the leading cities
of the world by air.)

My childhood dream was to visit the important cities of the world, about which my parents, uncles and aunts used to talk about. They used to say, it was a feat to travel right round the globe. My heart was always longing for this. But I never got a chance. When I was twelve years of age, I saw the movie, "Round the world in eighty days," and seeing this movie, it made me more earnest to travel.

At last, the chance came, when my father won an air-ticket to go round the world with the family. We made plans for this trip and eventually decided to fly on the 1st of June, 1969. The flight was in the night. All our relations came to the International Airport at Katunayake, to see us off. The flight was scheduled at 11-30 p. m. We set off by Boeing 707 to Bombay. We arrived at Bombay Airport at three in the morning and were hustled to a hotel. Late the same morning we went out shopping. My parents bought me an Instamatic Kodak camera; this was very useful during my trip. After having lunch at the hotel, we went to the airport and took the connecting plane to Cairo. We arrived there early on the third morning. We resided at the home of Ahlip Nasser, a friend of my father. It was terribly hot in Cairo but there was however a swimming pool at our host's residence; so I spent the greater part of the day swimming. Later in the day our host took us to his date-estate in the suburbs of Cairo, Oh! What lovely dates. We spent six days on the estate, where we had a glorious time and on the tenth morning, we flew to Rome. We landed in Rome on the same night and the Tourist Bureau put us at a hotel. I soon befriended a boy named Benito, who

promised to show me a famous sight in Rome. So the next morning I went along with him to see the Vatican and I saw the beautiful paintings of Michael Angelo — painted on the roof of St. Peter's. The drawing and painting in the Chapel were so fantastic that I just couldn't take my eyes off them and I stood gazing, drinking in their beauty. I saw in Italy what many a boy in Ceylon would wish to see—the leaning Tower of Pisa. The 16th of June was my fourteenth birthday; it was a very happy day for me. I received a flood of presents from my parents and friends. But of all the presents I liked best the one that Benito gave me; it was the model of the Tower of Pisa. To mark this day he took me to the fountain of Trebic of which they say, if you through a coin you would come back to historic Rome. So Benito gave me a lire and I threw it into the fountain. After all the excitement of the 16th. We flew the next day to Rome.

At Paris we were put up in one of the leading hotels. We took it easy till the next day and went round to see the Eiffel Tower and the famous Bastille. We met many Ceylonese who were holidaying in Paris. After a short stay we flew across the English Channel to London on the 1st of July. We were met by our friends who were anxiously awaiting our arrival. We stayed at the home of Dick, a pen-pal of mine. One the third morning Dick said that he had a pleasant surprise for me. Indeed it was a surprise; he had put down my name to play a Cricket Match for his Club against Derbyshire. Oh! wasn't I thrilled to hear this bit of news. The day I was looking forward to dawned; what an excitement there was at Dick's place. I went along with him to his club. I scored a modest twenty-two. The match ended in a draw. At the club we met several of the English Test Stars. This was the most memorable day in our trip. On the tenth we set off by Jumbo Jet to

New York. The next day we arrived at the Kennedy Airport.

We were very fortunate to be in America, as on the next day the Americans launched the space craft, Appollo-11. What a thrilling experience it was to watch this on television, every moment was suspense to us. We visited Philadelphia and later Washington. We saw the famous White House with its beautiful garden, where many Presidents of America resided. We also made it a point to visit the grave of the late President John Kennedy. We had the opportunity of seeing the famous car factory at Detroit, where thousands of cars are assembled. On the 26th we flew to San Francisco, and on the same day we flew to Hawaii. We did not stay long here and on the twenty seventh day we flew to Fiji Islands. As we flew across the International date line we gained a day; according to the time at Fiji—we arrived on the twenty eighth. Being at Fiji was like being back again in Ceylon. On the next day we flew to Brisbane.

It was mid-winter in Australia, and it was terribly cold. This was the first time that I saw snow. My cousins taught me to ski, and oh! what a wonderful time we had but I was rather nervous as it was my first experience. On the 8th of August we flew to the "land of the rising sun". We were rather amused to see the Japanese women going down completely on their knees when their husbands came home—this was a mark of respect. I saw the various flowers and birds of this country.

On the twelfth we flew to Hong Kong; this stop was a brief one and our next stop was at Bangkok. Next we went on to Kuala Lumpur. There we met many of our relatives whom I had never seen before. One of our relatives took us to one of the leading Chinese hotels, and for the first time in our lives, we tasted frog flesh. It was tasty.

On the 19th of August we completed the final lap of our journey. The trip took us exactly eighty days. It was a real experience to visit these beautiful countries and to learn about the customs, culture etc. of our fellow beings. We touched down at the International Airport at ten in the morning; our relations were at the airport to welcome us. What a family re-union! I was very happy to step on the soil of my motherland.

P. J. Selvaratnam

Grade 9

(Junior English Prize-Essay)

MIRUDHANGAM

Music, whether it be Western or Oriental, has a universal appeal. The form of music prevalent in South India and North Ceylon is known as Carnatic music. Various instruments are used in Carnatic music and they can be divided into three groups, namely, stringed instruments—veena and violin, wind instruments—flute and nathaswaram and leather instruments—thavil and mirudhangam.

Mirudhangam is a percussion instrument used only in Carnatic music. Tabla is its counterpart in Hindustani music. Tabla can be considered as the two halves of the mirudhangam turned upwards. Mirudhangam has no equivalent in the Western mode. Unlike the regular beat of Western drum, the mirudhangam provides intricate cross rhythmical accompaniment in Carnatic music. It is said to be a divine instrument. There is a legend to say that Lord Shiva, the eternal dancer, danced to the rhythm of mirudhangam played by Lord Vishnu and Nandhi Devar.

The frame of mirudhangam is made of jak or margosa by turning it in the form of a hollow cylinder, but with the central portion bulging slightly. Circular covers made of different types of hides are fitted

to both ends. The right end is treated with a special mixture forming a black disc at the centre. This is thus made to produce melodious sounds. The left-end produces sounds entirely different from the former. The mirudhangam can be tuned by adjusting the tensions of the leather straps that are woven connecting the two end-pieces. Mirudhangam is played by fingers and wrists of both hands keeping time with the set rythm (tala). There are 108 types of tala.

Mirudhangam is an indispensable accompaniment in vocal, violin, veena and jalatharangam recitals. To accompany on vocal recital one should be talented to be able to fall in line with the vocalist's manner of rendering the songs. No two vocalists sing the same song identically. Only an expert mirudhangist can reproduce sound effects similar to numerous variations that are rendered by the vocalist and the violinist in a concert.

The playing of the mirudhangam for a Bharatha Natiyam (dance) is an art by itself. High and low notes played according to the rhythmic beat of the dancer's feet and concluding 'jathis' contribute to the success of the performance.

In a 'Tala Vaathiya' concert, the mirudhangam is the most important of the percussion instruments. The other main instruments are often the 'Kenchira' and 'Kadam'. The mirudhangist leads in performing to the 'pallavi' that has been set. In doing so he introduces into it several variations, but all the time, being bound by the set rhythmic beat ('layam'). These are produced by the Kenchira and Kadam in turn. The duration of each cycle is reduced gradually and the concert is concluded with all the instruments playing together in unison.

Thiyagaraja Swamigal, the greatest of the exponents of Carnatic, had in one of

his popular compositions, sung about the mirudhanga rhythm when in unison with the note rendered produces the most pleasant effect. What other tribute is needed for this wonderful instrument—Mirudhangam.

Ravichandra Mathiapparanam
G. C. E. (O. L.)

WAITING FOR A BUS

Being resident six miles away from school and the place being inaccessible by train. I am compelled to have recourse to the only possible public transport available to attend school—The Ceylon Transport Board. The harrowing experience, the long wait, and the untold suffering, commuters have to undergo, is common knowledge. But, it helps to reflect and ponder on these things because one realizes a mountain of patience one is capable of, in putting up with these irritating drawbacks.

Though school is scheduled to begin at 8-50 a. m. one has to be up at the crack of dawn to get a bus. Even then, there is no guarantee that one could reach school in time. One has to get through his morning ablutions and whatever has to be done in the least possible time to be early at the bus stop. Having positioned oneself at the stop one has to mope for hours together doing sweet nothing. The buses have already started plying, but, their stopping at stops is determined purely by the whims and fancies of the conductor or the driver. Consequently you find some empty buses proceeding at full throttle unmindful of the conscientious worker and the deligent student getting to their destination on time. Some bus drivers make a show as if they are going to stop, but in fact brake after they have passed the bus stop. They drop a passenger or two and before the commuters could make a dash and get on to the foot board they are off again leaving them in the lurch. The commuter has no choice, but to wait expectantly for the next bus.

This may sometimes be a long wait and usually the bus is packed to capacity and overflowing. The passenger therefore has no hope of getting a seat.

There are a few good souls in the Ceylon Transport Board as elsewhere, who are deeply conscious of their duties and display sympathy for the frustrated passenger. They stop at every stop, try to accommodate as many passengers as they can and deposit them at their destination. But, one cannot under the circumstances, hope to meet such a good soul every morning. What then is the alternative? Some good Samaritan who is better endowed than us to own a car may on his way to work, offer a lift to one or two in the queue.

The process is reversed on your return journey. In fact, the delay is much longer, whereas it may have taken roughly two hours to travel six miles in the morning it may very well take three or more to reach home. What is the recreation or relaxation one could possibly hope to have inside the bus, if he were to as much as stretch his limbs, he may arouse the ire of his fellow passengers, and be at the receiving end of not only verbal vituperative, but physical fault. The only consoling factor is that you are returning home. It is easy to imagine the tired and fatigued condition of a student who reaches home late. How could he possibly get through the volume of home-work before he attends school next morning?

C. S. Mills
G.C.E. (O.L.)

POP MUSIC

The ways and doings of the modern generation have always been found fault with by the older folk who have been unable to bridge the generation gap. Of these so called "crazy capers" of the present day youth, their music has been greatly despised;

the reason being that the older generation find the powerful rock sounds—unlike the mellow music of yesteryear—rather hard on their ears.

This music was born in the mid fifties and was then known as Rock and Roll music. The pioneers of this brand of music were, Bill Haley and His Comets, Elvin Presley and Cliff Richard, to mention a few. Elvin Presley rocketed into fame with "Heart Break Hotel," his first hit disc. He followed this up with "Blue Suede Shoes," "Jail House Rock," "Dont Be Cruel" and the immortal "It's Now or Never." Cliff Richard's initial hit was "Move It." Living Doll, "Apron Strings." and "Dynamite" were some of his early hits. The late Jim Reeves and Pat Boone too, were extremely popular with their sentimental numbers. Whoever the performing artistes were it was evident that Rock and Roll music appealed to the young and the young at heart. Here at last was a means of expressing their feelings. Rock and Roll music was typical of the restless nature of the teenager.

The instruments needed to play this music were also few in comparison with the array of instruments on display in an orchestra. Three electric guitars—a lead, rythm and bass guitar—and a drum set are all that are needed in a beat group. As a result beat groups consisting of four or five musicians and instruments were cropping up all over the world and dishing out the pulsating rythm of Rock and Roll.

The Beatles, Shadows and Rolling stones hit the pop scene in the early sixties. The Beatles, four young lads from Liverpool, hit the headlines of the pop world in a big way. They soon had a massive following of fans from the four corners of the world. Their 'pudding basin' hair styles and their pointed ankle boots with cuban heels were being sported by youth all over the world

Their discs were being lapped up hot-hot off the presses as fast as they could be released.

This Beatle era produced many new groups such as The Beach Boys, Animals, Dave Clark Five, and Herman's Hermits who dealt out Rock and Roll music with a heavier beat and rythm. The Beatles went to India in the mid sixties to become pupils of the Maharishi and the headlines were taken over by these groups. Some of the Beatles fantastic hits were "I Saw Her Standing There," "Eight Days a Week" and "I wanna hold your hand."

The beautiful voices and countenances of the female vocalists were beginning to be heard and seen on the pop scene. Some of these vocalists were Sandie Shaw, Cilla Black, Lulu and Mary Hopkin. It was about this time that the Beatles made a remarkable comeback with "Get Back" and followed it up with "The Ballad of John and Yoko." They cut four long playing albums before they finally disbanded last year to pursue individual singing careers. At the same time two controversial male vocalists were making their presence felt in the pop scene. Tom Jones and Englebert Humperdinck—who got his name from a classical composer—invaded the pop scene with their brand of music namely ballads. As could be expected it was not long before they too had a massive following of fans and their names too were etched in the ball of fame of the pop world.

Meanwhile new sounds were being introduced in the world of pop. In the late sixties soul music became quite popular and soul singer Lou Rowls was dubbed the King of soul. Many new groups were born with the dawn of the new decade. They preferred to revert to the heavy beat sounds and did not deal solely in soul music. The Creedence Clearwater Revival, Tremalces, Equals, Badfinger and Marmalades are some of the groups that have

made a name for themselves in producing hard rock sounds.

The new decade has also produced a completely new style of music that is popularly known as underground music. The combination of electric guitar amplifiers at full volume, the beat pounded out on the drums and the vocalist shouting at the top of his voice can well be called underground or out of this world. It is also rather damaging to the ear drums but still for all the weird distorted sounds produced by the electric guitars have their own irresistible magic that draws the youngsters towards them. The late vocalist cum guitarist Jimi Hendrix was one of the fore-runners of underground music. Ten years after, The Who, Gantana, Chicago and Deep Purple are some of the groups that produce the new sounds.

While this musical revolution is taking place in the United States a different type of music is fast catching on in the rest of the world. This music is 'Reggae', and is known as the sound of the seventies. Jimmy Cliff was one of the first to have a hit in Reggae, but Jamaican born Desmond Dekker's Reggae hits such as 'Israelites', "Itmeik," and "You can get it if you realy want" are world famous. Nobody is quite sure how it all started but to quote Desmond Dekker, "It was because back in Jamaica, the kids didn't wanna spoil their shirts, you know, sweet, when they went to a dance. So they just took the Calypro and swayed so gentle that they was cool". Dave and Ansel Collins, The Brigston Market, The Mixtures and the Greyhound have all had successful Reggae hits that have helped to make Reggae the sound of the seventies.

POP—condemned by some and appreciated by some has always found a place in the hearts of the young.

D. H. Watson
G. C. E. (O. L.)

CRICKET AT ST. JOHN'S

(Text of interviews given by four teachers connected with cricket to four students.)

Cricket admittedly is St. John's "King of Games". There is much effort from various directions to place cricket in the forefront of games. Specialised coaching at different grades along with careful planning have given cricket the unique place it enjoys.

Major Param Selvarajah who was interviewed by Mas. A. R. Devakumar, coaches the boys in the Lower School. According to him the main idea of cricket coaches is to catch the boys while young. He says that it is easy to learn the fundamentals at a young age. He spoke of the fine response at practices. The boys are first given fielding practice and those who aren't really fit are weeded out. From their progress in batting, bowling and fielding, boys are further selected to form a smaller "pool". This followed by a final selection where the best fifteen are chosen. He further said that these fifteen will undergo rigorous training before they play matches. Talking about the method of training Major Selvarajah mentioned that these boys are asked to do ground fielding, throwing the ball straight to the wicket-keeper from a distance, holding high catches and other skills and after which some are asked to bat while others bowl and field. There is definite keenness to learn when young, he added.

"The boys are trained in a systematic way," said Mr. J. R. Gnanapragasam who coaches the third XI, when interviewed by Mas. T. M. Anthonipillai. He explained that fielding takes a major part at practices. He added that selectors have to face an uphill task before selecting the final eleven. He further said that they are selected on merit alone. Mr. Gnanapragasam too pointed out that the main idea of coaches

is to catch the boys young so that they would do well in the senior team. Since the name of the school is involved in games the players must know how to conduct themselves on and off the field.

Mr. S. K. Mahalingham our chief cricket coach, who was interviewed by Mas. N. Gowripalan too seems to be having most of the hopes and wishes of Major Param Selvarajah. He says that 15 boys are selected out of the over 50, who come for the first practice. They play 5 or 6 matches against colleges and thereby gain more confidence and experience. He clearly said that the team players are taught to take success and failure alike. Emphasis is on sportmanship. Mr. Mahalingham said that 10 years ago we did not have an under 15 team. At present boys who are under the age of 15 and 13 are able to represent our school in cricket. Even boys of standards five and six are given the chance to play cricket and they too are doing well. The main aim was to train them when young so that they could become mature when they are young. He mentioned that by introducing this system the standard of cricket has improved very much. According to him much time must be devoted to fielding.

Mr. J. N. Ponniah, the prefect of games who was interviewed by Mas. S. Ravindran too seems to have a lot to tell us about cricket at St. John's. He has obliged to give us particulars regarding expenses. Here is the full details of account on cricket last season.

	Rs.	cts.
50 matting irons	—	37-50
Repairing of wickets	—	8-50
Re-laying of cricket pitch	—	175-00
1 matting	—	375-00
Binding the score book	—	29-50
2 velum bats	—	375-00
3 short handled bats	—	330-00

	Rs.	cts.
6 pairs of batting gloves	—	210-00
2 pairs of inner gloves	—	12-00
Binding of cricket bats	—	5-10
Practice net transport fee	—	4-75
Matting repairs	—	12-00
Boundary ropes	—	52-00
Side screen repairs	—	23-25
White washing the side screen	—	20-00
Painting the score board & the numbers	—	18-75
4 pairs of batting pads	—	180-00
1 pair of wicket-keeper's gloves	—	175-00
6 practice balls	—	75-00
4 $\frac{3}{4}$ oz. cricket balls six & 3 cork balls	—	66-00
Batting gloves for the small boys	—	25-00
Cricket team photograph	—	26-00
Central match incidental expenses	—	14-90
Incidental expenses-ground boy Solomon	—	60-00
Umpires' fees for the 7 school matches	—	140-00

The total amount which our school has spent for the materials is Rs. 2804/— and 50 cts. He mentioned that this year the school had spent Rs. 500/— more than last year. He hopes that the boys will take care of these materials as they are going up in price. This big amount shows the interest the school has taken in cricket.

R. Jesudason (Leader)
 A. R. Devakumar
 T. M. Anthonipillai
 N. Gowripalan
 S. Ravindran

All from G. C. E. (O. L.) D.

A HOLIDAY ON AN ESTATE

It is human nature for the young and old to look forward to the holidays, when they can spend their time relaxing and enjoying themselves. There are many ways in which one can spend one's holidays. One can tour places, go to the sea-side or go upcountry to an estate. To a person living in a village a holiday in the city will be most enchanting, while a person from the city will welcome the quiet and peaceful surroundings of an estate. For a person who has no peace of mind, and rest, a holiday on an estate will be ideal. There are many reasons for people to look forward to having a holiday on an estate.

Spending a holiday on an upcountry estate will be an unforgettable experience. People who get the opportunity of spending their holidays in a planter's bungalow will enjoy it most because the bungalows are spacious and have many facilities. As there are many servants they hardly need to do any work, and can to spend all their time relaxing. People who come from the crowded city will like the estate bungalows because they have large lawns and beautiful gardens. Some even have a swimming pool and a summer house. All this is ideal for small children to play about. A journey to an upcountry estate too will be an unforgettable one because of the beautiful scenery one sees on the way.

On an estate there are many ways in which you can spend your leisure time. As an estate is a vast place a walk every day in different directions will be interesting. Bird watchers will have many chances of seeing beautiful birds. As, rivers run through estates

people can enjoy themselves by having a bath or by fishing. Hunting will also be an interesting pastime. There are many games which can be played on an estate. Many of the district clubs have tennis, badminton and other games. In the peaceful surrounding one can read or write without being disturbed. Going to the club or to the nearest town will end the day happily.

A person who likes company will feel bored if he stays too long on an estate. So about a week's holiday will be just enough for a person from the city. After a holiday he will feel fit and ready to start work again and will look forward to having another holiday on an estate.

N. Brodie
G. C. E. (O. L.)

CEYLON IN 2000 A. D.

Ceylon the paradise island known as the 'Pearl of the Orient' and the Claphan Junction of the east will continue to hold its pride of place defying the passage of time.

As the population of Ceylon is fast increasing it will be double the present in 2000 A. D. Whether the country will be able to feed the numerous mouths is a doubtful question. But the Mahaveli Ganga Scheme will be complete by then and thousands of acres of land will be brought under the plough, and there will be smiling fields all over the North Central Province. Ceylon is an agricultural country and our wealth lies in the rich soil. In the years to come there will be many colonisation schemes. Thus happy farmers with contented

families will inhabit the forest country. I am sure that if we make the best use of our natural resources we can easily become self-sufficient in food.

There are a number of waterfalls in the hill country and these will be harnessed. Hydro-electricity which is generated by waterfalls will provide electric power for houses and factories. When electric power is readily available many industries will be started and factories will spring up like mushrooms. The villages that are nowadays plunged in darkness at night, will glow with light.

At the rate the number of unemployed is soaring, it is estimated that more than half the number of the young people in our country will be unemployed in 2000 A. D. But family planning, and labour on our fruitful land, will help solve many of our pressing problems. In the future tourism will be an important source of income. Tourists from all over the world will be swarming every nook and corner of Ceylon to enjoy the beauty of our island. The medieval cities with their everlasting ruins will be the main tourist attraction. With the construction of modern harbours, Trincomalee and Galle will become hives of activity. As Trincomalee holds an important position in the eastern coast, and because of its natural harbour the whole area will become densely populated. In time to come water and air pollution is bound to become a serious menace. Thirty years hence, rickety cars and bullock carts will be a very rare sight. Then the highways will be overflowing with stream lined fast-moving motor vehicles. Steam engines will be a thing of the past and electric trains will be whizzing

past carrying passengers at lighting speed. Ceylon will have advanced very much in technology. Supersonic Jet planes will criss cross over our airways, and some of the Ceylonese will be the proud owners of helicopters.

Fishing will be the occupation of many, who live in the coastal areas of Ceylon as our seas and rivers will abound in many varieties of fish. Fresh water fishes will be reared in all our rivers and lakes and there will ample fish available for consumption. Colombo, Kandy, Jaffna, Anuradhapura, Galle and Trincomalee will be the most important cities of the island. These cities will be proud of their super markets and sky scrapers. All the tiny village schools would have died a natural death by the end of the century, and beautiful Madya Maha Vidyalayas like Royal College, with well-equipped science laboratories will be seen in all parts of the country. Needless to say, that almost all the people of Ceylon will be educated.

There will be enough doctors and specialists to man all the village hospitals. Medical facilities will be tremendously good and there will be remedy for all chronic diseases.

Because of its strategic position in the Indian Ocean, Ceylon will play an even more important role in world transport. Thus we needn't say that the future is bleak. If Ceylon is properly governed it will undoubtedly be thriving in 2000 A. D.

J. D. Arnold
G. C. E. (O. L.)

s J c → 6

THE ESALA PERAHERA

There is no definite theory of the origin of this splendorous pageant. History and legend have diverse opinions. The Mahavamsa, the great Sinhalese chronicle describes a festivity during the reign of Kitisri Meven of Anuradhapura, that with the bringing of the Sacred Tooth Relic a procession and varied forms of ritual were conducted in honour of this venerated object. During the regime of the powerful monarch King Gajabahu, in vengeance of a Chola invasion, he gathered a mighty army with the aid of a grant Nele Maha Yodaya and invaded the Chola country bringing back twelve thousand captives and twenty four thousand Chola prisoners. Certain scholars theorize that this Esala pageant originated in commemoration of this great victory. Yet another legendary tale narrates that God Vishnu ordered an annual festival be held in commemoration of the victory of the Suras (gods) over the Asuras (Demons). Whatever it is, these narratives give us no explanation to its origin.

Annually this pageant is held in all parts of Ceylon with special interest on the Esala Perahera held in the ancient hill capital, Kandy. Being the last citadal of the ruling monarchs the customs and procedure concerned with the Perahera has been preserved. Feudal splendour and pageantry are an outstanding feature. The present Esala Perahera of Kandy, its origin and splendour are attributed to that famed devout monarch King Kirthi Sri Rajasinha, a Hindu and Tamil by origin. His individual interest in the Buddha Sasana inspired him to bring about a great revival in Buddhism with the aid of the Venerated Sangarajah Welwita Saranankara the installation of the upasampadava (higher ordination) was effected. Previous to his reign pride was given to the four Hindu deities. Natha, Vishnu, god of Kataragama and

Pathini. With the revival of Buddhism in the reign of Sri Wickrema Rajasingha of Kandy, Buddhism became of primary importance and to this Devale festival Perahera was added, the Dalada Perahera in honour of the sacred tooth relic.

The entire procession consists of five Peraheras. The Dalada Perahera, Natha, Vishnu, Kataragama and Pathini, of which primary importance is given to the Dalada Perahera. Regarding the ritual and procedure of the magnificent pageant, all are conducted by the lay temple officials, the Diyawadana Nilame and the Basanayakes of the respective Devales. There are minor temple officials who aid this ritual in various capacities. In ancient times this ceremony was conducted on a system of Rajakariya, where the serfs who performed a specific duty, enjoyed in return the benefit of arable land. Devoid of music this ceremony would have lacked glamour. Cylindrical drums (Hevisi), Double bottle drums (Tam mattom) Elongated oval drums (Magul Beras) silver flutes (Horanas) Avaglass shaped drums (Udekku) etc., compose the instruments of music. The reverberating throb of these drums produce a rare symphony of sounds increasing the splendour of this feudal show. Flags, banners and insignia bearing mythical totemistic signs and emblems of great antiquity attribute a colourful aspect of this festival. Royal insignia such as "Samarai" "Muthu Kuday" great parasol 'Seyseth' an emblem with a circular form of spears, three pronged, single pronged and flame like spears are borne in the hands of the serfs. Dress and tunic are of diverse nature, round hats, four cornered hats, jacketed and bare bodied, pure white and colourful sequins studded and emblematic reveal in colourful splendour, the esteemed and menial office of those partaking officials. The principal elephants of the Temple of the Tooth and the corresponding Devales

bear on the Howdas a casket containing sacred relics and corresponding insignia of the gods of the temple.

Early caparisoned elephants with gorgeous attire are the main attraction of the Perahera. The main festival comprises of six parts, namely the 'Kaphitavema Mangalya' (which means the planting of a tree of fertility), secondly the Athul Perahera (inner procession); third in procedure the Kumbal Perahera; fourth the Randol Perahera (Perahera of the golden palanquins), fifth the 'Deya Kapumu Mangalya' (water cutting ceremony) and sixth is the Day Perahera. Incidentally the Kaphitavema mangalya symbolises a ceremony for prosperity and the water cutting ceremony symbolises the washing away of the blood stained swords used in those victorious battles of which reference was made earlier. Every action, all rites and rituals performed are determined under a strict procedure of astrology determining specific times and directions for the conducting of such a pageant. An official bearing in his hands an ola leaf manuscript referred to as the sasana heads the procession. At the rear of the Perahera are borne the four Dolavas of the respective Devales.

It is annually conducted, mixed with archaic traditions and customs maintained with the minutest of detail. Modern age and thought have not yet banned the procedure of such a festival. Devotees, old and young, sightseers, Merry-makers, foreigners all gather in thousands to witness this annual pageant. We sincerely think that this would exist in its glory devoid of any upsets with the influx of modern thought and political upheaval.

J. Thambiyah
G. C. E. (A. L.)

MODERN MUSIC AND TEENAGERS

Nowadays teenagers are considered as the restless section of the society, as they try to seek novelty in every thing. This is quite natural in this rapidly advancing world and their wishes should be sympathetically understood.

Modern music and dancing are very popular among teenagers of today. Now it is asked, whether this should be encouraged or not. It is pointless wasting time in these arguments as it is obvious that this should be encouraged and guided in the proper way. There are so many good reasons for saying so.

First of all, the interest in music provides a very good hobby and recreation to our present restless teenagers, since most of them have a lot of time at their disposal. They can do their work better, while listening to the modern rock music. Modern music also puts them in a happy mood to do everything well. This is true because even animals are moved by music. Youngsters also learn to be more patient in everything, since music soothes their nerves.

Some might say that pop music and dancing are a hindrance to the growth of our classical oriental music and dancing. But pop music is only a mingling of Eastern music with Western one, and we get a better result by this. Most of them enjoy this. And this is seen in the case of some Sinhala pop songs such as Dilhani, Kalumame etc. The teenagers get interested in this.

Since we are adopting modern methods from western countries for all progressive purposes, we can very well adopt new methods in music also. The modern one is the "Under-Ground" music by some beat groups like T-REX, BLOOD-SWEAT AND TEARS, MUNGO-JERRY etc. Our classical music is difficult to

learn and it can be appreciated only after learning it thoroughly. But underground music is easily understood and appreciated by any one just for its sound and melody even without knowing the words of the song. It is very easy to learn underground music through instruments like guitar and congo-drums. A trained voice is also not necessary for these songs. So naturally youngsters have a tendency to listen and play and are interested in this kind of music. By learning and practising pop and underground music, teenagers can develop and display their talents. And by this development our country will earn a name and will be praised by the musicians of other countries.

When our youths form musical groups, they will learn to move well with one another. This will give them a training for a better social life. Dancing gives them better understanding. And also the mod dancing is a good exercise for the teenagers. Our youths have a lot of talent. But their talents are not exploited. Our musicians should compose their own material. Otherwise they don't stand a chance in the international pop world. In Britain or in America or anywhere else 99% of the groups compose their own songs.

Recently we heard four lovely songs from a disc which was produced by a local group named "Claud and the sensation". All the four songs were composed, sung and arranged by the members of the group. This is a good start and it has opened a new way for the other groups.

The teenagers of today are very much interested in dancing. They should be encouraged and at the same time proper guidance should be given to them. Some teenagers have narrow-minded parents. These parents must realise that these dances and beat shows are things which only give them enjoyment.

There should be a limit for every thing and they shouldn't exceed the limit. When they go for these beat shows and dances they should not waste time or neglect their studies.

Our teenagers are fortunate in having the opportunity of hearing, appreciating and learning modern music. It is to be hoped that they will make the most of it.

V. Kugatharan
G. C. E. (A. L.)

THE HAWKS OR THE DOVES?

Over much of the Non-Asian world, including America a clamour is growing for the United States to accept defeat and withdraw from Vietnam. While the critics of the war grow more vocal in America, Asian leaders are acknowledging the need for American power to curb the threat of Red China. They also say that if America withdraws at this stage, it will be an encouragement for an international aggressor like Mao-Tse-Tung.

In America, a part of the population, consisting largely of students, want their country to pull out of Vietnam immediately. These people prefer peace to war. They are called "The Doves" because the dove is the symbol of peace. The Doves say that a small weak nation like South-Vietnam is not worth sacrificing the lives of millions of their fellow men and a large amount of equipment. They warn, that by continuing the war, America may be risking a general war in Asia or a nuclear war in the world.

At the same time there are people in America who want the war in Vietnam to continue until the Red invasion is blocked. These people (The Hawks) say that if America accepted defeat at the hands of the communists, the smaller nations of the world may lose confidence in her ability to protect them from a similar invasion. The

Hawks warn the world, that if South Vietnam is communized it will endanger the freedom of nearly 350 million people living in South East Asian Countries.

Naturally, America cannot and should not rush in like a policeman at every sign of international trouble. But its duty is to lend its strength to friends when they are threatened with extinction, or when the consequences of the trouble may jeopardize the liberty of peace loving people. America must also keep up its reputation among the smaller nations of the world. If America loses its reputation it will no longer remain a major country in the world.

The tension inside America is building up steadily. The increase in the number of Anti-war demonstrations by the so-called "Doves" prove this. The American Government is in a dilemma because of this tension.

Many of the soldiers who are sent to Vietnam are becoming addicted to drugs like L. S. D. and Heroin. This will reduce the fighting power of the soldiers considerably because these drugs affect the judgement of men. Besides the soldiers, are getting slightly fed up because the war never seems to be ending. All these things will count heavily against the Americans in the long run.

If the Communists come to know that the odds of the war are against the Americans, they will fight the war to the bitter end. We would be foolish to expect Hanoi to negotiate on a settlement, which is mutually satisfactory to both parties, at this stage. So the only way to bring about the settlement is to prevent the communists from underestimating the American resolve. For this the United States must keep on supplying South Vietnam with troops and equipment.

America is bound to Asia by more than a treaty. History and sentiment weigh

heavily. The war in Vietnam is the fifth Asian war in which America is involved.

So today America is shedding its blood and expending its treasure in a distant country like South Vietnam for the simple privilege of withdrawing in peace after the country is guaranteed the effective rights of self determination. And you will agree that it is its duty to do so.

Let us hope that in the long run North Vietnam will realize that they cannot win the war, and negotiate on a settlement.

Let us also hope that Red China will realize that Asian countries have destinies of their own and China cannot expand at their expense. The United States policy is destined to encourage that eventually.

K. Indrarajan
G. C. E. (A. L.)

THE CRISIS IN PAKISTAN

"If we begin to think of ourselves as Bengalese, Punjabis and Sindhis first, and Moslems and Pakistanis only incidentally. Then Pakistan is bound to disintegrate."

—Mohammed Ali Jinnah 1948

The blood was still flowing from the murderous communal clashes that followed the 1947 partition of the Indian Sub-continent, when Pakistan's founder gave voice to that fear. Early this year, blood began flowing again, as the world's 5th most populous nation (130 million people) divided between a wheat-growing West with tall, light skinned people, and a rice-growing East with short, dark skinned people, moved dangerously toward a break-up—possibly a civil war.

Lying almost 1000 miles across Indian territory from the West, East Pakistan (pop. 72 million) holds 169 seats in the country's constituent assembly of 313 seats.

All, but two of these seats are occupied by the Awami Youth League, under the dynamic leadership of Sheik Mujib Rahman. But these advantages hardly favour East Pakistan, since the country's administration is handled entirely by the central Bureaucracy in West Pakistan. In spite of the fact that the East forms the backbone of the country's economy, it is being 'robbed of its share', as far as foreign aid and imports are concerned. The West has been enjoying almost 75% of the total foreign aid and imports to the country. Furthermore, about 90% of the army comprises of Westerners. (About $\frac{3}{4}$ of the 70,000 troops stationed in the East!)

These facts speak for the amount of suppression and segregation the Easterners are subjected to, in the hands of their superstitious 'fair-skinned' brothers. No, they wouldn't give up,—“not until the last drop of blood is shed”, as the Sheik himself said. This unending struggle gradually gained momentum, until they couldn't endure the ordeal any longer. The man behind this impending spirit is Sheik Mujib Rahman, the unchallenged, political leader of the more populous, poverty-stricken Eastern part of the country. It was in 1969, that his party swept the polls to give his fellowmen a massive victory—by the simple exercise of the free vote. This was far above the expectations of the President, Yahya Khan, who was anticipating only a 60% success in the East, for the Sheik. Strengthened by his mandate, Mujib pressed a six-point program, demanding that East Pakistan handle its own taxation, foreign aid, and foreign trade; thereby bringing an end to the long dominance of the West. But these demands, came under heavy criticism and were subsequently rejected. No wonder this caused frustration which led to the agitation of the people of East Pakistan. The Sheik seemed on the brink of an outright declaration of independence

for 'Bangla Desh' (East Pakistan) which would become the 8th most populous nation in the world.

Generally speaking, history plainly shows how a disaster-prone country East Pakistan has been, and is, constantly plagued by famine, floods and cyclones. It was only a year back, when an enormous tidal wave swept over the Ganges Delta, leaving behind a great trail of wanton destruction and the deaths of 500,000 helpless souls. The worst of disasters ever to be written in the pages of Modern History.

Bearing these events in mind, one cannot but sympathise with the people of East Pakistan, as they valiantly struggle for independence and a separate government. This type of dictatorship just doesn't fit into the modern world. We can see, that more and more peace-loving countries are expressing their solidarity towards the betterment of a political settlement in East Pakistan. After all, depriving an individual of his civil, political and economic freedoms is against the very principles of DEMOCRACY!

It would be rather fitting to conclude, with an extract from the famous Gettysburgh Speech.

"...that from these honoured dead we take increased devotion to that cause for which they gave the last full measure of devotion; that we here highly resolve that these dead shall not have died in vain, that this nation under God, shall have a new birth of freedom, and that Government of the people, by the people, and for the people, shall not perish from the earth"

— Abraham Lincoln

N. B.

At the time of writing, the official death toll stands at over 10,000, while more inhuman acts like shooting, rape and beating by the West Pakistan army, increases the flow of casualties, under the guise of martial law,

Rajan Navaratnam
G. C. E. (A. L.)
[Prize Essay]

*

*

*

Errors like straws upon the surface flow,
He, who would search for pearls, must dive below.

— J. Dryden

WOMAN

O lovely woman! lovely woman!
 Nature made thee to temper man,
 We had been brutes without you.
 Angels are painted fair to look like you.

— *T. Otway*

Women are like tricks by slight of hand,
 Which to admire, we should not understand.

— *W. Congreve*

To be a woman is something so strange,
 so confused, so complicated, so contradictory,
 that only a woman could put up with it.

— *S. Kierkegaard*

The venomous clamour of a jealous woman,
 Poison more deadly than a mad dog's tooth.

— *W. Shakespeare*

We must look upon the female character
 As being a sort of a natural deficiency.

— *Aristotle*

The happiest woman like the happiest nation
 has no history.

— *George Eliot*

A fickle thing and changeful is
 woman always

— *A. Pope*

A woman's whole life is
 the history of affection.

— *W. Irving*

It is a woman's business to get married
 as soon as possible and a man's to keep un-
 married as long as he can.

— *B. Shaw*

மாணவர் பகுதி

எனது நாய்

எனது நாயின் பெயர் டொம்மி. அதை நான் ஒருவரிடம் பணம் கொடுத்து வாங்கினேன். அதற்கு இப்போது நான்கு வயது. அது நான் பாடசாலைக்குப் போகும்போது என் பின்னே வரும். வீட்டிற்குப் போ என்று நான் துரத்தினால் உடனே வீட்டுக்குச் சென்றுவிடும். நான் பாடசாலை முடிந்த பின் வீட்டிற்கு விரைந்து வருவேன். அப்போது டொம்மி என்மீது பாய்ந்து வாலை ஆட்டி நக்கும். அதற்கு நான் நிறைய உணவு கொடுப்பேன். நான் இரவில் படிக்கும்போது என் பக்கத்திலே இருக்கும். அது இரவில் யாரையும் வீட்டினுள் வர விடாது குரைக்கும். அது கறுப்பும், வெள்ளையும் கலந்த நிறம் கொண்டது.

தி. ஜெகதீஸ்வரன்,
4ஆம் வகுப்பு.

எனது கிளி

பிறந்த தினத்துக்கு மாமா ஒரு கிளி வாங்கித் தந்தார். அதன் நிறம் பச்சை. அதன் சொண்டும், கால்களும் சிவப்பு நிறம். அதை நான் ஒரு கூட்டில் அடைத்து வளர்க்கிறேன். அதற்கு வாழைப்பழம் மிகவும் விருப்பம். நான் மாலை நேரங்களில் கூட்டைத் திறந்து விடுவேன். அது பறந்து திரியும். பின் கூட்டுக்குள் வந்து படுக்கும். நான் ஒவ்வொரு நாளும் கிளிக்குத் தானியங்கள் கொடுப்பேன். எனக்கு என்னுடைய கிளியில் மிகவும் விருப்பம்.

இந்திரகுமார்,
4ஆம் வகுப்பு.

நான் வளர்க்கும் நாய்

நான் வளர்க்கும் நாய் நல்ல பப்பி. அது சுற்றிச் சுற்றி என்னோடு விளையாடும். பால் இறைச்சி நன்றாக விரும்பி உண்ணும். அந்நியரைக் கண்டால் வெள வெள என்று குரைக்கும்.

சினேகிதரைக் கண்டால் வாலை ஆட்டி அழைக்கும். அதன் நிறம், அதன் குணம் போல் இருக்கும். அதன் பெயர் வெள்ளை. என் தம்பி அதை வைந் என்று அழைப்பார். அதற்கு எங்களில் நல்ல விருப்பம். எனது நாய் மிகவும் நன்றியுள்ளது. எனது தம்பியும், அதன் தோழன். எங்களுடன் எங்கும் வரும். ஆனால், பாடசாலைக்கு ஒரு நாளும் வரமாட்டாது.

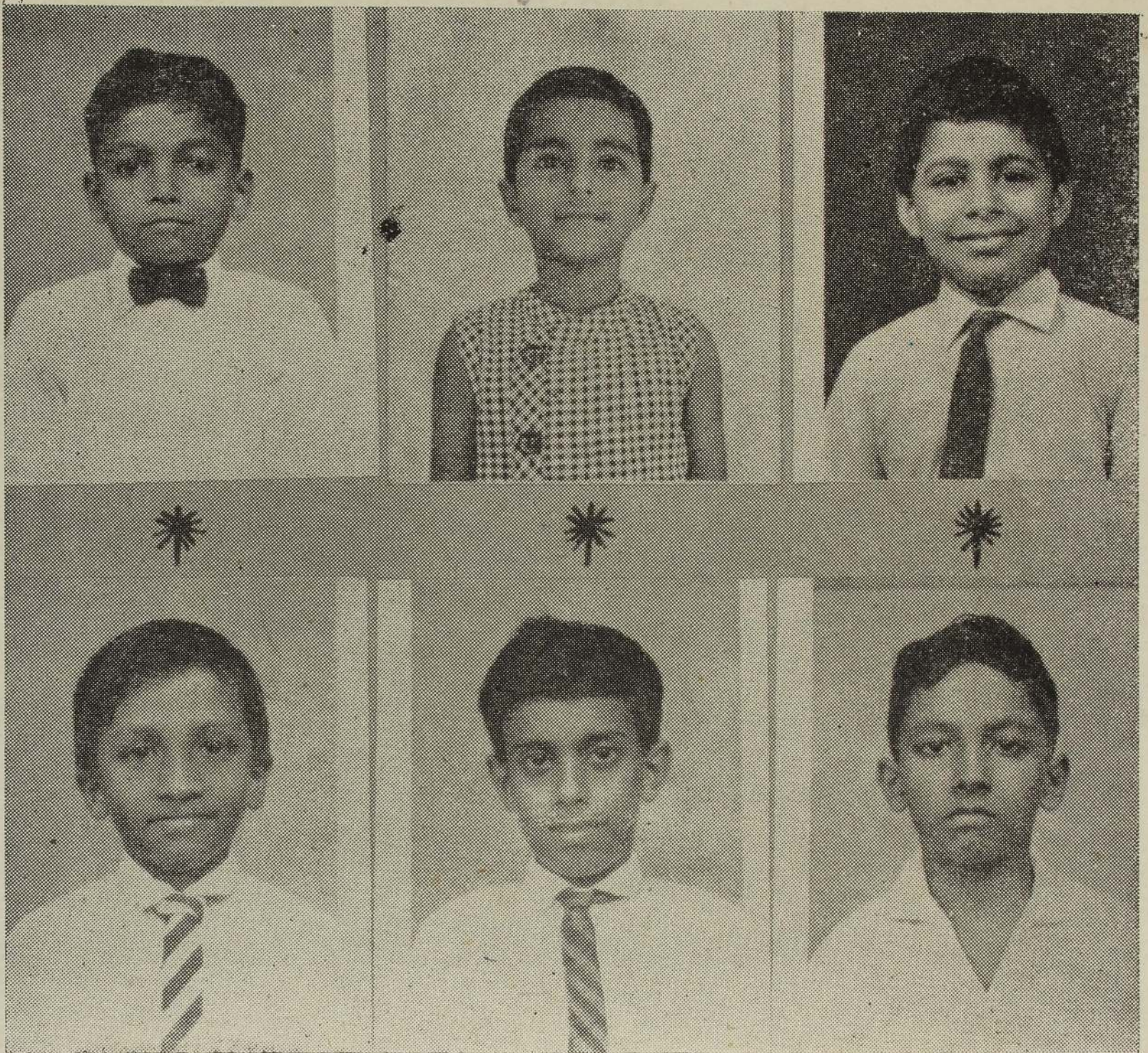
அ. மதிகாந்தன்,
4ஆம் வகுப்பு.

கடற்கரையில் ஒருநாள்

ஒருமாலை நான் என் அப்பாவுடன் கடற்கரையில் உலாவி வரச் சென்றேன். அப்பா ஒரு மரத்தின் கீழ் உட்கார்ந்து தன் சினேகிதர் சிலருடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் கரையில் விளையாடியவாறே சிறிது தூரம் சென்றேன். அங்கே ஒரு கிழவி கடலை விற்றுக் கொண்டிருந்தாள். நான் அவளிடம் சென்று கடலை தரும்படி காசை நீட்டினேன். ஆனால், அக்கிழவி அதைக் கேட்காது என் முகத்தையே உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தாள். எனக்குப் பயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நான் சற்றுப் பின் நின்று திரும்பவும் கடலை கேட்டேன். ஆனால், கிழவி என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, விக்கி விக்கி அழ ஆரம்பித்தாள். நான் என் கையை அவள் பிடியிலிருந்து ஒருவாறு பறித்துக் கொண்டு அப்பாவிடம் ஓட்டம் பிடித்தேன். இதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த என் அப்பா, என்ன நடந்தது என என்னிடம் விசாரித்தார். நான் விபரத்தை அவரிடம் கூறுவதற்கிடையில் அக்கிழவியே எங்களிடம் ஓடி வந்து, “ஐயா மன்னியுங்கள். குழந்தை பயந்துவிட்டது போலும். எனக்கும் சரியாக இவர்போல ஒரு மகன் இருந்தான். ஆனால், துர் அதிஷ்டமாகப் பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது அவர் ரெயில் விபத்துக்குள்ளாகி இறந்துவிட்டார். இவரைக்

OUR KIDS

PRIZE WINNERS

1st Row

J. Jeikishen
Tamil Speech
Tamil Singing
Gr. 1

N. Vishwanth
Tamil Speech
Gr. 2

S. Noel Selvakumar
Tamil Speech
Gr. 3

2nd Row

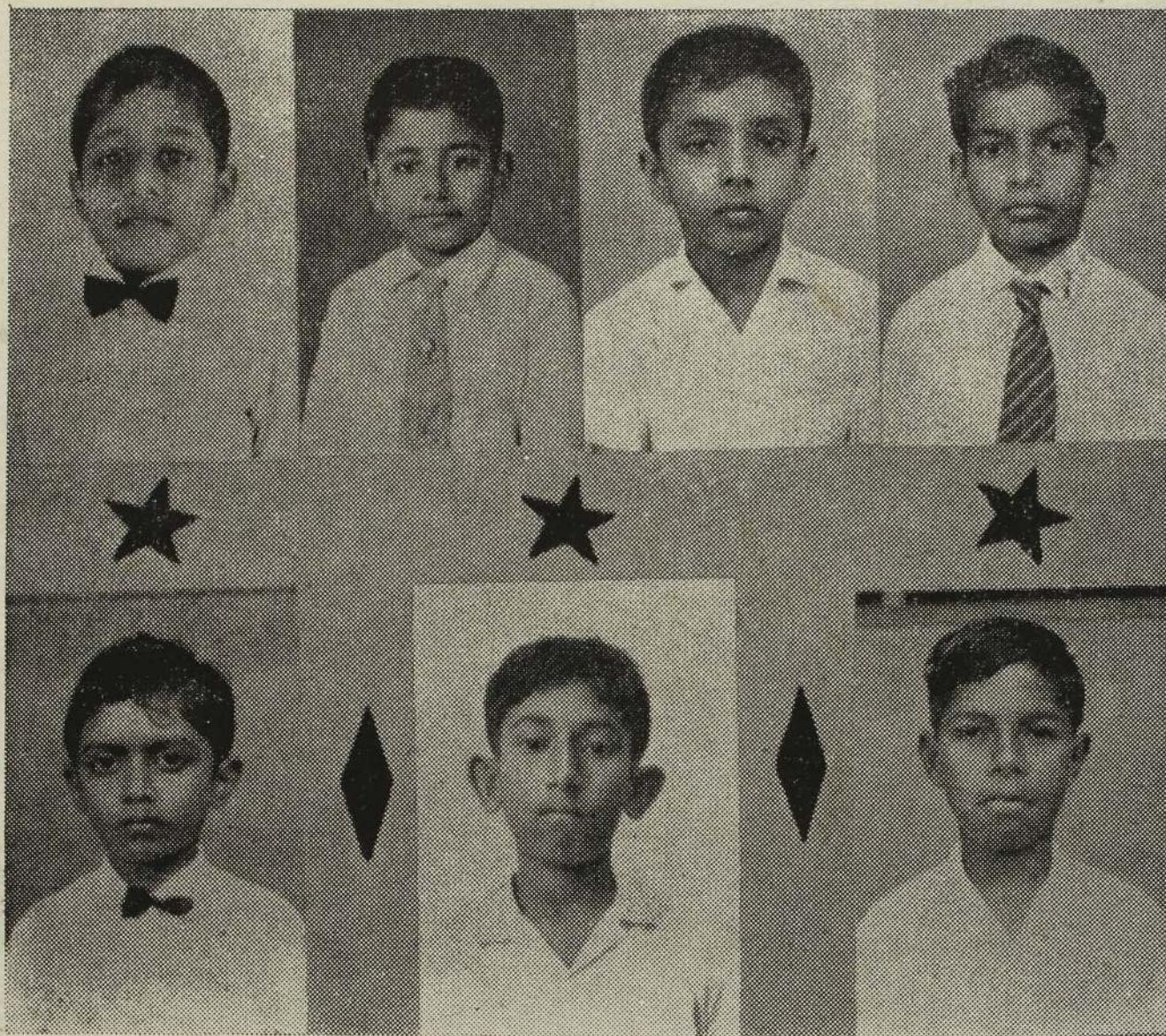
A. Gobinath
Tamil Speech
Tamil Singing
Gr. 4

J. R. Coomarasamy
Tamil Speech
Eng. Recitation
Gr. 5

P. Vaheesan
Tamil Singing
Gr. 3

OUR KIDS

PRIZE WINNERS

1st Row

R. Jegasothy
Eng. Singing
Gr. 2

D. M. Ratnarajah
Eng. Singing
Gr. 3

J. Manoharan
Eng. Singing
Gr. 4

N. Ravikumar
Eng. Singing
Gr. 5

2nd Row

P. Ajantha
Tamil Singing
Gr. 2

A. Gobikrishna
Tamil Singing
Gr. 4

C. Sivathasan
Tamil Singing
Gr. 5

கண்டவுடன் அவரின் நினைவு வந்தது: மன்னிக்கவும்” என்று கூறி ஒரு கடலைச் சரையை என்னிடம் தந்தாள்.

வே. நூபன்,
4ஆம் வகுப்பு.

எனது மைனா

எனது மைனாவின் பெயர் லதா. அதை நான் காலையில் திறந்து விடுவேன். மாலை யானதும் கூட்டைத் திறந்ததும் அது உள்ளே போகும். நான் கூட்டின் கதவைச் சாத்தி விடுவேன். நான் சாப்பிட்டபின் அதற்கு வாழைப்பழமும், பாலும் வைப்பேன். நான் படுக்கும்போது அது எனக்கு Good night என்று சொல்லும். நான் காலையில் எழும்பியபின் கீ, கீ என்று கத்தும். அப்பொழுது நான் அதற்கு வாழைப்பழமும், பாலும் வைப்பேன். நான் அதற்குச் சாப்பாடு வைக்கும்போது Good morning என்று சொல்லும். அது சாப்பிட்டபின் கூட்டைத் திறந்து விடுவேன். அது மாலை யானதும் கூட்டில் ஏறும். நான் கூட்டின் கதவைச் சாத்தி விடுவேன். மாலையில் நன்றாக விளையாடி வரும். ஒருநாள் என் தம்பி கூட்டைத் திறந்து விட்டான். அப்பொழுது லதா ஓடிவிட்டது. நான் வந்து தம்பியிடம் லதா எங்கே என்று கேட்டேன்? தம்பி கூட்டைத் திறந்து விட்டதாகவும், லதா ஓடிவிட்டதாகவும் கூறினான். தயவு செய்து லதாவைக் கண்டால் பிடித்துத் தாருங்கள்.

த. சிவராஜ்,
4ஆம் வகுப்பு

ஒரு கோப்பை பேசுகிறது

நான் முன்பு களிமண்ணை இருந்தேன்; ஒருநாள் ஒரு வண்டியில் சில மனிதர் மண் வெட்டிகளுடன் வந்து எங்களை வெட்டி வண்டிக்குள் போடுவதைக் கண்டு அதிசயப்பட்டேன். அந்த வண்டி புறப்பட்டுப் பெரிய முல்லை யில் உள்ள மண்பாண்டத் தொழிற்சாலையில் போய் நின்றது. அங்கே எங்களை ஏதோ மருந்து கலந்த தண்ணீர் உள்ள தொட்டிக்குள் போட்டார்கள். பின்பு, வேறொரு இடத்திற்குக் கொண்டு

போய் பைகளில் போட்டு எங்களிலிருந்த தண்ணீரைப் பிழிந்து எடுத்துப் பின் இயந்திர அச்சில் போட்டு கோப்பை வடிவாக்கி, சுடுபோறணைக்குள் வைத்தார்கள். எங்களுக்கு அங்கே மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. பின்பு, எங்களை இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போய்க் காகிதத்தாளினால் தேய்த்தார்கள். கடைசியாக எங்களுக்கு வர்ணம் பூசினார்கள். பின்பு எனது சிநேகிதர்களுடும், என்னையும் பெட்டியில் அடைத்து விற்பதற்காகக் கொழும்புக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கே ஒரு கடையில் எங்களை அழகாக அடுக்கி வைத்தார்கள். ஒருநாள் ஒரு பெண் வந்து எங்களில் 6 பேரை வாங்கிக் கொண்டு போனாள். அவள் தனது விருந்தினருக்கு எங்களில் தேனீர் கொடுப்பாள்; அங்கே பலர் எங்கள் அழகை இரசித்தார்கள்.

எ. முகுந்தன்,
4ஆம் வகுப்பு.

எனது இந்திய சுற்றுப்பிரயாணம்

சித்திரை மாதம் 16ஆம் தேதி நானும், எனது அம்மாவும், சிறிய அண்ணாவும், அக்காவும் இந்தியாவிற்கு ஆகாய விமானத்தில் புறப்பட்டோம். இந்தியாவிலுள்ள திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் நகரிலுள்ள ஆகாய விமான நிலையமொன்றில் இறங்கினோம். அங்கு 'அசோகப்பவான்' என்னும் விடுதியில், இந்தியாவில் எமது முதலாவது மாலையைக் கழித்தோம். அங்கிருந்து ஒரு மலை உச்சியிலுள்ள உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலைத் தரிசித்தோம். பின்னர் அம்மலையிலிருந்து அழகான திருச்சி நகரைக் கண்டுகளித்தோம். அங்கிருந்து திருவாணைக்கா என்னும் புகழ்பெற்ற தலத்திற்குச் சென்று இறைவனை வணங்கி ஸ்ரீரங்கத்துக்குச் சென்றோம். அங்குள்ள நாராயண மூர்த்தியை வணங்கினோம். பின்னர், பஸ்தரிப்பு நிலையத்தை அடைந்து, 'பெங்களூ'ருக்குச் செல்லும் 'பஸ்ஸில்' ஏறி மறுநாட் காலையில் பெங்களூரை அடைந்தோம். அங்கிருந்து 'வெள்ளை வய'லுக்குச் (White field) சென்று, மத்தியானம் பெங்களூரை அடைந்து 'பிருந்தாவனம் கடுகதி' என்னும் புகையிரதத்தி

லேறி புட்ட பாத்தி என்னும் கிராமத்திற்கு அருகேயுள்ள ரயில் தரிப்பு நிலையத்திலிறங்கிக் குதிரை வண்டி மூலம் புட்ட பாத்தியை அடைந்தோம். போகும் வழியில் காணப்பட்ட அழகிய காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தவாறு 'சத்ய சாயி பாபா' என்னும் மகான் வசிக்கும் ஆச்சிரமமாகிய 'பிரசாந்தி நிலையத்'தை அடைந்தோம். அங்கு சென்றவுடன் ஸ்நானம் செய்து அவரது பஜனையிற் கலந்து ஒருவாரம் அங்கு தங்கி அவரது 'அந்தரங்கப் பேட்டி'க்கு அவராலே தெரிவு செய்யப்பட்டோம். பின்னர் அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று 'சென்னை' நகரைப் புகையிரத மூலம் அடைந்தோம்.

அங்கு 3 நாட்கள் 'கேரளா' விடுதியிற் தங்கி வேண்டிய பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டோம். அத்துடன் அங்குள்ள பிரசித்தி பெற்ற இடங்களாகிய 'மெரினா' கடற்கரை, சைனா பஜார், மூர் மார்க்கெட் என்பவற்றைப் பார்த்தோம். மத்தியானம் வெளிச்ச வீட்டிற்குச் சென்று பெரிய சென்னை நகரைப் பார்த்தோம். இரவில் 'மெரினா' கடற்கரை மிக அழகாகக் காட்சி அளித்தது. பின் அங்கிருந்து சிதம்பரம், பழனி, மதுரை முதலிய பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தலங்களைத் தரிசித்தோம். நாங்கள் இந்தியாவில் மொத்தம் 20 நாட்கள் தங்கி இருந்தோம். பின் வைகாசி மாதம் 6ஆம் தேதி திருச்சி ஆகாய விமான நிலையத்திலிருந்து ஆகாய விமான மூலம் புறப்பட்டுப் பலாலி விமான நிலையத்தை அடைந்தோம்.

சு. சிறிகரிகேசன்,
4ஆம் வகுப்பு;

மழை நாள்

அன்று விடுமுறை நாள், நாங்கள் ஆரவாரத்துடன் வீடு திரும்பும்போது வாணத்தில் கருமேகங்கள் பரவிக் குளிர்காற்றும் ஜில் என்று வீசத் தொடங்கியது. பெருமழையின் அறிகுறியைக் கண்ட நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வீடு சென்றோம். சிறிது நேரத்தின்பின் மக்களை வரவேற்பது போல் இடியும் மின்னலும் மத்தளம்போல் முழங்கிற்று. மற்றும் உத்தியோகஸ்தர், தொழிலாளர் யாவரும் விரைவாக வீடு

திரும்பினார்கள். பறவைகள் எல்லாம் பெரும் கூச்சலுடன் சிறகைத் தட்டிக் கொண்டு இருப்பிடம் சேர்ந்தன. மரங்களும், கொடிகளும், அதிலே தொங்கும் பூக்களும் கைகோர்த்து விளையாடுவது போல் அசைந்தாடி மழையை வா, வா என்று அன்புடன் அழைத்தன. இப்படியான ஆரவாரங்களுக்கிடையில் மழை பெய்யத் தொடங்கியது.

வசந்தன் செல்வாத்தினம்,
5ஆம் வகுப்பு.

எனது தாத்தா

அன்பு, நேர்மை, சத்தியம் முதலிய நற்குணங்களுக்கு ஒரு சான்றாக விளங்கினார் என் தாத்தா. ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாக இருந்து ஒரு பெரிய அலுவலகத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் நிலையை அடைந்தார். அந்த நிலையைத் தான் பெற்றதற்குக் காரணம் நேர்மையும், சத்தியமும் என்று அடிக்கடி கூறுவார். பேரப்பிள்ளைகளாகிய எங்களுக்கு ஒவ்வொரு காரியம் செய்யும் போதும் "கடவுள் உங்கள் முன்னிலையில் இருக்கிறார்" என நினையுங்கள் என்பார். நான் பெரியவனாக வருமட்டும் அவர் உயிருடன் இராதது எனக்கு மிகுந்த கவலை. அவர் உயிருடன் இருந்தால் அவரின் நற்குணங்கள் பலவற்றை அறிந்து அதன்படி என் வாழ்க்கையை அமைக்க முற்பட்டிருப்பேன்.

பா. ஆறுமுகதாஸ்,
5ஆம் வகுப்பு.

என் வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்ச்சி

ஏப்ரல் மாதம் 6ஆம் திகதி. அன்று தான் ஊரடங்குச் சட்டம் தொடங்கிய தினம். அன்றே பள்ளிக்கூடத்தில் விடுமுறையும் விட்டது. என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போக என் தந்தை வந்தார். அவரோடு நானும் வீட்டிற்குச் சென்றோம். ஆறுமணிச் சட்டமாயிருந்த அன்று தெல் லிப்பழைச் சந்திக்குச் சென்றதும் மூன்று மணிச் சட்டமாகியது. பஸ்வண்டிகளும்

ஓடவில்லை; நாங்கள் பயந்துகொண்டே சென்றோம். வழியில் ஒரு கடை திறந்திருந்தது. அது எங்கள் அப்பாவுக்குப் பழக்கமான கடை; நாங்கள் அந்தக் கடையில் உள்ளவர்களோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு பையன் சைக்கிளில் வந்து "பொலிசார் வருகின்றனர்" என்றான். நாங்கள் கதைப்பதை நிறுத்திவிட்டு நடந்தோம். சிறிது நேரத்தில் ஒரு பொலிஸ் ஜீப் வந்தது. அதிலிருந்த பொலிசார் திறந்திருந்த கடையை மூடும்படி வெருட்டினர். அவர்கள் கடையை மூடினர். பிறகு பொலிசார் ஜீப்பைத் திருப்பிக் கொண்டு வரும் போது எம்மையும் கவனித்தார்கள். நான் பயத்தால் நடுங்கினேன். ஜீப்பிலிருந்த ஒரு பொலிஸ் எங்களைப் பார்த்து நாங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வருபவர்கள் எனத் தெரிந்து கொண்டு எங்களைச் சீக்கிரம் வீடு போய்ச் சேரும்படி கட்டளையிட்டார். அப்பொழுதுதான் எனக்கு உயிர் வந்தது. இது வாழ்வில் எனக்கொரு முக்கிய நிசம்ச்சி.

க. கணேசன்,
5ஆம் வகுப்பு.

எனது பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி

எங்கள் கல்லூரியில் ஆண்டுதோறும் பல கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது விளையாட்டுப் போட்டி ஆகும். இந்த ஆண்டு ஆவணி மாதம் 5ஆம் திகதி விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது. அன்று மாலை மூன்று மணியளவில் அவ்விழா தொடங்கியது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டியில் பிரதம விருந்தினராக திரு. ஜிம்மி இராசரத்தினமும், திருமதி இராசரத்தினமும் கலந்துகொண்டார்கள். அன்று விளையாட்டு மைதானம் மிகவும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டியின் இல்லங்கள் ஆவன: யோன்ஸ்ரன், கன்டி, பீற்றே, தொம்ஸ் சன், பாயிற்றர் இவைகளாகும். இவற்றுக்குரிய நிறங்கள் முறையே, நீலம், பச்சை, கத்தரிப்பூ, மஞ்சள், சிவப்பு ஆகும். எனது இல்லம் யோன்ஸ்ரன் ஆகும். அங்கே பல விளையாட்டுக்கள் நடைபெற்றன. நான்

சிலவற்றில் பங்கு பற்றினேன். இந்த விளையாட்டுப் போட்டியைப் பார்க்கவந்த பார்வையாளர் பலநிற உடைகளை அணிந்து வந்தார்கள். அங்கே பார்வையாளர்கள் பங்குபெற ஒரு விளையாட்டு இடம் பெற்றது. இவ்விளையாட்டுப் போட்டி முடிய ஐந்தரை மணியாயிற்று. பின் வெற்றி பெற்றோர்க்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அதில் எனக்கும் சில பரிசுகள் கிடைத்தன. இதில் பிரதம விருந்தினராக வந்த திரு. ஜிம்மி இராசரத்தினமும் அதிபரும் எங்களை இன்னும் ஊக்கப்படுத்துவதற்காகச் சில வார்த்தைகள் கூறினார்கள். அத்துடன் சந்தோஷமாக விளையாட்டுப் போட்டி முடிவுற்றது.

வே. கருணானந்தன்,
5ஆம் வகுப்பு.

பிற உயிரை வருத்தாதீர்

ஒருநாள் மாலை, முயலொன்று தன் குட்டிகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது தன் குஞ்சுகளுக்கு இரைதேடி அலைந்த கழுகொன்று, இம்முயற் குட்டிகளைக் கண்டது. சமயம் பார்த்திருந்து, இக்குட்டிகளில் ஒன்றைத் தூக்கியது. அதைக் கண்ட தாய் முயல், கழுகை நோக்கி, "என் குட்டியை விட்டுவிடு, பிற உயிரை வருத்தினால் உனக்குத் துன்பம் வரும்" என்று கூறியது.

இதைக் கேட்ட கழுகு, "நானும், எனது குஞ்சுகளும் உயர்ந்த மரத்தில் வாழ்கிறோம்; நீயோ நிலத்தில் வசிக்கிறாய்; உன்கண்களால்கூட என் குஞ்சுகளைப் பார்க்கக் கூட முடியாது" என்று பெருமையுடன் கூறிவிட்டுச் சென்றது.

உடனே அம்முயல் தனது நண்பர்கள் எல்லாரையும் அழைத்துத் தன் குட்டிக்கு நேர்ந்த கதியைக் கூறியது. அதைக் கேட்ட முயல்களெல்லாம் எவ்வாறு அக் கழுகுக்குப் பாடம் படிப்பிக்கலாம் என ஆலோசித்தன. பின்பு அவை ஒரு முடிவுக்கு வந்தன. கழுகு வாழும் மரத்தடியைக் கிண்டி, சிறு சிறு வேர்களை அறுத்து விட்டன. முயல்கள் தம் வேலையை நடுநிசிக்கு முதல் செய்து முடித்து விட்டுத் தத்தம் இருப்பிடத்தை அடைந்தன. சிறிது நேரத்தில் மழை பெய்யத்

தொடங்கியது. காற்றும் பலமாக வீசவே, கழுகு வாழ்ந்த மரம், வேர்கள் அறுபட்ட நிலையில் உறுதியாக நிற்க முடியாது சரிந்தது. மரத்தின் அடியில் இரு கழுகுக் குஞ்சுகள் அகப்பட்டு இறந்தன. தப்பின குஞ்சுகளும் கடும் குளிரால் வருந்தின. குஞ்சுகளின் அவல நிலையைக் கண்டு தாய்க்கழுகு, நடுநிசிவேளையில் வேறு இருப்பிடம் தேடவும், குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றவும் முடியாது, இருகுஞ்சுகளையும் இழந்து தவியாய்த் தனித்தது. இவ்வாறே நாமும் பிறரை வருத்தினால் வருந்தவேண்டி நேரும்.

சா. யோசவ்,
5ஆம் வகுப்பு

அன்புத் தெய்வம்

எனது வயது பத்து. ஐந்தாம் வகுப்பிற் படிக்கிறேன். பத்து ஆண்டுகளாகப் பேசுந் தெய்வம் ஒன்றுடன், கூடி வாழ்ந்து வருகிறேன். அன்று ஆறுமாதக் குழந்தை நான். பேசமாட்டேன். அழுகையும், சிரிப்பும் எனது பாஷைகள். அழுங்குரல் கேட்டதும் தெய்வம் என்னிடம் ஓடிவரும். இனிக்கப் பேசும். சிரிக்க வைக்கும். நான் விடாது அழுவேன். பால் ஊட்டிப் படுக்க வைக்கும். பாட்டுப்பாடும். என் சிரித்த முகம் கண்டவுடன் வாரி எடுத்துத் தன் தோளில் தூக்கிக்கொள்ளும். தனது வாயால் எனது முகத்தில் முத்திரைகள் குத்திவிடும்.

நான் வளர்ந்து விட்டேன். என்னைப் படிக்கவைக்க அதற்கு ஆசை. சட்டை அணிந்து தொப்பி போட்டுச் செருப்பும்; மாட்டிப் பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லும்.

“பாடசாலை விட்டநேரம் பாதிவழிக்கு வந்து துள்ளிக்குதிக்கும் என்னைத் தூக்கித் தோளிற் போட்டுக்கொள்ளும்”

பாடம் சொல்லித் தந்து என்னைப் படிக்க வைத்து மகிழும். யாரும் அடிக்க வந்தால் அணைத்துத் தடுத்துக் கொள்ளும். என்னைக் காக்கும் தெய்வம் என்று எண்ணி வணங்கி வருகிறேன். எனக்கு நோய் வராது தடுக்கத் தெய்வம்தான் மருந்து உண்ணும்; நான் உண்பதற்கு இனிய உணவுப் பண்டம்

தேடித்தந்து களிக்கும், சிறிது நேரம் என்னைக் காணாவிட்டால் ஏங்கித் தவிக்கும் அந்த அன்புத் தெய்வம் வேறு யாருமல்ல, என்னைப் பெற்று வளர்க்கும் தாயே.

T. நக்கீன்,
5ஆம் வகுப்பு

எனது மலைநாட்டுப் பிரயாணம்

நான் பல நாட்களாக ஆவலோடு எதிர் பார்த்திருந்த மலைநாட்டுப் பிரயாணம் சென்ற விடுமுறையில் எனக்குக் கிடைத்தது. நம்பொடையிலுள்ள தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் எனது மாமா கடமை யாற்றுசிறார். என்னுடன் எனது அப்பாவும், அம்மாவும் மலைஷியாவில் இருந்து வந்த எனது மாமா, மாமி, பிள்ளைகள் யாவரும் மலைநாட்டுக் காட்சிகளைக் கண்டுகளிப்பதற்கு வந்தனர். நாங்கள் எல்லோரும் மாமாவின் வீட்டில் தங்கி இருந்தோம். யாழ்ப்பாணத்தில் உஷண சுவாத்தியத்தில் வாழ்ந்த எங்களுக்கு அவ்விடத்துக் குளிர் தாங்க முடியவில்லை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கம்பளிக்குள் தஞ்சம் புகுந்தோம். மாமாவின் வீட்டைச் சுற்றி எங்கு பார்த்தாலும் தேயிலைத் தோட்டங்களே காட்சி அளித்தன. அத்தோட்டங்களில் தேயிலைக் கொழுந்து எடுக்கும் பெண்கள் முதுகில் கூடையுடன் மலையில் ஏறிச் செல்வதையும், கொழுந்து கொய்வதையும் பார்த்தோம். சிறு சிறு மலைகளை நாங்கள் ஏறிப் பார்த்தோம். பல நீர்வீழ்ச்சிகள் அதிக வேகத்துடன் பாய்வதையும் ஆசையுடன் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். மாமா எங்களை ஒரு மோட்டார் வண்டியில் ஏற்றி நுவரேலியாவுக்குக் கூட்டிச் சென்றார். அங்கே செல்லும்போது பெரிய பெரிய மலைகளைச் சுற்றிச் சுற்றி ஏறி அவ்விடத்துக் காட்சிகளைக் கண்டு களித்தோம். நுவரேலியாவில் உள்ள அழகான பூந்தோட்டத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். கடை வீதிகளைச் சுற்றிப் பார்வையிட்டோம். நாங்கள் பின்னர் மாமாவின் வீட்டை அடைந்தோம். மாமாவின் விளக்கத்தோடு தேயிலைத் தொழிற்சாலையில்

தேயிலை எவ்வாறு ஆக்கப்படுவது என்பதைக் கண்டோம்; பின்னர், நம் வீட்டை அடைந்தோம்:

இ. ரவிசேகரன்,
5 ஆம் வகுப்பு.

பாடசாலை

நாம் பாடசாலைக்குச் செல்வதன் முக்கிய நோக்கம் கல்வி கற்பதற்கேயாகும். எங்கள் ஆசிரியர் எங்களுக்குக் கல்விகற்பிப்பதோடு, நற்பழக்கவழக்கங்களையும், நற்பண்புகளையும் கற்பிக்கின்றார். கல்விகற்கும் நேரங்களில் ஒரு சிறிது நேரம் விளையாடுவதற்கென விடப்பட்டிருக்கும். அந்நேரங்களில் விளையாடுவதால் நாங்கள் நோயின்றிச் சுகமாக வாழ முடிகின்றது. இவற்றையுணர்ந்தே நம் பெற்றோர் எங்களை ஐந்து வயதானவுடன் பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்றனர்.

பாடசாலைக்குச் செல்வதால் பல நன்மைகள் அடைகிறோம். மற்றும் மாணவர்களுடன் நாம் உயர்வு, தாழ்வின்றிப் பழகுவதால் பலருடன் ஒற்றுமையாக வாழ முடிகின்றது.

பாடசாலையில் கற்பவற்றை மாசறக் கற்று அதன்படி ஒழுக்கிறவர்கள் சிறந்து விளங்குவார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

தி. சசிகரன்,
1 ஆம் பாரம்.

எனக்குச்

செட்டை முளைத்தால்.....

என் ஆசைக் கனவுகள் எல்லாம் நனவாகும். இன்றுவரை அங்கும் இங்கும் பறந்து திரியும் உள்ளத்துடன் சேர்ந்து இனி என்னுடலும் பறக்கும். ஓரிடத்தில் இருப்புக்கொள்ளாது கட்டவிழ்த்த காலி மாடுகள் போல் எங்கெங்கெல்லாம் செல்ல வேண்டுமோ, அங்கங்கெல்லாம் வட்டமிட்டுப் பறப்பேன்.

தேமதுரத் தமிழோசையைத் திசைகள் எட்டும் அல்ல, வானவெளியிலே வானவர்

காதுகளிலே ஏனைய அண்ட கோளங்களிலே எல்லாம் இசைத்து நிற்பேன். வையமும், வானமும் எல்லாம் ஒரே மொழி இராச்சியமாகும்படி கன்னித்தமிழ்க் கவிதைகளால் இசை பாடிச் சிந்தனைப் புரட்சியை உண்டாக்குவேன்.

வானம்பாடியுடன் சேர்ந்து இசையமுது பொழிவேன். காக்கையுடன் சேர்ந்து, "கரவாது பகுத்துண்ணும்" அடிப்படை நீதியை மனித குலத்திற்கு உபதேசிப்பேன். கொக்குகளுடன் சேர்ந்து குந்தியிருந்தும் தருணம் வாய்த்தவிடத்துக் "குத்தி"ப் பறந்தும் செவ்வியறிந்து கருமமாற்றும் உளப்பண்பையும் உபதேசிப்பேன். குருவிக் கூட்டங்களுக்கும், பறவையினங்களுக்கும் தமிழ் கற்றுக்கொடுப்பேன்.

சிறுவர்விடும் பட்டங்களுடன் சேர்ந்து வானவெளியில் நானும் தமிழ்நாதஞ் செய்வேன். வானஊர்திகளுடன் மோதி மனித வேகத்தைக் காட்டுவேன்.

ஓர் இனத்தின் சுதந்தரத்தைப் பறித்து மொழியை அழிக்கும் புல்லர்மீது சலசகுண்டுகளைப் பொழிவேன். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் மக்களை வானவருடன் சேர்த்து ஆசிகூறி வாழ்த்துவேன். பகுத்தறிவற்ற பறவைக் கூட்டங்களை ஒன்றுபடுத்திப் பகைவர்மீது படை தொடுப்பேன். வானரக் கூட்டங்களால் ஒப்பும் உயர்வுமில்லாத இராவண அரசாங்கம் மண்கவ்வியது யாருக்குத்தான் தெரியாது? அதுபோல, பறவைக் கூட்டங்களால் பகைவரை அழித்துப் பரணி பாடுவேன். அல்லது நவீன இராமாயணத்துக்கு அத்திவாரக்கல் நாட்டுவேன்.

வானமுகட்டிலே இமாலயச் சிகரத்திலே குந்தியிருந்து இரகசியங்களை அனுபவிப்பேன். விண்மீன்களுடன் கூடிக் கண்ணைச் சிமிட்டிப் பொல்லாத பூவுலகை நல்லாகக் கேலி செய்வேன். கைலாயஞ் சென்று நெற்றிக்கண்ணை நேரிலே பேட்டிகண்டு எங்கள் குறைகளை முறையிடுவேன்.

செவ்வாய் மண்டலத்திற்குப் பறக்க இரவு பகலாகக் கனவுகாணும் விஞ்ஞானியிலும் முந்திச் சென்று செவ்வாய் மக்களுடன் கூடிவாழ்வேன். பறக்கும் தட்டு

களின் குட்டுக்களை எல்லாம் அம்பலப் படுத்திவிடுவேன்;

கோழிக்குஞ்சைத் தூக்கி “இறஞ்சி”க் கொண்டோடும் பருந்தைக் கழுத்தில் பிடித்தபடி கொண்டுவந்து கோழிக் கூட்டி லடைத்து கோழியையும் பருந்தையும் உட னிருந்து வாழச் செய்வேன். வெளவால்க ளுடன் சேர்ந்து உலகத்தைத் தலைகீழாகப் பார்ப்பேன்; கருடன்களுடன் சேர்ந்து இருட்டில் இறுமாப்புக் கொண்டு மனித னைப் பயப்படுத்தும் பாம்புக் கூட்டங்களின் சீட்டைக் கிழித்துப் பாடங் கற்பிப்பேன். இனத் துரோகிகளின் மண்டையில் குட்டிப் பழி வாங்குவேன்; தவறை உணரச் செய் வேன். கிளிப்பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து கொஞ்சதமிழ்பேசி மகிழ்வேன்;

இன்னும் என்னென்னவோ எல்லாம் செய்வேன். ஆனால், எனக்குத்தான் செட்டை முளைக்காதாமே,

சி. சந்திரமௌலீசன்,
1ஆம் பாரம்.

நமது பாடசாலை மணி சொல்லும் கதை

டிங், டிங், டிங். இதுதான் எனது மணி யோசை. இதைக் கேட்டுக் கேட்டு உங்க ளுக்குக் காது புளித்துப் போய்விட்டது போல் இருக்கிறது, நானுமோ அடித்துக் கொண்டேயிருப்பேன், என் கடமையின் பெருமை எனக்குத் தெரியும்! பரியோ வான் கல்லூரி இப்போது 100 வருடங்க ளுக்குமேல் ஆங்கிலேய பாதிரிமாரால் இங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்றால் என் வயதையும் கணித்துப் பாருங்கள், உங்கள் பாடசாலையடைந்த மாறுதல்களுக்கெல் லாம் நானே சாட்சி பகர்வேன். பிள்ளை களே, முன் இருந்த மிஷனரி மாரின் காலத்தை எப்படி மறப்பேன்? கணம் பீற்றோ ஐயா என் மணி ஓசை கேட்டு தன் பங்களாவிலிருந்து ஓடி வருவதுபோல் இப் போதும் என் கண்களில் தோன்றுகிறது.

என் மணியோசைக்கும் ஒரு மதிப்பு உண்டு. அதுவே என் பெருமை. ஆசிரிய ரும், மாணவரும் ஓசையைக் கேட்டவுடனே

அதிர்ச்சி கொண்டு அதற்கு கீழ்ப்படிவார் கள். அதிபர்கூடத் தன் வேலையை விட்டு அசைய வேண்டியதுதான்; ஆனால், சில குறும்பு மாணவர் அங்கும் இங்கும் நின்று சுணங்குவார்கள். அவர்கள் வீணாகத் தண்டனைக்கு ஆளாகப்போகிறார்கள் என்று நான் தவிப்பேன். மறுபடியும் ஒரு முறை அடித்து விரட்டிப் பார்ப்பேன், அதன்பின் நான் என்ன செய்வேன்? அவர் கள் அக்கறையின்மைக்கு ஏற்ற மருந்து கிடைக்கும். ஒருநாளில் நான் எத்தனை முறை அடிக்க வேண்டும், பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதும் நான்தான்; முடிப்பதும் நான்தான். உங்களை விளையாட்டுக்கு அழைப்பதும் நான், வீடு போங்கள் என்று சொல்வதும் நான்தான். போய்ப் படியுங் கள் என்று சொல்லிவிட்டு, படித்தபின் போய்ப் படுங்கள் என்று சொல்லி அடிப் பேன். அப்போது என்னை வாழ்த்திக் கொண்டு ஆனந்தமாய் எல்லோரும் செல்லு வார்கள்.

பாடசாலை மாணவர், ஆசிரியர், அதி பர், ஏனையோர் எல்லாரும் வருவதும் போவதுமாய் மாறிக்கொண்டு இருப்பார் கள். ஆனால் நானே பரியோவான் கல்லூரி யில் இவற்றை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு ந்லையாக நின்று அடித்துக்கொண்டே யிருப் பேன். டிங், டிங், டிங் உங்களுக்குக் கேட் கும்போது என்னை நினையுங்கள், என்னை மதித்துக் கீழ்ப்படியுங்கள். நானும் உங் களை வாழ்த்துவேன். டிங், டிங், டிங்.

ஜே. ஆர். குமாரசாமி,
1ஆம் பாரம்.

எனது நாய்

எனது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் தை மாதம் இருபத்துமூன்றாம் திகதி நடை பெற்றது. அன்று எனக்குப் பேரூ, கதைப் புத்தகங்கள், விளையாட்டுத் துவக்கு, பட்டங்கள், உணவுப் பண்டங்கள் என்று பல பரிசுகள் கிடைத்தன. அவற்றுள் என் விருப்பமான பரிசு ஓர் அழகிய வெள்ளை நிறத்தையுடைய சிறிய நாய்க்குட்டியா கும். அதை எனக்கு என் மாமா தந்தார். அதன் பெயர் அருச்சுனன்.

எனக்கு அருச்சுனன் கிடைத்த நாளி லிருந்து அதை என் உயிர்த்தோழனாகக் கருதினேன்: எனக்குக் கிடைக்கும் இனிய பண்டங்களிலும் அதற்கு ஒரு பங்கு கொடுப்பேன். இப்படிக் கொடுப்பது எனது தாயாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதன் காரணமாக ஒருநாள் அருச்சுனனுக்கு அடித்து விட்டார்: இதை நான் கேள்வியுற்றேன்: பதைபதைத்துக் கொண்டு அருச்சுனனிடம் ஓடினேன். அருச்சுனன் என்னைக் கண்டதும் வாலை ஆட்டிக் கவலையை மறந்தது:

அருச்சுனனைத் தாயார் அடித்தமை யால் நான் கவலையடைந்தேன்: அதனால் அன்று விரதமிருந்தேன். அன்று தொடக்கம் அருச்சுனனை எவரும் அடிப்பதுமில்லை, விரட்டுவதுமில்லை. ஒருநாள் நான் அருச்சுனனுடன் கடற்கரைக்குச் சென்றேன்: அங்கு விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது பந்து கடலினுட் சென்றுவிட்டது. நான் பந்தை எடுக்க முயற்சித்தேன்: அப்பொழுது பந்து கரையிலிருந்து கடலுள் தூரம் சென்றுவிட்டது: நான் செய்வதறியாது அழுதேன்:

மறுநிமிடம் என் காதில் ஓர் ஓசை கேட்டது. அந்த ஓசை யாருடையது தெரியுமா? அதுவே அருச்சுனனுடைய ஓசையாகும். நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். அருச்சுனன் பந்தை வாயிற் கவ்விய வண்ணம் நின்றது. நான் அழுதகண்ணீர் ஆனந்தக் கண்ணீராக மாறியது. அதன்பின் நாமிருவரும் வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். வழியில் ஒரு மோட்டார் வண்டி மிகவேகமாக வந்துகொண்டிருந்தது: நான் அருச்சுனனைக் கரைக்கு இழுத்தேன். என்றாலும் மோட்டார் வண்டி அருச்சுனனை அடித்துக் கொன்றது: நான் அழுதேன்: சாரதி என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்: இன்பமும், துன்பமும் மாறி மாறி வரும்:

மோகன் நவாட்ணம்,
1ஆம் பாரம்:

காலைக் காட்சி

இயற்கை அன்னை அளிக்கும் விந்தைக் காட்சிகளில் காலைக்காட்சி சிறந்ததாகும்: அதிகாலையில் ஆலயமணியோசை முழங்கக்

கதிரவன் தன் செங்கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் வண்டுகள் தோட்டத்திலே தேன் எடுப்பதற்காகப் பூக்களிடம் பறந்து செல்லுகின்றன. பூக்களும் வண்டுகளின் வரவை வரவேற்பது போல் இதழ்களை விரித்துக் கொண்டிருந்தன. குளத்திலே தாமரை கதிரவனைத் தன் தலைவன் என்று நினைத்துத் தன் செந்நிறமான சிவப்பு இதழ்களை விரித்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. அல்லி மலரோ தன் பகைவன் என்றதுபோல் சோர்ந்து இதழ்களை மூடிக்கொள்கிறது.

சேவல்களின் கொக்கரோ, கொக்கரோ சத்தங்கள் வீட்டில் உள்ளவர்களை விடிந்து விட்டது, எழும்புங்கள் என்று எழுப்புகின்றன. பறவைகள் செங்கதிரவனைக்கண்டு தமக்கு இரைதேடும் நோக்கத்தோடு கிளிகள்கீ, கீ எனவும், காகங்கள் கா, கா எனவும், குயில்கள் கூ, கூ எனவும், வேறு பல பறவைகள் வெவ்வேறு நாதங்களுடனும் பறந்து செல்கின்றன:

உழவர் தம் கலப்பைகளைச் சுமந்து கொண்டும், எருதுகளை நடாத்திக் கொண்டும் தத்தம் வயல்களுக்குப் போகின்றனர்: மாணவ, மாணவிகளோ பஸ்துலக்கி, முகங்கழுவிக் கடவுளைத் தொழுது பாடசாலைக்குச் செல்லுகின்றனர்:

பெண்கள் அதிகாலையில் விழித் தெழும்பி, ஸ்நானம் செய்து, முற்றம் கூட்டிச் சைவப் பெண்கள் கோலமிட்டுப்பாத்திரங்கள் துலக்கிக் காலைப்பணிகள் செய்வர்: காலைப் பொழுதானது உலகில் உள்ள எல்லா உயிரினங்களுக்கும், உற்சாகத்தையும், உவகையையும் கொடுக்கும் நேரமாகும்:

எஸ். இ. இரவீந்திரன்,
1ஆம் பாரம்.

உள்ளப் பாசம்

டிங் .. டிங்... டிங் .. மணியோசை கேட்கிறது. பாடசாலை மாணவர்கள் சந்தோஷத்துடன் வெளியேறினர். ஆனால், கடைசியாக வந்த ராமுவின் முகம் வாடியிருந்தது. என்ன காரணம் என்றால் அவனுடைய

பேனையை அடுத்த வீட்டுப் பணக்காரன் மகன் பாலு திருடிவிட்டான். பாலு படிப்பில் சிறந்திருந்தாலும் திருட்டு, பொய் முதலியவற்றில் தேர்ந்திருந்தான். ராமு பயந்து, பயந்து தன் அப்பாவிடம் சொன்னான்: அப்பா அதற்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பொழுது விடிந்தது; அன்றைய நாள் பத்திரிகையில் ராமு எடுத்த சுவீப்டிக்கட் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. அதன்பின் ராமுவும் பெரிய பணக்காரன் ஆனான். ராமுவும், பாலுவும் பத்தாம் வகுப்பில் படிக்கின்றனர். வகுப்புக் கூடக்கூட இருவரின் அறிவும் வளர்கின்றது. அரசாங்கப் பரீட்சையில் இருவரும் திறமையாகச் செய்திருந்தார்கள். ஒருவரின் இரண்டு கண்களில் எந்தக்கண் பெரியது என்பதற்கு உவமானமாக இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் முந்திச் சிறப்பாகப் பரீட்சை எழுதியிருந்தார்கள். இரண்டு மாதம் கழிந்து பாடசாலை அதிபருக்கு ஒரு குதூகலமான செய்தி அரசாங்க கல்வி அமைச்சரிடம் இருந்து வந்தது. அது என்ன செய்தி தெரியுமா? ராமுவும், பாலுவும் மேற்படிப்புக்கு இந்தியாவில் உள்ள மெடிக்கல் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இருவரும் ஒருநாள் விமானத்திற் பயணமாண்பர்கள். ஆனால், ஒருவருடன் ஒருவர் கதைப்பதில்லை. இந்தியாவிலுள்ள மெடிக்கல் கல்லூரியில் இருவரும் படிக்கிறார்கள்.

ஒருநாள் பாலு உண்டி அருந்துவதற்குத் தன் சைக்கிள் மூலம் நகரத்திற்குச் சென்றான். முன்னால் சென்ற பாலுவின் ஐந்தாறு ரூபாய் கொண்ட பணப்பை கீழே விழுந்துவிட்டது. நல்ல சமயம் அவன் பின்னால் வந்த ராமு அதை எடுத்தான். பாலு தேநீர்க் கடையில் தேநீர் அருந்திவிட்டுப் பணப்பையைத் தேடினான். காணவில்லை; திகைத்தான். அப்பொழுதுதான் ராமுவும் அங்கு வந்தான். ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் பாலு வருந்துவதன் காரணத்தையும் அறிந்து கொண்டான். உடனே ராமு பாலுவைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னதாவது: “பாலு நீர் என்னோடு கதைக்காவிடிலும் இதோ நீர் தவறவிட்ட பணப்பை” என்று சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். அன்றுதான், பாலு யோசித்தான்: ஆகா இவனா என்னுடைய எதிரி, இவனு

டைய பேனையை நாள் திருடினேன், அன்று இரவு முழுவதும் பாலுவுக்கு நித்திரை வரவில்லை. அடுத்தநாள் ராமுவிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டான் பாலு. பின்னர் இருவரும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து, டாக்டர் உத்தியோகம் பெற்று வீடு சென்றார்கள்.

வை, ப. பஞ்சலிங்கம்,
2ஆம் பாரம்:

நட்பு

ஒத்த மனப்பான்மை உள்ள இருவர்கலந்து பழகுவதை நட்பு என்கின்றோம்; நண்பர்கள் ஒத்த மனப்பான்மை உடையவராகவும், ஒரே பழக்கவழக்க முடையவராகவும், ஒரே பொருள் விரும்புகின்றவர்களாகவும் இருப்பர்.

சில குடும்பங்களுக்கு மிடையிலும், தனி மனிதர்களுக்கு மிடையிலும், சில நாடுகளுக்கு மிடையிலும் நட்பு ஏற்படுகின்றது. நட்பின்றி நாடு இயங்க முடியாது. ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிப் பழகுவதினால் மட்டும் நட்பு ஏற்படுகின்றதல்ல. ஒருவரையொருவர் நேரே காணாமல் நட்பு ஏற்படுதல் கூடும். கோப்பெருஞ் சோழனின் சிறந்த குணங்களைக் கேள்வியுற்ற பிசிராந்தையார் மன்னனிடத்தில் அளவு கடந்த நட்பாயிருந்தார். இக்காலத்தில் சில பேரூ நண்பர்கள் ஒருவரையொருவர் நேரே அறியாமலே சிறந்த நண்பர்களாக விளங்குகின்றனர்:

துன்பம் உற்ற இடத்தில் தன்னுயிரைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் உதவி செய்வனே உண்மையான நண்பன் ஆவான். தலை நட்பிற்குப் பனையை உவமானமாகவும், இடை நட்பிற்குத் தென்னையை உவமானமாகவும், கடை நட்பிற்கு வாழையை உவமானமாகவும் கூறுவர். உத்தம நண்பன் உடுக்கை இழந்த கைபோல நண்பனுக்கு உற்ற துன்பத்தை நீக்குவான்.

செல்வமும் சிறப்பும் உள்ள காலம் நட்பாயிருந்து அவை நீங்கிய பின்பு விட்டுச் செல்பவன் உண்மையான நண்பன் ஆகான். உண்மை நண்பன் ஒரு குளத்திலே வாழும் தாமரை, அல்லி, ஆம்பல் போன்று இருக்க வேண்டும். ஆனால், அக்குளத்தையே இருப்

பிடமாகக் கொண்டு வாழும் நீர்ப்பறவை களைப்போன்று வாழ்தல் கூடாது. ஒருவருக்கு அவர் செல்லும் இடமெல்லாம் நண்பர் இருப்பது நல்லது. இதனாலேயே பெரியோர், "தான் செல்லும் திசைக்குப் பாழ் நட்போரை இன்மை" எனக் கூறினர். இதனாலேயே நட்பு ஒரு சிறந்த பண்பாகும்.

இ. குகனேஸ்வரன்,
2ஆம் பாரம்.

மதுவிலக்கு

"உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க

சான்றோரால்

எண்ணப்பட வேண்டா தார்"

என்பது வள்ளுவப் பெருந்தகையாரின் பொய்யா மொழி. இது உலக மக்களுக்கு மதுவை உண்ணக் கூடாது என்னும் உண்மையை விளக்குகிறது.

மதுவகைகளான கள், சாராயம், விறண்டி முதலியன மயக்கத்தைத் தரும் திரவங்களாகும். அநேகமாக மனிதர் மது வுண்பது துன்பத்தைப் போக்குவதற்கும், களைப்பை நீக்குவதற்கும், மேற்கொண்டு பழகிப் பின் விடமுடியாதிருத்தலுக்குமே யாகும். வைத்தியர் உயிர்ச்சத்து B என்னும் மருந்து கள்ளில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார். ஆனால், அந்த நோயாளி மதுவை அளவாக உண்ணாது அதிகம் உண்ணுகிறார். அதனால் அவருடைய மூளையும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. உதாரணமாக ஒருவர் மதுவை உண்கிறார். அவருக்கு அது பழகிப் பின் அதை விடமுடியாது வேறொருவரிடம் கடன் வாங்குகிறார். அக்கடனையும் அவர் மது உண்பதிலேயே செலவிடுகிறார். அவர் பசியாலும், மனைவிமக்களின் துன்பத்தாலும், கடன்காரரின் தொல்லையாலும் இறுதியில் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார். எனவே, "மதுவுண்பவர் நஞ்சுண்பவர்" என்னும் பழமொழி இதற்குச் சாலப் பொருந்தும்.

ஒரு பணக்காரன் மதுவருந்தினால் அவன் களியாட்டத்தில் ஈடுபட்டு, நாகரிகத்தை வளர்க்க மதுவருந்துகிறான் என எண்ணி அநேகமாக அவனுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்

S J C—8

படுவதில்லை. ஆனால் ஓர் ஏழை, நாள் முழுவதும் உழைத்துவிட்டுத் தன் களைப்பை நீக்க, மதுவருந்தினால் அவனை எல்லோரும் குடிகாரன் என இகழுகின்றனர். சிலர் மதுவுண்டால் நாகரிகம் வளரும் என எண்ணுகின்றனர். இது மறைக்க முடியாத பொய்யாகும். மேலும், நாடு இருக்கும் இந்தப் பயங்கர நிலைக்கு மதுவகையும் ஒரு வகையில் உதவியிருக்கும்.

எல்லாச் சமயங்களும் மதுவுண்ணலை வெறுக்கின்றன. அண்மைக் காலத்தில் வாழ்நாள் முழுவதும் மது உண்ணாமலேயே கழித்தவர் காந்தியடிகள். ஆனால், இன்றோ காந்தியடிகள் பிறந்த குஜராத் இராச்சியத்தில் மட்டுமே இந்தியாவில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது.

மதுவுண்டால் அது உண்பவனையும், அவன் நாட்டையும், நாகரிகத்தையும் கெடுத்துவிடும்.

கே. கணேசாத்தினம்,
2ஆம் பாரம்.

தமிழும் தமிழ் நூல்களும்

நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ் எக்காலத்திலும் அழிவு பெறாத இனிமையும், அழகும் உடைய மொழியாகும். இப்படியான தமிழில் எத்தனையோ இனிமையான, சுவையான நூல்களை நம் முன்னோர்கள் ஆக்கிவைத்துள்ளனர். "யாமறிந்த மொழிகளிலே இனிதாவதெங்கும் காணோம்" என்று பாடிய பாரதியார், "வள்ளுவன் தனையே உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு" என்று நம் தமிழையும், தமிழ்ப் புலவர்களையும் வாழ்த்தியுள்ளனர்.

ஐம்பெருங் காப்பியங்களான மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் என்பன நம் அருந்தமிழில் எழுதிய பொக்கிஷங்களாகும். எந்த மொழிகளிலும் இவ்வளவு அழகாகவும், சுவையாகவும் எந்த நூல்களும் அமைந்ததில்லை. இக்காவியங்களில் அக்காலத்தில் உள்ள நாகரிகம், பண்பு, கல்வி, உடையலங்காரம், கட்டடங்கள், போர்

முறை, திருவிழாக்கோலங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், சங்கீதம் முதலிய பல துறைகளை அழகாகவும், சுவையாகவும் பாடப்பட்டுள்ளன.

ஐம்பெருங் காப்பியங்களைத் தவிர, உலகப் புகழ்பெற்ற திருக்குறள், சுவைமிக்க கம்பராமாயணம், நளவெண்பா முதலிய நூல்களும் தமிழ்மொழியின் நவரத்தினங்களாகும். தமிழில் எழுதிய திருக்குறள் இன்று பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஆர்வத்துடன் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் முதலிய முப்பால்கள் கொண்ட திருக்குறள் ஆயிரத்து முந்நூற்றி முப்பது குறள்களைக் கொண்டுள்ளது. இம்முப்பால்களில் அறந்தொடங்கி அரசியல், காதல், குடும்ப வாழ்க்கைவரை மனித சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய அறிவுரைகள் யாவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இனி, கம்பராமாயணத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், அதிலே வரும் சொல் நயம், பொருள் நயம் உயர்வாகவுள்ளது. வயல்களின் ஆழ்கிய தோற்றங்கள், இயற்கைக்காட்சிகள், இலங்கையின் வனப்பு மிக்க மாளிகைகள் எல்லாம் கம்பராமாயணத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. படிக்கப்படிக்க இன்பம் ஊட்டுவது கம்பராமாயணம்.

கம்பராமாயணத்திற்கு உள்ளளவும் குறைந்ததல்ல நளவெண்பா. புகழேந்தியார் காலக்காட்சியை வர்ணிக்கும் இடமே தனியழகு. இயற்கையையும், மனிதனுடைய வாழ்க்கையையும் பிணைத்துப் பாட்டில் குறிப்பிடுகிறார்.

“பூசூர் தம் கைமலரும் பூங்குமுதமும் முகிழ்ப்பு காசினியும் தாமரையும் கண்விழிப்பு”

என்று எளிய, அழகிய, சுவைமிக்க நடையில் இப்பாடல் அமைந்திருக்கிறது. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களையும், ஐம்புலன்களையும், நாற்படையாகவும், நல்லமைச்சாகவும், சிலம்பை முரசாகவும், வேற்படையும், வாளும் கண்ணாகவும் கொண்டு வதனமதிக் குடைக்கீழ் பெண்மை, அரசு ஆளும் என்று

தமயந்தியின் அழகையும், குணங்களையும் சுவையாக வர்ணித்துள்ளனர். இதுபோல் நளவெண்பாவில் எல்லாப் பாடல்களும் அருமையாக உள்ளன.

இதுபோல் இன்னும் பல நூல்கள் நம் தமிழ்மொழியின் அரும்பெரும் பொக்கிஷங்களாகும். பிறநாட்டவராகிய வீரமாமுனிவர் போன்றவர்கள் தமிழ்மொழியின் இனிமையையும், நூல்களின் பெருமையையும் உணர்ந்து தமிழுக்குத் தொண்டாற்றும்பொழுது நாமும் நம் மொழியை வளர்க்கப் பாடுபடவேண்டும்.

வாழ்க நம் தமிழ்மொழி! வாழ்க நம் தமிழ்ப் பெரியாரும் அவர்தம் நூல்களும்!

S. கதிர்காமநாதன்,
2ஆம் பாரம்.

வாரி வழங்கிய வள்ளல் பாரி

தமிழும், தர்மமும் தலை எடுத்த நேரம்! வந்தோரை வாழ்விக்கும் தமிழகம். இருள் அடைந்து உலகிற்கு ஒளிகொடுத்த காலம்! புலவர்கட்கு முதல் இடம் கொடுத்து மதித்த காலம்!

பாரத கண்டத்திலே, மூவேந்தர் ஆண்ட தமிழ் நாட்டிலே ஒரு மலைப்பிரதேசம் இருந்தது. அது நீர்வளமும், நிலவளமும் உடையது. இதன் பெயர் 'பறம்பு' நாடு. இந்நாட்டை ஒரு சிற்றரசன் ஆண்டு வந்தான். அவர் பெயர் பாரி. இப்பாரியின் ஆட்சியில் பறம்பு நாடு ஒரு செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக விளங்கியது. இங்கு உள்ளவர்கள் பெரும் செல்வந்தராய் மாறினார்கள். அங்கு யாசிப்போரே கிடையாது. எல்லோரும் செல்வர்கள். அயல் நாட்டவர் இங்கு பொருளாகவும், பொன்னாகவும் பெற்றுச் சென்றனர்.

இந்நாட்டில் வாழ்பவர்கள் கொடையாளிகளாய் இருந்தால், இந்நாட்டை ஆளும் மன்னன் எத்தகையவன் என்று பேசவும் இயலுமா? எதைக் கேட்டாலும் அதன் பலமடங்கை மனமுவந்து ஈவார் வள்ளல் பாரி. புலவர்கள் இவரிடம் தம் குறையைக் கூறினால், கேட்டவை போதும், போதுமெனக் கூறும்வரை அள்ளி, அள்ளி

வழங்கியவர்; இவரது கொடைத் தன்மை களைப் புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடிச் செல்வர்.

ஒருநாள் பாரி தன் இரு பேரூன மக்களையும் கூட்டிக் கொண்டு வேட்டையாடச் சென்றிருந்தார். நடுக்காட்டில் ஒரு முல்லைக் கொடி கொழு கொம்பின் நி நிலத்தில் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் கண்டு மனம் பொருமல், தான் ஏறிவந்த தன் தேரைக் கொழு கொம்பாய் வைத்துவிட்டுத் தானும், தன் மக்களும் கால் நடையில் அரண்மனைக்குச் சென்றனர். இதனால் இவர் மனப்பான்மை எப்படிப்பட்டதென வேறொரு சான்று தேவையில்லை. இவர் புகழ் சூரிய ஒளி போல் பாரதம் முழுவதும் பரந்தது.

அறம் ஒன்றே உரைக்கின்ற புலவர் பாரி..... பாரி என்று ஒரு வள்ளலை மாத்திரம் பாராட்டிப் புகழ்ந்து பாடுகிறார்களே! பிரதி பலன் கருதாது, உலகை உய்வித்த மாரி என்று ஒன்று இருக்கிறதே, இதைப் புகழ்ந்து ஒருதரம் கூறக் கூடாதா என ஒரு புலவர் வாயிலும் வரவில்லை. உண்மை தான். மாரியிலும் பாரி எத்தனையோ மடங்கு உயரந்தான் என்பதை.

பாரிபாரி யென்று பனவேத்தி
ஒருவர் புகழ்வார் செந்நாப்புலவர்
பாரி ஒருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டின் டுலகுரப்பதுவே.

என்ற செய்யுளால் ஒரு புலவர் புகழ்ந்தார்.

இவ்வாறெல்லாம் சிற்றரசனான பாரி பலவாறு புகழப்படுதலைக் கண்டு மனம் பொருது, பொருமை கொண்ட முடியுடைய மூவேந்தரும், மற்றும் குறுநில மன்னரும் ஒன்று சேர்ந்து சமுத்திரம் போன்று சேனையைக் கொணர்ந்து பறம்பு நாட்டை முற்றுக்கையிட்டனர். முற்றுக்கையின் காரணம், பறம்புமலை மக்கள் பிற இடங்களிலிருந்து உணவு எடுக்க முடியாமல் உண்ண உணவில்லாமல் இறந்து விடுவார்கள் என்பதே. பாரியும் தோற்றுவிடுவான் என அவர்கள் எண்ணினர்.

பறம்பு நாட்டின் நிலவளத்தை அறிந்த கபிலர் என்னும் புலவர் மூவேந்தரிடம் சென்று, "நீங்கள் எத்துணைக்காலம் முற்றுக்கையிடினும் அவனை வெல்ல முடியாது. அங்கு பஞ்சமும் வராது. ஏனெனில், அங்கு

தேனும், நெல்லும், கனிகளும், கிழங்குகளும் தானாகவே உண்டாகின்றன. நீங்கள் பாரியின் நாட்டை விரும்பினால் அவனைப் புகழ்ந்து பாடிக் கேளுங்கள். பாரி மனமு வந்து நாட்டைப் பரிசாகத் தருவான். இதைவிட வேறு வழியில்லை" என அவர்களை ஏளனம் செய்து கூறினார்.

பாரியின் வள்ளற்றன்மைக்கு இதை விட வேறு என்ன பாராட்டு வேண்டும். பின்னும் பொருமை பொறுக்க முடியாத மூவேந்தர் கடல்போல் சேனையைக் கொண்டு வந்து பாரியைத் தாக்கிக் கொன்றனர்.

"பாரி வள்ளலின் பூதவுடல் மறைந்ததே ஒழியப் புகழ் உடல் இன்றும் எல்லோரிடமும் பிரகாசிக்கிறது".

சி. ஏ. ஆணல்ட்,
3ஆம் பாரம்.

விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்க்கையும்

இன்றைய மனித வாழ்க்கையின் உயிர் நாடியாகத் துடித்துக் கொண்டிருப்பது விஞ்ஞானமெனின் அது முற்றிலும் பொருந்தும். விஞ்ஞானம் மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சங்களிலும் புதுந்து, விஞ்ஞானமின்றேல் மனித வாழ்க்கையில் யென்ற அளவுக்கு மனித வாழ்க்கையுடன் பங்கு கொண்டு விட்டது.

இயற்கையின் சக்திகளை மாற்றி இரவைப் பகலாக்குவது விஞ்ஞானம். சூடு, குளிரைத் தணியப்பண்ண, உணவுப் பொருள்களைப் பழுதுருவண்ணம் காத்து உருசியூட்டுவதும் விஞ்ஞானம். தென்றல் காற்றைக் காற்றாடிகளின் மூலம் அள்ளி வீசுவது விஞ்ஞானம். வாகனங்களைக் கெதியாகத் தரை, கடல், ஆகாயம் என்ற பேதமின்றிச் செலுத்துவது விஞ்ஞானம். எவ்வித கொடிய நோயையும் சுகப்படுத்த, சத்திர சிகிச்சைகள் செய்யத் துணையாக நிற்பது விஞ்ஞானம். குடிசைகள் நிறைந்த இடங்களை யெல்லாம் மாடமாளிகைகள், கோபுரங்களாக மாற்றி அமைத்தது விஞ்ஞானம். இன்னும் இன்றைய நாகரிக வாழ்

வின் பங்குகளான, சினிமா, வானொலி, தொலைபேசி, டெலிவிசன் போன்ற இன்றை ரன்னவைகள் எல்லாம் விஞ்ஞானம்.

காலமுதல் மாலையரை எலும்பு முறியப் பாடுபட்டு வேலை செய்த மனிதன், விஞ்ஞானம் தந்த சௌகரியங்களின் பயனால் குறுகிய நேரத்தில் பெருகிய பயனைப் பெறுகிறான். மனித வாழ்வை அடியோடு மாற்றிச் சௌகரியங்கள் பல செய்து, உலக சுக போகங்களை யெல்லாமடைய வழி செய்து தந்ததோடு திருப்திப்படவில்லை. சந்திரமண்டலத்தை ஆராய்ந்து, அதன் தட்ப வெப்பத்தை உணர்ந்து, ஆங்கெய்தி, இன்புற்று வாழ வழிசெய்யத் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் வியத்தகு விஞ்ஞானிகள்.

இயந்திர சாலைகளில் புகுந்த விஞ்ஞானம் கடினமான வேலைகளையெல்லாம் தமதாக்கிக் கொண்டு மனிதனைச் சோம்பித்திரிய வைத்ததோடு நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் உண்டாக்கி விட்டது.

கடவுள் தந்த அறிவைக் கொண்டு விஞ்ஞானம் என்னும் மெய்ஞ்ஞானத்தால் உலகை உய்ய வைக்க வழிசெய்வது விஞ்ஞானிகளின் கடமை. அப்படியின்று இயற்கையின் சக்திகளை விஞ்ஞானமென்னும் உலையில் மெருகிட்டு அழிவுப்பாதையில் உபயோகிக்கத் தெண்டிக்காமல் மனித வாழ்வு விஞ்ஞானத்தால் சுகவாழ்வு பெறுவதற்குப் பதிலாக விஞ்ஞானம் மனித வாழ்வின் எமனாக மாறும் என்பதற்கையமில்லை.

அ. ம. பெர்னாண்டோ,
3ஆம் பாரம்.

நான் கல்வியமைச்சர் ஆனால்...

நான் இக்கால கல்வியமைப்பிற்கு ஏற்ப கல்வி பெறுகிறேன். இந்நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சிறுவர்களும் என்னைப் போலவே கல்வி கற்கின்றார்கள். இலவசக்கல்வியாலும் கட்டாயக் கல்வியாலும் எல்லா மாணவர்களும் எழுத, வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். இலக்கி

யம், பாஷை, கணிதம், விஞ்ஞானம், சரித்திரம், பூமிசாஸ்திரம் ஆகிய பல பாடங்கள் பாடசாலைகளில் போதிக்கப் படுகின்றன. எல்லோரும் எல்லாவிஷயங்களிலும் ஓரளவு தேர்ச்சியடைகிறார்கள். எனவே இக்கல்வி முறையை எல்லாரும் மெச்சுவர். ஆனால் இவர்கள் இதிலுள்ள குறைகளைக் காண்பது இல்லை. தற்கால மாணவர்கள் அரசாங்க கணக்கர் தொழிலுக்கும், மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற பிற தொழில்களுக்கும் பயிற்றப்படுகிறார்களேயன்றி, கல்விகற்றதனால் ஆன உண்மையான பட்டனை இவர்கள் அடைவதில்லை. அத்துடன் அவர்கள் கற்றது நூற்கல்வியெனினும் ஆடு மேய்ந்தாற்போல அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக பலவற்றிலும் கற்ற கல்வியெயன்றி முற்றாகக் கற்ற கல்வியன்று. இதனை ஒளவையார்,

“கற்றது கைமண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு”

என்று கூறியுள்ளார். மேலும் இக்கல்வி முறையானது கிராமங்களில் படித்தவர்களை நகரங்களை நோக்கிப் படை எடுக்கத் தூண்டுகின்றது. ஊரிலே கற்ற கல்வி அவ்வூரிலேயே பெரும்பாலும் பயன்படுவதில்லை. இந்தக் கல்விமுறை எதற்கு? இவர்கள் எல்லோரும் நகரங்களை நோக்கி வேலை தேடிச் செல்வார்களாயின் நகரங்களின் தேவைக்கு அதிகமானவர்கள் போய்ச்சேர்ந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்னும் ஒரு கொடிய நோய் ஏற்படுகின்றது.

நான் கல்வியமைச்சர் ஆனால் இப்போது நடைமுறையில் இருக்கும் கல்வித்திட்டத்தை முற்றிலும் மாற்றி அமைப்பேன். கல்வி கற்கும் ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும் ஒவ்வொரு சிறுமிக்கும் தொழிற்கல்வியையும் நூற்கல்வியையும் பயிற்சியளிக்க வழி செய்வேன். தாய் மொழியைக் கட்டாயபாடமாகப் பயிற்சியளிப்பிப்பேன். இது மாணவர் தாய்மொழியின் மேல் ஒரு தனிப் பற்றுக் கொள்வதற்கு உதவி புரியும். பிற நாட்டுச் சரித்திரங்களுக்குப் பதிலாக நம் நாட்டுச் சரித்திரங்களையும், வரலாறுகளையும், பெருமைகளையும் கற்பிக்கப் பண்ணுவேன். இதனால் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் தன்

தாய்நாட்டின் மீது பற்றும் அபிமானமும் வளரும். நாட்டின் கடந்தகால வாழ்வு, தாழ்வுகளைச் சிந்தனை செய்து அதன் வருங்கால வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவர். உதாரணமாக அண்மையில் நமது நாட்டில் நடந்த கலவரம். இந்தக் கலவரத்திற்கு முக்கிய காரணம் என்னவெனில், ஒன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டம்; மற்றது பிற நாடுகளில் நடக்கும் கலகங்களைப் பின்பற்றும் முறைகள். ஒவ்வொரு மாணவனும் பிறநாடுகளில் நடப்பது போன்று நானும் கலகம் செய்தால் என்ன? அவர்களும் செய்கிறார்கள் தானே என்ற மூட நம்பிக்கை அவனுக்கு ஏற்படும். இதனால் நாட்டில் ஒரு பெரிய கலகம் உண்டாகி நாட்டில் அமைதியின்மை நிலவும். இது பிறநாடுகளுக்கு நம் நாட்டைக் கைப்பற்ற நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கும். ஆகவே, நம் நாடு ஓர் அடிமை நாடாகி விடும்; மனிதச் சுதந்திரம் ஒழிந்துவிடும். இதனைப் போக்குவதற்கு நூற்கல்வியையும் தொழிற்கல்வியையும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் போதிப்பிப்பேன். குடிசைக் கைத் தொழில்களையாவும் பாடசாலையில் பயிற்றுவிக்க ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்வேன்; இதனால் மாணவன் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும்போது தொழிலறிவும், நூலறிவும் உடையவனாய் இருப்பான்.

நமது நாடாகிய இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு. உழவு நம்நாட்டு மக்களின் தொழில். அதனால் பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படும் கல்வி உழவுத் தொழிலுக்கு உற்ற துணையாய் இருக்க வேண்டும். உத்தியோகத்தில் மோகம் கொண்ட இக்கால இளைஞர் உழவுத் தொழிலை வெறுக்கின்றனர். இவர்கள் உழவுத் தொழிலை ஆர்வத்துடன் செய்வோரைப் பார்த்து, சீ! இதுவும் ஒரு தொழிலா! நம்மைப் போன்று உத்தியோகம் பார்த்து செளக்கியமாக இருந்து விடலாம் என்று கூறி அவர்களின் மனதையும் உடைத்து விடுகின்றனர்.

“ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்
மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு
பின்செல்பவர் ”

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கை இவர்கள் மறந்துவிட்டனர் போலும்; இதனால் உழ

வுத் தொழில் வீழ்ச்சியுறும்; இவ்வித பிற்போக்கான நிலைமையை என் கல்வித் திட்டம் நீக்கும். நாகரிக நாடுகளில் உள்ளவர்களைப் போல நம் நாட்டு இளைஞர்களையும் உழவுத் தொழிலை விருத்தி செய்யவும், அதில் பல்வேறு புதிய முறைகளைக் கையாளவும் கற்க வழிவகைகளை ஏற்படுத்துவேன். இதனால் குறைந்த படிப்புடையோரும், வேலை இல்லாப் பட்டதாரிகளும் தத்தம் கல்வியறிவைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மை செய்வர். இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் முன்னேறும்.

அத்துடன் ஒருவனுக்குப் பொருளாதாரம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவன் பண்புடையவனாகவும், நற்குணங்களைப் படைத்தவனாகவும், சமயப் பற்று உடையவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவற்றை உண்டுபண்ணுவதில் சமயம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. சமயக் கொள்கைகளை ஆதரிப்பவன் கடவுளையே முதல்வனாகக் கொள்வான்.

“ கற்றதனாலாய் பயன் என்சொல்

வாஸறிவன்

நற்றூள் தொழா ரெனின் ”

என்று நம் முதாதைப் புலவர்களுள் சிறந்து விளங்கிய வள்ளுவர் கூறுகின்றார். அதனால் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் சமய பாடத்தை ஒரு கட்டாய பாடமாக்கி, தராதரப் பரீட்சையில் ஒவ்வொருவரும் சித்தியடைய வேண்டும் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வருவேன். இதனால் இச்சட்டம் ஒவ்வொரு மாணவனும் பண்புடையவனாகவும், சமயப்பற்றுடையவனாகவும், நற்குணங்களைப் படைத்தவனாகவும் இருக்க வழி வகுக்கும்.

எனது கல்வித்திட்டத்தின் மூலம் படித்தவர்கள் எல்லாரும் தத்தம் ஊர்களிலேயே தம் கல்வியைப் பயன்படுத்துவர். மருத்துவர்களின் சேவையும், புலவர்களின் புலமையும், அறிஞர்களின் அறிவும், கலைஞர்களின் தொண்டும், தொழில் வல்லாளர்களின் திறனும் அவரவர் ஊர்களிற் பயன்பட்டு ஒவ்வொரு ஊரும் மற்ற ஊர்களைப் பார்த்துப் போட்டியிட்டு முன்னேறும். இதனால் இது பிற்போக்கான கிராமம், இது முற்போக்கான கிராமம் என்ற பாகுபாடு நீங்கி

நாடெங்கும் முன்னேற்றம் உண்டாகும். எனது கல்வித் திட்டம் அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும், கைவினைஞர்களையும் ஓரிடத்திலேயே சேர்த்துக் குவிக்காது. ஓரிடத்தை மாத்திரம் நாகரிகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்ததாக அமைக்காது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கேற்ற முறையில் கல்வியூட்டி ஒவ்வொருவரையும் தொழிலிலும், நூலிலும் திறமையுடையவர்களாக்கி, அவர்கள் கற்ற தொழிலும், அறிவும் அவரவர் நாட்டுக்கே பயன்படச் செய்தலால் என் கல்வித்திட்டம் நமது நாட்டு நிலைமைக்கு ஏற்றது என்பது புலப்படும்.

ஜெ. ஜெ. ஜெயேந்திரன்,
4ஆம் பாரம்;

ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்

உலகிலே தோன்றி மறைந்த புலவர்களுள் எல்லாம் உயர்ந்தவன், ஒப்பற்றவன், உறுதிமிக்கன் செந்தமிழ்ச் சுவையூட்டிய செம்மல் என்றெல்லாம் போற்றிப் புகழப்படுகின்ற திருவள்ளுவர் தான் தொகுத்த திருக்குறள் என்னும் அறிவுக்களஞ்சியத்திலே “ஒழுக்கம் உடைமை” என்னும் அத்தியாயத்திற்கு ஒரு தனியிடம் கொடுத்திருக்கின்றார்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான்—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்”

என்றார் பைந்தமிழ்ப் புலவர். ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் சிறப்பினைத் தருதலால் மானிடராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உயிரைவிட மேலாக ஒழுக்க வழியில் நடப்பது அவசியம் என்பது அவர் கூற்று. ஒழுக்கமாக வாழும் ஒருவன் தன்மானத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்றான். மானம் என்பது விலைமதிக்க முடியாத ஒரு பொருள். அதை இழந்தவன் திரும்பப் பெறுவது கடினம்.

காடைத்தனமாகவும் ஒழுக்கமில்லாமலும் இறைவணக்க மில்லாமலும் வாழ்பவர்கள் அறிவில் குறைந்தவர்களும் அறிவிலிகளுமேயாவர்.

“கற்றதனாலாய பயனைன் கொல்வா ஸறிவன் நற்றூள் தொழார் எனின்.”

என்றார் வள்ளுவர். ஆகவே உண்மையான கல்வியறிவுடைய எவனும் வாழ்க்கையில் கட்டொழுங்கின் பயன்களை அடைவது திண்ணம். கற்பதற்கென்று பாடசாலை செல்லும் மாணவ மாணவிகளுக்கு ஒழுக்கம் மிக அவசியம். பாடசாலைக்குச் செல்வது பாடங்களைப் படிப்பதற்கு மாத்திரமன்று, வாழ்க்கையில் பல்வேறு ஒழுக்க வழிகளைப் பயிலுவதற்குமேயாகும்.

“தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்” என்ற இப்பழமொழி நாம் ஆரம்பத்திலே பழகிய பழக்க வழக்கங்களையும் ஒழுக்கத்தையும் பின்பு மாற்ற முடியாது என்பதை வற்புறுத்துகிறது. நாம் ஒழுக்கமாக நடப்பதால் நமது சமுதாயம் பெருமளவில் முன்னேறுகிறது. சமுதாயம் முன்னேறுவதால் நம் நாடும் முன்னேறுகிறது. ஆகவே ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவர்கள் அந்நாட்டு மக்களேயாவர்.

இன்றைய பள்ளி மாணவர்கள் அநேகரது ஒழுக்கம் மிகவும் கீழ்த்தரத்தில் உள்ளது. இவர்களது எதிர்கால வாழ்வை நோக்கும்போது சமுதாயமே தலைகுனிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பாடப்பணம் வாங்கிச் செல்லும் பத்துவயதுப் பாலகர் கூடப் படமாளிகையிலே அதுவும் “பல்கனி” “யிலே” “பனமா சிகரெட்” புகைக்கிரூர்களைன்றால் இன்றைய சமுதாயத்தின் ஒழுக்கக்கேடு சொல்லாமலே தெற்றெனத் தெரிகிறது.

கல்லூரி ஒரு கலைக்கோயில். கல்லூரி மட்டுமல்ல கல்விக் கூடங்களனைத்தும் கலைக் கோயில்களே. அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞான ஒளியை வீசச் செய்யும் தெய்வத் திருவிளக்குகள். இத்தகைய அறிவொளி பரப்பும் அறிவுக் கூடங்களை நாம் ஒவ்வொருவரும் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதைக் கல்லூரிக்கு வெளியில் நம்மைப் பார்ப்போர் புரிந்து விடுவார்கள். கல்லூரிக்கு வெளியிற் சென்றபின் நாம் ஒழுக்கும் ஒழுக்கத்திலிருந்துதான் இவன் ஒருசிறந்த

கல்லூரியில் படித்திருக்கின்றான் என்று பிறர் பேசுவார்கள். அத்தகைய பெருமையைத் தமது கல்லூரிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் பெருமை ஒழுக்க சீலர்களாகிய அப்பாடசாலையில் கற்கும் குறித்த சில மாணவர்க்கே உரியதாகும். நாம் பாடசாலையில் பாடங்களைப்படித்துப் பரீட்சையிற் சித்தி அடைந்தால் மட்டும் வாழ்க்கையில் முன்னேறிவிட முடியாது. ஆகவே, நாம் எல்லோரும் ஒழுக்க சீலர்களாய் வாழ்ந்தால் நமது சமூகம் ஒளிபொருந்திய ஒரு சமுதாயமாய்த் திகழும் என்பது நிண்ணம்.

ஆகவே, எனதருமைச் சகோதரர்களே, “எம்மை ஈன்ற தாய் தந்தையர்க்கும் அவர் தம்மை ஈன்ற தாய்த் திருநாட்டுக்கும் நாம் செய்யும் அரிய நற்கடமை நமது வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் என்பதை நினைவுகூர்ந்து கட்டொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதேயாகும்.

தி: தேவதாசன்
4-ம் பாரம்

இயற்கையின்பம்

இயற்கை இன்பத்தினூற்று; ஞானக் களஞ்சியம்; கலையறிவு பொழியுங் காவியம்; கவினழகு தவமும் ஓவியம்; ஏனெனில், இயற்கை இறைவனின் கைப்பணி; அது அவனின் நிழல். சுருங்கக் கூறினால் இயற்கையே இறைவன். பொன் சொரியுங் காலை ஞாயிறு, பளபளவென்று ஒளிரும் வெண்ணிலவு, புன்னகை சொரியும் சோலைகள், இன்னிசை பாடும் புள்ளினங்கள், தமிழ்த் தென்றல், தேனருவி, மலர்த் தடாகம், இன்பப் புதையல், இனிமைக் கருவூலம், இவையெல்லாம் இயற்கையின்படைப்புக்கள்.

கடல் முகட்டில் இருந்து, கருமேகத்திரையினைக் கிழித்துத் தங்கப் பந்துபோல் தகதக என்று ஒளிவீசும் காலைக் கதிரவன், நீலக் கடலையும், வானக் கடலையும், தங்கக் கடல்களாக மாற்றி விடுகிறான்; இருள் மயத்தினைக் களைந்து, பூமடந்தை பொன்னொளிர் சேர் ஒளி மயத்தினைக் கொடுத்து உள்ளம் பூரிக்கின்றான். மாலைப் பொழுதில்

வையம் பகலிழக்கின்றது. வானம் ஒளியிழக்கின்றது. வானம் சிவக்க, வாரியலை சிவக்க, மாலைக் கதிரவன் ஆடியசைந்து மேற்குக் கடலில் குளிப்பது மனதிற்கு ஒரு விருந்தாகும். மனத்தினை மயக்கும் எழில் மிக்க வெண்ணிலவு வானில் தோன்றுகிறது. வெள்ளியருவி போலப்பால் நிலவை அள்ளிச் சொரிகிறது. உலகம் முழுதும் பாற்கடலாக மாறுகின்றது.

காட்டில் மலர்ந்த முல்லை கானகத்திலெழுந்த வாறாக வானத்து விண்மீன்கள் மின்னி மின்னி ஒளிர்கின்றன. ஆழ்கடல் எல்லையில்லா நீள் கடலாகப்பரந்து காணப்படுகின்றது. மலைகள் போல, அலைகள் பொங்கியெழுந்து கரைமீது புரள்கின்றன. அவற்றின், “ஓ” என்ற பேரிரைச்சல் உள்ளத்தினுள் உணர்ச்சி அலைகளை எழுப்புகின்றது. ஈழத்து மக்கள் பாடிப் பாடிச் செலுத்தும் பாய்மரக்கலங்கள் பாய் விரித்துப் பறக்கின்றன. வெள்ளி மீன்கள் துள்ளி விளையாடுகின்றன. கரையில் காணப்படும் வெண்மணல், சிப்பிகள், கொக்குகள், சங்குகள் முதலியன உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்கின்றன. வண்டினங்கள் மதுவண்ணும் பூங்காவில் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. மகரந்தம் சிந்துகின்றது. புள்ளினங்களின் கலகலப்பும், அருவிகளின் சலசலப்பும் கலந்து அழகாக எதிரொலிக்கின்றன. மரகதக்குளத்தில் தாமரைகள் மலர்ந்து அழகுடன் காட்சியளிக்கின்றன; இலைகளில் துயிலும் நீர்த்துளிகள் கதிரவனின் வித்தையால் தங்கமணிகளாக மாறுகின்றன. கருவண்டுகளும் பொன்வண்டுகளாக மாறுகின்றன; ஒவியனொருவன் தன்றிறமையெல்லாம் காட்டித் தீட்டிய உயிரோவியம் போல் மனதுக்குப் பசுமை தருகின்றது.

அளவிட முடியாத தேனருவிகளைக் கொண்ட உயர்ந்த மலைகள் வானைத் தொடுகின்றன. அவற்றின் உச்சியில் யானைக் கூட்டம் போல் கார் முகில்கள் அசைகின்றன; பரந்து அடர்ந்து காட்சியளிக்கும் மரங்களின் பசுமை, மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறது. முத்துமலைகள் போல் மலைகளிலிருந்து அருவிகள் ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்றன; அவை பல மலைகளினூடாக

வாரிப்புரண்டு கொண்டு குறிஞ்சியை விட்டு நீங்கி, முல்லை, மருதம் புகுந்து நெய்தலைச் சேர்கின்றன. கனியுந் தேனுஞ் சொரியும் மலைவளம் இயற்கையின் கலைவளமாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

முதிர்ச்சியெய்திய சான்றோர்போல் நெற்கதிர்கள் தலைசாய்த்து நிற்கின்றன. அருகிலுள்ள புல்வெளிகளில் மேதிகள் பசும் புல் மேய்ந்து பசியாற்றிக் கொள்கின்றன. பாறைகள் போல் இருக்கும் மேதிகளின் முதுகில் கொக்கினங்களமர்ந்து ஈக்களை மெல்லக் கொத்தி விழுங்குகின்றன. சேற்று வெள்ளத்தில் பெண்கள் கதிரறுத்துக் கரையில் குவிக்குங் காட்சி இயற்கைக்கு மேலும் எழிலூட்டுகின்றது.

இவ்விதம் எங்கு பார்த்தாலும், எதைப் பார்த்தாலும் அங்கெல்லாம் அழகும், அமைதியும், இன்பமும், இனிமையும் பூத்துக் குலுங்கிய இயற்கை வனப்பை எண்ணி, எண்ணி மனம் பிதற்றுகின்றது. பாரதியார் கூறுவதுபோல இறைவனின் புன்சிரிப்பான இந்த இயற்கையில் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் எல்லாம் இனியன, இனியன.

பா. சந்திரசேகரன்,
4 ஆம் பாரம்;

மிதக்கும் விண்வெளி நிலையமும் ரஷ்யாவும்

அன்று விண்வெளியை முதன் முதலில் வெற்றிகண்ட ரஷ்யன் இன்று அமெரிக்கர் சந்திரனில் உலாவுவதைக் கண்டு வாளா விருப்பது எவரைத்தான் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தாது. “புலி பதுங்குவது பாய்ச்சலுக்கு!” இது ஒரு பழமொழி. விண்வெளிப் போட்டிகளைப் பொறுத்த மட்டில் ரஷ்யா பதுங்குவது பாய்ச்சலுக்கா?

உலகின் முதலாவது செய்மதியையும் முதலாவது மனிதனை யூரிககாரினையும் அனுப்பிய ரஷ்யாவே முதலாவது விண்வெளி வீராங்கனையான வலன் டிடு டெறஸ்கோவையும் விண்வெளியில் பவனிவர அனுப்பியது. அதேபோல் இன்று மிதக்

கும் விண்வெளி நிலையத்தை உருவாக்கிச் சாதனையொன்றை நிகழ்த்தவுள்ளது. இவ்விண்வெளி நிலையங்களால் என்ன பயன் என நீங்கள் சிந்திக்கலாம்: பூமியை விட்டுச் செல்லும் எந்த விண்கலமும் புவியீர்ப்பு விசையிலிருந்து தப்புவதற்கு தனது எரி பொருளில் அதிக அளவைச் செலவிடுகிறது. இச்சிக்கலை ஒரு மிதக்கும் விண்வெளி நிலையத்தின் மூலம் ஈடுசெய்யலாம் என ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். எப்படியென்றால், ஒரு விண்கலம் விண்வெளியிலிருந்து புறப்பட்டால் அதில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் ஏறத்தாழ அத்தனை எரிபொருளும் எரியாது மீதமாக வைத்திருக்கப்படும். இதனால் நீண்ட விண்வெளிப் பயணங்கள் சாத்தியமாகும்.

இவ்விண்வெளி நிலையம் ஆயிரக்கணக்கான தொன் எடையுள்ளதாகவும், மிகவும் விசாலமான பரப்பைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையத்தை எப்படி விண்வெளிக்குக் கொண்டு செல்வது என்று நாம் வினாவலாம். இதற்கு ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் என்ன விடைபகர்கிறார்கள் தெரியுமா? பல விண்கலங்களில் விண்வெளி நிலையம் அமைப்பதற்கான பொறிகளை அனுப்பி அங்கிருந்தே அவைகளைப் பொருத்தியும், ஒட்டியும் இதைச் சாதிக்கலாம் என்கின்றனர். இவ்விண்வெளி நிலையத்தில் சுமார் 20 விஞ்ஞானிகள் தங்கியிருக்கலாம். மிக அண்மையில் சென்ற சோயஸ் விஞ்ஞானிகள் அங்கிருந்து கொண்டு பூமியைப் பற்றிய சில உண்மைகளை ஆராய்ச்சி மூலமாக ஆராய்ந்துள்ளனர். இங்கு மனிதர் படுக்கும் அறைகள், ஆய்வு கூடங்கள், வேறு ஆராய்ச்சி உபகரணங்கள் அமைக்கப்பட விருக்கின்றன.

இவ்விண்வெளி நிலையத்தை அமைக்க சோயஸ் விண்கலங்களே பாவிக்கப்படுகின்றன. இதுவரை 11 சோயஸ் விண்கலங்களும் ஒரு சல்யூட் விண்கலமும் விண்வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. சல்யூட்-1 இப்போது விண்வெளியில் தொடந்து சுற்றி வருகிறது. இதுவே விண்வெளி நிலையமாக மாறப்போகின்றது.

1967 ஆம் ஆண்டு செலுத்தப்பட்ட “சோயஸ்” ஒன்றின் விண்வெளி வீரரான

வினாடிமீர் கோமரேவ் துரதிர்ஷ்டவசமாக சோயஸ்-1 பூமிக்குத் திரும்பியபோது ஏற்பட்ட ஒரு சிறுவிபத்தால் உயிரிழந்தார். மனிதனற்ற சோயஸ்-2 அனுப்பப்பட்ட மறுநாள் 47 வயதுடைய வீரரான பெரகுவொய் சோயஸ்-3இல் சென்று விண்வெளியில் ஒன்றையொன்று அண்மித்து, ஒன்றாகப் பறந்து பரிசோதனைகள் நடாத்திச் சாதனையை ஏற்படுத்தினார். பெரகுவொய் வயதில் முதிர்ந்த விண்வெளி வீரராவார். விண்வெளி சென்று மீண்டதனால் இச்சாதனையில் அவருக்கும் பங்குண்டு. சோயஸ்-3இல் இவ் விண்வெளிவீரர் பல புதிய உத்திகளைக் கையாண்டார். சூரியனது கதிர்களிலிருந்து மின்சக்தியைப் பிறப்பிக்கும் முதன்முதலான சாதனத்தை இயக்கினார். இதனால் சோயஸ்-3 இனது மின்கலம் "சார்ஜ்" செய்யப்பட்டது. மற்றும் இவ்விண்கலம் பூமியில் இறங்கும்போது விண்வெளிவீரர் தனது எடைடைப் போல 3-4 மடங்கு அதிக எடையுடன் மட்டுமே கீழ்நோக்கி அழுத்தப்பட்டார். ஆனால், சாதாரணமாக இவ்விசை மனிதனின் எடையைப்போல் 8-10 மடங்காகவேயிருக்கும்.

ரஷ்யாவின் அடுத்த முயற்சியான சோயஸ்-4, சோயஸ்-5 என்ற இரு கலங்களும் விண்வெளியில் சந்தித்து ஒன்று பொருந்தி இணைந்தன. இவ்விரண்டிலுமுள்ள நான்கு அறைகளிலும் பூமியிலுள்ளது போன்று வெப்பநிலையும், வாயு அழுக்கமும் நிலவியதால் வீரர்கள் சாதாரண ஆடைகளுடன் இருந்தனர். சோயஸ்-5இல் சென்ற மூன்று வீரர்களில் இருவரான யெலிசெயேவும், குருனோவ் என்பவரும் சோயஸ்-4இல் மாறியபின் சோயஸ்-4இல் பூமிக்குத் திரும்பினர். இவ்வெற்றியின் பின் ரஷ்யா சோயஸ்-6, சோயஸ்-7, சோயஸ்-8 என்ற மூன்று விண்கலங்களையும் ஏழு வீரர்களுடன் விண்வெளிக்கு அனுப்பியது. இவர்கள் ஏழு பேரும் அங்கு இரும்பாலான பொருள்களை ஒட்டியும், வேறு பரிசோதனைகளிலும் ஈடுபட்டபின் திரும்பினர். இதன்பின் சோயஸ்-9 அனுப்பப்பட்டது. இதில் சென்ற இருவரும் விண்ணில் 18 நாள் வலம் வந்தபின் பூமிக்கு மீண்டனர்.

SJC-9

இப்படியாக அனுப்பிய ஒன்பது சோயஸ் கலங்களும் விண்வெளியில் மனிதன் வாழவும், ஒரு விண்வெளி நிலையத்தை உருவாக்கவும் இயலும் என்பதை நிரூபித்துவிட்டன. இவை அனுப்பப்பட்டதால் உண்டான உண்மைகள் என்னவெனில், பூமியில் வாழுவது போல் மனிதன் விண்ணிலும் வாழலாம் என்பதும் அங்கு இரும்பை உருக்கி ஒட்டுவதால் விண்வெளி நிலையத்தைப் பூர்த்தி செய்யலாமென்பதும் மனிதன் அதிகநாள் அங்கு வாழலாம் என்பதும் ஆகும்.

அண்மையில் ரஷ்யா அனுப்பிய சல்யூட்-1, சோயஸ்-10 என்பன பொருந்தி ஒரு தற்காலிக விண்வெளி நிலையத்தை உருவாக்கின. இவை 5½ மணி நேரத்தின் பின்பிரிந்தன. அதன்பின் சோயஸ்-10 பூமியைப் பத்திரமாக வந்தடைந்தது. பின்பு சென்ற சோயஸ்-11 சாதனைகளை ஈட்டிய தென்றாலும் முடிவு மிகப் பரிதாபகரமாக முடிந்ததை எண்ணும்போது விஞ்ஞான உலகம் கவலைப்படாமல் இருக்க இயலாது: 25 நாட்கள் பூமியை சல்யூட்-1இல் இருந்தவாறு மூன்று விண்வெளி வீரர்களும் வலம் வந்தனர். விண்வெளியிலேயே அதிக நாட்கள் வசித்த மூன்று வீரர்கள் என்ற சாதனையை ஏற்படுத்திய பின்புதான் இவர்கள் வீர சுவர்க்கம் அடைந்தனர். இவர்களின் இறப்பு இயந்திரக் கோளாறுகளினாலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது என நம்பப்படுகிறது. ஆதலால், இவ்விண்வெளி நிலையம் அமைப்பதை ரஷ்யா நிறுத்திவிட மாட்டாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. சொற்ப நாட்களில் ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் மிதக்கும் விண்வெளி நிலையத்தில் வாழ்வதை நாம் அறியக் கூடியதாயிருக்கும்.

க. ரவிகுமார்,
5ஆம் பாரம்.

சம உரிமைச் சமுதாயம்

இன்று நமது சமுதாயத்திலே ஏழைகட்கும், செல்வர்கட்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் கற்பனைக்கு எட்டாதவை. தாம் உயர் குடும்பத்தில் பிறந்து விட்டதாகச் சொல்லி ஒரு சாரார், இன்னுமொரு சாரரை இழிவாக நடத்துகின்றனர். அடிமைத் தனமான முறைகளும், முதலாளித்

தத்துவமும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன: இப்படி நமது சமுதாயத்தில் மக்களிடையே ஒரு வகுப்பினர் மற்ற வகுப்பினரின் உழைப்பை நிரந்தரமாக அபகரித்துக் கொள்ள முயல்கின்றனரோ, அப்போது தான் அரசென்பது மக்களை நிர்ப்பந்திக்கும் ஒரு விசேட இயந்திரமாகத் தோன்றியது எனலாம். “ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும்” போன்ற பழமொழிகளும் இவ்வேற்றத் தாழ்வை நமக்குச் சிறப்பாகத் தெள்ளென விளக்குகின்றன.

கற்காலத்திலே “வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்னும் நிலை இருந்தது: வல்லவர்கள் வன்மையற்றவர்களை அடக்கி ஒடுக்கினர்: யாதேனும் ஒரு வகையில் திறமை படைத்த சிலர் திறமையற்ற பலருக்குத் தலைவர் எனக் விளங்கினர். இப்படி நாம் எமது பழைய காலச் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தோமானால் நாம் இது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளைக் காணலாம். நிலப்பிரபுக்களும், செல்வந்தர்களும், தம் கீழ்ப் பணிபுரியும் குடியானவர்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்களைத் தமது உடைமையாகவே கருதினர். அவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொடுப்படுத்தத் தேவையான சட்டங்களையும் இயற்றிக் கொண்டனர். நாடு சுதந்திரம் அடைந்து பல வருடங்கள் உருண்டோடி விட்டன. என்றாலும் நமது ஆதியில் உள்ளவர்கள் கைக்கொண்ட அதே முறைகளையே கைவிடாமல் கைக்கொள்கிறார்கள். மிகப் பலர் இலட்சக் கணக்கில் காணிகள் வைத்திருக்க, ஒரு சிலரோ, இருக்கக்கூட நிலம் இல்லாமல் வருந்துகின்றனர். இந்நிலைமை முற்றாக ஒழியவேண்டும்.

இப்போது நமது உள்ளத்தில் “சம உரிமைச் சமுதாயம்” எப்படியிருக்கும் என்ற வினா எழக்கூடும்; இக்கொள்கையும் ஒருவராலும் முழுக்க, முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை: ஒரு கொள்கை எல்லாவிதத்திலும் சிறந்ததாகவும், எல்லாவிதத்திலும் தீயதாகவும் இருந்ததில்லை: இக்கொள்கை பொருளியலில் இனச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவல்லது. எம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரம் உண்டு: அப்படியிருக்க, நம்மில் ஒரு சிலர் சிலரை இழிவாக நடத்துகின்றனர்; சீ! இது என்ன கேவலம்?

இப்படியே சமுதாயம் பலவர்க்கங்களாகப் பிரிந்தது வரலாற்றின் ஓர் அடிப்படை உண்மை. பல்லாயிரக்கணக்கு ஆண்டுகளாக எல்லா மனித சமுதாயங்களும் வளர்ச்சியில் விதிவிலக்கு இல்லாமற் காணப்படுகின்றன: பண்டைய வரலாறு பற்றிய ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், இப்பொருள்பற்றிய விரிவுரையைக் கேட்டிருக்கிறோம். முடியரசுக்களுக்கும், குடியரசுக்களுக்கும் இடையே போர்கள் மூண்டன. அடிமைகள் மனிதப் பிறவிகளாக மதிக்கப்படவில்லை யென்பது அடிப்படை உண்மை. இவ்வளவு நாளும் நமது நாட்டில் தோன்றிய மக்கள் அரசுக்கள் எல்லாம் ஆண்மைகளின் முடியரசாகத்தான் திகழ்கின்றன: பண்டைய காலத்தில் மட்டுமல்ல இப்பொழுதும் கூட, பிரபுக்கள் அதிகாரத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு கருவி தேவைப்பட்டது: அவர்கள்தான் கஷ்டப்படும் தொழிலாளர் எனும் வர்க்கத்தினர்.

பின்பு வாணிபத்தின் வளர்ச்சி பண்டமாற்றத்தின் வளர்ச்சி என்பர். இவற்றின் விளைவாக முதலாளிகள் என்னும் ஒரு புதிய வர்க்கத்தினர் உருவாகினர். உலக முதலாளித்திற்கு எதிராகத் தொடங்கப்பட்ட போராட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள முதலாளித்தத்துவ அரசு, நிலப்பிரபுத்தத்துவ அரசை எதிர்த்து முன்வந்தபோது விடுதலை என்னும் போர்களும், புரட்சிகளும் நடந்தன. இப்படி யாராவது பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டது என்றால் முதலாளித்தத்துவ அரசின் பிரதிநிதிகளுக்கு விடுதலை என்ற அர்த்தமாகும். இப்படி நாம் எமது சரித்திரத்தைத் தொடர்ந்து புரட்டினால், அரசில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்குமே தவிர, “தொழிலாளர் வர்க்கம்” அன்றும், இன்றும் ஓர் அடிமை வர்க்கமாகவே நசுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குச் சரியான உணவோ, அல்லது ஊதியமோ கிடைக்கவில்லை: பிரபுக்கட்கும், தொழிலாளர்கட்கும் இடையில் ஒரு மாபெரும் மதில் வேருன்றியது எனலாம்.

எனவே, அரசாங்கம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு

ஒரு புதிய விடிவுகாலத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றதாகச் செய்திகள் அடிபடுகின்றன. சிறிது காலத்திற்குமுன் வறுமையில் மூழ்கிக் கிடந்த ருஷியா, சீனா போன்ற நாடுகள் இன்று பொருளியலில் இன்று மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்கின்றன. இ தே போல நாடும் வரவேண்டுமெனின் முதலாளிமார்களிடம் இருந்தும், பிரபுக்களிடம் இருந்தும் காணிகளை வசூல் செய்து, நிலமற்றவர்கட்குக் கொடுத்து, யாவரும் சமம் என்ற கொள்கையை உண்டாக்க வேண்டும். நாம் அயலாரிடம் இருந்து விடுதலை பெற்றும், நம்மை நாமே ஆளும் திறமை பெற்றும், நமக்கு உய்வில்லையா?... சுதந்திரம் என்பது ஆள் மாறாட்டம் மட்டுந்தானா? என மக்கள் அங்கலாய்க்கின்றனர். சர்வோதய இயக்கம் மக்கள் அறியாமையை விளக்கி, உடலுழைப்பைப் பெருக்கி, அவர்களைச் "சோசலிசம்" எனும் சமுதாயத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுகின்றது.

இதன்படி அரசாங்கம் பல தொழில்களைத் தேசியமயமாக்கியுள்ளது.

எனவே, இச்சமுதாயம் தொடர்ந்து உருப்பட வேண்டும் என்றால், அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய பல கடமைகள் உண்டு. "தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு நீதிபரிபாலன முறைகளை அளித்து, அவர்களின் முக்கிய தேவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். சமுதாயத்திலே நீர்பெரியர், அவர்சிறியர் என்னும் ஏற்றத் தாழ்வை நீக்கி, தாய் மொழியில் உரையாடும் உரிமையை அளிக்க வேண்டும். பணம் ஒரே இடத்தில் குவிவதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆலைத் தொழிலாளர், அரசாங்கப்பணியாட்கள் ஆகியோரின் ஊதியத்தை உயர்த்தி, முதலாளித் தத்துவம் எனும் இயந்திரத்தை அறவோடு அழித்தால், நிச்சயம் இன, மொழி வேறுபாடு இன்றி வாழலாம். இவ்வளவையும் ஏதாவது ஓர் அரசு, அல்லது ஒரு கட்சி நிச்சயம் நிறைவேற்றுமானால், நமது சிறிய இத்தீவிலும் விரைவில் ஒரு "சம உரிமைச் சமுதாயம்" உருவாகும் என்பதிலும் ஐயம் வேறு உளதோ!

இரஞ்சிற்சிங்,
5ஆம் பாரம்.

“ ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் ”

உலகிலே மக்களாகப் பிறந்தார்க்குக் கண்களே பிரதானமானவை. கண்கள் இல்லா விட்டாலும் சீவிக்கலாம்; ஆனால், சிரசே கண்களைவிடப் பிரதானமானது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட அரியதே உயிர். இப்படியான அரிய உயிரைவிட ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் என்று கூறும்போது ஒழுக்கத்தின் பெருமையும், அவசியமும் எடுத்துக்காட்டாமலே விளங்குகின்றது.

“ ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப்படும் ”

என்பது பொய்யாமொழியான் வள்ளுவன் வாக்கு. மனிதனை ஒழுக்கந்தான் மெருகிட்டுப் பிரகாசிக்கப்பண்ணுகின்றது. நாம் கற்கும் கல்வியின் கடைசி நோக்கம் ஒழுக்கத்தைப் பெறுவதாகும். ஒழுக்கமின்றேல் ஒருவனுக்கும் மதிப்பில்லை, புகழில்லை, அன்பில்லை. கல்விமானாயிருக்கலாம், செல்வனாயிருக்கலாம், ஆனால் ஒழுக்கமில்லாத கல்வியும், செல்வமும் உயிரில்லாத உடம்பைப் போல, மணமில்லாத பூவைப்போல பயனற்றன.

ஒழுக்கம் இருவகைப்படும். அவை: நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கம். ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடம் வீடு. தாய், தந்தையரின் மடியிலே கொஞ்சியுலாவும் குழந்தைப் பருவத்திலேதான் ஒழுக்கம் வித்திட்டு வளர்ச்சி பெறும். எனவே, தங்கள் குழந்தைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக்கப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளனர் பெற்றோர். பெற்றோரால் திட்டமிடப்பட்டு விதைக்கப்பட்ட ஒழுக்க வித்தைப் பாடசாலைகளில் நல்ல உரமும், தண்ணீரும் ஊற்றி வளர்க்க வேண்டும். ஆனால், இன்றைய பாடசாலைகளில் வெறும் சாஸ்திரக் கல்விக்கே முதலிடம் கொடுத்து, ஒழுக்கத்திற்கு இடம் கொடாது ஒதுக்குகின்றனர். எத்தனையோ பிள்ளைகள் பிஞ்சிலேயே பழுத்து அடங்காப்பிடாரிகளாக வம்பளந்து, நாடளந்து திரிவதின் காரணம் அவர்கள் பெற்றோர்களே. நல்லன பழக்கிப்

பிள்ளைகளை ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக்குவதற்குப் பதில் அவர்களை அழித்துக் குட்டிச்சுவராக்குவது பெற்றோரேயென்றால் அது முற்றும் பொருந்தும். ஒன்றுமறியாப் பிஞ்சுக்குழந்தையுள்ளத்தில் தீய ஒழுக்கமென்னும் களை வேருன்றுவது பெற்றோராற்றான். கெட்ட பேச்சுக்களுக்கும், துஷ்டத்தனமான செய்கைகளுக்கும், ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் கொடுப்பதால் நன்மை தீமை தெரியாத பாலர் அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகின்றனர்.

பீடி, சுருட்டு, சிகரெட் வாங்கப் பிள்ளைகளை அனுப்புதல், அவைகளைப் புகைக்கப் பிள்ளைகளின் துணையை நாடல், மது அருந்தும்போது பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்து மகிழல், பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் ஒழுக்கயினமாக நடந்து கொள்ளல், சண்டை, சச்சரவு, அசுத்தப்பேச்சு என்பன பேசுதல் போன்ற இன்றோரன்ன காரியங்களினால் பெற்றோரை அறியாமலே பிள்ளைகள் தீய ஒழுக்கத்துக்கு வழி நடத்தப்படுகின்றனர். இன்றைய குழந்தைகளுக்குள் மட்டுமரியாதையும், நல்லொழுக்கமும் உள்ள பிள்ளைகள் மருந்துக்கும் இல்லை. ஆங்கிலக் கல்வி எமது தமிழ்ப் பண்பையும், ஒழுக்கத்தையும் ஆற்றில் கரைத்த புளிபோல ஆக்கிவிட்டது. பெற்றோரை மதியாது, கற்றாரை மதியாது, தனது குருவை மதியாது, குரங்குச் சேட்டைகள் பண்ணிக் கொண்டு திரிவதை நாகரிகம் எனக் கொண்டலேகின்றனர்.

மேலும் மதுவருந்திச் சூதாடிக் காலமெல்லாம் கண்விழி மாதர்களின் கதையாகக் கதைத்துப் பொண்ணை காலத்தை அவமே போக்கி அழிகின்றனர். கல்வியறிவோ, நூலறிவோ, சமய அறிவோ இன்றி, ஒன்றுக்கும் உதவாக் கரைகளாகிப் பூமிக்குப் பாரமாகி, கொலை, சுளவு, சண்டை போன்றவைகளின் பிறப்பிடமாகிப் பிறருக்குத் துன்பந்தருபவர்களாகின்றனர். இவர்களை உலகில் எவரும் மதியார், விரும்பார். துஷ்டத்தனத்திற்கு வித்தாக எவ்வித நல்ல பழக்க வழக்கங்களின்றி அலைவர். மண்ணவராலே மட்டுமன்றி, விண்ணவராலும் வெறுக்கப்படுவர். படித்தும் பயனற்றவர்களாகித் தாம் கொண்ட தொழிலில் தீய ஒழுக்கம் காரணமாக நிலைநிற்கத்

தகுதியற்றவர்களாக ஒதுக்கப்படுவர். பெற்ற தாயும், கொண்ட மனைவியும் தீய ஒழுக்கமுள்ளவர்களை வெறுப்பர். இம்மையில் துன்பப்பட்டவர்கள் ஆண்டவன் ஆக்கினைக்கு மறுமையிலும் தப்பமாட்டார்கள்.

நல்ல ஒழுக்கம் ஒரு மனிதனைப் பூரணப்படுத்தும். நல்ல ஒழுக்கத்தை நாம் பணம் கொடுத்து வாங்க வேண்டியதில்லை. ஒரு சதம் கூட முதலில்லாமல் எமது இம்மை, மறுமை வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் இந்த அரிய சொத்தை நாம் பழக்கத்தால் அடைந்து விடலாம். நல்ல பழக்க வழக்கங்களை நம் வீட்டில் பழகலாம், பாடசாலையில் பழகலாம், எமது உடன் மாணவ மாணவிகளை அன்புடன் நேசித்து, அவர்களுடன் மரியாதையாகப் பழகி, அவர்கள் மனதை அன்புள்ள சொற்களால் வென்று, நாலு பேரிடம் நல்ல பெயரைப்பெற்று நாம் வாழ நல்ல ஒழுக்கம் நமக்கு வழிசெய்யும். பெற்றோரைக் கனம்பண்ணி, தந்தை சொல்லை மீறாது, தாய்மனதைப் புண்ணாக்காது, உற்றார் உறவினரை ஊறு செய்யாது, அன்பும் பண்பும் கொண்டு அவர்களுடன் பழக வேண்டும். பெரியோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதையே பணியாகக் கொண்டு நலமென்னும் யாவையும் விரும்பிச் செய்து ஒழுக்கத்துடன் வாழவேண்டும். சூது, மது என்பன அகற்றி, எம்மைச் சீர்கெடவைக்கும் சினிமாப்படம் போன்றவைகளை விலக்கி, அறப் பண்பையும், மனிதப்பண்பையும் கொண்டொழுக வேண்டும். “ஒழுக்கமுள்ளவனை இழிகுலத்தவனாயினும் உயர்குலத்தவனாக, உத்தமனாக, அவனை எல்லோரும் நல்லவனென்று ஏற்றிப் புகழ்வர்; மதிப்பர்”. அவனுக்கு இம்மையில் மட்டுமல்ல, மறுமையிலும் புகழும் சமாதானமும் கிடைக்கும்; வாழ்வெடுத்ததன் பயனை ஒழுக்கமுள்ளவன் நன்கு பெறுவான்.

எனவே, மாணவர்களாகிய நாம் எமது வாழ்வின் உண்மைக் கருவறிந்து, இலட்சியத்தைக் கண்டு, வாழ்க்கையை இரசிப்பும், பயனும் உள்ளதாக்கி, எம்மை மறுமையிலும் இன்பங்காண வைக்கும் சக்திகொண்ட ஒழுக்கத்தை எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய எல்லாச் சொத்திலும் பெரிய சொத்து

என்று எண்ணி அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நாம் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக இருந்தால், எல்லாம் உடையவர்களாக இருப்போம். ஒழுக்கம் எம்மை உயர்வு படுத்தும். இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் உகந்தவர்களாகி, உயரப்பண்ணும் என்பது உண்மை. ஆகையால் நாம், 'ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரும்' என்னும் உண்மை அறிவுரையைப் பொன்னுரையாகக் கொண்டு, உயிரை விட்டேனும் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்போம். உயிர் இவ்வுலக நன்மைகளைப் பெற மட்டுமே துணைபுரியும். ஆனால் ஒழுக்கமோ மறுமை வீட்டின்பத்தையும் தரவல்லது என்பதை உணர்ந்து, உயிரிலும் உயரியது ஒழுக்கம் என்பதை அறிந்து அதைக் கடைப்பிடித்து உயர்வடைவோமாக:

டி. ஜே. ஜெபாத்தினம்,
5ஆம் பாரம்;

மாணவர் ஒழுக்கம்

ஒரு காட்டில் ஒரு மரம் தன்னிச்சையாக வளருகின்றது. இஃது வளைந்து, கோணி நன்றாகப் பருத்து வளருகிறது. இன்றோர் இடத்தில் வேறொரு மரம் சுற்றி வர, வேலிகளாலமைந்து பலவித கட்டுக்கோப்புக்களுடன் செம்மையாகக் கிளைகள் பல ஒச்சியும், செழுந்தளிர்கள் பல ஈன்றும் வளர்கின்றது. சில வருடங்களின் பின்னர் அம்மரம் உயர்ந்த ஆசனங்கள் செய்வதற்கு உதவியாகிப் பலர் கண்களைக் கவருவதாக அமையும். ஆனால், ஒருவித கட்டுப்பாடுமின்றி வளர்ந்த அக்காட்டு மரமோ, விறகுக்காகத் தறிக்கப்பட்டுச் சமையலின்போது கருகி அழகிழக்கின்றது. எனவே, இதைப் போலவே நாமும் பெரியோர், பெற்றோர், ஆசிரியர் போன்றவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி வாழாவிடின் மேலே உதாரணமாக எடுத்தியம்பிய காட்டின் கண் இருந்த மரத்தின் வாழ்க்கை போலாகி மக்களால் இழிந்துரைக்கப்படுவோம்.

நமக்கு இவ்வித நல்லொழுக்கம் அவசியமான சந்தர்ப்பத்தில் கடையில் வாங்கும் பொருளன்று. அல்லாமல் புதைபொருள் போல அதிட்டவசமாகக் கிடைக்கும்

பொருளுமன்று; நாம் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமானால் இதனை இளவயதில் இருந்தே பயிற்சியிற் கொண்டு வரல் வேண்டும்: "தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்", "இளமையிற் கல்", "ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?" என்றெல்லாம் ஒருவனின் இளமைக் காலமே எச்செயலையும் ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்றகாலமென்று தவ உயர்ந்த மேதைகள் எல்லோரும் செப்புகின்றனர். இவற்றையெல்லாம் மனத்திற் சிந்தித்தல் வேண்டும். அன்றியும் ஒருவன் அடுத்தகணத்திற் கருந்தனமுடைய செல்வனாகலாம். ஆனால் அவன் திடீரென ஓரறிவாளியாதல் ஒருக்காலும் முடியாது. ஓரறிவாளி, ஒழுக்கத்தைப் பெறவிரும்புதற் பொருட்டு இளமையில் இருந்தே அதனை வருந்திக் கற்றுப் பயிற்சியிற் கொண்டு வருகின்றான்.

அண்டசராசரங்களெல்லாம் உலகில் ஓர் ஒழுங்கு முறையிலேயே தொழிற்படுகின்றன. சூரியன் காலையிலேதான் தன் கிரகணங்களை வானிடைப் பரப்பி உதிக் கின்றான். பின்பு மாலையிலேதான் அத்தமிக் கின்றான். பருவகாலங்களெல்லாம் வருடந்தோறும் ஓர் ஒழுங்கு முறையிலேதான் உறுகின்றன. இவை தம் ஒழுங்கின்னின்றும் திரிபுபடுமோவெனில், அஃது ஒருபோதும் உற்றதில்லை. கேவலம்! நம்மிலும் அறிவில் குறைந்த மரங்கள்கூட ஒரு காலத்திலே தான் முளைக்கின்றன. பின்னர் தழைத்து, பூத்து, காய்த்து, கனியாகின்றன. ஆனால், உயர்ந்த பிறப்பினர் என்று கருதப்படுகின்ற இம்மனிதரிடையே பலரிடத்தில் ஒழுங்கு பட்ட வாழ்வு அமையக் காணோமே எனக் கேட்பீராகில் அவர்கள் பல கலைகளைக் கற்றும் நல்லொழுக்கத்தினைக் கடைப்பிடித்தாற்றானே? ஒழுக்கமிலா இவர்கட்கு அறிவுடையோர் என்ற பெயர் அற நன்று!

இந்நல்லொழுக்கத்தினை "இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து" என்பதற்கியைய மனையில் பெற்றோர் மூலம் கற்கவேண்டும். ஈகை இல்லத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகத் வேண்டுமென மொழிவர் கிறித்தவர். எஞ்சிய பகுதியைக் கல்லூரி மாணாக்கராயிருக்கும்போதே கற்றுவிடல் வேண்டும். கற்று விட்டால் மட்டும் போதுமா? ஐயந்திரிபறக்

கற்பினும் அவைகளை நாளாந்த வாழ்க்கையிற் பயிற்சியினூற் கொணரல் வேண்டும்; இதையே பொய்யா மொழிப் புலவரும், “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின், நிற்க அதற்குத் தக” என்று கூறிப் போந்தனர். மக்களாகிய எமக்குப் பொன் நகையிலும் புன்னகை சிறந்தது. ஒழுக்கமே அப்புன்னகையிலும் நன்னடை சிறந்தது. ஒழுக்கமே நகையாக அமைதல் வேண்டும். ஆனால், மகான்களின் வாழ்க்கையைப் பார்ப்போமாகில் அவர்கட்கு ஒழுக்கம் அணியாக மட்டுமன்றி ஆருயிராகவும் மதிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவுறும்.

யாம் கல்லூரியிற் காலடி எடுத்து வைத்ததும் முதற்கண் அறிவுறுத்தப்படுவது கட்டுப்பாடேயாம். இக்கட்டுப்பாடு மாணவர்களை இளமையிலிருந்தே ஒரொழுங்கு முறையின் கீழ் வாழ்ந்து உயர்நிலையடைய வைப்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்னும் தன்மாட்டு நலங்கருதாது பிறர்மாட்டு நலன் கருதும் தவ உயர்ந்த சிரமதானப்பணி சகல பிள்ளைகளாலும் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றது. மற்றுமொன்று மாணவ, மாணவிகட்கு முறையே சாரண, சீரணி இயக்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வித இயக்கங்களில் இளமையில் ஈடுபட்டோர் புகழ், பிற்காலத்தில் மன்னுவது கண்கூடு. இன்னும் வினையாட்டுத் துறையிலும் கட்டுப்பாடும், ஒழுக்கமுமே மாணவர்களுக்கு, ஒத்துழைக்கும் மணப்பான்மையினையும், மனோ உறுதியினையும், அவற்றினால் வெற்றியினையும், பாராட்டினையும் தருகின்றன. இவையெல்லாம் எமது பிஞ்சுள்ளத்தில் பசுமரத்தாணிபோல் நன்கு பதிசின்றன. இவைதாம் எமக்கு வருங்காலத்திலும் பெரும் பயன் தருவன. எனவே, இத்தகைய ஒழுக்கங்களைக் கற்பதற்கேற்ற இடம் கல்லூரியே என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றேல் கல்லூரி செல்லுவது ஏற்றுக்கு?

இப்பொழுது மேன்மக்கள் என மதிக்கப்படுகின்றவர்கள் முன்பு நீண்ட காலம் நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தவர்களேயாவர். ஆதலால் நாமும் எதிர்காலத்தில் மேன்மக்களாக விளங்க வேண்டுமானால் இப்பொழுதிலிருந்தே நல்லொழுக்க நெறி

யில் உறுதியாக நிற்கவேண்டும். இந்நல்லொழுக்கமானது, அடைதற்குரியதாய், அடைதற்கரியதாய், அதலபாதாளத்தை நோக்கிக் கடுகி விரைந்துகொண்டிருக்கும் மக்களைத் தடுத்தாட்கொள்ளவல்லதாய் அமையும் சிறப்புடைத்து. இந்நல் ஒழுக்கத்தினை அலட்சியம் பண்ணுவோமாகில் நமது வாழ்க்கை மீகானில்லாத மரக்கலம் போலல்லவா ஆகிவிடும். எனவே, யாம் இளவயதினிலேயே எமது அகநோக்கினை நல்லொழுக்கத்தின் மேலொன்றைச் செய்து அவ்வழிச் செல்வோமாகுக.

இரவிச்சந்திரா மதியாபர்ணம்,
விசேட 5ஆம் பாரம்;

பாரதியார்

“பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா!
அவன் பாட்டைப் பண்ணோடொருவன்
பாடினாடா!
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனடா!
அந்தக் கிறுக்கில் உளறுமொழி
பொறுப்பாயடா!”

என மனம் உவந்து பாடுகிறான் பாரதியின் பாட்டைக் கேட்ட படித்தறியாப் பாமரன் ஒருவன். மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத கருத்துக்களை உணர்ச்சி எழும் முறையில் அழகிய செஞ்சொற்களால் அமைத்து எழுதப்படுதலே கவிதையாம். இலக்கண வரம்பு சுட்டி, ஆங்காங்கே அறிவுக்கு எட்டாத சொற்களை வகைப்படுத்திப் பாடல்கள் இயற்றுவதைப் பெருமையாகக் கருதிய கவிஞர்கள் மத்தியிலே தோன்றியவன் பாரதி. கவிதை என்றால், கற்றறிந்தோர் சுவைப்பதற்கேயன்றி, பாமரர்க்கும், படித்தறியா எளியோர்க்கும் இல்லை என்ற நிலைமையினை மாற்றியவன் பாரதி. அந்நிலையின் ஆதிக்கத்தால் தம் நிலை மறந்து, பெருமை குன்றி, அவர் தம் அடிவருடிகளாகித் தம் நாட்டையும், மொழியையும் மறந்து வாழும் மக்களை என் பாட்டால் ஒன்றுபடுத்துவேன் எனச் சபதமிட்டுப் பாடத் தொடங்கியவன் பாரதி. எல்லாப் பாடல்களைப் போன்றும் அவன் பாடல்களிலும் சொல்லழகு இருந்தது; அணியழகு இருந்தது; பொருள்

அழகு இருந்தது; அவற்றுடன் வேறு எந்தப் பாடலிலும் இல்லாத நடையழகும் இருந்தது. எளிமையான நடை! எவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய புதுமையான கருத்துக்கள், புரட்சி எண்ணங்கள். இப்பாடல்கள் கேட்போர் இதயங்களைக் கவர்ந்தன; சிந்தனையை வளர்த்தன; அறியாமையைப் போக்கின. இவற்றின் பயனாகவே நாம் இந்தியர், எம்மொழி தமிழ்மொழி என்பதையும் தமிழ் மக்கள் உணரத் தொடங்கினர். அவ் உணர்ச்சியின் விளைவாக எழுந்த கிளர்ச்சியே சுதந்திரம் என்றால், அப்பாடல்கள்தம் பெருமைதான் என்னே!

நாகரிகத்தினாலும், கலாச்சாரங்களினாலும் உலகில் மேம்பட்டு விளங்கும் ஒரு நாட்டின் மக்கள் தாம் என்பதையே இந்திய மக்கள் மறந்து வாழ்ந்தனர். அந்நிய நாகரிகத்தில் மோகம் கொண்டது மாத்திரமன்றி, தம் நாகரிகத்தை இழிவாகவும் கருதத் தலைப்பட்டனர். எங்கே உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் கிடைத்தனவோ அங்கெல்லாம் தம் சுதந்திரத்தை விற்றனர். மூடநம்பிக்கையும், சாதி வேற்றுமையும் ஒன்றுபட்ட உயரிய சமுதாயமொன்றைத் தோற்றுவிப்பதற்குத் தடையாகின. இந்நிலை கண்ட பாரதியின் மனநிலையை விளக்குகின்றது பின்வரும் பாடல்,

“நண்ணிய பெருங் கலைகள்—பத்து
நாலாயிரம் கோடி நயந்து நின்ற
புண்ணிய நாட்டினிலே இவர்
பொறியற்ற விலங்குகள் வாழ்வார்.”

இந்நிலைகெட்ட மனிதரை நினைக்குந் தோறும் பாரதியின் நெஞ்சம் பொறுக்கவில்லை. அங்கே பெரும் பான்மையான மக்கள் தோற்றத்தினால் தாம் மனிதர்களாய் வாழ்ந்தனரேயன்றி, உள்ளத்தால் மனிதராய் வாழ்ந்தாரில்லை. மனம் சிறிதென்று எண்ணி வாழ்வையே பெரிதாகக் கருதினர். பெண் பெருமை பேசுவோரெல்லாம், பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் கண்டும் காணாதவர் போல் வாழ்ந்தனர்; சுருங்கச் சொல்லின் மக்கள் மக்களைப் போன்று நடத்துக்கொண்டிருந்தனர்; அவர்களைப் பார்த்தே பாரதியும்,

“நெஞ்சில் உரமு மின்றி
நேர்மைத் திறனு மின்றி
வஞ்சனை சொல்வாரடி—கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரடி”

என மிகப் பொருத்தமாய்க் கூறிவிட்டார்:

“உலகில் எப்பொழுது பாவங்கள் அதிகரிக்கின்றனவோ, நல்லவர்கள் நசுக்கப்படுகின்றனரோ, அப்பொழுதெல்லாம் நான் தோன்றுவேன்” என்ற கண்ணன், அமெரிக்காவில் ஆபிரகாம் லிங்கனாகவும், ஆசியாவில் காந்தி மகானாகவும் தோன்றின ரெனின், நம் தமிழ் நாட்டிலே தோன்றிய கண்ணனே பாரதி எனில் மிகையாகாது. தன்னை வளர்த்த தாய் முலைப்பால் தன்னியல்பை வளர்த்து வருவதுபோல், தான் பிறந்த தாயகமாகிய நாடும் தன்னை வளர்த்து வருகின்றது என்பதை ஒரு சிலர் மறந்தவர்களாகி விடுகின்றனர். அதனை ஞாபகப்படுத்துவது போன்று அமைகிறது. “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே.”

தாய் நாட்டைப் பாடிய பாரதி, தமிழ் நாடு, தமிழ்மொழி எனப்பாகுபாடு காட்டவில்லை. நான் தமிழன் என்பதிலும், நான் இந்தியன் என்பதிலேயும் தனி மகிழ்ச்சியடைகிறான். “எங்கள் பாரத தேசமெனத் தோள் கொட்டுவோம்” என ஆடிப்பாடுகிறான்: “சிந்துநதியின் மிசை நிலவினிலே சேரநாட்டு இளம் பெண்களுடனே, சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்தே, தோணிகளோட்டி விளையாடி வருவோம்”: இப்பாடலில் எத்துணைச் சிறப்பு! நாட்டைப் பாடிய பாரதி, நாட்டுக்கான சுதந்திரத்தையும், அதன் பெருமையினையும் பாடத் தவறவில்லை. ஏழையாய் இருந்து பட்டினி கிடப்பதுகூடச் சுகம். ஆனால் அடிமையாக இருந்து வயிரூர உண்பது தாங்ககாண நோய்தான் என்ற கருத்திற்கேற்ப சுதந்திரமற்ற நாடும் ஒரு நாடா என்கிறார். அங்கு கலைகள் இல்லையாம், காவியங்கள் இல்லையாம், அங்கே வாழ்பவரும் பாவியராம் எனப் பரிசுசிக்கின்றார். அத்தகைய சுதந்திரத்தை அடைய விரும்புவோர், வேறெதுவும் கொள்வாரோ எனச் சுதந்திரப் பெருமை பாடுகிறார்: சுதந்திரத்

தாகத்தை ஏற்படுத்தும் பாக்கள் பல பரடியுள்ளார்: அவற்றுள் ஒன்று,

“சொந்த நாட்டிலே பிறர்க்கடிமை செய்தே துஞ்சிடோம் — இனி அஞ்சிடோம் எந்த நாட்டிலும் இந்த அநீதிகள் ஏற்குமோ, தெய்வம் பார்க்குமோ.”

பெண்கள் நாட்டின் கண்கள் என்பர்: வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகின்றவர்கள் இன்றைய இளைஞர்கள். சிரிய கருத்தினையும், பரந்த மனப்பான்மையினையும் இளம் உள்ளங்களில் தாம் ஆழமாகப் பார்க்க முடியும். அத்தகைய இளைஞர்களை உருவாக்கும் பணியினை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள் பெண்கள். எனவே தான் ஆதிதொட்டே பெண்மை போற்றப்பட்டது. ஆனால், பாரதியின் சமுதாயத்திலோ பெண்ணுரிமை பறிக்கப்பட்டது. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது பாலமாகக் கணிக்கப்பட்டது. காதலன் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுப்போம் என்ற வேண்டுகோள் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இவ்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பற் பொருட்டே என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கிணங்க, சொல்விருந்து ஒம்பி, வரவிருந்து காத்திருந்த நிலைபோய் பச்சைக் குழந்தையை ஏந்தவேண்டிய கரங்களிலே பிச்சைப் பாத்திரமேந்தி வீடுவீடாகப் படியேறி இரந்த பெண்களின் நிலைகண்டு மனம் குமுறினார். பெண்ணடிமையினை வெறுத்து, சுதந்திரத்தைப் பேணினார்.

“வனிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடர்; மானஞ் சேர்க்கு மனைவியின்

வார்த்தைகள்;

கவியழிப்பது பெண்கள் அறமடர்”

எனப் பெண்மையைப் போற்றினார். ஆணும், பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவில் ஓங்கி, இவ்வையம் தழைக்குமென்றார். அவர் முயற்சி வீண்போகவில்லை. இன்று பெண்கள் பட்டங்கள் பெறுகின்றனர், சட்டங்கள் இயற்றுகின்றனர். எனவே பாரதியின் அன்றைய கனவுகளை நனவாக்கிய பெருமை இன்றைய பெண்களையே சாரும். ஆனால் பாரதி கண்ட பெண்மை வாழ்கின்றதா? சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். காதல் உணர்வு இல்லாதவன்

மனிதனே அல்ல எனலாம்? எனவேதான் காதலைப் பாடாத கவிஞனும் இல்லைப் போலும்: பாரதி மாத்திரம் இதற்கு விதிவிலக்கா? இல்லை எனப் பறைசாற்றுகின்றன. குயிலின் காதல், கண்ணன் என் காதலன், கண்ணம்மா என் காதலி போன்ற பாடல்கள் காதற் சுவையையும், அதன் ஏக்கங்களையும் அப்படியே வெளிப்படுத்துகின்றன. காதல் இன்றேல், சாதல் எனத் துணிந்தோரும் உண்டு. இத்தகைய காதலுக்குத்தான் எவ்வளவு பெருமை? இத்தகைய காதல் இன்றைய இளைஞர்களுக்கு ஒரு பொழுது போக்காக ஆகியிருப்பது வேதனைக்குரியது மாத்திரமன்று; வெட்கத்துக்குரிய தொன்றாகும்.

பாரதியின் கவிதைகள் எளிமையாகவும் புதுமையாகவும் இருந்தாலும், கற்பனை நயத்தில் வலிமையாகவும், அருமையாகவும் இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு பாளைச் சோற்றிலே ஒரு சோற்றினைப் பதம் பார்ப்பதுபோல ஆயிரக்கணக்கான பாக்களில் இவை சில! இவையெல்லாம் வெறும் பொழுதுபோக்குக்காகப் புனையப்பட்டவையல்ல; வாழ்க்கை நலத்திற்காக என்பதை மறக்கக் கூடாது. மனிதன் தன் நிலை மறக்கும்போதும் தன்னைப் பெற்ற தாயையும், அவர் தம் திருநாட்டையும் மறந்தபோதெல்லாம் பாரதி வாழ்வான்! அவன் பாடல்கள் வாழும்!

கு. தேவகுமார்,
விசேட 5 ஆம் பாரம்.

அறுவடை

“என்னங்க, கீதாவுக்கும் வயது ஏறிக் கொண்டே செல்கிறது. நீங்க என்னவென்றால் அவளுக்கு ஒரு வரனும் பார்க்காமல் உங்களுடைய வேலையுடனே இருக்கிறீங்களே”, என்ற மீனாட்சி அம்மாளைப் பார்த்து, “அடசட் சும்மா வாயை மூடிக் கொண்டு இருக்க மாட்டியா” என்றார் அவள் கணவனாகிய சாம்பசிவம். பின்னர், “அவளுக்குப் போயும் போயும் பதினெட்டு வயதுதானே ஆகிறது” என்றார். “அப்படியென்றால் அவளுடன் ஒத்த பிள்ளைகளெல்லாம் குடியும், குடித்தனமுமாக இருக்க, இந்தப் பெரிய பங்களா, கார், மில், தோட்

டம் எல்லாவற்றையும் அவளுக்கில்லாமல் வேறு யாருக்கு நீங்க வைத்திருக்கிறீங்க” என்று கேட்ட மீனாட்சியம்மாளைப் பார்த்து, “அறைந்தனென்றால் பல்லுக் கொட்டி விடும்” என்று கையை ஒங்கியவர், “வேறு யாரடி இருக்கிறாங்க, இதை யெல்லாம் நான் கொடுக்க” என்றவர் கோபத்தைக் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிவிட்டு மீண்டும் சாந்த நிலைக்கு வந்தார். “மீனாட்சி! திருமணம் என்பது ஆயிரங் காலத்துப் பயிர். அது நன்கு செழித்து வளரவேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரு குறித்த காலம் வேண்டும். நெல்லைப் பார். அது சரியான காலத்திற் பயிரிடப்பட்டு, பூச்சி, புழு முதலியவற்றி லிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு ஒரு குறித்த காலத்திற்குப் பின்புதான் அறுவடை செய்யப்படுகிறது. அக்குறித்த காலத் திற்கு முன் அறுவடை செய்தால் முழுப் பயனையும் பெறமுடியாது. அதைப் போலவே கீதாவைச் சமூகத்திலிருக்கும் குறைபாடுகளின்றி வளர்த்து விட்டோம். அவளை இன்னும் மூன்று வருடங்கட்குப் பின், அதாவது குறித்த வயதிற் திருமணம் செய்து வைத்தாற்றான் வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பும், மகிழ்ச்சியும் இருக்கும். அப் பொழுதுதான் அவளுடைய குடும்பம் என் னும் பயிரும் நன்கு செழித்து வளரும்” என்று கூறினார். “நீங்க என்ன சொன்னா லும் எனக்குச் சரியாகப்படவில்லை” என்று கூறிய மீனாட்சியம்மாளை, “நீ கீதாவைக் கூப்பிட்டு நடந்தவற்றை விபரமாகக் கூறு” எனச் சொன்னார்.

“கீதா எங்கே போய்விட்டே? இங்கே வா” என்று சொல்லவும், கீதா முன்வந்து நிற்கவும் சரியாயிருந்தது. “அம்மா! அப்பா சொல்வதுதான் எனக்குச் சரியாகப்படுகி றது” என்ற கீதா எவ்வித கலக்கமுமின்றி வாடுலையை முடுக்கிவிட்டாள். இவள் கற்காலப் பெண்ணா? தற்காலப் பெண்ணா என எண்ணிய சாம்பசிவம் ஒரு விலை யுயர்ந்த சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்டார்.

இ. ஸ்கந்தபாலன்,
விசேட 5ஆம் பாரம்.

மது ஒழியுமா?

நாம் எல்லோரும் புதுமையை விரும்பு கின்றோம். புதுமையை விரும்புவது மனித இயல்பு. புதுமையில் ஒருவகையான சுவைக் குறைவு ஏற்படும்போது மனித உள்ளம் புதுமையை நாடுகின்றது. ஆனால் புதுமை எப்போதுமே புதுமையாக இருப் பதில்லை. இன்று நமக்குப் புதுமையாக இருப்பது சிறுகாலத்தில் பழமையாக மாறி விடும். ஆம்! காலம் என்ற சக்திதான் புதுமையைப் பழமையாக மாற்றி விடுகின் றது. இந்தக்காலம் என்ற சக்தியை நாம் விட்டுப் பிடிக்க முடியாது:

நாம் இவ்வுலகில் பிறந்து—இறக்கும் நாட்களை எடுத்துப் பார்க்கும்போது மிக வும் சிறியகாலமே எமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தக்கால அவதையில் நாம் சிறப்பாக வாழ்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். ஆனால் இப்படிச் சிறப்பாக வாழ்வதைத் தடுக்கும் புலன்களில் மதுவும் ஒன்றாகும். எனவே நாம் சிறப்பாக வாழ வேண்டு மென்றால் இம்மதுவை நாம் ஒழித் துக் கட்டவேண்டும். இம்மது இப்போது இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் சில ஆண்டு களுக்குப் பின்னாவது ஒழியுமா? இம்மது ஒழியவேண்டுமானால் இரண்டு காரியம் நிறைவேற்றவேண்டும்: ஒன்று இவ்வரசாங்கம் தங்களின் பணவருவாயை பெருக்கிக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவதிலும் பார்க்க மக்களின் நல்வாழ்வைப் பாதுகாப் பதில் அக்கறை காட்டுவதாகும். இரண் டாவதாக இன்றுள்ள இளம் தலைமுறையி னர் தங்களுடைய மனஎழுச்சியையும், களிப்பையும் பெருக்கிக் கொள்வதில் அக் கறை காட்டுவதிலும் பார்க்க தங்களு டைய நல்வாழ்வை உருவாக்குவதில் அக் கறை காட்டுவதாகும்.

முக்கியமாக நமது நாட்டில் மதுவை ஒழிப்பதென்று சொல்லி அரசாங்கம் பெரும் தவறுகளைச் செய்கின்றது. அரசாங்கம் மதுவை ஒழிக்க ஒவ்வொருமுயற் சியிலும் ஈடுபடும்போதும் அம் முயற்சியே அதற்குத் தீவினையாகவும் மாறிவிடுகின் றது. மதுவை ஒழிப்பதற்காக அரசாங்

கம் கள்ளுக் கடைகளையும் சாராயக்கடைகளையும் இல்லாமலாக்கினாலும் கள்ளச் சாராயம் விற்பதையும் இல்லாமலாக்க முடியுமா? அதனைத்தான் நிறுத்தினாலும் அரசாங்கம் இன்னொன்றுக்குப் பயப்படுகின்றது? அதுவே அடுத்த தேர்தலாகும். ஏனெனில் இப்படி அதனையும் ஒழித்துக் கட்டினால் அரசாங்கம் மக்களிடம் பெரும் எதிர்ப்பைப் பெற்றுவிடுகின்றது; இதனால் அரசாங்கம் மறுதேர்தலில் மக்களின் செல்வாக்கை இழந்துவிடும் என்ற மறுகருத்து. இப்படிக்கருத்துக்கள் இவ்வரசாங்கத்தின் மனதில் இருந்தால் எப்படி மதுவை ஒழிக்க முடியும். இதற்குப்பதிலாக அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ஒழிக்க முன்வருகின்றது. அரசாங்கமே மக்கள் தவறு இழைப்பதற்கான தூண்டுதல்களையும், சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்கிக் கொள்கின்றதென்றால் அதை விடக் கொடுமை வேறெங்கே உள்ளது?

மனிதன் செய்யத் தகாத ஐந்து பெரும் பாதகங்களில் மது அருந்துதலும் ஒன்று என்று அறநூல்கள் சொல்கின்றன. மது அருந்துவதால் ஒருவன் தன்னையும் கெடுத்துக் கொள்கின்றான்; பிறருக்கும் கேடு விளைவிக்கின்றான். எனவே ஒரு மனிதன் இந்த உலகிலே நலமாக, சிறப்பாக வாழவேண்டுமென்றால் அவன் தன் அறிவிலே தெளிவுபடைத்தவனாகத் திகழவேண்டும். அறிவிலே மட்டும் நல்ல தெளிவு இருக்குமானால் வறுமையும் நோயும் கூட நம்மைத் துன்புறுத்திவிடமாட்டா! ஆனால் அதே நேரத்தில் அறிவிலே தெளிவு இல்லாமல் குழப்பம் ஏற்பட்டு விடுமானால் நமக்கு ஆயிரம், ஆயிரம் செல்வங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை நம்மால் அனுபவிக்க முடியாது. முக்கியமாக மது அருந்தலும் பைத்தியமும் ஒன்றாகும். காரணம் பைத்தியக்காரனுக்கு தான் என்ன செய்வதென்றே தெரியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகின்றது; காரணம் பைத்தியம் பிடித்த நிலையில் அவன் தனது சித்த சுவாதீனத்தை இழந்தவனாய் இருக்கின்றான். மதுவை உண்டவனும் போதையை அடைகின்றான். அப்போதை நீங்கும்வரைக்கும் அவன் தன் சுய உணர்வை இழந்து ஏதோ பேய்ப்பிடித்தவன் போல் ஆகிவிடுகின்றான். அந்நிலையில் நாம் என்ன பேசுகின்றோம், என்ன

செய்கின்றோம் என்றுகூட அவனுக்குத் தெரியாமலாகிவிடும். எனவே ஏன் நல்ல அறிவை உடைய நாம் பைத்தியம் பிடித்தவனிலும் கேவலமான நிலைமையை அடைதல் வேண்டும்? நல்ல பழக்க வழக்கங்களைக் காட்டிலும் கெட்ட பழக்கவழக்கமே இளம் உள்ளங்களை எளிதில் பற்றி விடுகின்றன. அவ்வாறு தங்கள் உள்ளங்களைத் தீமைகளுக்குப் பறிகொடுப்பதினை நாகரிகம் என்னும் பெயரால் ஆண்களும் பெண்களும் மாற்றி, அதில் தீவிரமாகப் போட்டி போட்டு முன்னேறிக்கொண்டுவரும் காலம் இது. எடுத்துக்காட்டாக ஆண்களைப் பார்த்துப் பெண்களும் இப்போது சிகரெட் பிடிக்கின்றார்கள். இதனை அவர்கள் உடலுக்குக் கெடுதி என எண்ணுகின்றார்களா? இல்லை! அது நாகரிகம் என்று நினைக்கின்றார்கள். இதனைப்போல் ஆண்களைப் பார்த்து பெண்களும் மேல்நாடுகளில் மது அருந்தத் தொடங்கி விட்டனர். இனி நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளும் அருந்தத் தொடங்குவார்கள் என்பதில் என்ன சந்தேகம்?

இலைகள் உதிர்கின்றன. ஆனால் இன்னும் சில நாட்களின் பின்பு அவை முளைத்துவிடும். ஆனால் நமது வாழ்க்கை அப்படியல்ல. நாம் இன்று இருப்போம் நாளை இருப்பது நிச்சயமல்ல என்ற நிலைமையில் உள்ளபோது நாம் இங்குவாழும் ஒருநாளைத்தன்னும் சிறப்பாக வாழ்ந்து கொண்டால் என்ன? அதற்கு ஒரு தடையும் இல்லை. மதுவை அருந்துவதால் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட துன்பத்தினை அவர் வேறொன்றினுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒருவர் தனது துன்பத்தை வெளியேயும் சொல்ல முடியாத நிலைமை உள்ளபோது தன்னந் தனியாக அறையைத் தாளிட்டுக் கொண்டு தனியே உட்கார்ந்து அழுவதாற்றான் தீர்க்கமுடியும். ஏன் நாம் காசினைக் கொடுத்து தீவினையை விலைக்கு வாங்குவான்? இது ஒரு மடைமைத்தனமான செயலாகத் தோன்றவில்லையா? எனவே நம் நாடு இத்தகைய அவல நிலையை அடைந்திருப்பதைச் சற்று கற்பனை பண்ணிப் பார்ப்போமானால் நம் உடல் துடிக்கின்றது! உள்ளம் பதைக்கின்றது! நம்மை

ஆட்சி புரிபவர்களுக்கும் இப்படியான துடிப்பும் பதைப்பும் இருந்தால் வெகு விரைவில் இம்மது எமது நாட்டை விட்டே ஓடோடிச் சென்றுவிடும். எனவே விரைந்து சென்று மதுவை ஒழிப்போமாக!

சி. பத்மமோகன்
6ஆம் பாரம் மேற்பிரிவு

இது முடியுமா?

நாட்டில் ஒரு தலைவர். மிகச் சிறந்தவர் - உயர்ந்தவர் - தன்னலமற்றவர் - மக்கள் நலனுக்கு உழைப்பவர், தியாகி. இவரைப்போல நாட்டில் நூறு பேர்களைச் செயற்கையில் தோற்றுவித்தால் நாடு மிகவுயர்ந்த நிலையை அடையும். இது முடியுமா?

கட்டான உடல் - வலுவான கரங்கள் - துணிவான நெஞ்சம் - இவன் ஒரு வீரன் - போரில் வல்லவன். இவனைப்போன்ற வீரர்கள் பட்டாளத்தில் இருந்தால் நாட்டிற்கு பயமேது? இத்தகைய வீரர்களைச் செயற்கையில் உண்டாக்க முடியுமா?

அறிவின் சுடர் - ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடம் - மாணவர் வழிகாட்டி - இவர் ஓர் ஆசிரியர். இவர்களைப்போல் ஆசிரியர்கள் இருந்தால் நாட்டில் கல்விச் செல்வம் பெருகத் தடையேது? இவர்களைச் செயற்கையில் உண்டாக்க முடியுமா?

இதேபோன்று, உலகில் சிறந்த அறிவாளி - தத்துவ ஞானி - மருத்துவர் - கலைஞர் - தொழிலாளர் இவர்களின் பீரதி நிதிகளை உற்பத்தி செய்யமுடியுமா?

ஆமாம். இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் இந்தச் சாதனைகளை நாம் காணலாம். இக்கருத்தை ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஜே. ஆர். கர்டன் என்பவரும், கார்ணல் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஸ்டீவர்டு என்பவரும் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

பலவகையிலும் சிறந்த ஒரு வரின் தோலில் ஒரு சிறு பகுதியை - மிகச் சிறிய பகுதியை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இத் தோலின் பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான

செல்கள் இருக்கும். அதே சமயத்தில் பெண்களின் கருப்பையிலிருந்து ஆரோக்கியமான செல்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இம் முட்டையிலுள்ள நியூக்கிளியசை அகற்றி விட்டு அதனுள் நாம் முதலில் பெற்ற தோல் செல்லின் நியூக்கிளியசைப் புகுத்த வேண்டும். இம்முட்டையைப் பெண்ணின் கருப்பையினுள் செலுத்தினால் அது வளர்ந்து குழந்தையாகும். இக்குழந்தைகள் எப்படி இருக்கும்? நாம் தேர்ந்தெடுத்த தலைவரைப் போலவே இருக்கும் என டாக்டர் ஜே. ஆர். கர்டனும், ஸ்டீவர்டும் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் இந்நிகழ்ச்சியை தவளையிலும், கேரட்டிலும் செய்து வெற்றி கண்டுள்ளார்கள்.

ஆணினுடைய உடலிலிருந்து செல்களையெடுத்து இப்பரிசோதனையைச் செய்தால் பிறக்கும் குழந்தைகள் ஆணாகவும் பெண்ணின் செல்லைப் பயன்படுத்தினால் பிறக்கும் குழந்தைகள் பெண்ணாகவும் இருக்கும். இந்நிகழ்ச்சி மனித இனத்திற்கு வெற்றி அளித்தால்:

- (1) ஆண், பெண் இனச் சேர்க்கை தேவையில்லை.
- (2) திருமணம் எனும் சம்பிரதாயம் தேவையில்லை.
- (3) மலட்டுப் பெண்களும் குழந்தைகள் பெறலாம்.
- (4) ஆணை, பெண்ணை தாம் நினைத்த குழந்தைகளைப் பெறலாம்.

இக்காலத்தில் பணக்காரப் பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு பால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களது அழகு கெட்டு விடுமாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் பிரசவ வேதனையைத் தாங்க முடியாதென்றால் அவர்கள் தம் உடல் செல் சிலவற்றை எடுத்து அவற்றின் நியூக்கிளியசை முட்டையினுள் புகுத்தி வேறு பெண்களின் கருப்பையில் கருவை வளரச் செய்து தமக்காகக் குழந்தை பெறச் செய்யலாம். இதற்காக கூலி மட்டும் கொடுத்தால் போதும்.

ஏ. அரவிந்தநாதன்
6ஆம் பாரம் மேற்பிரிவு

எனது வாகனம்

டும்! படர்! ... சட! சட! ... படர்! ...

திருமண வைபவம் ஒன்றிலோ, விழா ஒன்றிலோ கேட்கும் வெடிச்சத்தம் என எண்ணி உங்களுக்கு நீங்களே முட்டாள் பட்டம் கட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். அடியேன் எனது துவிச்சக்கர வண்டியில் வரும்பொழுது அவர் எழுப்பும் திருவொலிகள் இவை. இவ்வொலி கேட்டதும் அஞ்சாத நெஞ்சம் அஞ்சும். “ஆனை வரும் பின்னே, மணியோசை வரும் முன்னே” என்பார்கள். அதேபோல் இத்திருவொலிகள் கேட்டதும் வீதியிற் செல்லும் எனது சிநேகித “சிகாமணிகளுக்கு” வருவது யாரென்று தெரிந்துவிடும். “டேய் தண்டர்போல் வாராண்டா!” எனக் கூக்குரலிடுவார்கள். எனது எண்சாண் உடம்பும் எட்டங்குலமாகக் குறுகும். பொங்கியெழும் கோபத்தைப் பொறுமையுடன் அடக்கிக் கொள்வேன். வேறுவழி? அவர்களுடன் மோதுவதா? பிறகு வைத்திய நிலையம் செல்லவேண்டும். மனதுக்குள் அவர்களைச் சபிப்பேன். கோபம் வண்டி மீது திரும்பும். ஆத்திரத்துடன் உதைப்பேன். காலில் இரத்தம் கசிவதுதான் மிச்சம்.

சும்மா சொல்லப்படாது, எனது வண்டி புகையிரதம் மாதிரி. “பிரேக்கை” அழுத்தியதும் ஒரு காத தூரம் சென்றபின்தான் நிற்கும். தொடர்பு வேகக் கோட்பாட்டின்படி எந்த இடத்தில் தடுப்பைப் பிரயோகிக்கின் எந்த இடத்தில் நிற்கும் என்ற கணிப்புக்கள் எல்லாம் எனக்கு அத்துபடி. விசைகளைக் கண்டுபிடித்த நியூறன் என்னிடம் தோற்று விடுவார். பின்னா? எனது கணிப்புக்களால் எத்தனை பேரினது கைகால்கள் கழராமல் காத்திருக்கின்றேன். எத்தனை “டாக்குத்தர்மாரின் வேலைச் சுமைகளைக் குறைத்து இருக்கின்றேன். நான் வீட்டில் இருந்து வெளியிடம் செல்ல வண்டியில் ஏறியதும் திருவாளர் கூற்றுவனாரும் தனது வண்டியான எருமைக் கடாவில் ஏறிவிடுவார். அவருக்குப் பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாகிவிடும். வீதியில் ஏறியதும் எத்

தனை திருப்பங்கள், வெட்டல்கள், துள்ளல்கள் இட்டு என்னையும் பிறரையும் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கின்றது;

ஒருமுறை என் நண்பர் ஒருவர் வண்டியை இரவல் கேட்டார். அவரது நன்மையைக் கருதி, நான் அவருக்கு எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறினேன். அவரோ தனக்கு அவசர வேலையிருப்பதாகக் கூறிகுரங்குப் பிடியில் நின்றார். சரி, ஏதோ அவருக்குக் காலம் சரியில்லை என எண்ணிக்கொண்டே வண்டியைக் கொடுத்தேன். அவர் சென்ற சில கணங்கள் இருக்கும்; பெரியதொரு சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். வண்டியில் ஏறிச் செல்லவேண்டிய அவர்மீது வண்டி ஏறி நின்றது. அவர் வண்டியின்கீழ் குழந்தை போல் தவழ்ந்து விளையாடிய அக்காட்சியை என்றுமே என்னால் மறக்கமுடியாது. ஒரு விதத்தில் அவர் அன்று நடத்திய திருவிளையாடல் எனக்கு நன்மையையே உண்டாக்கியது. அதன் பின்னர் எனது வாகனத்தை இரவல் வாங்குபவர் எவருமில்லை. அவ்வாறு வாங்கியவர்கள் ஒவ்வொரு தாக்கத்துக்கும் எதிர்த் தாக்கம் உண்டென்னும் நியூறன் விதியை ஐயம் திரிபற, வழக்கள் எதுவுமின்றி வாய்ப்புப் பார்த்திருப்பார்கள். வண்டியில் ஏறும் பொழுது அவர்கள் கொடுக்கும் விசையே அவர்களைப் பின்தள்ளி வேடிக்கை காண்பிக்கின்றது என்பதை உணர்பவரே எனது வண்டியில் உருப்படியாகச் சென்று திரும்பி வரலாம்.

வண்டிதான் இவ்வாறு கோளாறு பண்ணுவதென்றால், அதில் பொருத்தப் பட்டுள்ள விளக்கு பண்ணும் கோளாரே மிகவும் மோசம். ஒரு நாள் இரவு வீதி யொன்றின் வழியே எனது வண்டியில் வலம் வந்துகொண்டிருந்தேன். ‘தைனமோ’ அழுத்தி எவ்வளவு முயற்சித்தும் விளக்கு எரியவில்லை. அவசர வேலையாக இருந்த படியால் இதனைப் பொருட்படுத்தாமல் சென்று கொண்டிருந்தேன். திடீரென “யாரது? நில்லுடா! லைட்டு இல்லை..... போறது..!” என்று கொச்சைத் தமிழில் யாரோகத்துவது கேட்டுத் திரும்பிப்பார்த்தேன். இயமன் மாதிரி பொலிஸ் ‘கான்ஸ்

டபிள்' ஒருவர் நின்று கொண்டிருந்தார். எனக்கு தலை சுற்றியது. நாக்கு வரண்டது. பொலிஸ் நிலையத்தில் நான் வாங்கப் போகின்ற குத்தல்கள், மொத்தல்கள், அடிப்புக்கள் எல்லாம் என் கண்முன் கண நேரம் தோன்றி வயிற்றைக் கலக்கியடித்தன. அவர் நெருங்கி வந்தார். அவர் என்னை நோக்கி எடுத்து வைத்த ஒவ்வொரு அடியும் என் தலைமேல் விழும் இடியாகத் தோன்றியது. 'டொக்' என்று ஏதோ ஒரு சத்தம்: எனக்கு எங்கோ, ஏதோ தெரியாத பாதாள உலகுக்குப் போவது போன்ற பிரமை! 'என்றுமே உணர்ந்திராத புது அனுபவம். மெதுவாக இவ்வுலகத்துக்குத் திரும்பிய பொழுதுதான் விடயம் விளங்கியது. 'பொலிஸ்' காரர் எனது தலையில் தன்கையால் விளையாடியிருக்கிறார் என்று! அவர் அத்தோடு விட்டுவிட்டார்: "இனி இப்படிச் செய்யாதே!" அவர் போய் விட்டார்; இரவு நேரமாகையினால் நல்ல காலமாக இதனை யாரும் பார்க்கவில்லை. 'சைக்கிள்' மேல் வந்த ஆத்திரத்தில் உதை யொன்று கொடுத்து ஏறினேன். இவ்வளவு நேரமும் எரியாத அந்த 'விளக்கு' பட்டுடன்று எரியத் தொடங்கியது. எனக்கு அழுவதா இல்லை சிரிப்பதா என்று புரியவில்லை. 'விண்' என்று தெறித்த தலையைத் தடவிக் கொண்டேன்.

"சுத்தம் சுகம் தரும்" என்ற கொள்கையுடையவன் யான். அக்கொள்கையை மீற முடியாமல், ஆடிக்கொருமுறை, ஆவணிக் கொருமுறை, அத்தி பூத்தது போல் வண்டியைக் 'கழுவ' அனுப்புவேன். அனுப்பவும் எனக்குப் பயம். ஏனென்றால் கழுவின பின்பு பார்த்தால் அதில் ஒன்றுமேயிருக்காது. எனவே அதனைக் கழுவ வழமையாகக் கொடுப்பதிலும் இருமடங்கு பணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். "பின் தூங்கி முன்னெழ வேண்டும்" என்பார்கள் பெரியார்கள். ஆனால் நானோ முன்தூங்கிப் பின் எழுபவன். எழுந்தவுடன் அவசரம் அவசரமாக கடமைகளை முடித்தபின் பள்ளி செல்ல வண்டியைப் பார்த்ததும் எனக்கு 'திக்' என்று இருக்கும். சில்லிலுள்ள காற்று முழுக்க சில்லிடமிருந்து விடை பெற்றிருக்கும். என்னைக் காவிச் செல்ல

வேண்டிய அதனை நான் காவிச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படும்: காற்றை அடித்துக் கடுகதியில் சென்றிடினும் முதலாம் பாடம் முடிந்துவிடும். அதிபரின் திருவாய் மொழிகள் கேட்டபின் அன்று மாலை 'டிட் டென்ஷன்' வகுப்புக்கு நிற்க வேண்டியும் நேரிடும்.

என்னதான் குறை கூறினாலும் எனக்கு வருமானம் பெற்றுத் தருவதும் இவ்வாசனமே! வருமானமா? எப்படி? என்று திகைக்க வேண்டாம். வண்டியில், அதில் பிழை இதில் பிழை எனக் கூறி, பெற்றோரிடம் பணம் வேண்டி அது செய்யும் உதவியே பெரும் உதவி. இல்லாவிட்டால் கலரியில் இருந்து படம் பார்க்க காசுக்கு எங்கேதான் செல்வது? எனினும் விற்கவும் முயற்சித்து இருக்கின்றேன். ஒரு முறை அதனை வாங்க வந்தவர் ஒருவர் ஏதோ விசித்திரப் பொருளைப் பார்ப்பது போல் வண்டியைப் பார்த்தார். இடையிடையே அவரது முகம் சிவாஜி கணேசனது முகபாவங்களைக் காட்டியது. ஐந்து குருடர்கள் யானையின் அங்கங்களைத் தொட்டு அறிந்தது போல் 'வண்டியின்' பாகங்களைத் தொட்டு ஒவ்வொருபாகத்துக்கும் ஒவ்வொரு விமரிசனம் கொடுத்தார். 'சீட்'டைத் தடவியவர், வெடுக்கென்று கையைப்பின் இழுத்துக் கொண்டார். 'இதோ வரப் போகின்றேன்' என்றதுபோல் வெளியே தள்ளிக்கொண்டிருக்கும் ஆணியொன்று அவர் கையைப் பதப்படுத்தியிருக்கும். முடிவில் என்னை நோக்கினார். வண்டியை புதுமையாக ஒரு விசித்திர பிராணியைப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்தாரே, அவ்வாறே அவர் என்னையும் பார்த்தார். "தம்பி, நான் நல்லாயிருப்பது உமக்குப் பிடிக்கவில்லையா?" அவர் போய் விட்டார். இப்படி தொட்டுப் பார்த்துச் சென்றவர் தொகை ஏராளம்! ஏராளம்! வண்டி மீது சிறிது தூரம் ஓடி 'சார்க்கஸ்' விளையாட்டுக் காட்டியபின் வசை மொழிகள் கூறிச் சென்றவர் ஏராளம்! ஏராளம். வண்டியில் ஏற முயன்று, மீசையில் பட்ட மண்ணைத் துடைத்துச் சென்றவர்கள் ஏராளம், ஏராளம்.

(தொடர்ச்சி 80ஆம் பக்கம்)

கூடியிருந்து புகழ்ந்திடுவோம்

(யாப்பு இலக்கண ஆசிரியர் மன்னிப்பாராக!)

காலத்தா லழியா பெருங்கவியை — இந்த
உலகத்தோர் முன்னே விட்டகன்ற
கோலக்கவிஞன் பாரதியை — நாம்
கூடியிருந்து புகழ்ந்திடுவோம்.

கரும்பிலினிய தமிழ் மொழியை — நல்ல
கற்கண்டு தேனுடன் நமக்களித்த
இரும்பின் உரம்கொண்ட பாரதியை — நாம்
என்றும் புகழ்ந்து கவியிசைப்போம்.

கவிதையால் மக்கள் நெஞ்சினிலே — நற்
கருத்தைப் பரப்பி உரமளித்த
புவி போற்றும் பெருங்கவி பாரதியை — நாம்
புத்துயிர் ஊட்டி எழுப்பிடுவோம்.

அச்சத்தை நெஞ்சி லிருந்தகற்றி — சுதந்திர
பட்சத்தை உள்ளத்தி லேற்றிவைத்த
தஞ்சா வுரங்கொண்ட பாரதியை — இந்த
நானிலத் தோர்களும் போற்றிடுவோம்.

A. L. கமல்தீன்,
6ஆம் பாரம் மேற்பிரிவு.

(79ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நான் பிரிய நினைத்திடினும் என்னை
விட்டுப் பிரியாத உண்மை நண்பன் 'அவன்'
இராம — குகன் நட்பு எல்லாம் 'அவன்'
நட்பின் முன் தூசு. இத்தகையவனைப்
பிரியலாமா? வேறு வழியில்லாததால் 'அவ
னுடன்' உயிரைக் கையில் பிடித்தவண்
ணம் காலத்தைக் கழிக்கின்றேன். "அஞ்சி
னர்க்கு ஆயிரம் மரணம்; அஞ்சாத நெஞ்

சத்தவனுக்கு ஒரு மரணம்" என்பார்கள்
பெரியவர்கள். அதேபோல் நான் 'அவனு
டன்' ஒரு வீர வாழ்வு வாழ்கின்றேன்
இதனால் சேர, சோழ, பாண்டியருக்குக்
கிடைக்காத புகழாவது எனக்குக் கிடைக்
கட்டும்.

தி. ஈஸ்வரகாந்தன்
6ஆம் பாரம் மேற்பிரிவு

நவக்கிரகப் புலம்பல்

(யாப்பு இலக்கண ஆசிரியர் மன்னிப்பாராக)

1. தள்ளாடும் வயதெய்தினும் தளராது
நடித்திடும் தமிழ் நடிகர்போல்
தன்னலம் கருதாது தானுழைத்த
பத்து தர பதினைந்தாண்டுகளில்
எண்ணாத புகழ் சேர்த்த எமது
பரியோவான் கல்லூரியிலே
கண்ணை பொறியியல் வகுப்பின் காளைகளை
அன்றிக் கழுதைகளைக் காண வாரீர்!
2. கடமையில் கணநேரம் இழக்காத 'Chemical' எட்வினை
காவிவருவது கணநேரமும் ஓடாத கரிகால வண்டியாம்
கழற்றிடுவார் 'Prepared' ஜோக்குகளை, ஐயகோ!!
என்செய்வோம்? சிரிப்புத்தான் வருவதில்லை! பாவம்!!
பௌதிக 'மாறிவி' பஞ்சலிங்கம் பசுந்தமிழையும்
படித்திடுவார்; படித்த தமிழ் மறந்திடுவோம்
பாடத்தை ஆர்வமுடிகலுடன் ஆரம்பித்திடினும் உச்சவேகத்தை
மணியின்பின் அடையுமிவர் 'Maths' முறைதான் என்னே!
3. திரி"கோண" கணிதமென்றால் திரும்பிப்பாரார்
வளைகள் பல படிப்பித்திடினும்
வளைந்தே நின்றிடும் 'தூய' கணைசலிங்கமிவர்
கற்கண்டு தருங்காலம் கண்டறியோம்! கண்டறியோம்!!
பிரயோக கணிதத்தில் பிரச்சனையிதுவென்றால்
"இதுலென்ன பிரச்சனை?" என்றிடுவார்
பிரச்சனையில்லா சுப்பிரமணியம் கைவிரல் ஆட்டிடுவார்
பிரச்சனையும் தீர்ந்திடுமே; பரதக்கலைபும் மறந்திடுமே!
4. கணிதம் கற்பிக்க வந்திடும் டச்சுக்கால இரத்தினசபாபதி
'எழுதுங்கோ' என்றிடுவார் தூக்கமும் வந்திடுமே
கத்திடுவார் இடையிடையே காக்கைவலி வந்தவர்போல்
முகபாவம் காட்டிடுவார் நடிகர்திலகம் தோற்றிடுவார்
கோவலன் பின்வந்த கண்ணகி போலிவருடன்
கூடிவந்த 'புதுமுகம்' மாணுவேற்பிள்ளை 'Medal' தான்
கொண்டாலுமிவர் ஆங்கிலம் எங்களுக்கே புரிவதில்லை
வம்புகள் செய்யுமிவர்க்கு வாலில்லாக் குறையேயுண்டு.

5. அழகுரல் கேட்கின்றதே! ஓ! பூமாதேவியா!!
 சிவானியைத் தாங்க முடியவில்லையாம்
 கடுங்கணக்குத் தந்தாலும் கணநேரத்தில் காட்டுமிவர்
 காற்சட்டை வயது இவரைவிடப் பெரிது
 சோடியத்தை வெடித்திடுவார்; ஓசிப் பென்சிலைச் சப்பிடுவார்
 திருவினையாடல் புரியும் சித்தார்த்தன் என்னுயிவர்
 அவி, அவியென அனைத்துலக விடயங்கள் அவித்தாலும்
 உப்பில்லைச் சத்தில்லை கேட்பாருமில்லை.
6. காணவில்லை தினகரை! தினகரைக் காணவில்லை!!
 எங்கே அவர்? தேடினால் 'Library'க்குள்
 கடுகு போலானாலும் கல்லூரிக்குக் 'கட்' அடித்தாலுமிவர்
 'Library'யை மறப்பதில்லை கவர்ச்சியென்றே தெரியவில்லை!
 பார்த்தார் பராபரன் "Jetliners" வளைத்தார் பிடரிமயிரை
 மடித்துவிட்டார் மாமியார் கண்டவுடன்
 பகலிரவானாலும் பலகதை பகர்ந்திடுவார்
 கேட்டால் "பாப் மியூசிக்" என்றிடுவார்.
7. 'போ(ர்)டிங்' இல் உண்டாலும் 'Body' உடன்
 உலாவிடும் வி(ழல்)ஜயசிவானி ஆனாலொன்று
 போட்டால் விழுந்திடுவோர் 'கொக்கி'தடி கொழுவியறியாத
 இவர் 'கொக்கி' டீமில் எப்படித்தான் சேர்ந்தாரோ?
 மகளில்லாக் குடும்பத்தில் விளைந்திட்ட
 விக்கினேஸ்வரன் மகள்போல் வளர்ந்திட்டார்
 மற்றும் நம் தோழியில்லாக் குறை தீர்க்க
 பாவையர் 'என' மூவரைச் சேர்த்திட்டார் நம்மதிபர்.
8. ரேடியோ மெக்கானிக் விஜயகுமார் அண்ணை
 திருத்திய ரேடியோ திருடனுக்குமுதவாது
 தோலகட்டி (மெளனசபை) உறுப்பினரானாலுமிவர் கடன்வாங்கி
 கலரிக்குப் போகக் கடுகளவும் காப்பதில்லை
 வகுப்பிலொரு வாங்கு வானளாவி நின்றலுமதில்
 உட்கார்ந்திட்ட U. S. A. ஈசுவரகாந்தன்
 கரும்பலகை காணமாட்டார்; மூக்குமுட்ட
 உண்டாலுமிவர் மூச்செல்லாம் மூன்றெழுத்தே!!

ஆயும் பார மேற்பிரிவு மாணவர்.

வங்கத்து விடுதலை வீரர்கள்

சிங்கங்கள் ஏழரைக்கோடி ஒற்றுமையாய் ஒன்றுசேர்ந்து
தங்கத்தலைவர் “ஷேக்முஜிபுர் ரகிமான்” சீர் தலைமையில்
மங்காப் பெரும்புகழ்சால் முந்நிறக்கொடியை ஏற்றிவைத்து
“ பங்காளதேஷ் ” என்னும் தனிநாடு பிரகடனம் செய்தனரே.

எத்துணை சிறப்புமிலா உருதுமொழியை ஏற்கமாட்டோம்
கொத்துக்கறி போலெம்மை கண்டதுண்ட மாக்கினும் வங்கமகனாக
செத்து மடிவோமே தவிர மாற்றார்க்கு அடிபணியமாட்டோமென
பத்து லட்சத்தினர் வங்கதேசத்திற்காக உயிரைத்தியாகஞ்
செய்தனரே.

படைதடை என்றால் பயந்து கோழைகளாய் ஒடிஒளியும்
முடை நாற்றம்வீசும் முட்டைக்கூட்டமல்ல நாம் — என
கிடைத்தற்கரிய இன்னுயிரைக்கூட நாட்டிற்கு அர்ப்பணிக்க
மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் வங்கத்துச் சிங்கங்கள் வந்தனவே.

மிடுக்குமொழிபேசி தம்மினத்தை நசுக்கவந்த எதிரிகளின்
துடுக்குத்தனத்தை வேரொடுசாய்க்க, இளைஞர் பலர்சேர்ந்து
அடக்கமுடியா “ முக்டிபாஷினி ” யை நிறுவி இனக்கொலையை
தடுக்க முயன்று வெற்றிபல கண்டு வருகின்றனரே.

இந்த நேரத்தில் வல்லரசுகள் பல தமக்கு உதவியளியாமை
வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சியதாக இருந்தும் — தம்
சிந்தை கெடாமல் தீரத்துடன் தம்நாட்டைக் காக்க
பந்த பாசங்களை யெறிந்து வீரத்துடன் களம்பலகண்டனரே.

வரம்பில்லாது வன்முறைகள் பல வளர்ந்தபோதும்
வகுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் வழங்கப்படாதபோதும்
வகையில்லாது வளங்குன்றி வாழ்விழந்தநிலை வந்தபோதும்
வரையறுக்கப்பட்ட வழியே வங்கவீரர்கள் சென்று வென்றனரே.

“ வாழ்க வங்கதேசம் ”

இ. சித்தார்த்தன்,
ஆம் பாரம் மேற்பிரிவு

உயிர் என்பது ஒரு புதிர்

உயிர்கள் எவ்வாறு தோன்றின? சில ஆண்டுகட்கு முன்வரை இவை பெரும் புதிராகத்தான் இருந்து வந்தன. அக் காலத்தில் ஏன் கல்வியறிவில்லாதவர் வாழும் இடங்களில் இப்போதுகூட அது ஒரு சிருஷ்டிப்பு என்றும் அதனை நினைத்த நேரத்தில் சிருஷ்டித்த அந்தக் கடவுளே கவர்ந்து கொள்கிறார் என்றும் நம்பப்பட்டது; நம்பப்படுகின்றது.

சிருஷ்டிக் கொள்கையின்படி எல்லா உயிரினங்களும் கடவுளால் ஓர் ஒழுங்கில் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்படுகிறது. அப்படி உயிர் தோன்றியிருப்பின், உலகில் அதன் பரம்பலை நோக்கும்போது ஒவ்வொன்றின் தனிப்பட்ட அமைப்பு கருத்து வேறுபாடு ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

அதாவது பரம்பலை நோக்கும்போது ஒரே சுவாத்தியமுடைய அடுத்தடுத்த இரு நாடுகளில் ஒத்த உயிரினத்தைக் காண முடிவதில்லை. உதாரணமாக அவுஸ்திரேலியாவை அடுத்திருக்கும் கிட்டக் கிட்ட உள்ள இரு தீவுகளில் ஒரே உயிரினங்கள் காணப்படவில்லை. அத்துடன் உயிர்கூட்டு பரம்பலை நோக்கும்போது புவியியல், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கிணங்க இப்போதைய அமைப்புக்கு முற்றிலும் மாறான உயிர்ச் சுவடுக்கள் தென்பட்டன. இது உயிரினங்களும் ஒரே நேரத்தில் உண்டானவை என்பதை எதிர்க்கிறது;

அடுத்து தனிப்பட்ட ஓர் உயிரினத்தை நோக்கும்போது உதாரணமாக மனிதனில் காதுச்சோணை, குருட்டுக் குடல் என்பவற்றை நோக்கும்போது அவை தேவையற்ற உறுப்புக்களாகக் கருதப்படுகின்றன: கடவுள் படைப்பில் அத்தனையும் உண்மையானால் இவை ஏன் தோன்றியிருக்க வேண்டும்? இவற்றிற்கு சிருஷ்டிக் கொள்கையால் சரியான காரணத்தை வெளிப்படையாகக் காட்ட முடியாமல் உள்ளது. இதனைத்துக்கும் விஞ்ஞான ரீதியான அங்கிக் கூர்ப்புக் கொள்கை காரணம் காட்டுகிறது.

உயிர்கள் எவ்வாறு தோன்றின என்பதற்கு விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கம் கொள்கை சார்பாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே எமக்கு எட்டிய அறிவின்படி பரிசோதனை ரீதியாக சரியான விளக்கம் கொடுக்க முடிந்தது. முதன் முதலாக உயிரானது உண்டாக்கப்பட்டு ஆளப்படுவதற்கு இடையில் 2 விதமான கூர்ப்புகள் நடந்திருக்க வேண்டும்: (1) இரசாயனக் கூர்ப்பு (2) உயரியற் கூர்ப்பு: இரசாயனக் கூர்ப்பானது உயிர் தோன்றுவதற்கு முன் ஆனால் அது தோன்றும் படிக்களில் காணப்பட்டது.

முதலில் சூரியனில் இருந்துதான் அதைச் சுற்றியுள்ள ஏழு கிரகங்களும் துண்டுபட்டு தோன்றி பின் தூர விலகும் போது குளிர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பது தெளிவு. அவற்றுள் ஒன்றுதான் பூமியும்: ஆனால் அது முற்றாகக் குளிரவில்லை என்பதற்குச் சான்றாக இப்போதும் எரிமலைகளும், பூகம்பங்களும் உண்டாவது காணப்படுகின்றன.

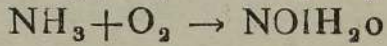
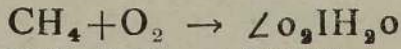
இப்படியாக பூமியானது சூரியனில் இருந்து ஒரு துண்டாகப் பிரியும்போது அதைச் சூழ்ந்துள்ள வளிமண்டலத்துக்கும் இப்போது பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள வளிமண்டலத்துக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம்;

முதலில் பூமி பிரியும்போது அதில் காணப்பட்ட பாரமான மூலகம் உட்புறம் செல்ல பாரமற்றதாகிய ஐதரசன், நீராவி மீதேன், அமோனியா போன்ற வாயுக்கள் அதைச்சுற்றிக் காணப்பட்டன. இதுவே ஆதிவளிமண்டலமாகும்: அப்போது பூமி குளிரக் குளிர அதன் மேற்பரப்பிலுள்ள நீராவி ஒடுங்கிஒடுங்கி தொடர்ந்து எவ்வளவோகாலம் மழையாகப் பெய்ததன் காரணமாகவே சமுத்திரங்கள் தோன்றின.

ஓரளவு நீராவியானது சூரியனில் இருந்துவரும் (Ultra-Violet) கதிர்களில் காணப்படும் சத்தியின் காரணமாக ஐதரசனும், ஓட்சிசனும் பிரிக்கப்படும்; இதில் ஐதரசன் மிகவும் பாரம் குறைந்த வாயுவாகையால் மேலே செல்லும்;

ஆதிவளிமண்டலமானது: CO_2 ஐயும், நைதரசனையும் கொண்டதாகும். அது

A. V. கதிர் சத்தி காரணமாக மீதியான வாயுவான CH_4 , NH_3 உடன் சேர்ந்து CO_2 , N , H_2O ஐக் கொடுக்கும்:

ஆகவே இரண்டுவித விளக்கங்களும் சரியான பாதையே என நம்பமுடியும். ஆகவே ஆதிவளிமண்டலத்தில் தோன்றிய வாயுக்களிலும் C , H , NO காணப்படுகின்றன. இவை எளிய மூலக்கூறுகளாகச் சேர்ந்து வாயுக்களாயும் திண்மங்களாயும் இருந்தன. இவ்வெளிய மூலக் கூறுகள் U. V. கதிர்களின் சத்தியால் சேர்ந்து சிக்கலான அமினோவமில மூலக்கூறு தோன்றியிருக்க முடியும். இதற்குச் சார்பாக பரிசோதனை விளக்கமும் உண்டு. அதாவது மெதேன், அமோனியா, ஒட்சிசன் போன்றவற்றை U. V. கதிர்களின் உதவியுடன் சில தறித்த விகிதங்களில் சேர்த்தபோது அமினோவமிலம் மூலக்கூறு உண்டானது காணப்பட்டது. (இப்போது எல்லாமாக 21 அமினோவமிலம் உண்டு)

இப்படியாக உண்டான அமினோவமிலம் மூலக் கூறுகள் மழை நீரினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு கடலை அடைந்தன. கடல் நீரிலே அவை வெவ்வேறு விகிதங்களில் சேர்ந்து வெவ்வேறு புரத மூலக் கூறுகளை உண்டாக்கிய வண்ணம் இருந்தன. (அமினோவமிலம் + நீர் - புரதம் (இறுதிப்பொருள்)

தற்செயலாக சில அமினோவமிலம் மூலக்கூறுகள் குறித்த ஒரு விகிதத்தில் சேர்ந்து ஒரு சிறந்த புரதமூலக் கூறை உண்டாக்கியிருக்க முடியும். நிரூபிக்கும் படியான சாத்தியக் கூறு இங்கு காணப்படுகிறதை கீழ்வரும் விளக்கம் காட்டுகிறது. அதாவது எழுத்தறிவே தெரியாத எழு சிறிய குழந்தையிடம் நூற்றுக்கணக்கான A, B என 26 ஆங்கில எழுத்தும் தனித்தனியே எழுதப்பட்ட அட்டைகளை கொடுத்தபோது அது அவைகளை எடுத்து எடுத்து வீசிக்கொண்டிருக்கும்போது தற்செயலாக அட்டைக் குவியலை நோக்கிய போது ஒரு சிறந்த வசனத்தை உருவாக்கும் ஒழுங்கில் அவை அடுக்கப் பட்டிருந்தது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இப்படியாக பல மூலக்கூறு அமினோவமிலம் வெவ்

வேறு விகிதத்தில் சேர்ந்து சிறந்த உயிர் பிறப்பியல்பு கொண்ட புரத மூலக் கூறு ஏன் தோன்றியிருக்கக் கூடாது?

இப்படியாகத்தான் உயிர் மூலக்கூறு உண்டானது. இப்படியான மூலக் கூறுகள் இணைந்தே முதலில் ஒருகலத்தாலான உயிரினம் நீரில் உண்டானது (தாவரம், விலங்கு இரண்டிலும்) இதுவரை நடந்த கூர்ப்பு இரசாயனக் கூர்ப்பாகும்.

இதையடுத்து சூழ்நிலை மாற்றங்களாலும், விவகாரங்களாலும், இயற்கைத் தேர்வுகளாலும் கூர்ப்பின்படியில் இருகலமுள்ள பலகல முள்ள உயிரினங்கள் தோன்றி பின்பல இழையம் கொண்ட சிக்கலான உயிரினங்கள் கூர்ப்பின் போக்கிலே தோன்றி இறுதியில் கூர்ப்புக் கொள்கைக்கிணங்க தற்காலத்தில் விலங்கில் மனிதனும், தாவரத்தில் அங்கியஸ் பெர்மே (வித்து மூடியுளி)யும் சிறப்பு சிக்கல் கூடிய உயிரினங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இது உயிரியற் கூர்ப்பாகும்.

இதை வைத்துத்தான் பூமியின் சுவாத்தியத்தை ஒத்த செவ்வாய்க் கிரகத்திலும் அதையொத்த வேறு சில கிரகங்களிலும் உயிர்கள் இரசாயன, உயிரியற் கூர்ப்பு மூலம் தோன்றியிருக்கக் கூடும் எனவும் அங்கும் நம்மைப்போல் அல்லது நம்மிலும் வல்ல உயிரினங்கள் காணக்கூடு மெனவும் விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர்.

ஆனால் பூமி, செவ்வாய்போன்ற 7 கிரகங்களைக் கொண்ட ஞாயிற்றுத் தொகுதியைப் போலவும், இதைவிட ஆயிரமாயிரம் மடங்கு பெரிதானதாகவும் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான ஞாயிற்றுத் தொகுதிகள் இப்பிரபஞ்சத்தில் இருந்தும் அவை இவ்வளவு காலமாக ஒன்றோடொன்று மோதலடையாமல் ஒரு குறித்த பாதையில் ஒவ்வொன்றும் இயங்குவதற்கு ஏதோ ஒரு மாபெரும் சக்தி காரணமாக இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல உயிர்களை உண்டாக்கிமட்டும் போதாது அவற்றை ஒர் ஒழுங்கில் நடத்தி ஒன்றில்லாமல் ஒன்று வாழ முடியாது, ஒன்றிருந்தாலும் ஒன்று சரியாக வாழமுடியாது என்ற ஒரு சிக்கலான நிரையில் அமைத்து அதனால்

ளும் ஒரு வெற்றிகரமான வாழ்க்கை தூக்கியெறியப்பட்டனர். அநேக உயர்குடிப் பெண்கள் தம் மானத்தைக் காப்பாற்றப் பல்கலைக்கழக மேல் மாடியில் இருந்து வீழ்ந்து தற்கொலை புரிந்து கொண்டனர். அந்தோ பரிதாபம்! இவ்வெறி நாய்களிடம் மானபங்கப் படுவதை விடச் சாவை அணைப்பதுமேல் என எண்ணினர்போலும்.

எனவே இதைப்பற்றிய முடிவு ஒன்றில் கடவுள் எனப் படுபவர் தோன்றினாலோ அல்லது விஞ்ஞானிகள் உயிரைத் தோற்றிவித்தாலோ அன்றி இதற்கு முடிவு காணமுடியாது.

ஆகவே இதைப்பற்றிய முடிவு ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்தது. இதற்கு நீதிபதி நீங்களே!

எஸ். அரியாத்தினம்
விசேடம் 6-ம் பாரம்.

தியாகத் தீயிலே

1971-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25-ம் திகதியை உலகம் எளிதில் மறந்துவிட முடியாது. அன்று செவ்வாய்க்கிழமை தலை நகரான டாக்காவில் அந்தி மங்கும் மாலை நேரம் திடீரெனப் பிரங்கிகளின் வெடிச் சத்தமும் மெசின் துப்பாக்கிகளின் ஓசையும் காதைச் செவிடுபட வைத்தன. அப்பாவி மக்களோ செய்வதறியாது திகைத்தனர். எங்கும் ஒரே மரண ஓலமும் புகை மூட்டமுமாகக் காட்சியளித்தது. பாகிஸ்தானிய இராணுவத்தின் பிரதான குறி டாக்காப் பல்கலைக்கழகமாக இருந்தது. போர் தொடங்கிய முதல் நாளே அங்குள்ள பேராசிரியர்கள் தொடக்கம் சாதாரண ஊழியர்வரை சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டனர். அல்லது சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். விடுதியில் தங்கியிருந்த மாணவிகளின் நிலையோ மிகவும் கவலைக்கிடமானது. நிர்வாணக் கோலத்திலே தந்திக்கம்பங்களில் கட்டிவைக்கப்பட்டு, மிருகத்தனமான முறையிலே கற்பழிக்கப்பட்டனர். இவ்வெறியாட்டம் முடிந்ததும் அவர்களின் உடல்கள் துப்பாக்கி முனைகளால் குத்திக் கிழிக்கப்பட்டு குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக டக்கா நகர வீதிகளிலே

இவ்வளவு உயிர்த்தியாகமும் உயிர்ப் பலியும் எதற்காக? வங்காள மக்கள் செய்த தவறுதான் என்ன? தம் இனத்திற்கு விடுதலை வேண்டி நின்ற ஒரேயொரு குற்றத்திற்காக இவ்வளவு பரிசுகளும் அவர்கட்குக் கிடைத்தன. சுதந்திரத்தின் விலை தமது இரத்தம் என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்திருந்தனர் வங்காளிகள். தமது நாடு மேற்குப் பாகிஸ்தானின் காலணியாக மாற்றப் படுவதையும் தமது இனம் சுரண்டப்படுவதையும் தமது மொழியான வங்க மொழி தம்நாட்டிலே புறக்கணிக்கப் படுவதையும் அந்நிய மொழியாம் உருது ஆட்சிப்பீடம் ஏறுவதையும் மிக மூர்க்கமாக எதிர்த்தனர் கி. பாகிஸ்தானியர். இதனாற்றான் சென்ற தேர்தலிலே வங்கத்தின் பூரண சுயாதிபத்திய உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேர்தலிலே போட்டியிட்ட அலாமிலீக்கை அவர்கள் முழுமனதுடன் ஆதரித்தனர். அவர்கள் ஏன் பூரண சுயாதிபத்திய உரிமை கோரினர் என்பதை ஆராய நாம் பாகிஸ்தானின் ஆரம்ப காலச் சரித்திரத்தை உற்று நோக்க வேண்டும்.

மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியாவில் இருந்து பாகிஸ்தான் என்று பிரிந்ததோ அன்றே கி. பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கும் வித்து இடப்பட்டு விட்டது. 75% முஸ்லீம்கள் கொண்ட பகுதி இந்தியாவில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு 1947-ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 15-ம் திகதி அது பாகிஸ்தான் எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவிற்கு மேற்கே உள்ள பகுதி மேற்குப் பாகிஸ்தான் எனவும் கிழக்கே உள்ளபகுதி கிழக்குப் பாகிஸ்தான் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. மேற்குப் பாகிஸ்தான் நிலப்பரப்பில் கி. பாகிஸ்தானைவிட அதிகமாக இருந்தும் சனத்தொகையில் கி. பாகிஸ்தானைவிடக் குறை

வானது. கி. பாகிஸ்தானின் மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 7½ கோடியாகும். மே. பாகிஸ்தானின் மக்கள் தொகை 5½ கோடி மட்டுமே. ஆனால் அதிகாரம் முழுவதும் மே. பாகிஸ்தானிலேயே குவித்து வைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கி. பாகிஸ்தான் பல வழிகளிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கல்வித் துறையிலும், உத்தியோகத் துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் இன்றுவரை கி. பாகிஸ்தானியர் ஒதுக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றனர். ஒரு சிறுபான்மை இனம் ஒரு பெரும்பான்மை இனத்தை அடக்கியார்கின்ற விசித்திர நிலை தென்னாபிரிக்காவைத்தவிர பாகிஸ்தானிலும் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றது. கி. பாகிஸ்தானியர் காலம் காலமாக எவ்வாறு ஒடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். என்பதற்கு பின்வரும் உதாரணங்கள் சான்றாகும்.

- (i) பாகிஸ்தான் சம்பாதிக்கும் அந்நிய செலவாணியில் 70% கி. பாகிஸ்தானின் ஏற்றுமதிகளால் கிடைத்தும் இதில் பெரும் பகுதி மே. பாகிஸ்தானையே சென்றடைந்தது.
- (ii) வங்காளிகள் பாகிஸ்தானின் மொத்த சனத்தொகையில் 60% ஆக இருந்தும் அரசாங்க சேவையில் ஆக 9% மட்டுமே வங்காளிகள் இராணுவத்தில் 7% மட்டுமே வங்காளிகள் மிததி 93% வீதமும் மேற்குப் பாகிஸ்தானியர்களே.
- (iii) மேற்குப் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த 20 குடும்பங்களின் கையில் கி. பாகிஸ்தானின் மொத்த வருமானத்தில் 70% முடங்கிக் கிடக்கின்றது.

இவ்வளவும் போதாவென்று அந்நிய மொழியாகிய உருதுவை ஆட்சிப் பீடம் ஏற்றி அதனை வங்காளிகள்மேல் திணிக்க முற்பட்டனர். வங்காளம் முழுவதுமே பொங்கி எழுந்தது. வங்காளர்கள் எமது தமிழினத்தைப்போல இனப்பற்றே, மொழிப்பற்றே இன்றி மாணம் உரோசம் அற்று வாழும் ஓர் இனமல்ல. அவர்கள் கலையுணர்ச்சியும், மொழிப் பற்றும், இன உணர்ச்சியும் ஒருங்கே படைத்தவர்கள்; எனவே வங்காளம் எங்கும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் வன்செயல்களும் தலைவிரித்தாடின. ஆனால் 20 வருட சர்வாதிகார ஆட்சி

யின் பின்னர் முதன் முதலாகத் தேர்தல் வந்தது. பூசல்களும் ஒருவாறாக அடங்கின. கிழக்குப்பாகிஸ்தானிற்குப் பூரண சுயாதிபத்திய உரிமை கேட்டு நின்ற அலாமிலீக்கி. பாகிஸ்தானில் பெரும்பான்மை ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றியது. இதேபோல் மே. பாகிஸ்தானில் பூட்டோவின் தலைமையிலான மக்கள் கட்சி பெரும்பான்மைப் பலம் பெற்று விளங்கியது. பாகிஸ்தான் முழுவதையும் ஒருசேர நோக்கும்பொழுது அலாமிலீக்கே பெரும்பான்மை பலம் பெற்று விளங்கியது. எனவே ஜனநாயக மரபுப் படி அலாமிலீக் அரசாங்கக் கட்சியாகவும் அதன் தலைவரான முஜீபுர் ரகுமான் பிரதமராகவும் வரவேண்டியது முறை. இந்நிலை ஏற்படுவதை அதிபர் யாகியாகானே அன்றிப் பூட்டோவோ விரும்பவில்லை. காலம் காலமாகச் சுரண்டியே வளர்ந்து விட்ட தன்மையும் பதவி ஆசையும், அதிகார வெறியும் அவர்களின் கண்களை மறைத்தன. தம் கையிலிருந்து அதிகாரம் கி. வங்காளத்திற்கு மாறுவதை அவர்கள் துளியும் விரும்பவில்லை. ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் சொற்படி தேர்தல் முடிந்து பல வாரங்களின் பின்பும் தேசிய அசெம்பிளி கூட்டப்படாமல் தள்ளிப் போடப்பட்டு வருவதையும், பெரும்பான்மை இனமாகிய தமது கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப் படுவதையும் கண்டு வங்காளிகள் உள்ளம் குமுறினர்; நாடெங்கும் ஆர்ப்பாட்டமும் வன்செயல்களும் தலை தூக்கின. ஒத்துழையாமை இயக்கம் முஜீபுர் ரகுமானின் தலைமையில் ஆரம்பமாயின. அதிகார வர்க்கம் பயங்கர அடக்கு முறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

இதன் விளைவு மிகப் பயங்கரமாக இருந்தது. வங்காளத்தின் வீதிகள் எங்கும் ஒரே பிணக் குவியல், ஒரே முடைநாற்றம். தலையற்ற முண்டங்களும் கால்களற்ற உடல்களும் கைகள் வெட்டுண்ட பிணங்களும். தரைமட்டமாகக் கப்பட்ட கட்டிடங்கள், உருக்குலைந்த வாகனங்கள், ஒரே சுடுகாடாகக் காட்சியளித்தன. அணுக்குண்டு வீசப்பட்டதும் கிரோசீமாவும், நாசகாகியும் எப்படிக்க காட்சியளித்தனவோ அப்படியன்றே வங்காளம் இன்று காட்சியளிக்கிறது. அந்தோ பரிதாபம்! தாய்மார்கள் முன்னிலையிலே பச்சிளம் பாலகர்கள் பரிதவிக்கப் பரிதவிக்க எரிக்கின்ற தீயிலே தூக்கி வீசப்பட்டனரே.

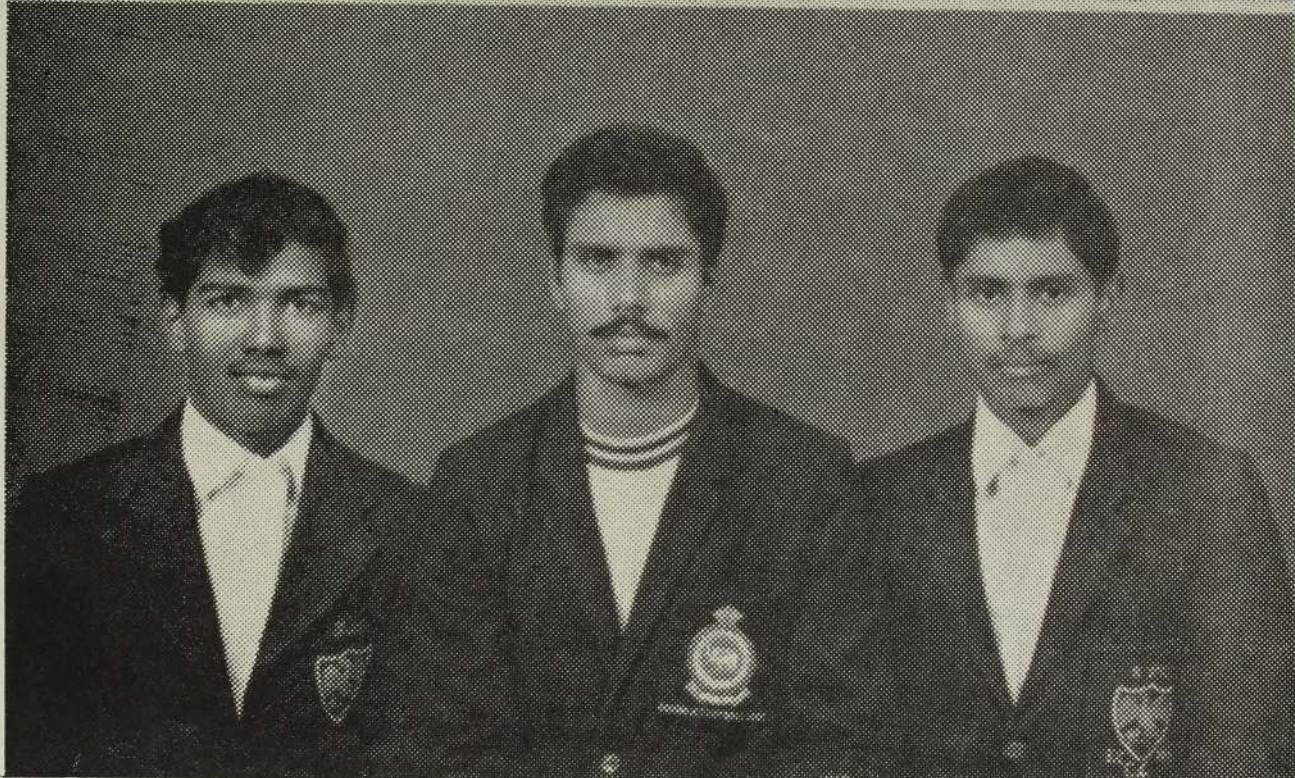
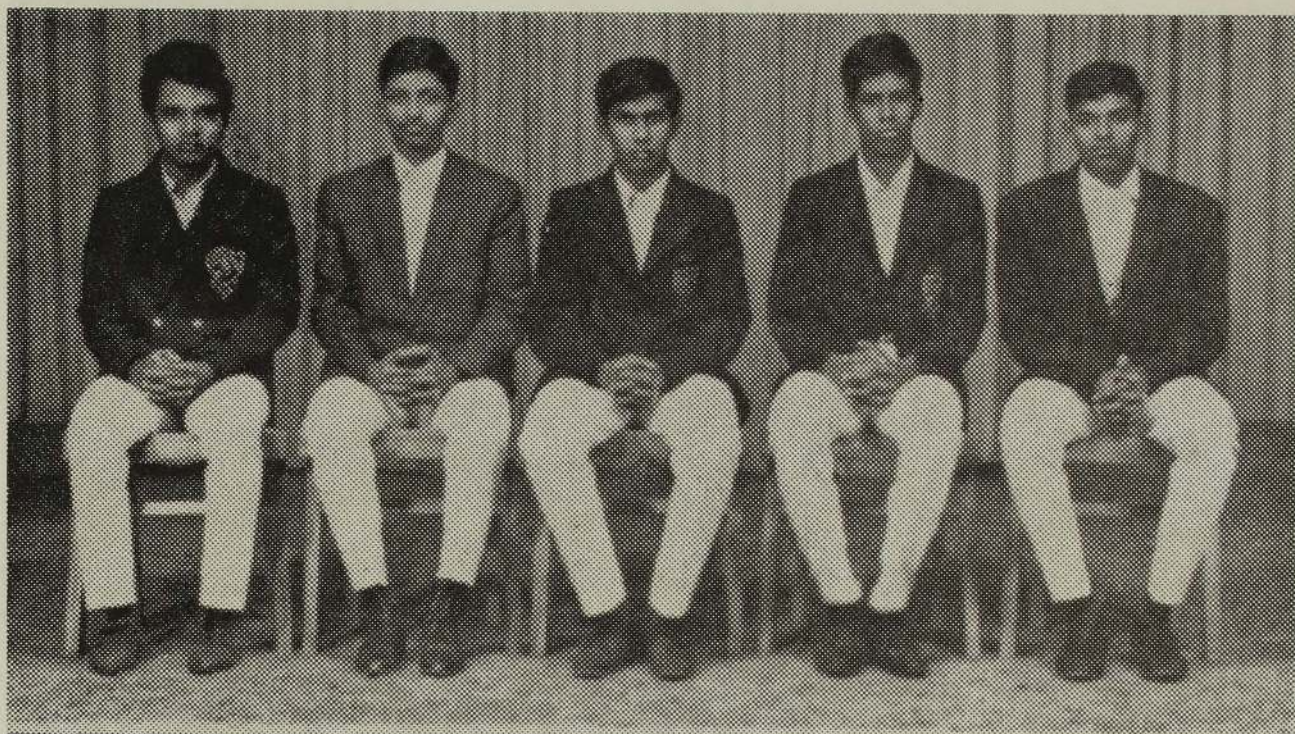
கணவன் முன்னிலையிலே மனைவியர் மாண்பங்கப்படுத்தப் பட்டனரே, சகோதரிகள் முன்னிலையிலே சகோதரர்கள் வெட்டித் தள்ளப்பட்டனரே: இளஞ்சிறார்கள் துடிக்கத் துடிக்கத் துப்பாக்கி முனைகளாலே குத்திக் கிளறப்பட்டு குடல்கள் வெளிச்சரியும் நிலையிலே தூக்கி வீசப்பட்டனரே. நினைக்கவே நெஞ்சம் நடுங்கும் பயங்கர அடக்குமுறை. நீசத்தனமான வெறிச் செயல், மே. பாகிஸ்தானின் அதிகார வர்க்கம் போடும் பேய்த்தனமான வெறியாட்டம். மனச்சாட்சி உள்ள எவனுமே அங்கீகரிக்க முடியாத மிகக் கொடூரமான இனக் கொலை. இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்திலே நாஜிப்படைகள் யூதர்கட்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விட்ட பயங்கரப் படு கொலையிலும் மோசமான மிகக் கொடூரமான அடக்கு முறை, இனக் கொலை, வங்கத்தின்மேல் திட்டமிட்டு நடாத்தப்பட்டது. பஞ்சம், பசி, பட்டினி இவற்றைத்தவிர வேறெதையுமே ஒரு காலத்தில் பொண்கொழிக்கும் பூமியாக விளங்கிய வங்காளத்தில் கேட்க முடியவில்லை. இவ்வளவு இடர்கட்கிடையிலும் வங்காளிகள் சோர்ந்து விடவில்லை. கி. பாகிஸ்தான் பொலிஸ் படையினரும் அலாமிலீக் தொண்டர் படையினரும் இணைந்து விடுதலைப் படையினர் என்ற பெயருடன் பாகிஸ்தான் இராணுவத்தை மூர்க்கமாக எதிர்த்து வருகின்றனர். வங்கக் குடியானவர்களே தம் கையிற்கிடைத்த வாய், தடி, கத்தி போன்ற ஆயுதங்களுடன் பாகிஸ்தான் இராணுவத்தின்மேல் பாய்ந்தனர். தம்மால் எந்தளவு சேதத்தை இராணுவத்திற்கு விளைவிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சேதத்தையும் விளைவித்தனர். ஆனால் நன்கு பயிற்றப்பட்ட இராணுவத்தின் நவீன ஆயுதங்களாகிய பீரங்கிகள், டாங்கிகள், ஏவுகணைகள், இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் போன்றவற்றின் முன்னால் இவர்கள் வைத்திருக்கும் பழைய துருப்பிடித்த துப்பாக்கிகள் எம்மாத்திரம்?

ஆனால் கடைசியாக ஒன்று கூற விரும்புகின்றேன். ஒரு தேசபக்தனுக்கும் ஓர் இராணுவ வீரனிற்குமிடையே போர் ஏற்பட்டால், இராணுவ வீரன் சில தற்காலிக வெற்றிகளை அடையலாம். ஆனால் என்றும் இறுதி வெற்றி தேசபக்தனுக்கே. இதற்கு ஆதாரமாக இன்று வங்காளத்தில் இருந்துவரும் செய்திகள் அமைகின்

றன. வங்காளத்தில் சதுப்பு நிலங்களும், ஆறுகளும் அதிகம். எனவே மழைகாலம் வரும்பொழுது இராணுவம் செயலற்றதாகி விடும். அதோடு அந்நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்து விட்ட விடுதலைப் படைகள் புதிய முறையிலே கொரிலாத் தாக்குதலை ஆரம்பித்துள்ளன. அண்டை நாடுகளிலிருந்து பெறும் உதவியால் கொரிலாப் படைகளின் வலிமை தினமும் அதிகரித்து வருகின்றது. ஆனால் பாகிஸ்தான் இராணுவமோ மறைந்திருந்து தாக்கி மறையுமிப்புதிய போர்முறையைச் சமாளிக்க முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இராணுவம் சராசரியாகத் தினமும் நாறு பேரை இழந்து வருகின்றது. உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய வலிமை பொருந்திய பாகிஸ்தான் இராணுவம் வங்காளத்திலே அடிபட்டுப் பின்வாங்கும் நாள் அதிக தூரத்திலேயில்லை. இப்படிப் பின்வாங்க நேரிடின் அது பாகிஸ்தான் அதிகார வர்க்கத்திற்கும் இராணுவத்திற்கும் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய தோல்வியாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தியாகத் தீயிலே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மக்களின் முன்னால் டாங்கிகளும், பீரங்கிகளும் எம்மாத்திரம்? தம் இறுதி மூச்சு உள்ளவரை, உடலிலே உயிரிருக்குவரை வங்க மக்கள் போராடிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அவர்கள் சிந்தும் ஒவ்வொரு துளி இரத்தமும் சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்லும் அவர்தம் பாதையில் ஒவ்வொரு படியாக அமையப் போகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு அவர்கள் பழிவாங்கியே தீருவார்கள். சாவின் மடியிலே நின்று சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் அவர்கள், இன்று சுதந்திரத்தின் விளிம்பிற்கும் அடக்கு முறைக்குமிடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கநிகர் வங்காளத்தை சுதந்திர பூமியாக மாற்றப்போகும் நாள் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

சொ: சிவாகரன்
விசேட 6 ஆம் பாரம்
மருத்துவப் பிரிவு.

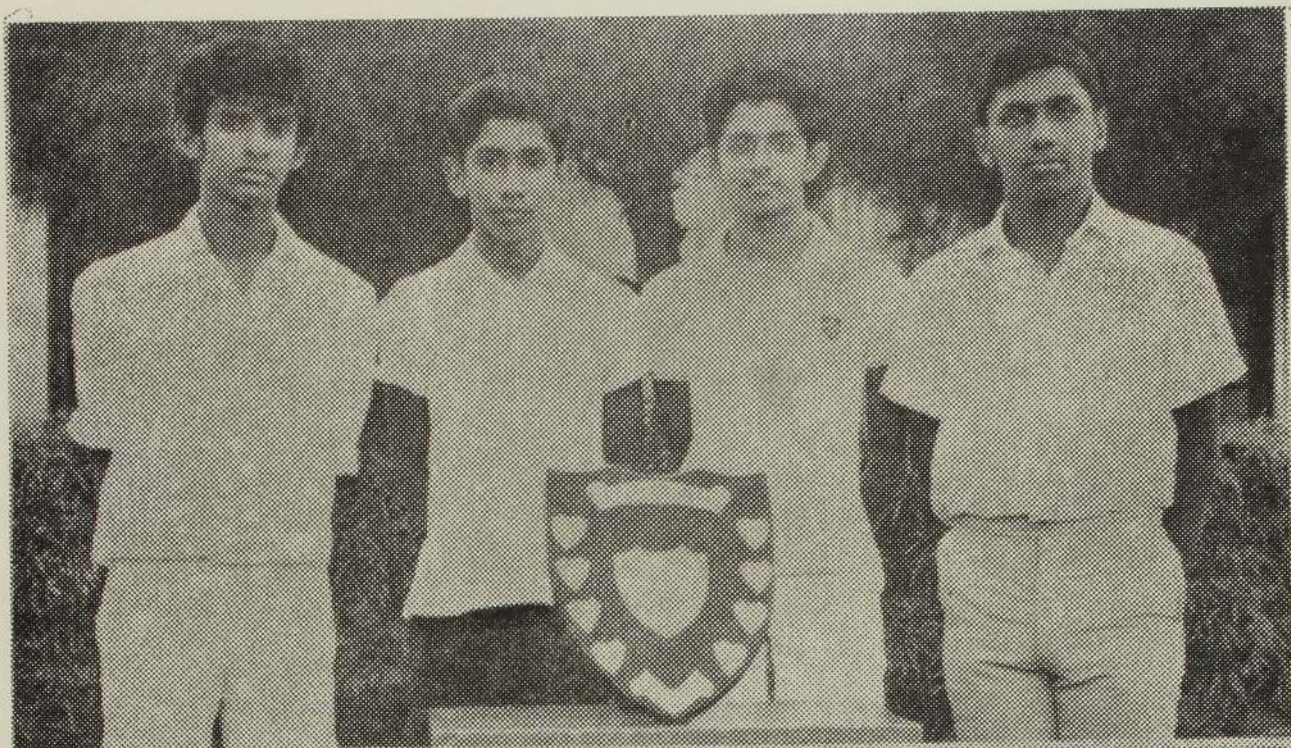

PUBLIC SCHOOLS' ATHLETIC TEAM — 1971

T. Easwarakanthan, S. Pathmamohan, V. Jeyadevan, T. Maheswaran, A. Raveendran
Absent— M. Jayendra, V. Thambaiyah.

JAFFNA SCHOOLS' FOOTBALL XI

P. G. Sakunthararajan, S. Antonypillai, N. Naveenan.

NORTHERN PROVINCE INTER-SCHOOL BADMINTON
SENIOR CHAMPIONS — 1971

A. I. Mylvaganam, R. Gunanayagam, C. S. Veerasingam (Captain), R. Shivaji.

NORTHERN PROVINCE INTER-SCHOOL BADMINTON
JUNIOR CHAMPIONS — 1971

**F. R. P. Vethanayagam, A. Sooriyakumar, A. J. Devanesan, C. Ratnarajah,
R. Gunanayagam (Captain).**

College

Activities ...

THE PREFECTS' GUILD REPORT FOR 1971

Senior Prefect: S. Antonypillai
Secretary: A. I. Mylvaganam

It is with very great pleasure and satisfaction that I submit this report. The year 1971 was another successful year for the Prefects' Guild. The Prefect Body has 25 members and is responsible for the maintenance of order and discipline within the boundaries of the College. I am glad to mention that we have been working as a team and every member has been endeavouring to do his best. We are proud of the fact that our members are at the top of every Union of the College, and they display a great interest in all the College activities. N. Naveenan is the Captain of the 1st XI Hockey team. He also played in the Jaffna Schools' Soccer team against the Colombo Schools' Football team. P. Ananthalingam is the captain of the 1st XI football team and the athletic team. T. Thevapalan is the captain of the 1st XI Cricket team.

I am greatly indebted to C. Harideva and S. Kokulathan who were Senior Prefects in 1969 and 1970 respectively. Their periods were marked by order and progress. I seize this opportunity to thank P. Rasanesan, a former popular member of the Guild for the invaluable advice he has been giving me from the time I was appointed Senior Prefect. I thank all Johnians for co-operating with the Prefect Body to carry out the "Discipline first, Study second, Sports third" policy of our Principal.

The Senior Prefect

S. C. M. REPORT 1971

Vice-Patron: R. E. J. A. Setukavalar
President: A. J. Devanesan
Secretary: H. A. Alphonsus

I have great pleasure in submitting the report for the year 1971. Our Vice-patron Rev. L. B. Arulpragasam left us last year and we welcomed Mr. R.E J.A. Setukavalar his successor, who has rich experience in youth work. His keen interest in S.C.M. is undoubtedly a source of inspiration to us all.

In the past we had meetings on Sundays but now we meet on every Wednesday after School. The meetings take various forms. We have sing-songs, debates, speeches and quiz. In the early part of the year we had an Enrolment Service. We also attended the J. I. C. C. F. Senior camp at Karainagar. Chundikuli Girls' College invited us to participate in a Bible quiz and I must say, that we were greatly benefited by it. We have also taken an active interest in shramadana work during the year.

We owe a debt of gratitude to all the speakers at our weekly meetings, as they have enlightened us on many religious problems. A special word of thanks to Mrs. A. J. C. Selvaratnam, who has made our sing-songs very interesting. I will be failing in my duty, if I don't thank our Patron, the Principal and the Vice-Patron Mr. R. E. J. A. Setukavalar for their able guidance and advice.

We thank God for blessing the movement.

Secretary

INTERACT CLUB OF ST. JOHN'S COLLEGE REPORT FOR THE YEAR 1971

The period under review was one of intense and varied activities. We had regular meetings and discussed many projects of our Club. Since our Club is mainly connected with the College, work projects are also connected with it.

Our agenda includes shramadana projects, running canteens, conducting film shows etc. At the beginning of the third term we helped our School and the Y.W.C.A. in the "World Fair Exhibition", by selling tickets and books, by getting money from the cycle park, and by helping in arranging the class rooms and halls for the Exhibition. Our shramadana programme was seriously affected because of the six-day week. We found time to do shramadana on a limited scale. We gained greatly by doing shramadana at the Jaffna General Hospital. We cleaned some beds and repainted them. Some of our members didn't even hesitate to clean the beds of the patients at the hospital. We have lived up to the purpose of the Inter-Act Club which means International Action Club by promoting international understanding.

At the beginning of the second term (1971) D. D. Nalliah was elected President and S. R. Sunderalingam, Secretary. The rest of the members of the Board of Directors elected were:

A. L. Kamaldeen (Vice-President)
S. Ramalingam (Asst. Secretary)
V. Loganathan (Treasurer)

I. Arunagirinathan, N. Kugabala and R. Ramana (Directors)

It is my duty to thank the Board of Directors of the previous year for maintaining the high standard of the club. They have done a good job and we have been continuing their good work.

If at all we have done any service, it was solely due to the inspiring guidance we received from our staff advisor—Mr. C. E. Anandarajan. His versatility and a life of example tremendously influenced us. I want to avail of this opportunity to thank the Principal, Vice-Principal, and Co-Vice-Principal of the College, the Jaffna Rotarians and my fellow Interactors, for their whole-hearted co-operation. I hope our members will work hard and keep up our Club's motto "Service Above Self."

S. R. Sunderalingam
Secretary

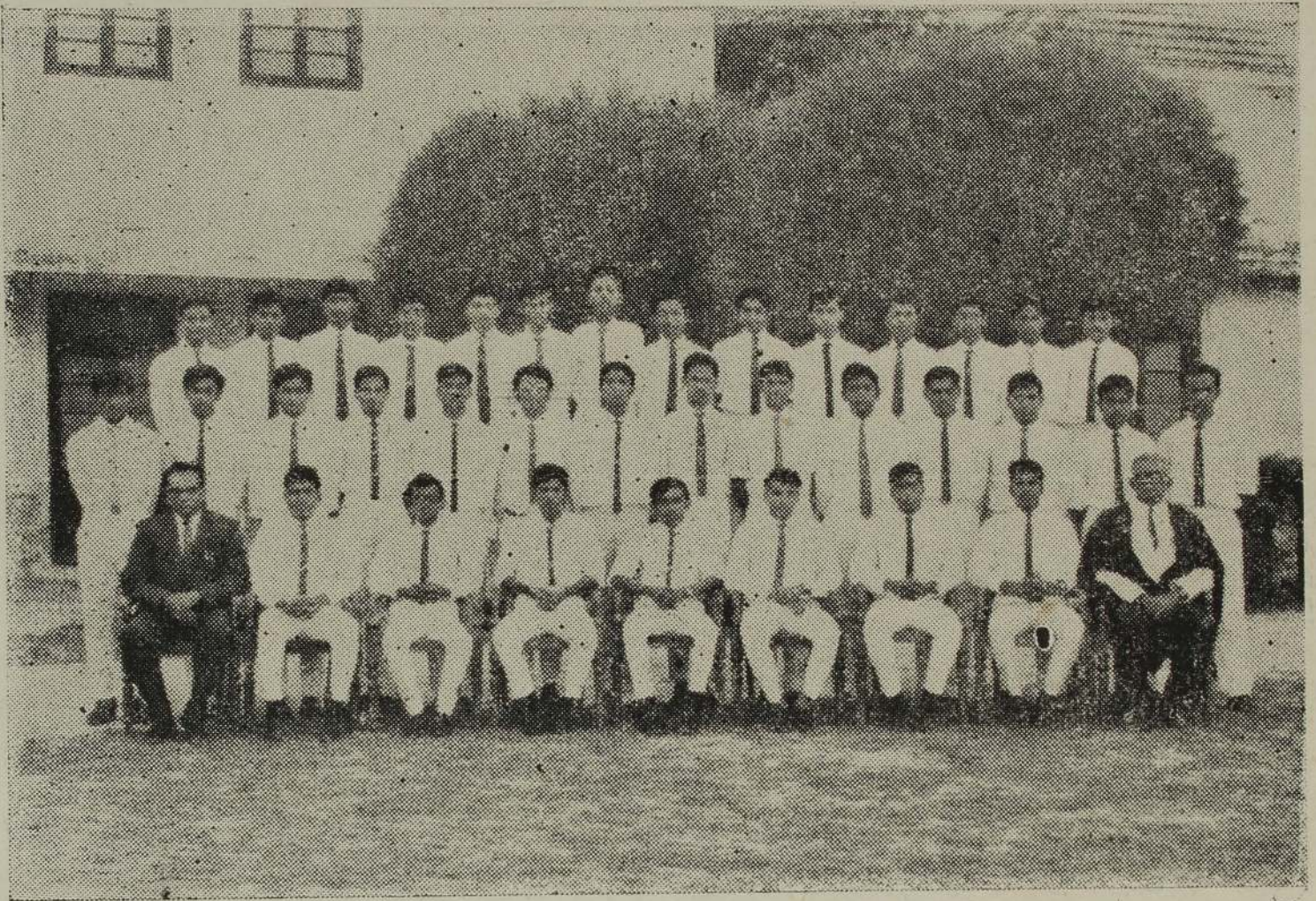
HISTORY AND POLITICAL ASSOCIATION ANNUAL REPORT 1971.

It gives me great pleasure to submit the report for the year 1971. As usual, we have had our meetings on the 4th day after Poya. Early this term, we had the privilege of entertaining Mr. V. N. Navaratnam and Mr. A. Amirthalingam, whose interesting and thought-provoking talks were of immense help to our boys. We were fortunate to have had with us, Mr. V. Sivasamy, Lecturer Jaffna College, who gave us an interesting talk on the subject, "தமிழர் யார்?"

Towards the end of Term I, we screened the film, "When knights were bold" in our College hall. This benefit show was in aid of our Association. I wish to thank one of our members, R. Navaratnam, for organising this show and making it a success. We made our annual excursion to Anuradhapura, Mihintale, Sigiriya, Dambulla, Polonnaruwa and Kandy, in the middle of Term II. Our boys gained much experience through this excursion.

This year, we were able to release a publication of our journal, 'Sinthanai Cholai'

INTERACT CLUB 1971

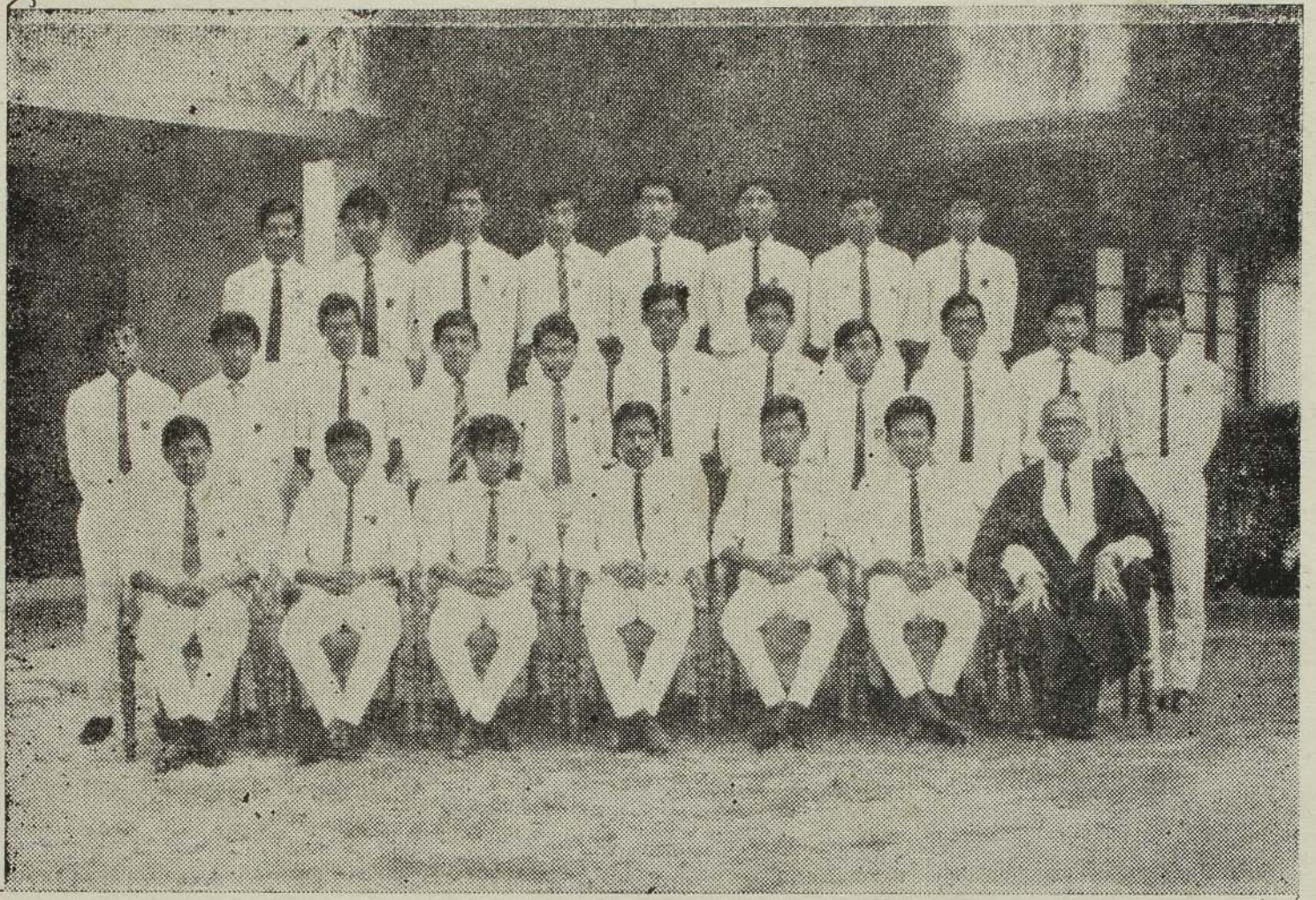

Seated (L. to R.) Mr. C. E. Anandarajan (*Staff Advisor*), N. Kugapala (*Director*), S. Ramalingam (*Asst. Secretary*), S. R. Sunderalingam (*Secretary*), D. D. Nalliah (*President*), A. L. Kamal Deen (*Vice-President*), I. Arunagirinathan (*Director*), V. Loganathan (*Treasurer*), The Principal.

Standing 1st row (L. to R.) P. G. Sakundararajan, S. Nanthakumar, R. Ranjit, A. Parameswaran, K. Murukaiah, H. Alphonsus, S. M. Jebananthan, J. Bonney, K. Uthayakumar, A. S. Gnanakularajah, N. Ranjananathan, V. Gneswaran, T. Nalliah, N. Rahulan.

Standing 2nd row (L. to R.) S. Yoganathan, N. Narayanasamy, S. Rathakrishnan, B. Parabaran, T. Vimalaswaran, B. J. Sinniah, S. Jeevendra, R. Alagaratnam, V. Selvachandran, A. Sriskandarajah, M. Sivanathan, A. G. Jayanthan, S. Sivagnanayogam, Z. B. Rumi.

PREFECT BODY

Seated (L. to R.) R. Sivaji, N. Naveenan, A. J. Mylvaganam (*Secretary*),
S. Antonipillai (*Senior Prefect*), R. Premkumar, T. Balajothy,
The Principal.

Standing 1st row (L. to R.) I. Arunagirinathan, P. G. Sakunderarajan,
P. Ananthalingam, V. Jeyasunderam, T. Easwara-
kathan, T. Thevapalan, R. Ranjit, D. D. Nalliah,
S. Ramalingam, R. C. Selvanayagam, S. R. Sundera-
lingam.

Standing 2nd row (L. to R.) T. Manoharan, N. Balamohan, K. Murukaiah,
B. J. Chinniah, R. Navaratnam, S. M. Jebanatham,
A. Raveendran, N. S. Alexander.

and we certainly hope to add more interesting features in our future issues. S. R. Sunderalingam (Leader) S. Rathakrishnan N. Narayanasamy, M. Wimalaswaran and D. S. Subramaniam represented our debating team this year.

Finally, I wish to thank our energetic Vice-Patron, Mr. N. Mylvagnam for the untiring support and advice he has given us.

Secretary.

THE SCOUT TROOP REPORT FOR 1971

Scout Masters :— Mr. I. S. Thurairatnam
Mr. A. K. Thambiraja

Troop Leader :— S. Nandakumar

Our Scout Troop has 30 Junior Scouts and 10 Senior Scouts. We are keenly interested in scouting and everyone of us does the work allotted to him with promptness and rare relish. We have great faith in scouting and our great wish is to serve the School by promoting scouting. There are 5 Patrols in our Troop. The Scout Masters find in us an obedient lot. We have scouting every Tuesday evening. We have been doing very well in the various tests for badges. Every Scout is keen to learn from the Scout Masters, the Troop Leader and Patrol Leaders.

Most of us attended the Annual Rally and helped the Girl Guides in their celebrations in the Old Park. We could not camp out for want of time, as Sunday in our only day of rest. Special mention must be made of our performance at this year's rally. We won the praise of everyone. We did our own cooking and thoroughly enjoyed the camp.

Our Group Scout Master, Mr. I. S. Thurairatnam organises the work of the Troop, and always advises us to follow strictly the Scout laws. He takes immense

pains to inculcate in us a love for scouting. His unflagging zeal for the promotion of scouting is exemplary. Our Scout Master M. A. K. T. Thambirajah deserves bouquets too. He moves with the scouts as a scout, and has a special knack for keeping them under control. He is a captain of gadgets, and helps us to make wonderful gadgets. He spends all his time in the camp leaving nothing to chance.

Though the strength of the Troop is encouraging, yet we feel that it hasn't attracted senior boys. This has greatly handicapped us. This creates problems when we go out on camps, as the putting up of difficult gadgets, can be effectively done only by senior boys. We are badly in need of a tent and a Scout Room. We appeal to parents and teachers to encourage boys to join the Scout Movement.

Troop Leader.

BOARDERS' UNION

It is with great pleasure and satisfaction that I submit the report of the Boarder's Union for the year under review. Meetings were held regularly on Saturdays. These meetings helped to produce many good speakers among the hostellers. Many students left us due to various reasons, and we wish them well.

As usual many of our members took keen interest in the athletics. Many of our members took part in the Athletic Meet and won places. The following represented the College in the Zonal Athletic Meet and most of them gained places.—M. Rajkumar, T. Pankayatchelvam, S. Gabinath, N. T. Thevarajah, P. G. Sakundararajan and Nalliah. A. Hiran, C. Ratnarajah and N. Naveenan (V. Capt.) were in the 1st XI Cricket Team. S. Anthonipillai, C. Ratnaraj, M. Ajantha, N. Naveenan (V. Capt.) M. V. Jeyasundaram, S. Ramalingam and A. Hiran. are in 1st XI soccer team

V. Arulsundaram, B. W. Sinniah, V. Ratnaruban, V. Muralitharan, T. Jeyakumar, S. Selvanathan, S. Sivaramakrishnan and S. R. Nalliah S. Rathakrishnan are in the 2nd XI Soccer Team. Nalliah Gnaneshwaran, P. Lingathas, G. R. Strong, S. Sugumar and K. Gnanasabesan, are in the 3rd XI Soccer Team. N. Naveenan, A. Hiran, V. Vijayasivaji, V. Vijayakumar, T. Jeyakumar, V. Jeyasundaram, V. Muralitharan, M. Ajantha, P. G. Sukuntararajan, G. Jeyakumar and I. Arunagirinathan are in the Hockey 1st XI. Sivaramakrishnan, B. W. Sinniah, V. Arulsundaram, T. Tharmarajah S. Rathakrishnan, M. Rajkumar, V. Ratnaruban and S. R. Nalliah, are in the Hockey 2nd XI. A. Hiran, U. Jeyasundaram, P. G. Sakundararajan, V. Muralitharan, V. Arulsundaram, M. Ajantha and I. Arunagirinathan were selected to represent the Jaffna Schools' Hockey Team for the Hockey Nationals. A. Hiran and N. Naveenan were selected to represent the Jaffna District Hockey Team. S. Anthonipillai, N. Naveenan (V. Capt.) P. G. Sakundararajan were selected to represent the Jaffna Schools' Soccer Team.

The 14th Boarders' Day was celebrated well. We are thankful to the Principal, Vice-Principals, and the Boarding House Masters for the help rendered on that day. A special word of thanks to our Chief Guests Mr. & Mrs. M. S. Thambithurai. We will be failing in our duty if we fail to thank our former Secretary K. Kanesan and President S. Ariyaratnam for making the Boarders' day a grand success.

It is with the greatest regret that we record the death of Mr. N. E. Jeyasingham. He was the Senior Boarding House Master and he helped us in our day today life in the hostel.

We welcome our new Boarding House Masters Messrs N. Gnanalingam, V. R. Amarasingam S. Sriharan, and I. Amalaseelan. Our Senior Prefect S.

Kokulathas left us in the Second Term. We welcome S. Antonipillai, his successor.

Lastly, we extend our best wishes to all the members of the Boarders Union and hope they will keep the hostel flag flying for ever.

Secretary.

REPORT OF THE TEACHERS' GUILD

President: Mr. T. Thavarasalingam

Secretary: Mr. M. S. Kathirgama-
thamby

The activities of the Teachers' Guild have been mainly confined to the Third Term because of the shortened Second Term. Before I proceed to detail our activities, it is my bounden duty to record the untimely death of Mr. N. E. Jeyasingam. He has been a member of the Guild for the last twenty three years and his contribution to the Guild both as an official and as a member has been immense. His death has left a void which is difficult to fill. We offer our heartfelt condolences to Mr. Jeyasingam's family.

During the course of the year, we bade farewell to the following members. Miss K. Arulampalam, Miss P. Rajaratnam, and Mr. Mahendran. Miss K. Arulampalam was a leading figure, in the activities of the Lower School. Her contribution in the classroom and in the athletic field was by no means small. We wish her and her husband all happiness in their married life.

Mr. S. Thanapalan left us to complete his General Arts Degree at the University of Ceylon, Colombo. We wish him success in his examination. The following teachers joined us in the course of the year. Messrs. E. Sriharan, N. Gnanalingam, J. Amalaseelan, J. Thevathasan, R. E. J. A. Setukavalar, S. S. Manuelpillai, S. Ratnasabapathy, Major P. Selvarajah and Miss

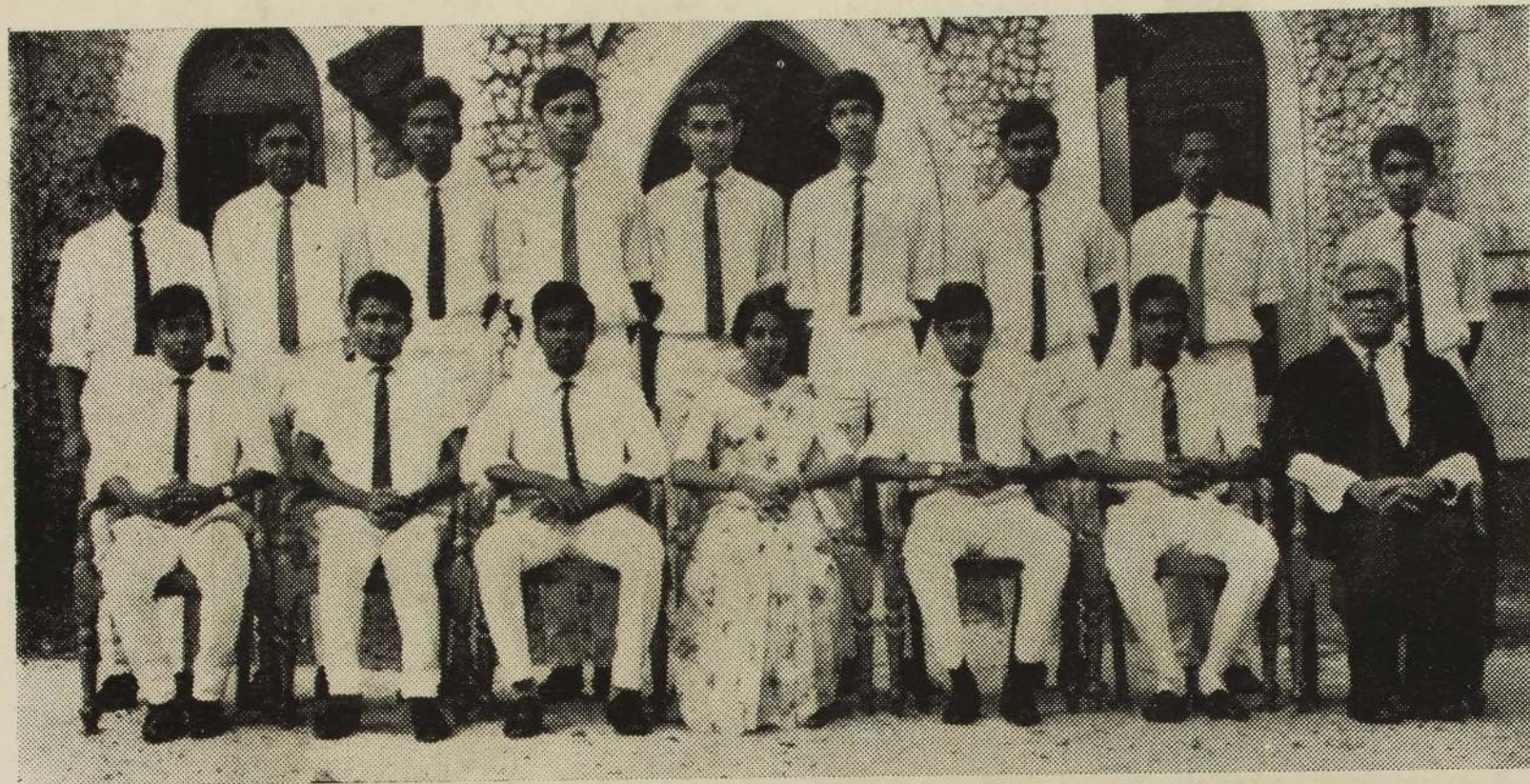
The Staff fetes Mr. C. E. Anandarajan

The Staff fetes Mr. V. R. Amarasingam and Major P. Selvarajah

LIBRARY MONITORS

Seated (L. to R.) K. Kanesan, D. R. Ariyaratnam, V. Vijayasivaji, Miss J. Ratnathicam
(*Asst. Librarian*), B. Parabaran, T. Mahilrajah, The Principal.

Standing (L. to R.) M. Narayanasamy, G. Ariyaratnam, D. Rajadurai, N. Brodie,
M. D. Karunarajah, A. J. Devanesan, C. S. Mills, S. Kanaga-
sabapathi (*Library Assistant*), R. Gunanayagam.

Arumugam. Of these Messrs E. Sriharan, N. Gnanalingam, J. Thevathasan and Major P. Selvarajah are Old Boys of the school. Messrs R. E. J. A. Setukavalar, S. S. Manuelpillai and S. Ratnasabapathy have come to us with a wealth of teaching experience.

During the Third Term we honoured three of our members who had been appointed to positions of responsibility in the school. Mr. C. E. Anandarajah who had been appointed Co-Vice-Principal of our school was felicitated in a well attended dinner. Mr. V. R. Amarasingam, and Major P. Selvarajah who had been appointed Supervisor of the Middle School and Supervisor of the Lower School respectively were feted recently. Two very distinguished persons addressed us on very interesting topics. Dr. A. V. A. Vethanayagam, M. R. C. P., F. R. C. P. spoke to us on "The mind in relation to disease" and Mr. C. X. Martyn, M. P. for Jaffna spoke to us on "The role of the teacher in modern life". We offer our thanks to these speakers.

During the 1st Term we played the annual cricket match against the Prefects. This match, which generated much enthusiasm among all, ended in a convincing victory for us. The football match against the Prefects too, ended in a well-deserved victory for us. Matches like these bring us nearer to students thereby helping both parties to understand each other well. In the course of the year only one of us decided to enter into matrimony. We offer our congratulations to Mr. N. Gnanalingam on his engagement to Miss Kausalya Rasanayagam.

We hope that our Guild which has been in existence for more than forty years will continue to serve our school and the community.

Secretary.

LOWER VI LITERARY ASSOCIATION ANNUAL REPORT 1971

Vice-Patron: Mr. C. E. Anandarajan
Secretary: R. Navaratnam

I have great pleasure in submitting the report for the year 1971. We have had our regular fortnightly meetings on the 3rd day after Poya. Owing to the excellent performance at the G.C.E. (O.L.) examinations this year, I am glad to say that we have a fairly large membership. Many boys were given the opportunity of mastering public speaking. As members of the Sixth form Students Union, we joined in the College dinner, which took place on the 6th of November. Finally, I wish to thank our Vice-Patron, Mr. C. E. Anandarajan, for his able assistance and guidance.

Secretary.

LOWER VI SCIENCE UNION REPORT FOR THE YEAR 1971

Vice Patron: Mr. C. E. Anandarajan
Secretary: N. Sivasunderam

I have great pleasure in submitting the report of the above union for the year 1971. This year has been a successful one. Our Union met every fortnight except when interrupted by other school activities. Speeches were mainly on Science subjects. These provided the opportunity for members to improve in public speaking.

This report will not be complete without expressing our sincere gratitude to our Vice-Patron Mr. C. E. Anandarajan for the great help and advice given.

Secretary.

SIXTH FORM STUDENTS' UNION

It is with great pleasure that I present an account of our progress in the year under review. We were in good form in all our activities. During this year, we held our meetings regularly and they afforded our members plenty of opportunity to improve in public speaking and debating and to exhibit their hidden talents.

The meetings chiefly consisted of speeches and lively debates both in English and Tamil. Noteworthy of all is the debate with the Chundikuli Girls' College Advanced Level Union. The subject was "Should students participate in politics." The debate was very successful and we thank Chundikuli Girls' for their response. We had another commendable debate, among the members of our Union on "நாகரிகம் முன்னேறிக் கொண்டு போகும் போது நிம்மதி குறைகிறது." This debate was inspiring and entertaining. We had another successful debate with Vembadi Girls' High School Advanced

Level Union. It was a very inspiring debate. Most of our members took part enthusiastically in all the meetings.

This year too our College Form dinner was managed by our Union. Mr. A. Vythilingam (D. J. Jaffna) and Mrs. Vythilingam were our chief guests. Mr. A. A. Joseph, Additional Government Agent, Jaffna, and Mrs. Joseph were also our honourable guests. I will be failing in my duty if I don't thank the Advanced Level Unions of Sister Colleges which were kind enough to invite us to their annual dinners and for sending members to our College dinner.

It is incumbent on me to refer to the kind and wise guidance extended to us by our Vice-Patron Mr. V. R. Amarasingham. We take this opportunity to offer him our sincere thanks.

Before I conclude, I must thank the members of our Union for their enthusiasm and co-operation. I wish all our members every success.

Secretary.

*

*

*

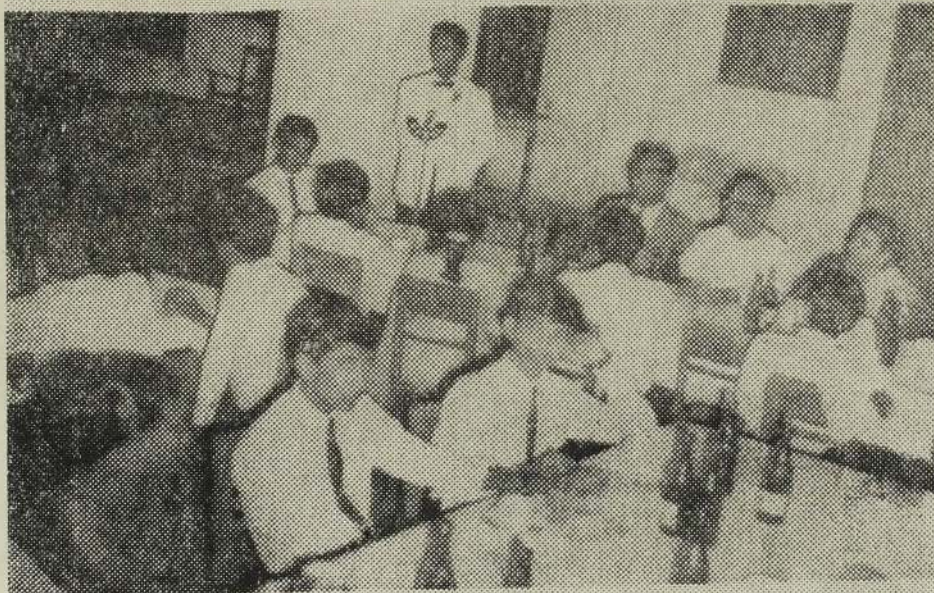
If you call a tail a leg, how many tails has a dog? Five? No, calling a tail a leg doesn't make it a leg.

— A. Lincoln

SIXTH FORM UNION
(AT DINNER)

The Chief Guest
Mr. A. Vythilingam
is proposing the toast of
the Union

Jebanandan is replying to
the toast of the Guest

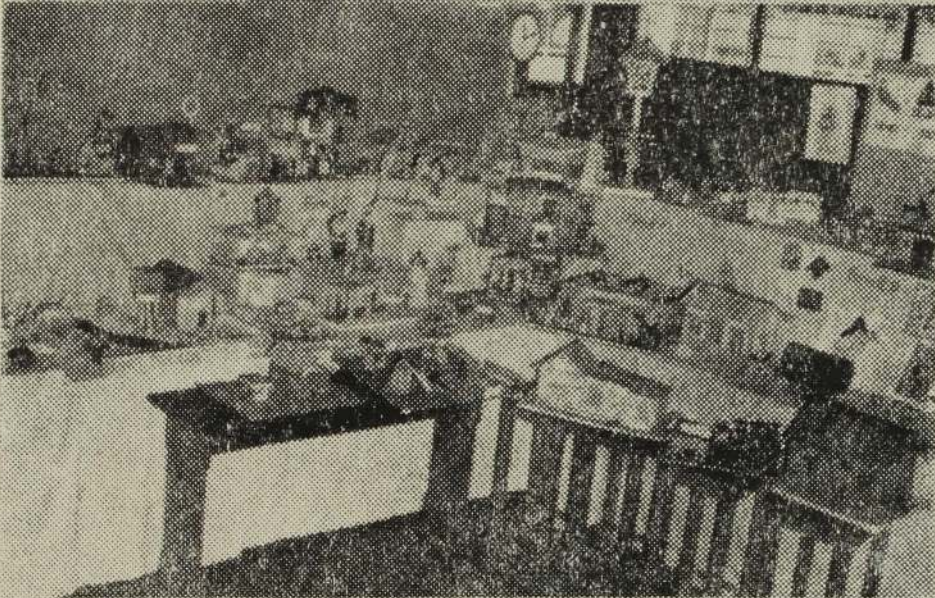

Some of the Participants

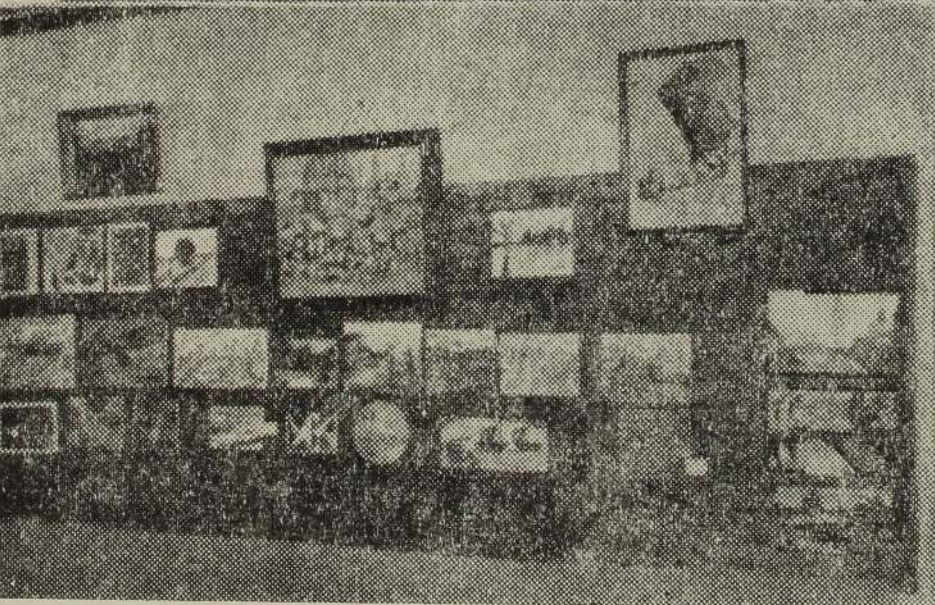
ART AND HAND-WORK EXHIBITION

Lower School
Art & Hand-work

Middle School
Hand-work

Middle School
Art

House

Reports . . .

JOHNSTONE HOUSE

House Masters :	— Mr. J. F. Sigmaringam Mr. G. T. Rajaratnam
House Captain :	— R. Ranjit
Vice-Captain	— A. Gnanakularajah

I have great pleasure in presenting this report. I would like to, at the outset, congratulate Pargiter House for having emerged Inter-House champions. Quite a number of the members of our House are in the cricket, hockey and soccer teams. T. Thevapalan is the Captain of the College cricket team. N. Naveenan (Vice-Captain), C. S. Mills, C. Ratnarajah, R. G. Selvanayakam represented our House in the cricket team. There are three players from our House in the hockey team. They are N. Naveenan (Capt.), A. Mylvaganam and D. D. Nalliah. N. Naveenan (V. Capt.), A. Mylvaganam and C. Ratnarajah are in the soccer team.

N. Naveenan won the prize for the "All round Sportsman of the year 1970". Naveenan represented the Jaffna Schools' football team and the Jaffna District hockey team. A. Mylvaganam is a member of the Jaffna Schools' Hockey team. R. G. Selvanayakam, T. Thevapalan, N. Naveenan, D. D. Nalliah and S.

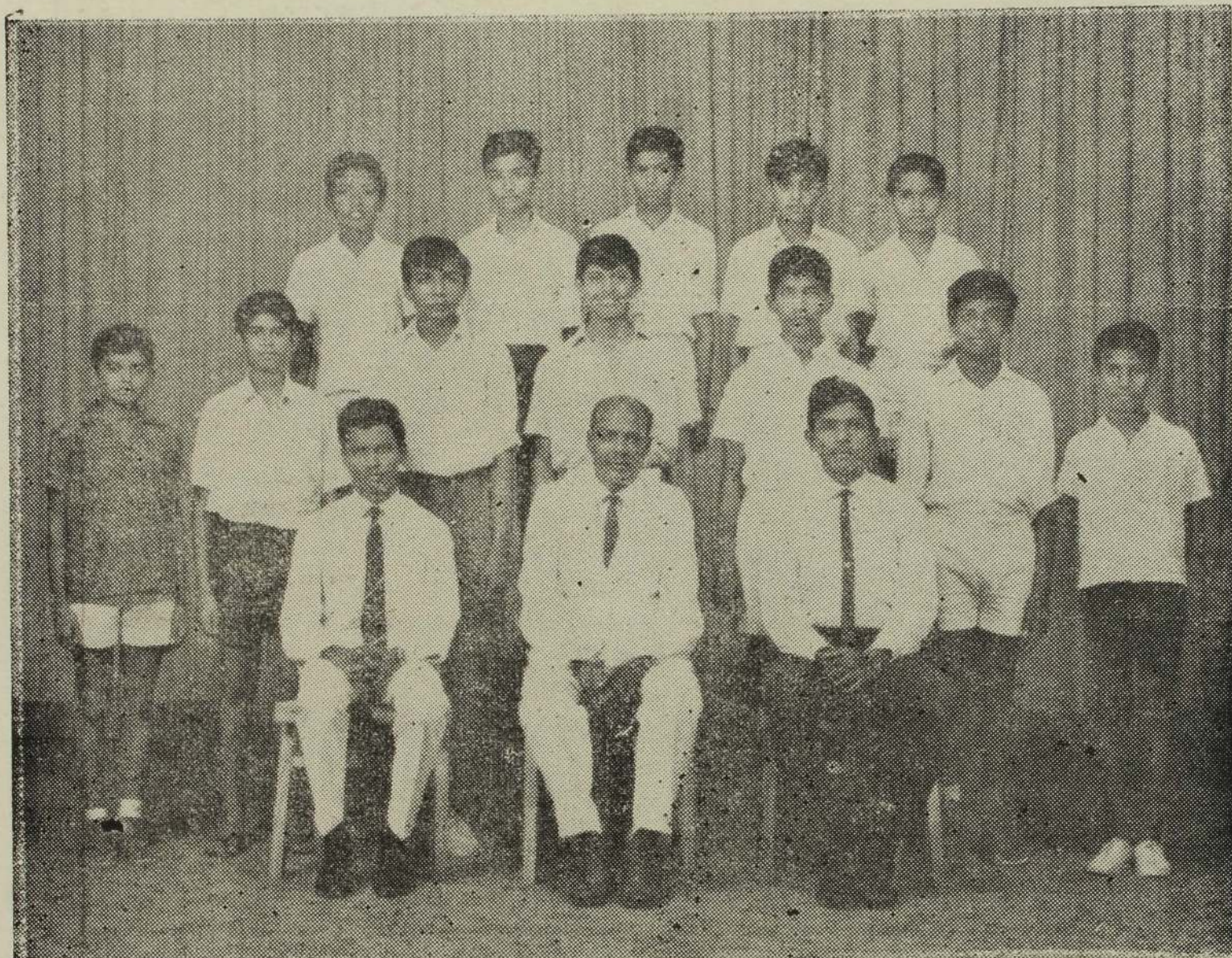
Sinniah are members of the Prefect Body. We got the fourth place in the Inter-House Athletic Meet. We were runners-up in the tug-o-war and in the Inter-House soccer matches. The 1st XI team was captained by A. Gnanakularajah. However we made up for this by our victory in the 3rd XI Soccer match.

We are proud of the fact that C. S. Mills has been selected for training to play against the Australian Schools' Cricket team. V. Dilkumar has gained admission to the Faculty of Engineering of the Ceylon University, Peradeniya.

This report will be incomplete if I fail to thank Messrs Gnanalingam and Xavier for training our athletes. I am very grateful to the House Masters and the other teachers for their advice and encouragement and to the Vice-Captain A. Gnanakularajah, for all his help.

Captain.

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS 3RD XI JOHNSTONE HOUSE

Seated (L. to R.) R. Ranjit (*House Captain*), Mr. J. F. Sigmaringam (*House Master*),
A. Gnanakularajah, (*Vice-Captain*).

Standing 1st row (L. to R.) T. Aravinthan, P. Thigamparanathan, D. Thayalan,
S. R. Sritharan, E. Ganeswaran, S. Jebanesan,
E. R. Rajan.

Standing 2nd row (L. to R.) S. Sasitharan, R. A. Vibulan, R. Rudra, S. Raveendran,
R. Jegatheesan.

HANDY HOUSE

House Masters :

— Mr. Y. Edwin
— Mr. S. Kanapathipillai

House Captain :

— G. R. Thambirajah

Vice-Captain :

— N. Niranjana

This year has been a very sad year for the Handyites, who have lost their fatherly House Master Mr. N. E. Jeyasingham. Mr. Jeyasingham led us for over five years. During this period our House produced very good sportsmen like T. Vipulananda and N. Vamadevan. He was very much interested in sports and he gave us every encouragement and advice. Everyone liked him because he was kind. The enthusiasm shown by him instilled in everyone of us a keen desire to keep our flag flying. We shall always remember him with gratitude. Our heart-felt sympathies to all the members of his family.

We welcome Messrs Y. Edwin and S. Kanapathipillai, our new House Masters and we look forward to a bright future in all the activities of our House.

We congratulate Pargiter House for having emerged Inter-House champions. Though we were placed third this year, our boys did their best. Our congratulations go to J. R. Joshua, R. Arunan and A. Raveendran who won championships in the under 16, under 13, and under 17 age groups respectively. The last two made one best achievement each and P. G. Sakundararajan won the mile cup. We emerged champions in the Inter-House 1st

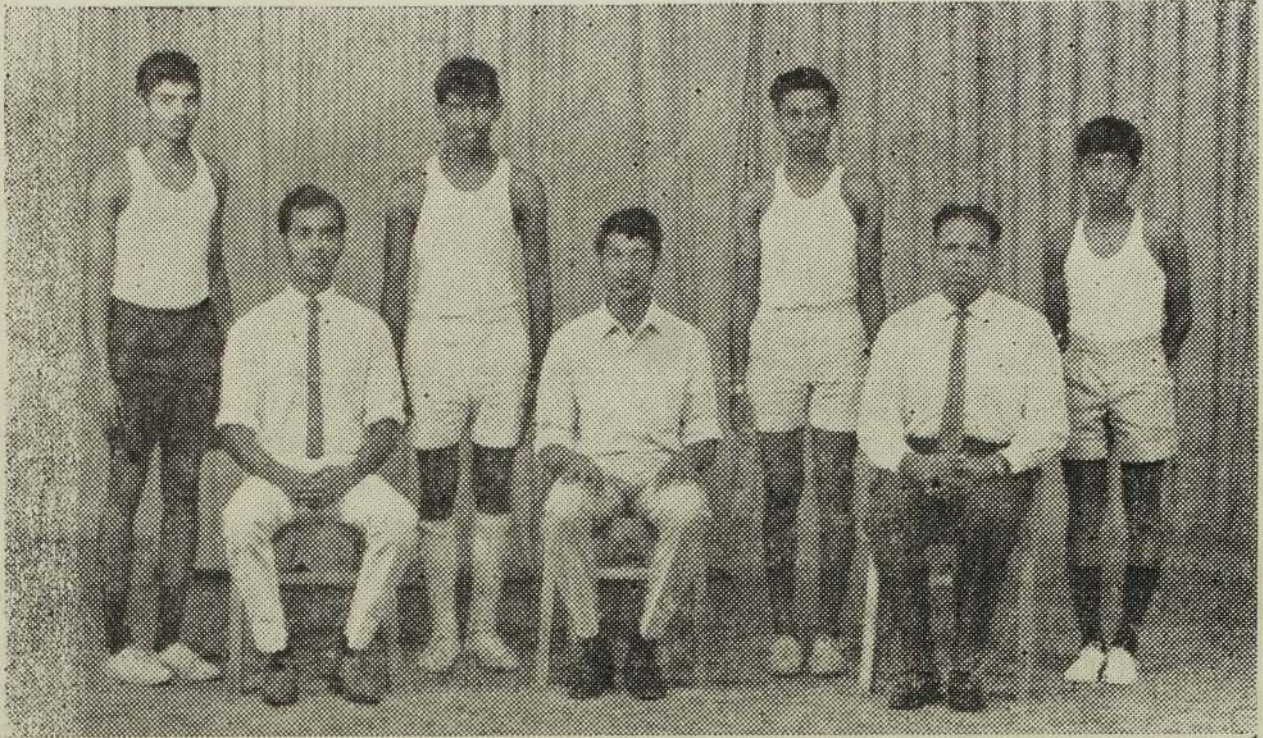
XI hockey and basketball. I. Arunagirinathar, P. G. Sakundararajan and S. Ramalingham were greatly responsible for our success in these events.

I. Arunagirinathar and P. G. Sakundararajan are in the College hockey team; S. Antonypillai, P. G. Sakundararajan and S. Ramalingham in the Soccer team; T. Balajothy in the cricket team and S. Pathmamohan, A. Raveendran and J. R. Joshua in the Athletic team. Mention must be made of A. Raveendran who won two places in the Public Schools Athletic Meet and won credit to the College. P. G. Sakundararajan, I. Arunagirinathan, A. Raveendran and T. Balajothy were appointed College Prefects. In studies too our boys have done well. N. V. Ratnam gained admission to the Allahabad University, T. Karunakararaj obtained very good results in the last G. C. E. (A. L.) Examination and G. R. Thambirajah won the Biology Field Prize this year.

We sincerely thank the House Masters Messrs Y. Edwin and S. Kanapathipillai for their able guidance and advice and Mr. R. Raveendrakumar, S. Ramalingham and the Vice-Captain N. Niranjana for all their help. I wish the Handyites all the best.

Captain.

INTER-HOUSE BASKETBALL CHAMPIONS — 1ST XI
HANDY HOUSE

Seated (L. to R.) G. R. Thambirajah, (*Captain*), B. Chandrasegeram, Mr. Y. Edwin (*House Master*).

Standing (L. to R.) A. Raveendran, P. G. Sakunderarajan, S. Ganeswaran, J. Jeyendran.

INTER-HOUSE HOCKEY CHAMPIONS — 1ST XI
HANDY HOUSE

Seated (L. to R.) G. R. Thambyrajah (*Captain*), T. Balajothy, S. Ramalingam, P. G. Sakundararajan, S. Ganeswaran, Mr. Y. Edwin (*House Master*).

Standing (L. to R.) G. R. Nesarajah, S. Pathmamohan, P. R. Ratnarajah, K. Raveendran, R. Jesudasan, S. Sivanandan.

PARGITER HOUSE

House Masters

— Mr. Sara Thamoatham
Mr. T. Thavarasalingam

House Captain

— R. Surenthiran

Vice-Captain

— M. D. Karunairajah

It is with great pride, pleasure and satisfaction that I submit the report of our House for the year 1971. I am happy to say that we won the Inter House athletic championship after a long period of 17 years. Thomsonites gave us a very tough time at the athletic meet. They were champions for the past 5 consecutive years. We are also proud to say that our House became champions in the Lower School meet too. We congratulate Thompson House for snatching the relay cup from us by a few points and also for winning the tug-o-war.

Our boys represented the College in various sports activities and won laurels in many of these. E. D. Alexander and Anton Jeyakumar became champions in the under 16 and under 12 age groups respectively. E. D. Alexander, A. J. Devanesan, T. Easwarakanthan and V. Jeyadevan represented the College in the Zonal meet and the last two mentioned represented the College in the Public Schools' meet. Our House was represented in the first XI Cricket team by T. Manoharan, N. S. Alexander and H. Alphonsus. T. Manoharan won cricket colours. N. S. Alexander was selected for the Northern Zone team. Five of our boys N. T. Thevarajah, N. S. Alexander, A. L. Kamaldeen, H. Alphonsus and R. Surenthiran are in the College 1st XI football team. M. Perinabnayagam, E. D. Alexander, M. Varatharajah N. Raveendrarajan, and Ratnaruban are in the Second XI team and Perinbanayagam captained the team. H. Alphonsus was in the 1st Hockey team and was selected as the Jaffna Schools' team goalie. Our boys did extremely well in Badminton. The team itself was formed by Pargiterians, — C. S. Veerasingam, R. Gunanayagam, C. J. Manuelpillai, and

A. J. Devanesan. They won the Jaffna district challenge cup. The Badminton star. C. S. Veerasingam led the team.

Let me take this opportunity to congratulate C. J. Manuelpillai on winning the first place at the English oratorical contest and K. Ranjakunalan on being appointed Scout Troop leader. In the Inter-House Soccer tournament, our second team became champions and in the basketball tournament, our under 20 team became runners-up. Our congratulations to Peto House on winning the Soccer championship and to Handy House on winning the Hockey and Basket Ball championships. R. Sivaji. N. S. Alexander, T. Manoharan, N. Balamohan, and T. Easwarakanthan were appointed monitors.

We thank Messrs N. Gnanalingam and Xavier for training our athletes. I would be failing in my duty if I don't thank our Vice-Captain M. D. Karunairajah for training the athletes. My sincere thanks are due to T. Easwarakanthan, T. Nalliah, and V. Gnaneswaran for their wholehearted help in all the activities.

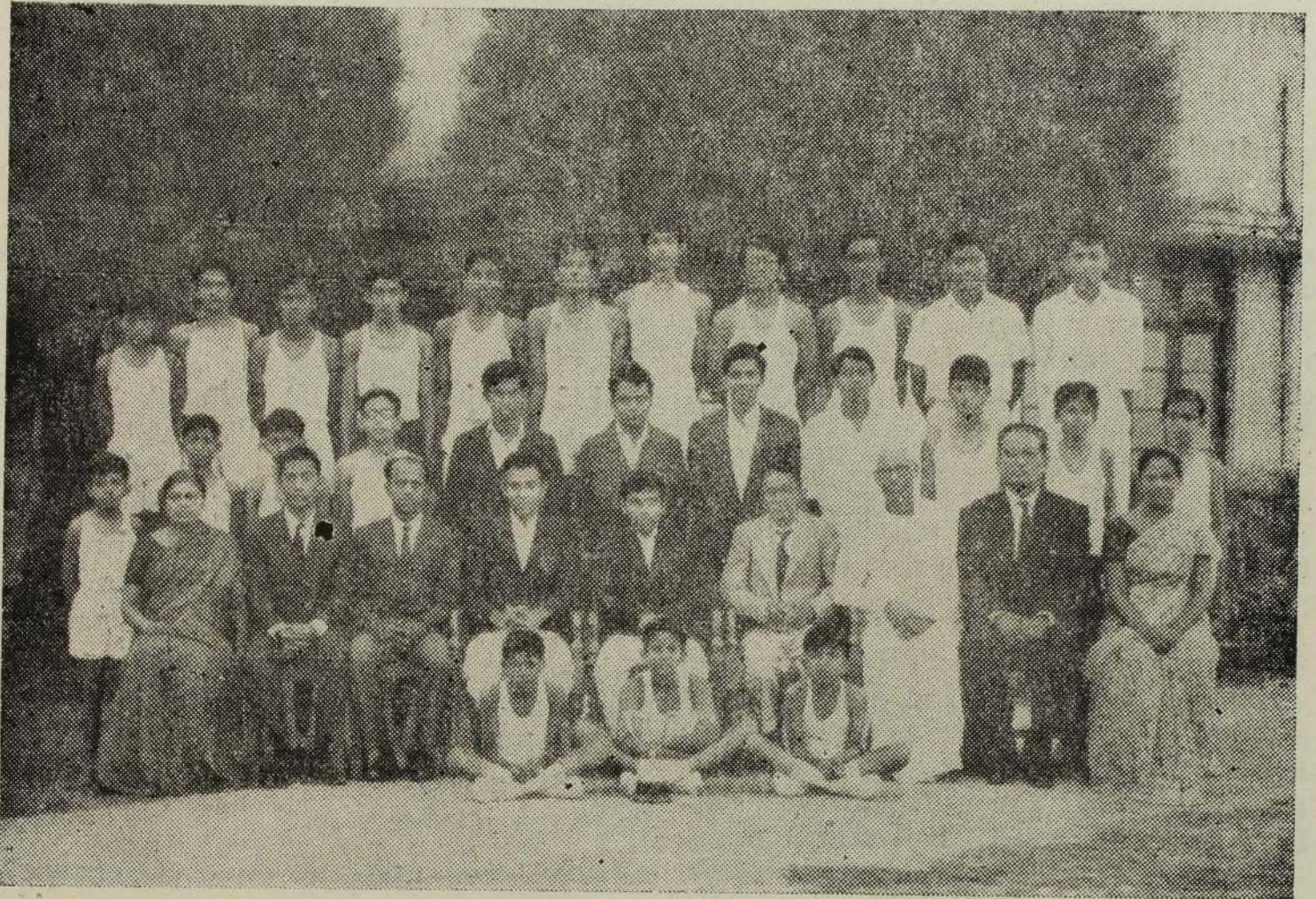
We are thankful to our House Masters Mr. Sara Thamoatham, Mr. T. Thavarasalingam and the other teachers for their help, advice and encouragement. Let me take this opportunity to thank one of our House teachers Miss Arulampalam who helped us wholeheartedly. She left us at the end of second term to get married. We wish her every happiness in her married life.

I wish the Pargiterites every success in the future and hope they will keep their red flag flying high during the coming years.

Captain.

INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS — 1971

PARGITER HOUSE

Seated (L. to R.) Mrs. I. P. K. Paramothayan, Mr. N. Gnanalingam, Mr. J. N. Ponniah, M. Karunarajah, R. Surendra (*Capt.*), Mr. Sara Thamotharam, (*House Master*), Mr. M. Arumainayagam, Major P. Selvarajah, Mrs. G. Vararajasingam.

G. Premkumar, T. Jeyakumar, Anton Jeyakumar.

Standing 1st row (L. to R.) L. M. Jeyaveerasingam, E. Kuhaneswaran, P. Sivapalan, C. R. T. Casinader, Jeyadevan, T. Easwarakanthan, T. Manoharan, N. S. Alexander, N. Varatharajah, A. B. Manoharan, M. Selvarajah.

Standing 2nd row (L. to R.) P. Lingathas, V. Selvachandran, E. D. Alexander, R. Gunanayagam, Ranjithapalan, N. T. Thavarajah, A. J. Devanesan, H. Alphonsus, N. Yokanandaeaswaran, R. Shivaji, A. L. Kamaldeen.

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS 2ND XI
PARGITER HOUSE

Seated (L. to R.) Mr. Sara Thamotharam (*House Master*), T. Thevarajah, M. Perinpanayagam, R. Surendra (*Captain*), M. Karunarajah (*Vice-Captain*), R. Shivaji, Mr. T. Thavarasalingam (*Asst. House Master*).

Standing (L. to R.) R. Ratnaruban, M. Varatharajah, H. A. Alphonsus, N. Ravindrarajah, C. Veerasingam, E. X. Alexander.

Look not mournfully into the Past, it comes not
again. Wisely improve the Present.
It is thine. Go forth to meet the shadowy
Future, without fear and with a manly heart.

THOMPSON HOUSE

House Masters :

House Captain

Vice-Captain

- Mr. Panchalingam
- Mr. H. W. Canagarajah
- V. Gunasingam
- M. Jeyendra

Though the Thompsonites haven't achieved as much success as they had in previous years, yet their performance in curricular and extra-curricular activities is something they can very well be proud of. The Thompsonites are greatly encouraged to find that every member gave of his best and co-operated to achieve the utmost. Our heartiest congratulations to the members of the other Houses who fared better than we and snatched from us many a coveted championship.

At the Inter-House Athletic Meet this year, the Thompsonites annexed the Relay cup for the fourth year in succession. A. C. Arnold and N. Sivasundaram won the Individual Championships in the under 14 and under 19 groups. D. S. Subramaniam equalled the College record in the 110 metres Hurdles and also obtained a very good timing in the 400 meters event. Four of our boys participated in the Zonal Athletic Meet

and N. Sivasundaram and M. Jeyendra won first places in their events.

There are three Thompsonites in the First team Hockey which became champions this year. S. Raveendran was the Captain of the Hockey 2nd team. S. Tharmarajah and S. Raveendran represented our College in the Jaffna Team. S. Gobinath (Vice-Captain) and M. Rajakumar are in the 2nd Team Basket-Ball and First team soccer respectively. There are four Thompsonites in the College Prefect Body. Our congratulations to Karunakararajah who gained admission to the Faculty of Engineering of the University of Ceylon. We convey our sincere thanks to the House Masters, for their advice and words of encouragement. Our thanks to all the members of our House for their co-operation and contribution toward the achievements of the House.

Captain.

PETO HOUSE

House Masters

House Captain

Vice-Captain

- V. R. Amarasingam
- J. R. Gnanapragasam
- V. Vijayakumar
- S. M. Jebanathan

I have great pleasure in presenting the House Report for the year 1971. I am proud to say that we have tried to do our best. I would like to congratulate Pargiter House on winning the athletic championship. I would also like to congratulate Handy House on becoming champions in the hockey competition.

We have done fairly well in Athletics as well as in studies. Our boys were in

the College cricket, football, athletics Basketball and Hockey teams. It's my duty to congratulate P. Ananthalingam who was appointed Athletic captain and Football captain and V. Jeyasundram who was appointed Captain of the Basketball Second team.

There are two Petoites, P. Ananthalingam and Sugumar in the cricket First team. There are five Petoites V. Vijaya-

kumar, V. Jeyasundram, V. Vijayashivaji, V. Muralitharan and T. Jeyakumar in the First XI Hockey team. This team became Inter-School champions in the Northern Province and V. Jeyasundram was selected for the Jaffna Schools' team. P. Ananthalingam and V. Jeyasundram are in the College First XI cricket team, and Ananthalingam is the captain of the team. In the Inter-House Football competition our 1st team which was led by V. Vijayakumar became champions, Our basketball 2nd team led by V. Muralitharan became champions in the Inter-House competition.

Our boys have done well in studies too. M. Jebanathan, P. Rajathurai, V. Jeyasundram and P. Ananthalingam are in the Prefect Body. We wish to bring to the notice of all that our House Flag colour has been changed this year from brown to purple.

We sincerely thank Messrs V. R. Amarasingham, J. R. Gnanapragasam and the other Peto House Masters for their advice and encouragement and the boys for their co-operation and wish them all success in the future.

Captain.

INTER-HOUSE BASKETBALL CHAMPIONS 2ND TEAM
PETO HOUSE

(Seated L. to R.) Mr. V. R. Amarasingam (*House Master*), V. Arulsunderam, V. Vijeyasunderam (*House Captain*), Mr. J. R. Gnanapragasam.

Standing (L. to R.) S. Yoganathan, V. Muralitharan, S. Yotheeswaran, S. Sugumar, K. Kathirgamanathan.

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS 1ST XI
PETO HOUSE

Seated (L. to R.) Mr. J. R. Gnanapragasam (*Asst. House Master*), K. R. M. Merza, V. Vijayakumar (*Captain*), P. Ananthalingam, Mr. V. R. Amarasingam (*House Master*).

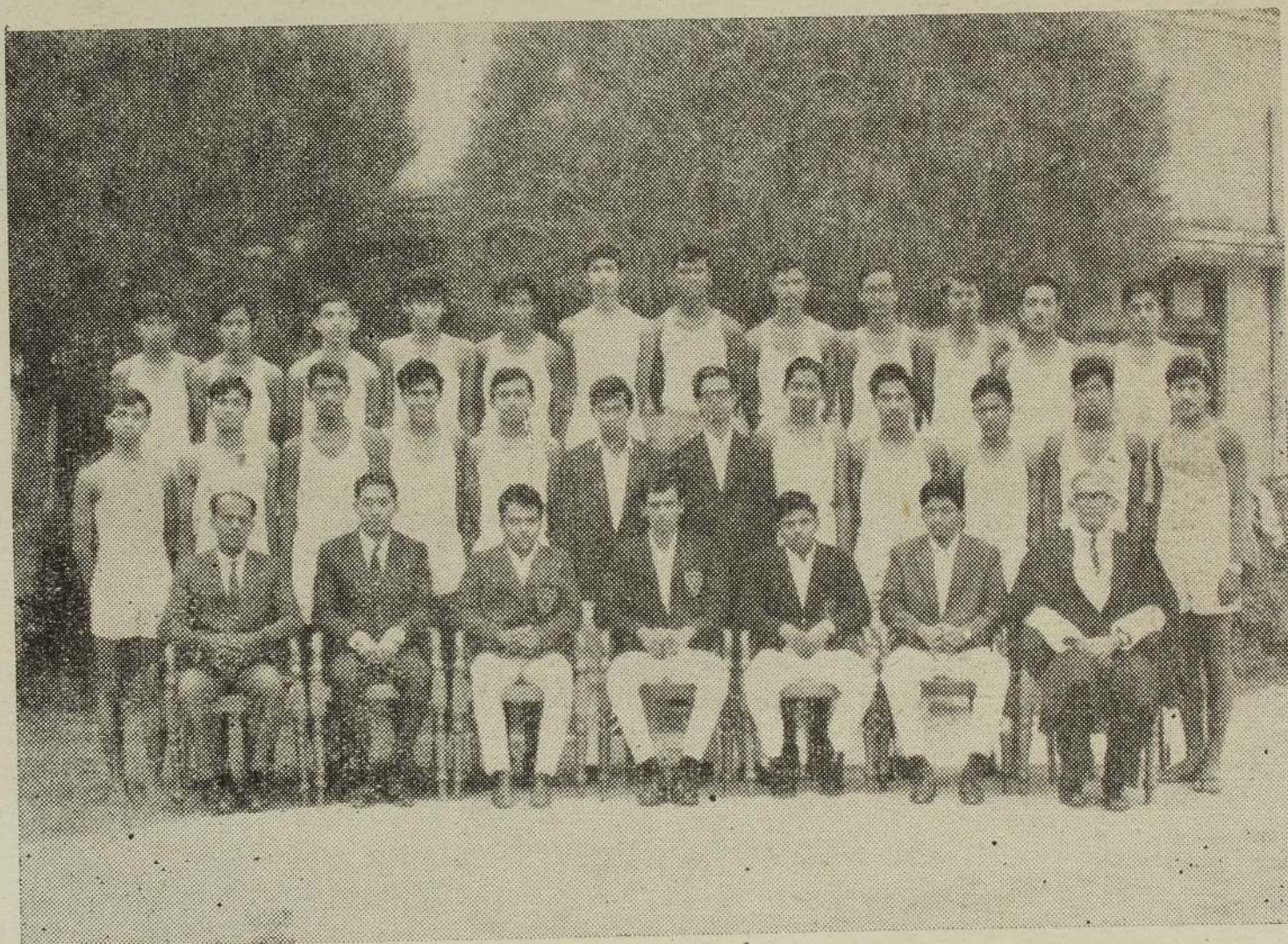
Standing (L. to R.) S. V. Vijayashivaji, A. Aravinthan, R. Gowreesan, M. Jebanathan, S. Sugumar, P. Sivakumar.

Absentees : V. Loganathan, V. Jeyasunderam, T. Jeyakumar, V. Muraleetharan.

Games & Athletics 1971

COLLEGE ATHLETIC TEAM 1971

Seated (L. to R.) J. N. Ponniah (*Games Secy.*), Mr. N. Gnanalingam (*Athletic Master*),
T. Easwarakanthan, P. Ananthalingam (*Capt.*), A. Raveendran,
S. Pathmamohan, The Principal.

Standing 1st row (L. to R.) A. Sriskandarajah, N. T. Thevarajah, A. Pankayatselvam,
D. S. Subramaniam, K. Balasingam, V. Jeyadevan, V. Thambiah,
P. Selvaratnam, R. Alagaratnam, J. R. Joshua, T. Maheswaran,
N. D. Kokularajah.

Standing 2nd row (L. to R.) V. Arulsunderam, E. D. Alexander, V. Jeyasunderam,
A. J. Mylvaganam, P. G. Sakundararajan, A. J. Devanesan,
S. Muruganindrarajah, R. Rajasingam, N. Yoganandaeaswaran,
N. S. Alexander, A. Jehaan, R. Rajaratnam.

CRICKET

"An inglorious start and an impressive finish"

Played 7. Won 4. Lost 2. Drawn 1.

Lost to Skandavarodaya College by 40 runs.

Skanda 125

R. G. Selvanayagam 4 for 31

St. John's 97

H. Alphonsus 35

K. Gangeswaran 4 for 42

Skanda 53

T. Manoharan 4 for 20

Sri Ramaratnam 4 for 27

St. John's 41

S. Satchithanathan 5 for 18

Our season began on an ominous note when Skanda bowlers tamed our batsmen to inflict a crushing defeat. Our first innings was a poor 97, which was in reply to Skanda's 125. Skanda were in dire straits, thanks to keen pace attack by Manoharan 4 for 20 and Sri Ramanathan 4 for 27 and folded up for 53 leaving St. John's a winning target of 81. An appalling exhibition of batting saw St. John's come tumbling down and crashing for 41 leaving Skanda worthy winners by 41 runs.

Lost to Jaffna Hindu by 6 wickets

Jaffna Hindu 186

S. Sooriyakumar 73

T. Manoharan 4 for 66

St. John's 65

E. Nirthanathan 6 for 35

K. Vigneswaran 4 for 27

St. John's 166

C. S. Mills 45

N. S. Alexander 35

Jaffna Hindu 47 for 4

Hard on the heels of our defeat against Skanda at Chunnakam came our shock defeat against Jaffna Hindu. Once again callous batting by Johnians saw them at the receiving end of things. Jaffna Hindu collected 186 and dismissed us for a meagre

65. Forced to follow on, aided by two spirited knocks from 'freshers' C. S. Mills (45) and N. S. Alexander (35) we collected a respectable 166. Needing only 65 for a win, Hindu College received a rude shock when four of their batsmen were back in the pavilion for 5 runs. But the Johnian applause that greeted this near dramatic finale was soon drowned in the great cheer that rent the Hindu College air when they eventually reached the target for the loss of 6 wickets.

Beat Kokuvil Hindu by 126 runs

St. John's 152

T. Thevapalan 34

T. Sugumar 28

S. Chandranathan 5 for 35

Kokuvil Hindu 139

Sri Ramaratnam 4 for 33

N. S. Alexander 5 for 46

St. John's 151 for 5 decl.

C. S. Mills 40

T. Balajothi 37

N. Naveenan 28

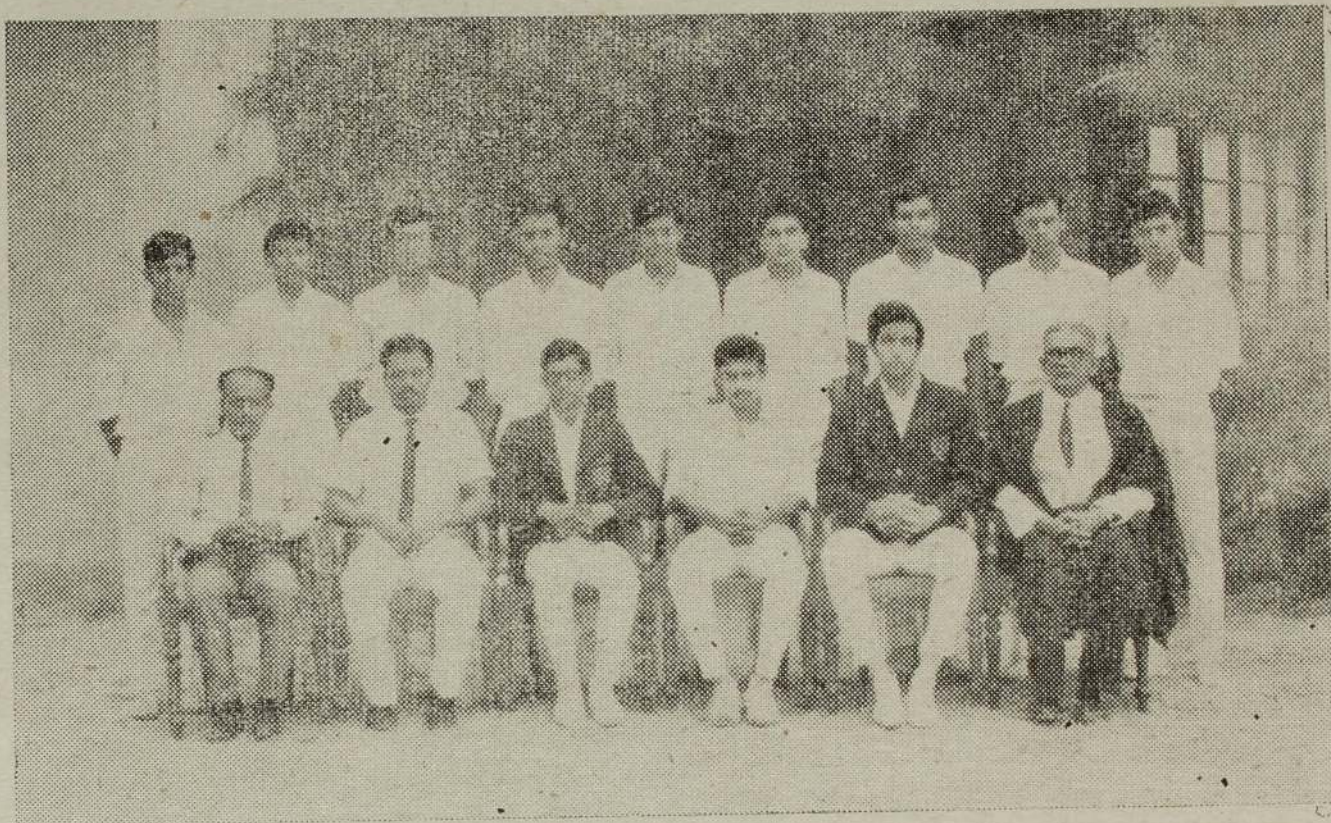
Kokuvil Hindu 38

Sri Ramaratnam 6 for 25

T. Manoharan 4 for 12

After the initial setbacks to our cricket season, we roared back into the scene with a 126 runs win, a win that mattered most to our batsmen, still struggling to find touch. Batting first, John's collected 152 runs to which Kokuvil replied with 139. N. S. Alexander's penetrative leg spinners accounting for 5 for 46. Going in again, Johnian batsmen gave a foretaste of the things to come when they scored an enterprising 151 for 5 declared leaving Kokuvil a not too pleasant task of scoring 164 for a win. A fiery spell of pace bowling by Sri Ramaratnam 6 for 25 and T. Manoharan 4 for 12 saw Kokuvil crash sensationally at 38, to add a feather to our cap. Dame Fortune which flirted with us at Kokuvil was never to desert us in the season.

CRICKET FIRST XI

Seated (L. to R.) Mr. J. N. Ponniah (*Games Secy.*), S. K. Mahalingam, N. Thevapalan (*Captain*), N. Naveenan (*Vice-Captain*), S. Sriramaratnam, The Principal.

Standing (L. to R.) T. Sugumar, N. S. Alexander, H. Alphonsus, T. Balajothy, D. S. Subramaniam, R. G. Selvanayagam, C. S. Mills, P. Ananthalingam, A. Ravindran.

Beat St. Patrick's by 118 runs

St. John's 87

G. R. A. Canagasabai 6 for 41

St. Patrick's 45

T. Manoharan 4 for 16

R. G. Selvanayagam 3 for 4

St. John's 156

T. Thevapalan 56 not out

P. Ananthalingam 31

St. Patrick's 80

T. Manoharan 6 for 10

The Patrick's match was to prove a prestige battle between our successful pace

combination of Manoharan and Sri Ramaratnam and their much talked of spin combination of G. R. A. Kanagasabai and S. M. Rasiah. The match was a low scoring one with bowlers on top on both sides. St. John's batting first could collect only 87 with Canagasabai's well flighted leg spinners claiming 6 for 41. St. Patrick's fared worse scoring only 45. A defiant unbeaten 56 by T. Thevapalan and a hectic 31 by P. Ananthalingam boosted our second innings effort to 156 leaving St. Patrick's to score 198 for a win. In a superlative bowling effort, Manoharan ran through the side to give our school the second successive win,

**Beat Hartley College by an Innings and
9 runs**

Hartley 22

T. Manoharan 6 for 7

Sri Ramaratnam 4 for 13

St. John's 135

N. Naveenan 39

S. Sujendranathan 4 for 46

Hartley 104

T. Manoharan 5 for 24.

With renewed vigour and a definite goal in view we set about our task in earnest against Hartley. Manoharan who had a harvest of 11 wickets for 31 runs was the man of the match. Capitalising on Manoharan's season's best figures of 6 for 7 in the first innings which saw Hartley's innings end painfully at 22, St. John's scored 135. Hartley began their second innings with the Sword of Damocles hanging over them. once let loose, there was no stopping Manoharan. Wickets fell in quick succession and St. John's were home with another win.

**Beat Jaffna College by an innings and
30 runs.**

St. John's 189

N. S. Alexander 38

T. Thevapalan 33

S. Thavarajah 5 for 57

Jaffna College 65

Sri Ramaratnam 4 for 28

R. G. Selvanayagam 3 for 6

Jaffna College 94

A. Emerson 34

Sri Ramaratnam 7 for 35

St. John's batting first called the tune scoring 189, Thavarajah's left arm pace bowling claiming 5 for 57. Jaffna College had no ready answer to lanky Sri Ramaratnam's pace which got 4 wickets for 28

runs in their first innings total of 65 and 7 for 35 in their low second innings total of 94 which brought us another innings win. An act of great sportmanship was witnessed when Thevapalan our captain, recalled with the umpire's permission, C. Nadesan, their captain who was given out at a delicate point in the game, caught at short square leg off the bowling of Sri Ramaratnam. Much publicity was given to this act of sportmanship in the English Newspapers and the Principal made special reference to it in the College assembly.

Drew with Jaffna Central

St. John's 149

Sri Ramaratnam 36

N. Naveenan 28

J. K. Premachandran 5 for 21

Jaffna Central 189 for 9 decl.

T. Mahendran 100 not out

D. J. Niles 35

St. John's 143 for 7 decl.

T. Thevapalan 65

Jaffna Central 38 for 4 at close of play

Sri Ramaratnam 3 for 18

An unbeaten Jaffna Central met an unpredictable St. John's nursing two defeats and a series of lightning wins during the tail end of the season in the prestigious "Battle of the North" on the Jaffna Central College grounds. All the fire of J. K. Premachandran (5 for 21) failed to present us from scoring a fair 149. Jaffna Central survived early shocks when 6 wickets fell for 86 to score 189 for 9 decl. An elegant 100 not out made at a crucial juncture by T. Mahendran was truly one of the great batting performances of the series. We Johnians salute Mahendran on his great feat with the willow. A fighting 67 by Thevapalan helped St. John's declare at 143 for 7 setting Jaffna Central a difficult target of scoring 104 in 23 minutes. At draw of stumps, Central were 4 for 38.

SUMMING UP

With two smarting defeats at Skanda and Jaffna Hindu, St. John's were given an outside chance, performance wise. What happened thereafter was to have a real bearing on the real purpose of cricket. Hope was never lost and with unflagging energy we played the game and this paid rich dividends. Special mention must be made of S. Sri Ramaratnam and T. Manoharan, our pace twins who bagged 45 wickets each and who have been in the vanguard of our bowling success during the season, skipper T. Thevapalan who was "difiant in defeat" and "magnanimous in victory" and who led the Northern Zone under 18 team in the All-Island Inter-Zonal Tourney, and the two "freshers" C. S. Mills who has been included in the Ceylon Schools' "Pool" from which will be drawn the Ceylon Schools XI that will meet the Australian Schoolboy Cricket XI in January 1971 and N. S. Alexander. Coach S. K. Mahalingam deserves a pat on his back for a job well done. "Out of the optimism of 1971 a great team was born". Will this be an apt reference to our 1972 cricket season?

FOOTBALL

"A season of untarnished glory"

Played 7. Won 7

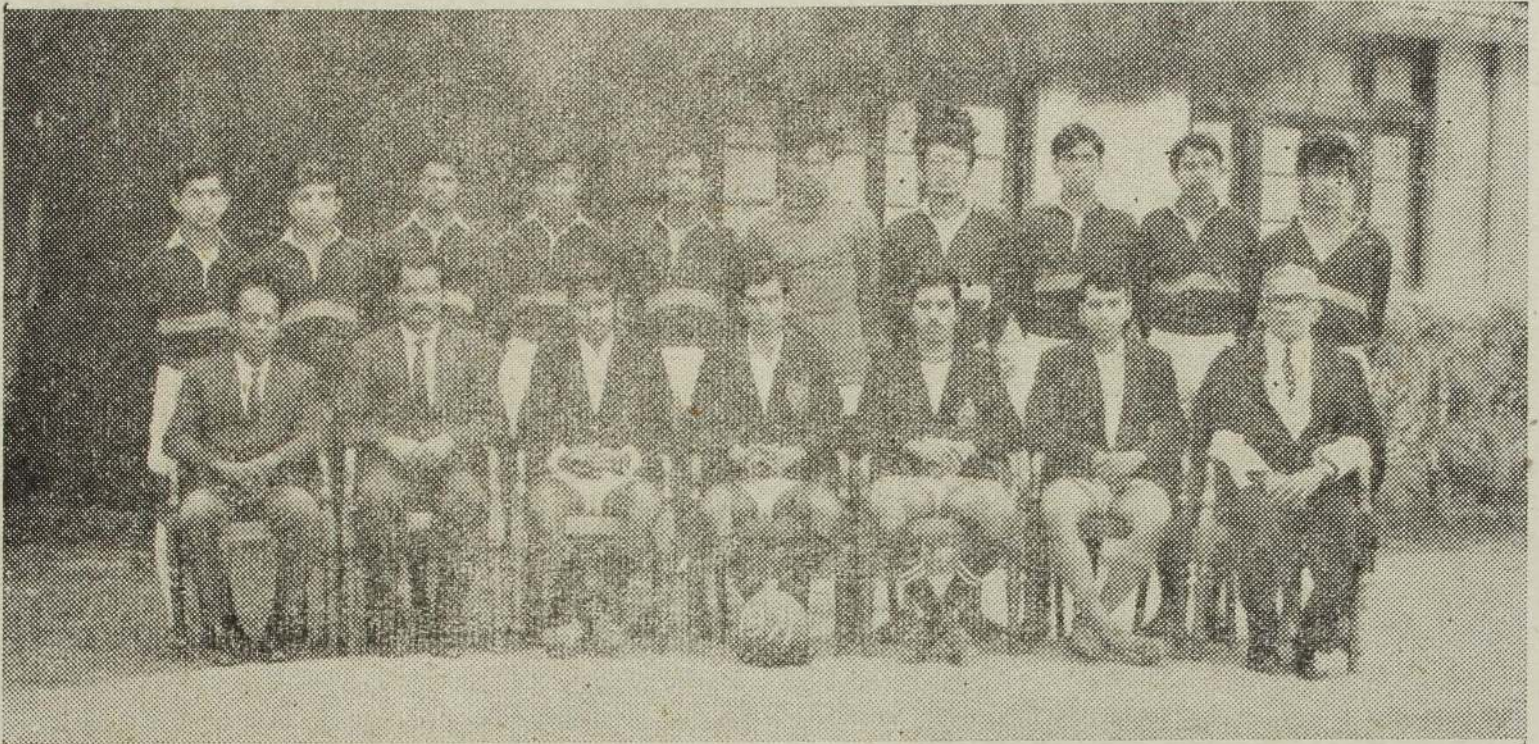
The 1971 unbeaten soccer record will long be remembered as one of the most cherished records in the annals of sports in St. John's. Our victories against all the schools that we played, have pushed us up to the pre-eminent position in school soccer in the North. Our last unbeaten record was in 1967 under S. M. Mootatamby and beyond that, it is a matter of doubt whether we have a parallel record in the last quarter century. We played 7 inter school matches, won all, including all 5 against the schools in the newly formed Jaffna Schools' Football Association, to emerge the first cham-

pions of the J. S. F. A. We have scored 27 goals as against the 9 chalked up against us. This is a clean indication of our scoring potential. We had speed and finish.

Sharpshooter A. I. Mylvaganam, the right inside was our chief goalgetter, having booted in the lion's share of 14 goals. Ceylon Schools "Cap" S. Antonipillai, the left-in was of course the cynosure of all eyes. He was a real opportunist. He was dangerous in attack and sure in defence. It was he who initiated the moves that gave Mylvaganam some of his great moments. The Antonipillai — Mylvaganam combination was our Trump Card. Antonipillai's few scoring attempts had the stamp of class. The team performance itself would have been unthinkable without the great Antonipillai. A separate mite up on him appears elsewhere in the issue. The contribution of centre-forward N. S. Alexander has been grossly underrated. He took on the role of 'playmaker' with acceptance when Mylvaganam and Antonipillai went into the attack. Our weak links were of course the two flanks. With experience right-extreme N. Thevarajah and left-extreme V. Jayasunderam should improve. The half line well marshalled by 'burly' N. Naveenan, 'midget' P. C. Sakundararajan and the 'interceptor' A. L. Kamaldeen fulfilled its role as the 'feeder line' and the team's first line of defence. The back line through which the last thrust of our attackers had to pierce through was in the safe custody of our skipper P. Anandalingam. Goalie S. Rajkumar of course was rather unpredictable, bringing off some difficult saves and making costly lapses in the same breath.

If there was one factor that was largely responsible for the success of our team it was the dedication of Coach S. K. Mahalingam. Before the team took shape everyone doubted the team — performance wise. There was a gloomy air of pessimism all round as most of our last year players were

FOOTBALL FIRST XI

Seated (L. to R.) Mr. J. Ponniah (*Games Secy.*), Mr. S. K. Mahalingam (*Coach*),
N. Naveenan (*Vice-Capt.*), P. Ananthalingam (*Capt.*)
S. Anthonipillai, A. L. Kamaldeen, The Principal.

Standing (L. to R.) V. Jeyasunderam, R. Surendran, C. Ratnarajah, P. G. Sakundara-
rajan, S. Ramalingam, M. Rajkumar, H. Alphonsus, N. D. Theva-
rajah, N. S. Alexander, A. J. Mylvaganam.

not in service. What happened thereafter has become part of history. He set to work soon, decided on the players, their positions and drilled into them the importance of regular practice, skills, moves and counter moves and the vital fighting spirit that wins matches, all in an amazingly short period to silence Prophets of Gloom and produce this enviable record.

The Second XI played seven, drew two and lost two. E. D. Alexander was our most outstanding forward who could weave his way through any tight defence and score. Vijit Chinniah was the most consistent player. Captain M. Perinpanayagam showed maturity as a full back. Mr. J. Amalaseelan proved an able coach.

Results of our First XI matches

— beat	Jaffna Hindu	4—2
— beat	St. Henry's, Ilavalai	5—4
— beat	Kokuvil Hindu	5—0
— beat	Jaffna College	3—0
— beat	Hartley College	3—1
— beat	Skandarodaya	5—1
— beat	St. Patrick's	2—1

Results of matches

— drew	Kokuvil Hindu	1—1
— beat	Hartley	6—0
— drew	St. Anthony's Kayts	0—0
— beat	St. Henry's, Ilavalai	3—1
— lost	St. Patrick's	3—1
— beat	Jaffna Hindu	3—2
— lost	Jaffna College	2—1

FOOTBALL 2ND XI

Seated (L. to R.) Mr. J. N. Ponniah (*Games Secy.*), J. Amalaseelan (*Coach*), V. Muraleetharan (*Vice-Capt*), K. Perinpanayagam (*Capt.*), E. D. Alexander, S. Leslie, The Principal.

Standing (L. to R.) V. C. Ratnaruban, M. A. Robert, D. S. Subramaniam, N. Varatharajan, N. Raveendrarajah, A. Raveendran, V. Chinniah, S. R. Nalliah, V. Arulsunderam.

FOOTBALL 3RD XI

Seated (L. to R.) Mr. J. N. Ponniah (*Games Secy.*), Mr. K. C. Xavier, E. M. Nalliah, N. Gowripalan (*Capt*), J. R. Joshua, S. Ramanan, The Principal.

Standing (L. to R.) J. J. Jeyendran, G. R. Strong, E. Gnaneswaran, B. Chandrasegaram, K. Gnanasabesan, P. J. Selvaratnam, T. Maheswaran, S. N. Senthilnathan, K. Sritharan, P. Lingathas.

The Third XI was unfortunate to lose to 3 schools. It won one and drew two. N. Gowripalan captained the side. Mr. K. S. E. Xavier did a good job choosing and training the side.

In the Inter-House competitions, Peto, Pargiter, and Johnstone won the first, second and third XI Tourneys.

ATHLETICS

"Room for improvement"

We must admit that except for a few individual performances, the contribution of athletics to the overall picture has not been encouraging. The performance of A. Raveendran in the under 17 group needs special mention. Winner of 3 "Firsts", the 100 M. (12.6), 200 M. (25.0) and Long Jump (19' 2") in the Inter-House Athletic Meet, he was rightly awarded the Best Performances in Track and Field Events for his new marks in the 20 M. and Long Jump. He was again our star performer at the Central Zone Meet winning 3 "Firsts" in 200 M. (24.4), High Jump (5' 5 $\frac{3}{4}$ " and Long Jump (19'). At the Ceylon Schools' Meet held in Colombo he was our only athlete to find a place, gaining third place in Long Jump (20' 4") and High Jump. He is certainly our brightest prospect and with constant training should achieve greater laurels. The Zonal meet proved the Johnian superiority in track events. With S. Pathmamohan bagging the first places in the senior short sprints—the 100 M. and 200 M., Raveendran collecting the under 17 and 200 M. 1st place and T. Maheswaran lifting the under 16, 200 M. title, Johnian dominance in track events was complete. Among the others who impressed at the Zonal meet were N. Sivasunderam in the under 19 who was a "Field" hope and who won first places in Putting the Weight and Discuss and a

second place in Javelin and T. Eswarakanthan who came first in the under 19 Long Jump.

The Inter-House Athletic Meet held in July was the "curtain raiser" to the athletics season. One record was equalled and five new marks, four in the under 17 group were established.

Following were the individual champions, best performances and special award winners at the Inter-House Meet.

Individual Champions

Under 12

M. A. Jeyakumar (Pargiter)

Under 13

R. Arunan (Handy)

Under 14

A. C. Arnold (Thompson)

Under 15

{ A. C. Canagarajah (Thompson)
V. Muralitharan (Peto)

Under 16

{ J. R. Joshua (Handy)
E. D. Alexander (Pargiter)

Under 17

A. Raveendran (Handy)

Under 19

T. Sivasundaram (Thompson)

Best Performances

Under 12

A. M. Jeyakumar 80 M. 12.2
(Equals best achievement)

Under 13

R. Arunan 200 M. 30.8

Under 17

A. Raveendran 200 M. 25.0
V. Jeyasunderam Javelin, 118' 10 $\frac{1}{2}$ "
D. S. Subramaniam 100 M. Hurdles

INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS

1st Row :

I. Rajbal
Under 8

T. Thanjaratnam
Under 9

S. Dhananjayan
Under 10

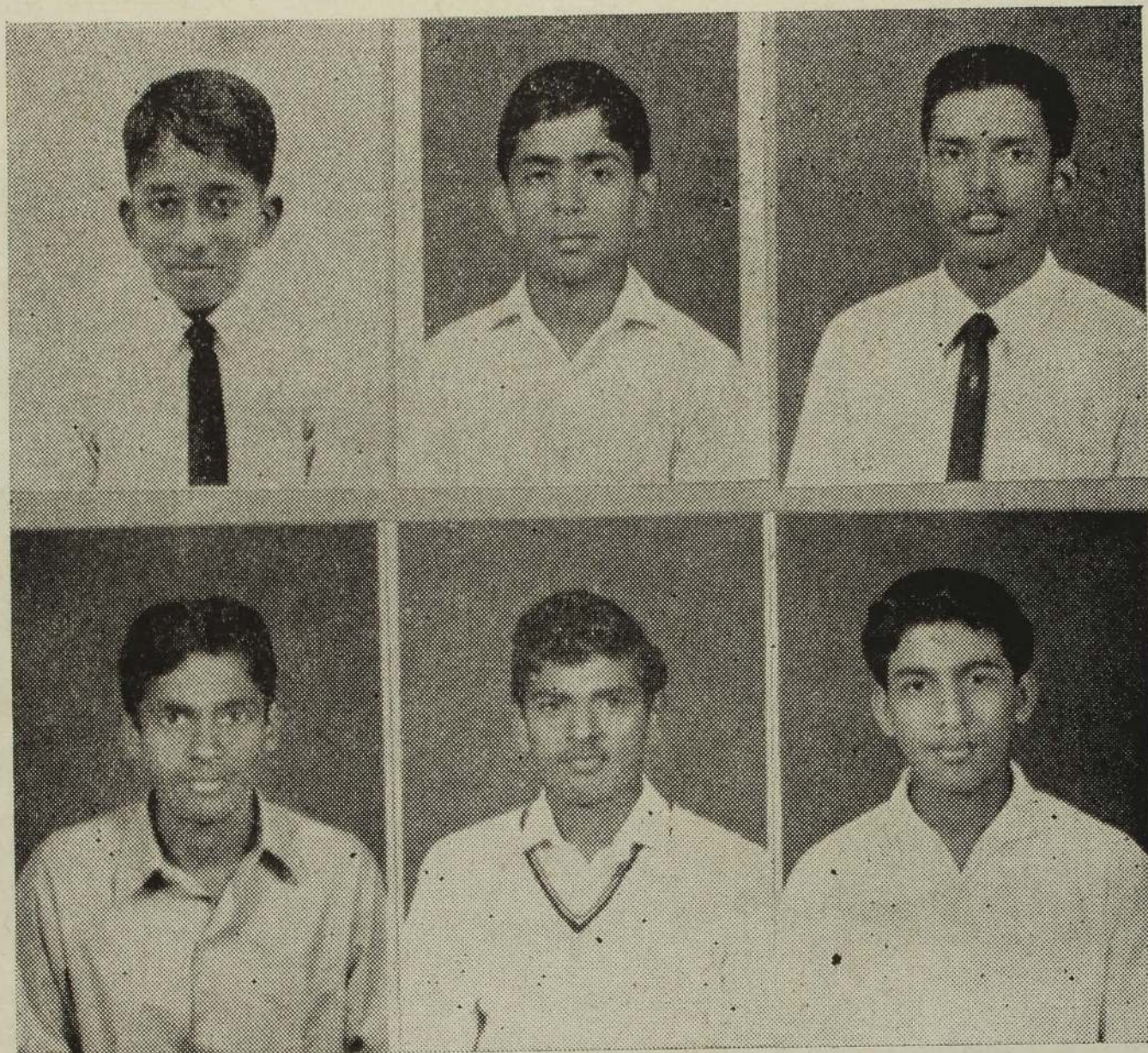
2nd Row :

T. Vasanthan
Under 11

M. A. Jeyakumar
Under 12

R. Arunan
Under 13

INTER-HOUSE - ATHLETIC CHAMPIONS

1st Row :

A. C. Arnold
Under 14

V. Muralitharan
Under 15

J. R. Joshuwa
Under 16

2nd Row :

E. D. Alexander
Under 16

A. Raveendran
Under 17

T. Sivasunderam
Under 19

(Absent ; A. S. Canagarajah — Under 15)

HOCKEY FIRST XI

Standing (L. to R.) M. Jeyakumar, M. V. Jeyasundaram, M. V. Muralitharan, G. Jeyakumar, V. Vijayakumar, S. Sivagunasekaram, K. Kangatharan, T. Jeyakumar, P. G. Sakunthararajan, V. Vijayasivaji, D. D. Nalliah.

Seated (L. to R.) J. N. Ponniah (*Sec. of Games*), S. Thanapalan (*Coach*), H. Alphonsus' N. Naveenan (*Captain*), I. Arunagirinathan (*Vice-Captain*), A. Mylvaganam, The Principal.

Special Awards

1500 M.—P. G. Sakunthararajah
Handy

Best Performance in Track Events and
Field Events—A. Raveendran—Handy

Relay Challenge Cup—Thompson
House

House Championship

1st	Pargiter	—	229 Points
2nd	Thompson	—	221 "
3rd	Handy	—	168 "
4th	Johnstone	—	154 "
5th	Peto	—	124 "

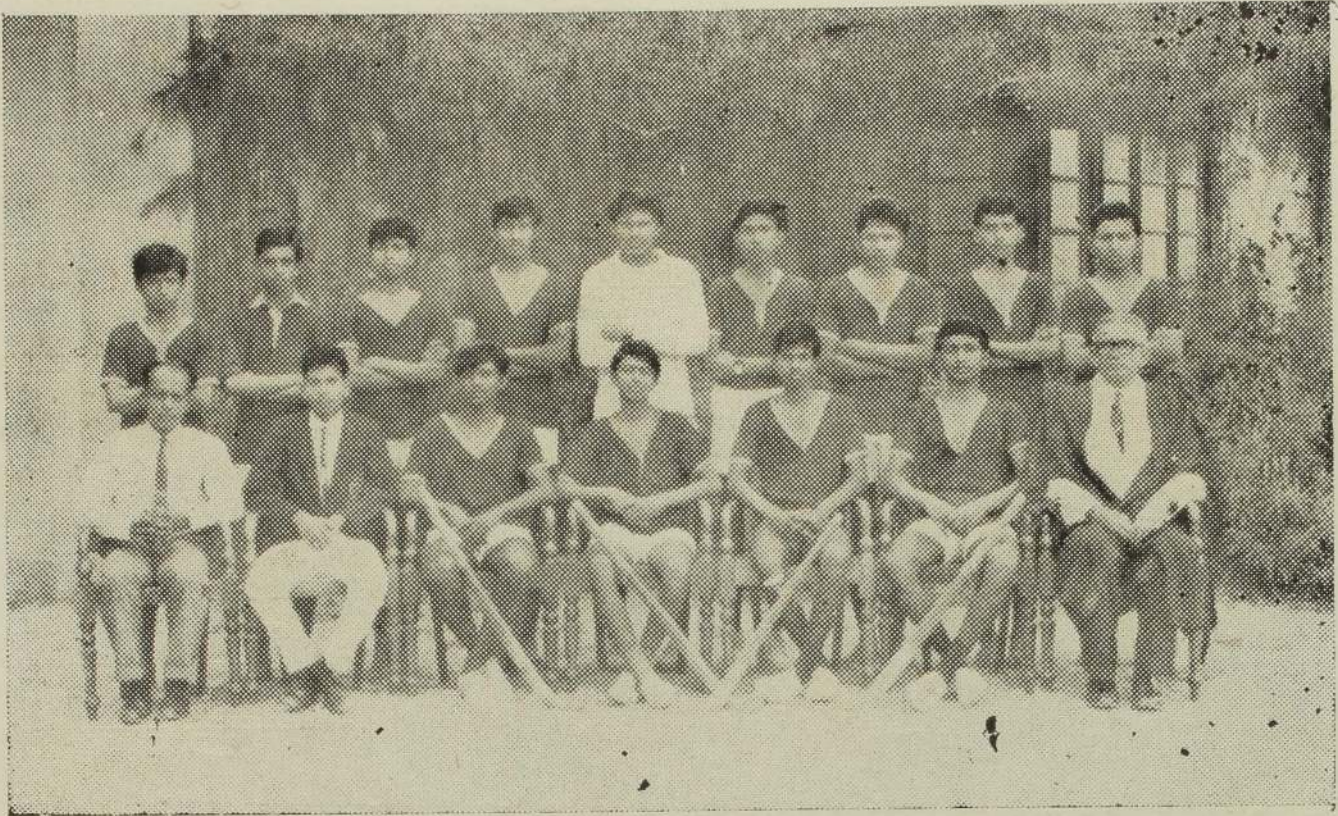
HOCKEY

"Unbeaten champions for the Third year in succession"

Played 5, Won 4, Lost Nil, Drew 1.

St. John's First XI annexed the "Rotary Shield", the symbol of school Hockey supremacy by emerging champions in the Jaffna Schools Hockey Association's Senior Tourney. A three nil win against Canagaratnam M. M. V. on our first encounter was a morale booster. Then came two close calls against Kopay Christian College and the strong Jaffna College when our 'stickers' stood up against an acid test to win by an odd goal to nil and then came a cake walk against Jaffna Central when we

HOCKEY SECOND XI

Standing (L. to R.) V. Arulsundaram, B. Parabaran, S. Sugumar, S. Gobinath, M. Rajkumar, Ratnarajah, S. Ravichandran, B. W. Sinniah, S. R. Nalliah.

Seated (L. to R.) J. N. Ponniah (*Sec. of Games*), S. R. Sundaralingam (*Coach*), N. T. Tharmarajah, S. Ravindran (*Captain*), S. P. Mahendran, S. Rathakrishnan, The Principal.

sailed through to a 4—0 win and to wind up our season came a hard fought goalless draw against Mahajana College and we became the undisputed champions of the North.

Among the forwards, the brothers V. Jeyasunderam and V. Muraleetharan and I Arunakirinathan stood out. The defence was well handled by N. Naveenan, A. I. Mylvaganam and P. G. Sakundararajan. H. Alphonsus, the custodian was safe between the posts. N. Naveenan represented the Jaffna District in the Hockey Nationals in Matale while Alphonsus, Jeyasunderam, Mylvaganam, Arunakirinathan and Sakundararajan represented the District Schools

in the Schools Nationals in Colombo. In the Inter-House competition Handy emerged Senior Champions.

The second team failed to produce the sparkle of the senior team. They played 5, lost 2, drew 1 and won 1. S. Raveendran, S. Tharmarajah and V. Muraleetharan represented the District in the under 17 XI at the School Hockey Nationals. Raveendran was included in the Ceylon Junior Hockey "Pool". Mr. S. Thanapal trained the team with acceptance. The Second XI under Mas. R. Sunderalingam and the Third XI, a new group trained by D. Thevathan should provide the senior team with good players,

JAFFNA SCHOOLS' HOCKEY TEAM

Seated (L. to R.) A. I. Mylvaganam, V. Jeyasunderam, H. Alphonsus,
S. Raveendran.

Standing (L. to R.) V. Muralitharan, P. G. Sakundararajan, V. Arulsunderam.

BASKETBALL

"A revival"

We were unable to enter any tourneys for the last two years as the court was under repairs. With a new court and ideal playing facilities available, a new life has been given to the game. Regular practices are held under the watchful eye of the coach. With constant practice and hard work we hope to make our presence felt in the Northern Province Schools' Basketball tourney next year. We had to be content with only two matches. The first one was against Jaffna Y. M. C. A. which we won by 36—35 and the other was against Palaly Training College whom we beat by 21—12. The pick among our players are A. Sandra-segara in the senior group and V. Jeyasunderam and S. Gobinath in the junior group. Handy and Peto Houses won the Senior and Junior Inter-House Tourneys.

BADMINTON

"An unparalleled record-winners for the fifth year in succession"

We have sat atop the local badminton world for an unprecedented fifth year in succession by winning the Senior Inter-Schools' Badminton Championship this year too. Our Junior Team too performed well by winning the "Plums" for the third year in succession. Both the teams thus qualified to represent the Northern Zone in the All-Island Schools' Badminton Championships in Colombo. Unfortunately, only the Junior Team made the trip. The architects of our shuttle victories this year have been C. S. Veerasingam and R. Gunanayagam. Veerasingam set a new high in the annals of local badminton by annexing all the singles titles for boys under 18 to open men's events in the Jaffna Y. M. C. A. and Open Championship which has come to be

regarded as the North's premier tourney. He is admittedly the Province's best exponent of the game and one of the leading contenders for a berth in the Ceylon Schools' Side. Another player of note is R. Gunanayagam. Both are essentially singles players and talent scouts of the Ceylon Schools Badminton Association who have watched them at play have included them in the National "Pool" from which will be drawn the Ceylon Schools Side to meet the English and Indian Schoolboy Badminton Teams in December.

CONCLUSION

"A leap into destiny"

The 1971 sports season will long be remembered for the giant strides we took in most of the games. The achievements in football, hockey and badminton along with positive contributions from cricket and athletics have given the 1971 season much glamour.

We are in the process of adopting a new strategy for the promotion of games and sports. Regular coaching at the lower age group under specialised coaches, Inter-House competitions for most of the games and a systematic implementation of plans and a definite goal to achieve, have given a new dimension to games and sports in our school.

There is also a process of diversification. Volleyball and Tennis have been introduced and basketball revived to attract as many players as possible. The importance of physical conditioning right throughout the year for all our sportsmen, a plan that will be rigorously implemented from 1972 should give that much needed stamina and endurance. The Johnian "Eagle" an award higher than the "Colours" award will be awarded from this year to sportsmen who reach national standard in any field of sport. Finally to give an impetus to

table tennis, badminton and gymnastics, an up-to-date Gymnasium, the most modern school gym. in Ceylon will be built at a cost of Rs. 35,000 to coincide with the school's 150th year celebrations which fall in 1973.

The great targets that have been set for the future should prove a "leap into destiny".

J. N. Ponniah,
Secretary of Games.

CRICKET FIRST XI 1971

T. Thevapalan (Capt.) *
N. Naveenan (V. Capt.)
T. Manoharan *
Sri Ramaratnam *
H. Alphonsus
T. Sugumar
R. G. Selvanayagam
C. S. Mills
P. Anandalingam
N. S. Alexander
T. Balajothy

Reserves

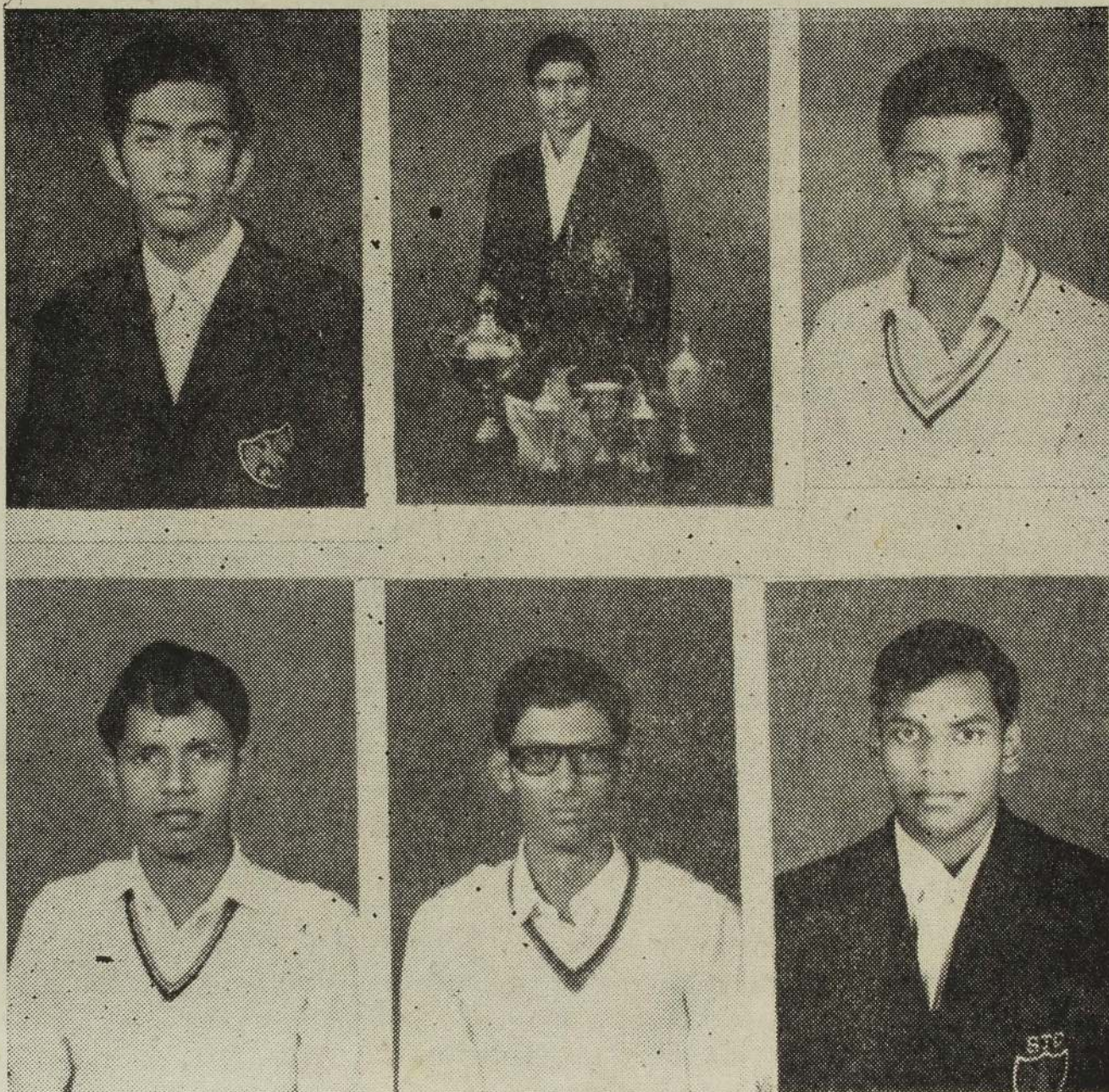
C. Ratnarajah
A. Raveendran
D. S. Subramaniam

Coach: Mr. S. K. Mahalingam

FOOTBALL FIRST XI 1971

* P. Anandalingam (Capt.) *
* N. Naveenan (Vice-Capt.) *
* S. Anthonypillai *
A. L. Kamaldeen *
A. Mylvaganam *
P. G. Sakunderarajan *
N. S. Alexander *
S. Rajakumar *
V. Jeyasunderam
N. D. Thevarajah
C. Ratnarajah

CRICKETERS OF THE YEAR

1st Row :

S. Sriramaratnam
Best Bowler.

N. Naveenan
*Best Filder. All-round
Sportsman of the year.
Vice-Captain.
Jaffna Schools' Football Team*

T. Manoharan
Best Bowler.

2nd Row :

N. S. Alexander
*In Jaffna Schools'
Cricket Team.*

T. Thevapalan
*Captain,
Jaffna Schools' Cricket Team.*

C. S. Mills
*In Jaffna Schools'
Cricket Team.*

Reserves

R. Surendran
S. Ramalingam
H. Alphonsus

* Before a name indicates last year's coloursman

* After a name indicates this year's coloursman

Coach: Mr. S. K. Mahalingam

FOOTBALL SECOND XI 1971

M. Perinpanayagam (Capt.)
V. Muraleetharan (V. Capt.)
E. A. Alexander
S. Leslie
M. Varatharajan
N. Raveendrarajah
Vijit Chinniah
V. Arulsundaram
T. Jayakumar
M. A. Robert
A. Raveendran

Reserves

V. C. Ratnaruban
D. S. Subramaniam
S. R. Nalliah

Coach: Mr. J. Amalaseelan

FOOTBALL THIRD XI 1971

D. N. Gowripalan (Capt.)
J. R. Joshua (V. Capt.)
E. M. Nalliah
J. J. Jeyendran
E. Gnaneswaran
S. N. Senthilnathan
S. Ramanan
P. Raveendradas
P. Selvaratnam
T. Maheswaran
S. Sugumar

Reserves :

T. Easwaran
B. Chandrasegaram
T. Wignadasan
K. Gnanasabesan
G. R. Strong

Coach : Mr. K. S. E. Xavier

HOCKEY FIRST XI 1971

* N. Naveenan (Capt.) *
* I. Arunagirinathan V. Capt. *
H. Alphonsus *
A. I. Mylvaganam *
P. G. Sakundararajan *
V. Jeyasundaram *
V. Muraleetharan
T. Jeyakumar
V. Vijayakumar
V. Vijayasivaji
D. D. Nalliah

Reserves :

M. Jeyakumar
S. Gengatharan

Coach: Mr. S. Thanapalan

HOCKEY SECOND XI

S. Ravendran (Capt.)
T. Tharmaraja (V. Capt.)
B. W. Chinniah
S. Sivaramakrishnan
V. Arulsunderam
M. Rajkumar
S. P. Mahendra
S. Sugumar
S. Ravichandran
S. Radhakrishnan
S. Gobinath

Reserves :

B. Parabaran
S. R. Nalliah

Coach: Mas. R. Sunderalingam

THE UNDER 14 HOCKEY TEAM

T. Aravinthan (Capt.)
P. Nanthakumar (V. Capt.)
Roy Jeyaveerasingham
T. Thanapalan
G. D. Anantharajan
Ranjit R. Alphonsus
P. Easwaran
T. Thihamparanathan
J. R. Coomarasamy
T. Navarajah
P. Sivamohan

Reserves :

K. Ganeshamoorthy
 S. Jeyawathsalar
 R. S. Canagarajah
 B. S. Sinnaiah
 P. Sanjeeve

Coach : Mr. D. J. Thevathasan

BASKETBALL 1971 JUNIOR TEAM

V. Jeyasundaram (Capt.)
 S. Gobinath (V. Capt.)
 D. D. Manoharan
 C. S. Veerasingam
 V. Arulsundaram
 A. J. Devanesan
 H. Alphonsus
 R. Rajasingam
 N. T. Thevarajah
 S. Pirithiviraj
 C. Canagaratnam
 P. G. Sakundararajan

Coach: Mr. J. N. Ponniah

BADMINTON 1971 SENIOR TEAM

C. S. Veerasingam (Capt.)
 R. Gunanayagam
 R. Shivaji
 J. Manuelpillai
 A. I. Mylvaganam

JUNIOR TEAM

R. Gunanayagam (Capt.)
 A. I. Devanesan
 A. Sooriyakumar
 F. R. P. Vethanayagam
 P. R. Ratnarajah

TENNIS CLUB MEMBERS 1971 JUNIORS

R. S. Edwards
 Rohan Rajaratnam
 I. R. Ponniah
 P. J. Selvaratnam
 F. R. P. Vethanayagam
 Edwin S. Thambiah
 P. Sugumar
 J. R. Jayarajah
 A. Sooriakumar
 P. Shanthakumar

SENIORS

I. Arunagirinathan
 S. Arunesalingam
 P. Shanthakumar
 V. Gunasingam
 C. J. Manuelpillai
 K. Indrarajan
 V. Selvachandran

*

*

*

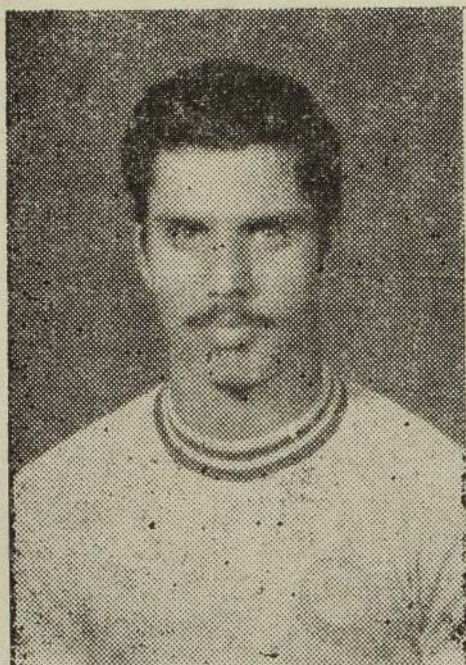
Sweet are the thoughts that savour of content
 The quiet mind is richer than a crown.....
 A mind content both a crown and kingdom is.

— R. Greene

S. Antonipillai — An outstanding footballer

BY

ALEX THAMBIRAJAH

Practice, hardwork and devotion to one game have been the ingredients of the success of Ceylon Schools' "Cap", S. Antonipillai, the player behind St. John's unbeaten record in soccer this year.

Antonipillai is a versatile player. He can use both feet with equal facility and is capable of playing in any position. A mature player, he has always a ready answer to the opponents' strategy. He is essentially an opportunist on field, planning out moves to suit the run of play and "creating" situations for attack. He has also the most powerful weapon on field, the stinging drive with which to surprise the goalie.

There was the stamp of class in the few of his scoring efforts as left-in this season. Most of the time, he was content to take on the role of the "play maker" and initiate the moves for Ajantha Mylvaganam to score. The Antonipillai—Mylvaganam combination was the most potent scoring combination in schools in the North this season. It proved to be our Trump Card. This combination possessed an insatiable appetite for goals.

The presence of Antonipillai has had as much an influence on the soccer team as the presence of M. Theivendra had on the cricket teams in the 60s. He played the game with gusto. It may not be far from the truth when I say that the team's performance this year would have been unthinkable without Antonipillai.

Perhaps his greatest goal was scored at this year's "Thinakaran Sports Festival" at the Jaffna Stadium when he played for his local Club St. Anthony's, Pasaiyoor against the formidable Ceylon Police XI which included 4 Ceylon players. With the Antonians hanging on precariously to a 2—1 lead with five minutes to go for the long blast, Antonipillai playing as left extreme crowned a glorious moment for his

club when he darted from midfield, weaved his way through a forest of Police defenders, drew Ceylon goalie Harold Anthony from the posts and with a rising shot from an oblique angle sent the ball sailing over his outstretched hands into the far corner of the net.

A wild roar from the 20,000 fans, the biggest for a soccer match in Jaffna, rent the stadium air to herald the thrilling 3—1 win by a "midget" local club over the "mighty" Ceylon Police.

I was one of the interested spectators at the match. Seated on either side of me were two members of the 1929, 1930 and 1931 unbeaten Johnian soccer XI captained by Mr. C. T. E. Mills—Mr. P. Thiagarajah, one of the most effective centre-forwards

produced by St. John's and Mr. C. Canagiah, the goalie. As the school boy Antonipillai's snorter beat the Ceylon goalie, Mr. Thiagarajah shouted in obvious joy, "Of international class!" It was Antonipillai's finest hour.

Consistency has been a hallmark of his game. I have watched him from 1967, the year which saw St. John's first unbeaten record in soccer in two decades. Playing under captain S. M. Mootatamby in that year, he won his school "Colours" in his very first year.

I have seen his feats in the local Wembley, the Jaffna Stadium as a member of the impregnable Pasaiyoor, St. Anthony's S. C. who are the province's leading soccer club and for the Jaffna District in Inter-District Tourneys.

I have heard Dr. J. C. Duraisingam (Manager) and the National Soccer Coach Mr. Albert Fernando who both accompanied the Ceylon Schools' Soccer XI for the

Indo-Ceylon Dual Contest in Madras in 1969 refer to the inclusion of Antonipillai who figured in all four matches for Ceylon as one of the "saner selections" in the side.

I have heard Mr. K. Tharmasirirajah, who first had a hand in training him in 1967 and the man who shaped him to the present form, Mr. S. K. Mahalingam, one of the province's most knowledgeable soccer coaches; both predict a period of promise for Antonipillai.

During the last five years, Antonipillai has won many admirers. He is grateful to his club, St. Anthony's, Pasaiyoor that nurtured him and to the school which gave him a wider arena to show his skill. He has given a new dimension to the game at school. As with good wine he has mellowed with the passage of years. Now Antonipillai, our Senior Prefect who has made his last appearance for St. John's awaits the moment of truth—the leap into destiny with a secure place in the National XI When will it be?

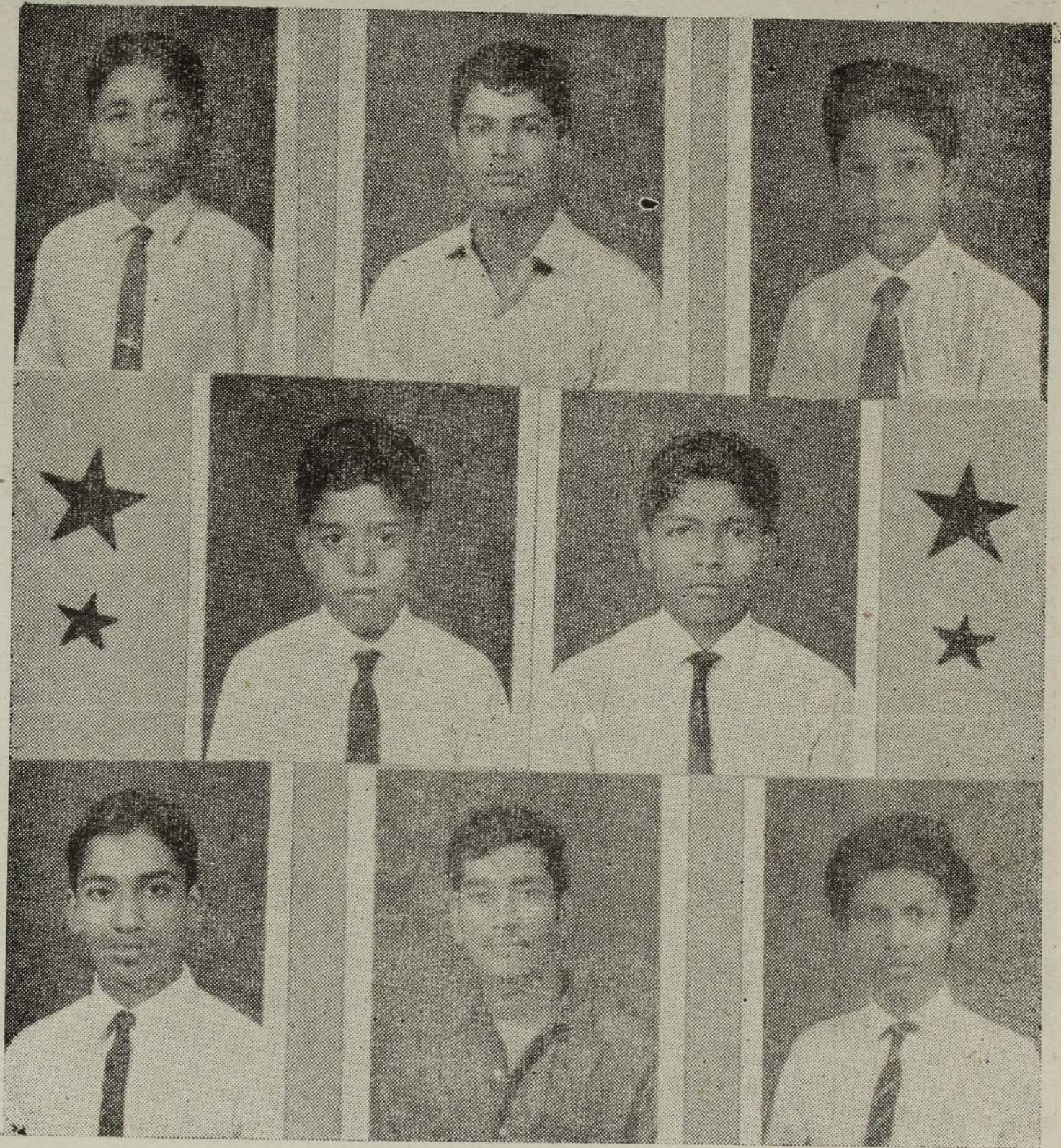
*

*

The world is a world of wild storms
kept tame with the music of beauty.

— Tagore

PRIZE WINNERS

1st Row

D. S. Ratnaraja
Eng. Recitation F. I
Tamil Speech F. I

A. S. Canagarajah
Eng. Recitation F. II
Tamil Speech F. II

E. S. Thambyaiah
Eng. Recitation F. III

Under 15 Individual Champion

2nd Row

R. Jeyaram
Merit Certificate
J. S. C.—N. P. T. A.

K. Jeyapalan
Merit Certificate
J. S. C.—N. P. T. A.

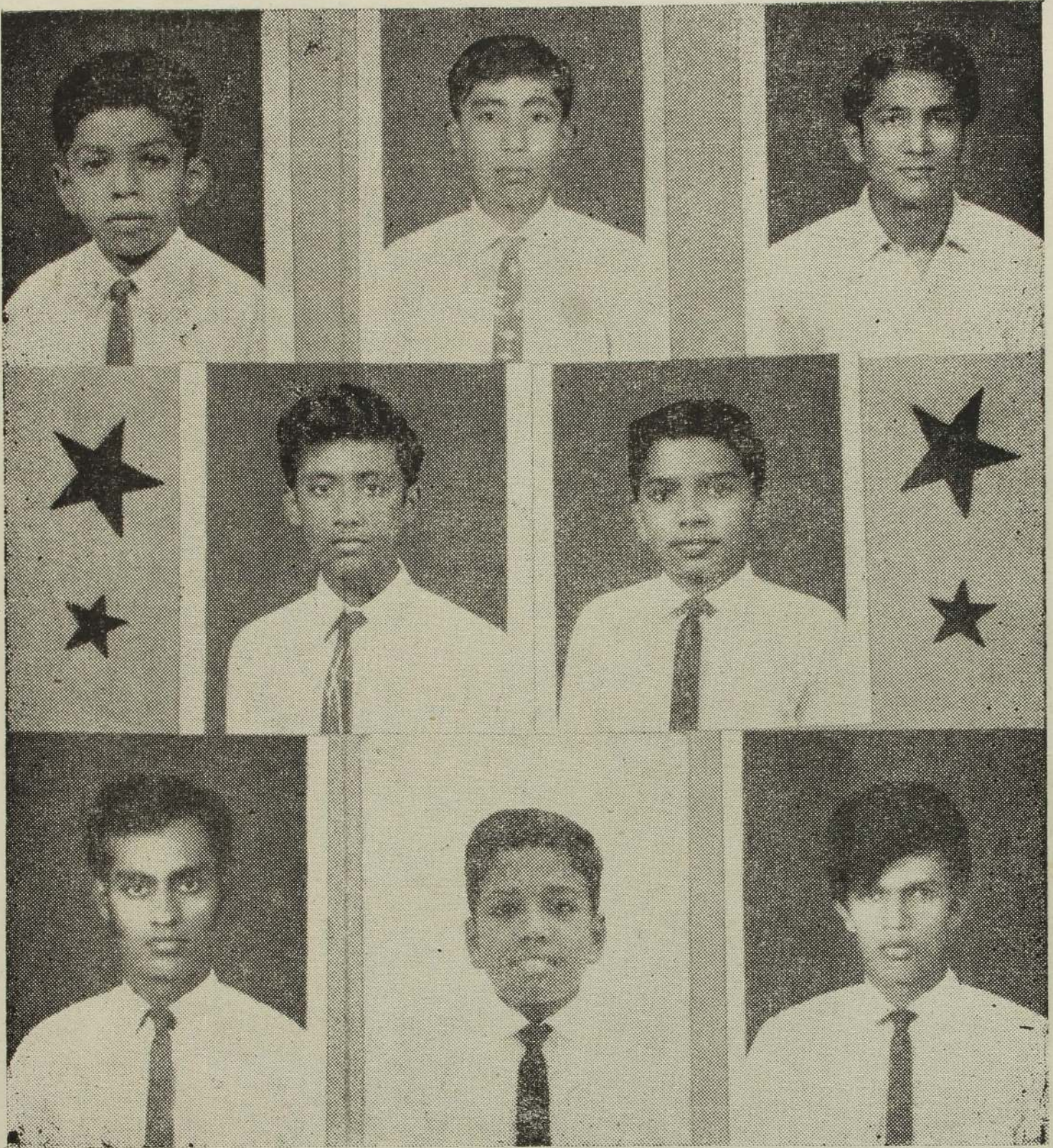
3rd Row

P. J. Selvaratnam
Eng. Essay IV—V
Merit Certificate J. S. C.

R. Navaretnam
Eng. Essay F. VI
 Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

C. J. Manuelpillai
Eng. Oration
F. IV—VI

PRIZE WINNERS

1st Row

Roy Jayaveerasingam
General Excellence
Lower School

J. J. Jeyendran
General Excellence
Middle School
Merit Certificate
Tamil Speech F. III

K. K. C. Harideva
General Excellence
Upper School

2nd Row

B. Chandrasekeram
Tamil Essay IV—V

K. Ramanan
Tamil Singing
F. I—F. III

3rd Row

G. R. Thambiraja
Bio. Field Prize

S. D. Vaseekaran
Library Reader's Prize
Middle School

N. P. Canagasabai
Library Readers Prize
Upper School

	Dist. Civics	uMraleetharan V.	First Div.
	„ Geography		Dist. Tamil
	„ English		„ English
	Gen. Prof.		Gen. Prof.
Jayendran J. J.	First Div.	Sivakumaran N.	First Div.
	Dist. Tamil		Dist. English
	„ Maths.		„ Geography
	„ Gen. Science	Thambiayah E. S.	First Div.
	„ History		Dist. Maths.
	„ Geography		„ English
	Gen. Prof.	Vijayakumar S.	First Div.
Anton Rajaselvan S.	First Div.		Dist. Maths.
	Dist. Tamil		„ Gen. Science
	„ English		Gen. Prof.
	„ Maths.	Sandrasedkaram B.	First Div.
	„ Gen. Science		Dist. English
	Gen. Prof.		„ History
Selvaratnam P. J.	First Div.	Arulkumar J. P.	First Div.
	Dist. Maths.		Dist. Maths.
	„ English	Ramanan K.	First Div.
	„ History		Dist. Gen. Science
	„ Christianity	Raveendran R. C.	First Div.
	Gen. Prof.		Dist. Maths.
Allegakone C. P.	First Div.	Sugunan K.	First Div.
	Dist. English		Dist. English
	„ Gen. Science	Sasitharan S.	First Div.
	„ Christianity		Dist. English
	Gen. Prof.	Brodie R. S.	First Div.
Parathan T.	First Div.		Dist. English
	Dist. Maths.	Ratnarajah P. R.	First Div.
	„ History		Dist. English
	„ Civics	Somasundaram S. M.	First Div.
	Gen. Prof.		Dist. Maths.
Sugumar P.	First Div.	Sundaresan P.	„ Maths.
	Dist. Maths.	Vethanayagam F. R. P.	„ English
	„ Gen. Science	Jayaranjan R. A.	„ Gen. Science
	„ Geography	Balaratnarajah L. N.	„ English
	Gen. Prof.	Guneshakumar K.	„ „
Vaseckaran R.	First Div.	Jeyarajah E. R.	„ Maths.
	Dist. Maths.	Joseph S. J.	„ English
	„ English	Jeyadevan P.	„ „
	„ Gen. Science	Jeyatheesan R.	„ „
Arnold J. R.	First Div.	Navaratnarajah D. V.	„ Maths.
	Dist. Maths.	Raveendran K.	„ English
	„ English	Raveendran M.	„ History
	„ Gen. Science		
	Gen. Prof.		

Ramanan S.	„ Maths.	Allegakone L. S.	Dist. P. Maths.
Rajeswaran T.	„ „		„ App. Maths.
Strong K. R.	„ English	Jeyendran K.	„ P. Maths.
Vignathasan	„ Maths.		„ App. Maths.

FORM IV

G. C. E. ORDINARY LEVEL PREP.

Arnold J. D.	Gen. Prof. English Chemistry	Alexander N. S. Gogularaj D. Nanthakumar S. Nagendran K. Balasingham G. V. Varathapalan R. Thambiah V. Vijayashivashi V. Somasundaram G. B. Tharmakulasooriyar N. Sivakumar K. Joseph T. S. Thevarajah S. Kamaldeen A. L.	„ P. Maths. „ App. Maths. „ P. Maths. „ App. Maths. „ P. Maths. „ App. Maths. „ P. Maths. „ App. Maths. „ P. Maths. „ English „ Christianity „ Hinduism „ English „ Christianity „ App. Maths.
Raviselvendran S.	Gen. Prof.		
Sinniah B. W.	Scripture		
Sivaramakrishnan S.	Gen. Prof. Tamil		
Kukendran K.	Gen. Prof. P. Maths.		
Nattamilarasu S.	Gen. Prof. Physics		
Devakumar R.	Gen. Prof. App. Maths.		
Gowripalan N.	Gen. Prof. Hinduism		
Ranjit Singh P. J.	Gen. Prof.	L VI Arts (G.C.E. Adv. Level Prep.)	
Srikumar S.	„	Sinniah B. J.	History
Sugumar S.	„		Geography
Surendran R.	„		
Alphonsus H. A.	Arithmetic	L VI Science (G.C.E. Adv. Level Prep.)	
Anandaruban N.	Geo. Drawing		

FORM V

G. C. E. ORDINARY LEVEL DEC. 1969

Easwarakanthan T.	Dist. P. Maths.	Shivaji R.	Gen. Prof. Physics
	„ Physics		Gen. Prof. App. Maths. Physics
	„ Hinduism	Sandrakumar S.	Gen. Prof. Chemistry
Sitharthar R.	„ P. Maths.	Vigneswaran R.	Gen. Prof. P. Maths
	„ App. Maths.		
	„ Physics	Vijayashivaji V.	Gen. Prof. Chemistry
Shivasabeshan S.	„ Maths.		
	„ Physics	Sidharthan R.	Gen. Prof.
	„ Hinduism	Alexander N. S.	Gen. Prof.
Chandrakumar S.	„ P. Maths.	Jeyendran K.	Gen. Prof.
	„ Physics	Ranjit R.	Botany
Shivaji R.	„ P. Maths.	Nagendran K.	Botany
	„ App. Maths.	Pankayatselvam T.	Zoology
Parabaran D.	„ P. Maths.		
	„ App. Maths.		

U VI Arts (G.C.E. Adv. Level Final)

Sundaralingam S. R. Government
Geography
History

U VI Science (G.C.E. Adv. Level Final)

Dilkumar V. Gen. Prof.
Physics
Chemistry
App. Maths
P. Maths

Karunahararajah T. Gen. Prof.
Vijayakumar V. Zoology

Sp. VI (Science G.C.E. Adv. Level)

Sivakadadcham M. Gen. Prof.
Physics
Chemistry
Botany

Balakumar N. S. Gen. Prof.
P. Maths
App. Maths.

Surendrakumar S. Gen. Prof.
Srikanthakumar A. Zoology

UNIVERSITY ENTRANCE 1970**Medicine**

Chandrakumar M.
Salakianathan S.
Nageswaran A.

Agriculture

Hari Deva K. K. C.

Physical Science

Sivakadadcham N.
Vijayaragavan V.
Keerthi Sri Rajathi Rajan

Engineering

Ranjithabalan A. P.	Peradeniya
Ravichandran K.	Kattubedde
Snell C. K.	Peradeniya
Logendran R.	Kattubedde
Wijayaratnam S.	"
Sri Nanthakumar S.	"
Hoole S. R. N.	"
Sivakumar S.	"

SPECIAL PRIZES**FORM I**

Tamil Speech Ratnarajah D. S.
English Recitation Ratnarajah D. S.

FORM II

Tamil Speech Canagarajah A. S.
English Recitation Canagarajah A. S.

FORM III

Tamil Speech Jeyendran J. J.
English Recitation Thambialayah E. S.

FORM I-III

Tamil Singing Ramanan S.
Library Reader's Prize
Middle School Vaseekaran S. D.

J.T.R. Perinpanayagam
Memorial Prize for
General Excellence in
Middle School Jeyendran J. J.
(Donated by O. B. A.
South Ceylon)

S J C—17

FORM VI & V

English Essay Selvaratnam P. J.
Tamil Essay Chandrasekeran B.

Godwin Arulpragasam
Prize for Tamil Decla-
mation Mariathanan
E. P. (Hon. Mention)
Prize goes to

Jeyabalan K.

FORM VI

Biology Field Prize Thambirajah G. T.
Library Reader's Prize
Upper School Canagasabai N. P.
English Essay Navaratnam R.
Tamil Essay Dayaladeva C.
Prize for Eng. Oration Manuelpillai C. J.
Prize for Tamil Oration Mahauthaman M.
Sivapragasam
Memorial Prize for
General Excellence Harideva K. K. C.

SPORTS AWARD — 1970

Cricket		Colours	
Best bowler for the season	Manoharan T.	Athletics	Easwarakanthan T.
		Football	Anandalingam P.
			Naveenan N.
Best fielder for the season	Thevapalan T.	Hockey	Anparasu V.
			Arunagirinathan I.
Consistant batsman of the year	No award	Thuraisamy Scott	
		Challenge Cup for all round Spotsman of the Year	Naveenan N.
Vijayaluxmy Challenge Cup for the Cricketer of the year	Theivendra M.	Barr Kumarakulasinghe	
		Challenge Cup for Cricket Match Old Boys Vs. Present Boys — Old Boys	

*

*

*

For Head and Heart

Fashion is a kind of ugliness that must undergo a change at least once in six months.

Funeral is festivity in black — *B. Shaw*

Genius is infinite capacity for work — *T. Carlyle*

Hyprocrisy is the homage paid by vice to virtue.

Home is a girl's prison, and a woman's work-house — *B. Shaw*

Imitation is the sincerest flattery — *Colton*

What is a communist?—One who has yearnings, for equal divisions of unequal earnings
— *E. Elliot.*

Genius is 99% perspiration and 1% inspiration.

Party is madness of many for the gain of a few — *Swift.*

A diplomat is a man, who always remembers a woman's birthday, but never her age.

Love and scandal are the best sweetners of tea.

Every physician almost has his favourite disease.

Our wife is two much for most husbands to bear, but two at a time there's no mortal
can bear.

Men have a touchstone whereby to try gold, but gold is the best touchstone to try men
— *T. Fuller*

To be great is to be misunderstood — *Emerson.*

Examinations are formidable events to the best prepared, for the greatest fool may ask
more than the wisest man can answer — *G. Colton*

The faults of great authors are generally excellence carried to excess.

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA.

150TH

Anniversary Celebrations

AN APPEAL

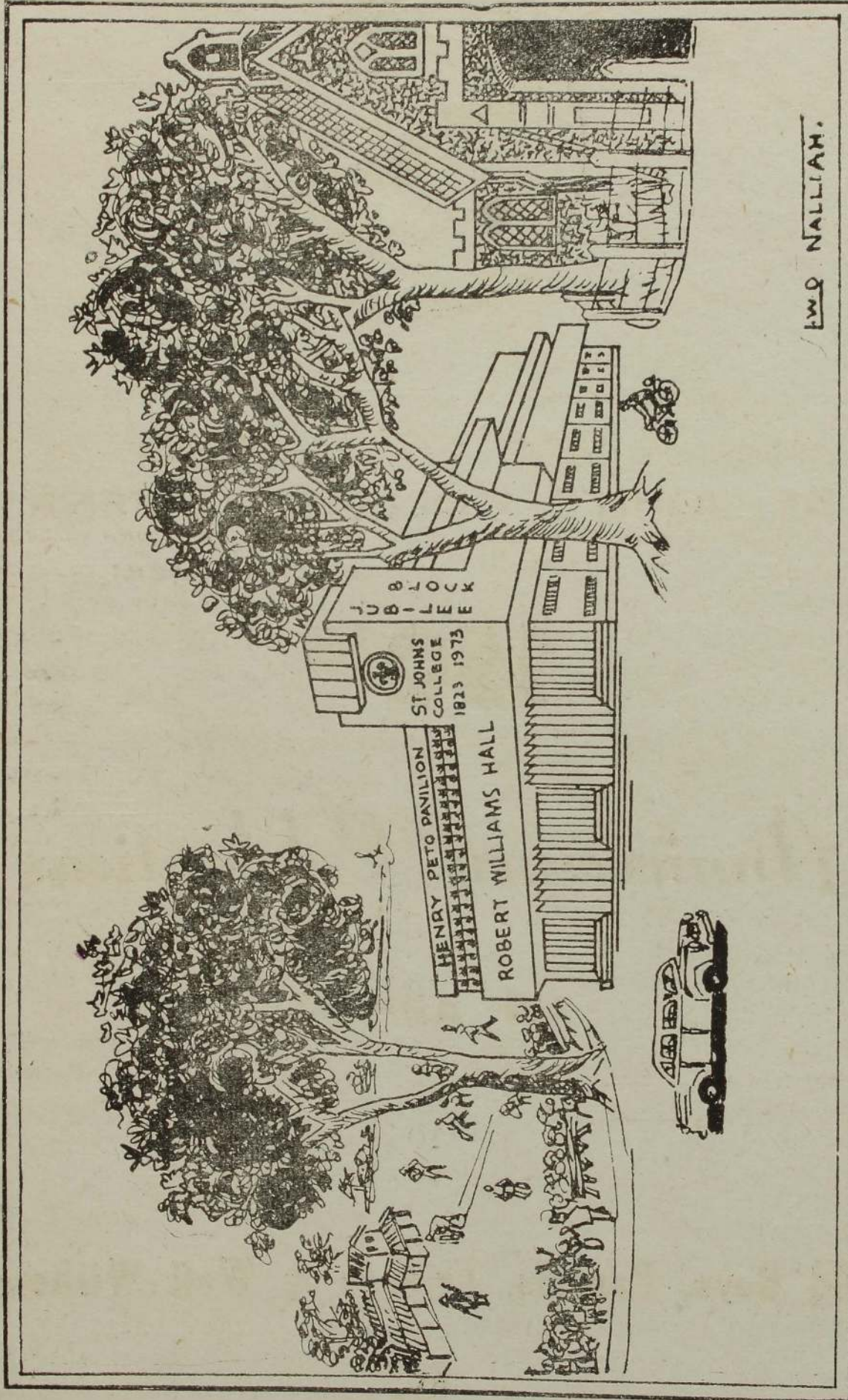
TO

Old Boys, Parents, Friends & Well Wishers

BY

The S. J. C. Jaffna 150th Anniversary Celebrations Committee.

THE PROPOSED NEW HALL

L. W. NALLIAM.

"The secret of achievement is to hold a picture of successful outcome in mind"

— THOREAN

"With God, all things are possible"

JAFFNA,
CEYLON,
2ND OCTOBER, 1971.

DEAR FELLOW OLD BOYS, PARENTS,
FRIENDS AND WELL WISHERS

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA 150TH ANNIVERSARY CELEBRATIONS IN 1973

St. John's College will be completing 150 years of existence in 1973. This school—one of the best in the Island has served generations of students, Christian as well as non-Christian, not only from Jaffna but from many parts of Ceylon. Many of our Old Boys occupy today positions of responsibility and distinction both in the Government and Mercantile Services, in the political field, as well as in the Educational Services in our country.

The School still has an important contribution to make to our country by sending out well disciplined boys trained to be strong in character and to be leading lights in different avenues of service.—so living up to our College motto "*Lux in tenebris lucet*"—Light shineth in darkness"

That St. John's has continued to remain as a free, non fee-levying school now for 10 long years—as the self same St. John's we have known and loved through the years—is proof enough that she has the support and confidence of Old Boys, parents and well wishers.

It is therefore but fitting that her 150th Anniversary should be celebrated in a worthy manner.

A Committee to make arrangements for this purpose has been set up consisting of members of the College staff as well as members of the Old Boys' Associations. Dr. A. V. A. Vethanayagam, President S.J.C. Jaffna O. B. A. is the Chairman of this committee with Messrs V. J. J. Newton and J. R. Gnanapragasam, Hon. Secretary and Hon. Assistant Secretary of the S. J. C. Jaffna O. B. A. respectively as Hon. Joint Secretaries of this Committee. Mr. William Mather Hon. Treasurer of the S. J. C. Jaffna O. B. A. also functions as the Hon. Treasurer of this Special Committee.

The plans include the renovation or rebuilding of the Robert William Hall with 8 class rooms on the ground floor, an assembly hall worthy of the school to accommodate approximately 1,000 people on the 1st. floor and a Sports Pavilion—a long felt need for which the O. B. A., Jaffna had already initiated a fund as early as 1960. It is also proposed to build a gymnasium, which will also include an indoor Badminton Court so that our rising generation will have the opportunity for physical training throughout the year, undisturbed by the vagaries of the weather.

The sketch on the inside of the cover page indicates the building proposed: The estimated cost of the project is approximately Rs. 3½ lakhs.

We appeal to Old Boys, parents, and well wishers to make this venture the success it deserves.

Arrangements are being made to make your contribution either in easy monthly instalments through Bank orders or in one

lump sum. As the project must be completed by March, 1973 we request you to make your contribution early.

Arrangements will be made for those contributing Rs. 5,000/- or over individually, as a family or as a group of 5 or less persons, to have the privilege of having a class room, a green room or one of the changing rooms in the pavilion or Gymnasium named after themselves or in memory of one of their dear ones.

Yours Sincerely,

- Paul C. Lewis,**
President, S. J. C., O. B. A.
(South Ceylon)
(2 Cambridge Terrace. Colombo 3.—
Phone 92212)
- K. Pooranampillai,**
Principal S. J. C.
(St. John's College, Jaffna.
Phone: 293)
- Victor J. J. Newton,**
Hon. Secy. S. J. C., Jaffna O. B. A.
and Hon. Jt. Secy.
S. J. C. 150th Anniversary Celebrations
Committee.
(103/3 Kandy Rd., Jaffna.
Phone: 7202)
- J. R. Gnanapragasam,**
Hon. Asst. Secy. S. J. C. Jaffna
O. B. A. & Hon. Jt. Secy. S. J. C.
150th Anniversary Celebrations
Committee.
(St. John's College, Jaffna.
Phone: 293)
- Marcus A. P. Arnold,**
Hon. Treasurer S. J. C., O. B. A.
(South Ceylon)
(5 Kotalawala Terrace.
Colombo 4.
Phone: 85870)

- Dr. Albert V. A. Vethanayagam,**
President S. J. C. Jaffna O. B. A.
and Chairman S. J. C.
150th Anniversary Celebrations Committee
(48 Kandy Rd., Jaffna.
Phone: 7191)
- J. C. Handy**
Manager, St. John's College,
(Phone: 617)
- B. I. Segarajasingham,**
Hon. Secy., S. J. C., O. B. A.
(South Ceylon)
(c/o, Central office
Bank of Ceylon
York Street, Colombo 1.
Phone: 28521)
- William Mather,**
Hon. Treasurer, S. J. C., Jaffna
O. B. A. & Hon. Treasurer S. J. C.
150th Anniversary Celebrations
Committee
(46 A Beach Road, Jaffna.
Phone: 629)

I commend this appeal
CYRIL ABEYNAIKE,
Bishop of Colombo.

President's address to the St. John's College Jaffna 150th Anniversary Celebrations Committee at a meeting held, in the staff room of St. John's College on 27-9-71 at 6-30 p. m. on the eve of launching the Campaign by the Committee's participation in the Jaffna Y.W.C.A. World Industrial Fair & Exhibition held at the College from 29th Sept. 71 to 2nd Oct. '71.

Principal Sir, Fellow Old Boys,

Today we meet as members of the St. John's College 150th Anniversary Celebrations Committee for the last time before we launch our first project towards this Campaign. To be members of a committee that is planning to celebrate the 150th Anniversary of any Institution is a rare event. To be members of a Committee preparing to Celebrate the 150th Anniversary of this school—our school—the school we love—the school which nurtured us and to which, next to our revered parents, we owe so much,—is indeed a rare privilege.

After weeks of debate and discussions since our Committee came into existence, we meet today on the eve of launching our 150th Anniversary Celebrations Campaign.

We go into this our very first project in this Campaign not so much to raise money, but to raise enthusiasm for our campaign amongst Old Boys, Parents, friends

and well wishers. That we have more than succeeded in this our objective in quite evident.

The task before us—to raise a sum of Rs. 3½ lakhs—is indeed a Herculean one But we are undaunted. For we know that "With God all things are possible" We bring into our venture Faith, Enthusiasm and Belief in the venture. We will continue to hold before us a picture of successful achievement and succeed—we will.

At all great moments in my life I have prayed. I would, therefore request you, gentlemen, to rise from your seats and remain in silence for a few moments turning our hearts and minds to the ONE who said "Where two or three are gathered in my name, there am I in the midst of them."

Let us feel His presence with us; feel a sense of being gathered in His name. Let us wait in silence and listen and hear and obey—God's guidance in this our task.

Thank you, for joining me during these few moments in silence, prayer and meditation on the almightiness of God, as we are about to launch our campaign.

*"O God our help in ages past
Our hope for years to come,
Our shelter from the stormy blast,
And our eternal home."*

Albert Vethanayagam

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA.
150TH ANNIVERSARY CELEBRATIONS COMMITTEE

Chairman:

Dr. A. V. A. Vethanayagam

Hon. Joint Secretaries :

Mr. Victor J. J. Newton
,, J. R. Gnanapragasam

Hon. Treasurer :

Mr. William Mather

Committee Members :

Mr. J. C. Handy
,, K. Pooranampillai
,, J. T. Chelliah
,, C. E. Anandarajan
,, J. M. Sabaratnam
,, J. I. Rajaratnam
Dr. V. A. Benjamin
Mr. S. M. V. Tissanayagam
,, K. Maheswaran
,, C. S. Sinnadurai
,, P. Thevarajah
,, M. Weerasingam
,, D. P. Sunderampillai
,, S. I. K. Arnold
,, T. Thanjaratnam
,, T. I. Abraham
,, V. A. Amarasingham
,, Alfred Duraiyappah
,, C. T. E. Mills

Mr. S. Sivasothy

Dr. R. E. W. Jehoratnam

Mr. S. Ponnudurai

,, S. Kanagaratnam

,, K. Aiyathurai

,, C. Canagiah

,, S. Panchalingam

Staff Nominees :

Mr. Y. Edwin

,, T. Thavarasalingam

,, N. Gnanalingam

,, A. K. Thambirajah

,, J. N. Ponniah

Nominees of the S. J. C., O. B. A. South Ceylon):

Mr. Paul C. Lewis—President

S. J. C., O. B. A. (South Ceylon)

,, B. I. I. Segarajasinghe Hony. Secy.

,, Marcus A. Arnold

Hony. Treasurer

,, C. Amarasingham

,, W. T. I. Alagaratnam

,, F. E. R. Vannithamby

,, P. T. Sivapragasam

,, A. C. Canagaratnam

,, K. S. Ratnanandam

,, P. C. Handy

,, T. T. Ratnam

,, A. S. Abraham

* * *

There is no duty that we so much
underrate as the duty of being happy.

— R. Stevenson

Appeal by Souvenir Committee

The Special Committee in charge of the Celebrations of the 150th Anniversary has decided to publish a Souvenir to commemorate the event. The Souvenir Committee appointed for this purpose invites all Old Boys to send to the undersigned information about themselves which would enable the Committee to list the achievements of Old Boys during the last quarter century.

*J. M. Sebaratnam,
Chairman, Souvenir Committee*

*32, Rakka Lane,
Chundikuli.*

St. John's College Old Boy's Association, Jaffna

O. B. A. Celebrations on 22 6-71

The annual O. B. A. Celebrations commenced with the service of Holy Communion at which the celebrant was the Rev. A. J. C. Selvaratnam followed by breakfast. The cricket match which ensued between past and present boys ended in a win for the Old Boys. Some sparkling cricket was witnessed both from those who wielded the willow for their college in their heyday and from the present boys, who spiritedly rose to the occasion. A well-attended lunch followed at the end of which Old Boy after Old Boy spoke in reminiscent mood with affection for their alma mater and pride at the progress she was making. Our thanks are due to good old Velu for the excellent fare provided.

The Annual General Meeting, which was the 67th in the series, was held at the Robert William's Hall. Two minutes silence was observed for those Old Boys, who had passed beyond the veil, amongst whom were Rev. N. G. Nathaniel, Messrs G. H. R. Hubert, N. Gnanaganeshan, N. E. Jeyasingham, S. Thambypillai, S. Gunanayagam and Rev. K. J. Mills. In Mr. Jeyasingham we have lost a devoted teacher and a sincere friend. He had served as Hon. Acting Secretary, Hon. Asst. Secretary and Committee member in the O. B. A. to which his contribution has been valuable.

After the election of office bearers for the ensuing year, the meeting proceeded to consider the steps that would be necessary to celebrate the 150th Anniversary Celebrations of the College in a fitting manner. In this connection a special committee known as the "S. J. C. 150th Anniversary Celebrations Committee" was set up to make necessary arrangements for the event in 1973. With the Principal's Tea to which

the spouses of Old Boys were also invited, the celebrations came to a close.

150th Anniversary Celebrations of St. John's in 1973

The Special Committee set up to make arrangements to celebrate the 150th anniversary of the college has started work in earnest and with trust in Him, who never fails. An artist's sketch and the committee's appeal appear elsewhere in this magazine. As a spring-board for its campaign, the committee was associated in the "World Fair and Exhibition" organised by the Jaffna Y. W. C. A. from 9-9-71 to 2-10-71. The opportunity was taken not only to collect some funds for the campaign but in securing a fund of goodwill and stirring up enthusiasm for the cause amongst Old Boys, present boys, parents and well wishers of the college.

Congratulations

We offer our warmest congratulations to all old Johnians, who are maintaining the good name and reputation of the college in their sphere of work and activities. It has with pride and joy that the O. B. A. felicitated the Hon. Mr. Maithripala Senanayake on his appointment as Leader of the House and Minister of Irrigation, Power and Highways at a complimentary lunch at the college on the 16th of January. Our congratulations also go to him on his appointment as Acting Head of the Government on two occasions.

Register of Old Boys

As data is being gathered to publish a list of old Johnians in different walks of life in the Souvenir to be issued during the 150th Anniversary Celebrations. We appeal to all Old Boys to furnish their names,

addresses and designations to the Hon. Secretary as early as possible so that our register be made as comprehensive as possible. Those desirous of becoming life members are also kindly requested to apply to the Hon. Secretary. The assistance of present boys in bringing this request to the notice of Old Boys with whom they come in contact will be appreciated.

Conclusion

To those of us who have gone through the portals of St. John's the sight of the college colours—red and black—or the

mention of the college motto "*Lux in Tenebris Lucet*," "Light shineth in darkness"—tingles the blood in our veins and warms the cockles of our hearts. Our alma-mater will be 150 years in 1973. Let every Johnian, young and old rally round her and help celebrate her birthday in a worthy manner.

God bless our alma mater. God bless her teachers and students. God bless her Old Boys.

Victor J. J. Newton
Hon. Secretary.

S. J. C. Jaffna O. B. A. Executive Committee

President :

Dr. A. V. A. Vethanayagam

Vice Presidents :

Mr. S. Kanagaratnam
Mr. M. Weerasingham
Mr. D. P. Sundarampillai
Dr. V. A. Benjamin

Hon. Secretary :

Mr. Victor J. J. Newton

Hon. Asst. Secretary :

Mr. J. R. Gnanapragasam

Hon Treasurer :

Mr. William Mather

Principal St. John's College, (Jaffna Ex-Officio) :

Mr. K. Pooranampillai
Mr. J. M. Sabaretnam
Mr. C. Sri Ranganathan
Mr. N. T. Sivagnanam

Mr. K. Maheswaran
Mr. C. S. Sinnadurai
Mr. C. Canagiah
Dr. R. E. W. Jehoratnam
Mr. J. I. Rajaratnam
Mr. C. E. Anandarajan
Mr. S. Panchalingam
Mr. J. C. Handy
Mr. J. T. Chelliah
Mr. Param Selvarajah
Mr. T. Yogarajah
Mr. W. R. Rajanayagam
Mr. Bala Solomans
Mr. Dan Thambyah
Mr. L. J. D. Mahilrajah
Mr. K. K. Jesudasan
Mr. S. M. V. Tissanayagam

Hon. Auditor :

Mr. K. Thanjaratnam

Old Boys' News

General

- Dr. G. R. Handy, M. D., F. R. C. P. (London); Fellow of the American College of Cardiologists.
- Mr. H. L. D. Selvaratnam has been appointed Asst. Governor of the Central Bank, Ceylon.
- Mr. Paul Lewis has been appointed Chairman Managing Director of the Singer Sewing Co. Ltd. (Ceylon).
- Mr. J. M. Handy, Director in Charge of the European Tourist Office in Frankfort, Germany, has been elected a member of the International Advisory Council in Tourism.
- Mr. S. S. Sebaratnam Production Manager, Paranthan Chemical Co-operation—left for New York on Scholarship.
- Dr. M. Ganesharatnam, Govt. Hospital, Jaffna.
 „ V. Maheswaran, Private Practice, Jaffna.
- Mr. Donald Selvaratnam, Director, Lankem Ceylon Ltd.
- Mr. C. Jegatheeswaran, E. E., Badulla.
- Dr. B. P. J. Ariyarajah, Govt. Hospital, A'Pura.
 „ Srideva Chanmugam, Govt. Hospital, Kegalle.
 „ Mrs. R. M. Perinpanayagam, Govt. Hospital, Matara.
- Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop in Jaffna, C. S. I.
- Mr. S. M. V. Tissanayagam, E. E. Kayts.
 „ C. R. Tissanayagam, Regional S. E.
 „ V. N. Selvaratnam, C. A. S. Class IV
 „ M. Vamadevan, Electrical Engineer, Norton-Bridge.
- Dr. S. Thiruloganathan, Govt. Hospital, Deniyaya.
- Mr. J. Senthilnathan, A. C. Agrarian Services, Batticaloa.
 „ J. Nallanathan, Apo., Mundel.
- Dr. G. Segarajasegaram, Govt. Hospital, Veyangoda.
 „ S. Kirupanathan, Faculty of Medicine, Peradeniya.
 „ S. Singarajah, Govt. Hospital, Jaffna.
 „ K. Rajaratnam, Faculty of Medicine, Peradeniya.
- Mr. R. R. Scott, A. S. P., Amparai.
- Dr. N. Navabalachandran, Govt. Hospital, Trincomalee.
- Mr. A. Shantikumar, Production Engineering, U. K.
 „ N. Jeydevan, Production Engineering U. K.
 „ K. Chandrasivam, Production Engineering, U. K.
 „ S. Priyakumar, Production Engineering, U. K.
- Dr. R. B. S. Arasaratnam, Govt. Hospital, Jaffna.
 „ K. Pathmanathan, Govt. Hospital, Batticaloa.
 „ C. Somalingam, Govt. Hospital, Pt. Pedro.
- Mr. R. Raveendrakumar, S. I. Police.
 „ R. Sivakumar, S. I. Police.

Mr. K. Sivapalan, S. I. Police.
 „ B. Sivakadacham, Asst. Lecturer, University, Peradeniya.
 „ K. Thevasagayam, E. E. Territorial Services, Vavuniya.
 Mr. C. Logaswaran, A. C. Agrarian Services, Vavuniya.
 Dr. C. Thillaivasam, Govt. Hospital, Badulla.
 „ W. N. Linganathan, Govt. Hospital, Galle.
 „ S. Singanayagam, Govt. Hospital, Colombo.
 Mr. C. Gnanendran, Pharmacist, Gen. Hospital, Galle.
 „ S. K. Paramalingam, Jailor, Welikada Prisons.
 R. B. C. Ariaratnam, Marketing Representative Ceylon Tobacco Co.

Exam Success

Dr. M. Ganesharatnam, Primary F. R. C. S.
 „ D. P. Mootathamby, Primary F. D. S. R. C. S.
 Mr. S. Annamalai, Chartered Accountancy Final.
 Mr. Cecil Edwards, Chartered Accountancy Final
 Dr. C. Somalingam, M. R. C. O. G. Part I.
 Mr. P. K. Mills, Chartered Accountancy Final.
 Dr. Miss V. M. Kanagaratnam, M. B. B. S.
 „ V. Manoharan, M. B. B. S.
 „ W. N. Linganathan, M. B. B. S.
 „ R. B. S. Ariaratnam, M. B. B. S.
 „ P. Loganathan, Ph. D. (California).

Married

Mr. Balasundaram Arulpragasam	and Miss Ranjini Ratnathikam
Dr. S. Narendran	„ „ Meena Rajalingam
Mr. Stanley Alexander	„ „ Sounthari Gnanapragasam.
„ Stanley Spencer	„ „ K. M. Arulambalam
„ N. Swarnarajah	„ „ Renuka Manikavasagar
Dr. K. Vijendran	„ „ Subadra Nadarajah

Engagement

Mr W. T. Rajakumar	and Miss V. Singaratnam
„ M. K. Sivavathanasundaram	„ „ C. Sivanavamany
„ K. Gnanalingam	„ „ K. Rasanayagam
„ A. P. Perinpanayagam	„ „ G. R. Williams
Dr. K. Jeganathan	„ Dr. Miss. Kanthimathy Kandiah

COLLEGE OFFICERS—1970

THE PREFECT BODY

Prefects

S. Antonypillai (Senior Prefect,)	P. Anandalingam
A. I. Mylvagam (Secretary)	N. S. Alexander
N. Naveenan	B. J. Sinniah
T. Balajothy	S. Ramalingam
R. Shivaji	K. Murukaiah
T. Easwarakanthan	T. Karunakararajah
D. D. Nalliah	S. M. Jebanandan
R. Ranjit	P. G. Sakundararajan
T. Thevapalan	A. Ravindran
I. Arunagirinathan	M. V. Jeyasundaram
R. G. Selvanayagam	N. Balamohan
T. Manoharan	A. Ravindran
S. R. Sunderalingam	

Games

Cricket	1st XI
Foot-ball	1st XI
	2nd XI
	3rd XI
Hockey	1st XI
	2nd XI
	3rd XI
Badminton	J & S
	S & S
Athletics	

Captains

T. Thevapalan
P. Anandalingam
M. H. Perinpanayagam
N. Gawripalan
N. Naveenan
S. Raveendran
R. Gunanayagam
C. S. Veerasingam
P. Anandalingam

Masters

S. K. Mahalingam Esqr.
S. K. Mahalingam Esqr.
J. Amalaseelan Esqr.
E. Xavier Esqr.
T. Thanapalan Esqr.
Mas. S. R. Sunderalingam
T. Thevathasan Esqr.
A. K. Thambirajah Esqr.
N. Gnanalingam Esqr.

Ground Secretary	—	P. G. Sakunthararajan
Secretary of Games	—	Mr. J. N. Ponniah

House Masters

Handy	—	Mr. Y. Edwin & Mr. S. Kanapathipillai
Johnstone	—	Mr. J. F. Sigmaringam & Mr. G. T. Rajaratnam
Pargiter	—	Mr. S. Thamoatham & Mr. J. N. Ponniah
Peto	—	Mr. V. R. Amerasingam & Mr. J. R. Gnanapragasam
Thompson	—	Mr. S. Panchalingam & Mr. H. W. Canagarajah

House Captains

Handy	—	G. R. Thambirajah	Pargiter	—	R. Surenthiran
Johnstone	—	R. Ranjit	Peto	—	V. Vijeyakumar
Thompson	—	V. Gunasingam			

S C M.

Vice-Patron Mr. R. J. Sethukavalar

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President	S. M. Jebanathan	D. D. Nalliah	A. J. Devanesan
Secretary	P. Rajadurai	R. G. Selvanayagam	W. Alphonsus

G. C. E. (A. L.) Prep. Sc. Union

Vice-Patron C. E. Anandarajah Esqr.

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President		P. Sivakumar	P. Sivakumar
Secretary		S. Yogendran	N. Sivasundaram

Sixth Form Literary Association

Vice-Patron V. R. Amerasingam

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President	T. Kulendrarajah		B. Parabaran
Secretary	T. Lingarajah		N. Kugabala

G. C. E. (A. L.) Prep Literary Union

Vice-Patron — Mr. C. E. Anandarajan

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President		W. D. Rajaratnam	P. Santhakumar
Secretary		R. Varathapalan	R. Navaratnam

College Form Science Union

Vice-Patron — M. V. R. Amerasingam

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President		T. Kulendraraj	V. Loganathan
Secretary		T. Lingoraj	V. Thambiah

Inter—Act Club

Adviser	—	C. E. Anandarajan Esqr.
President	—	D. D. Nalliah
Secretary	—	S. R. Sunderalingam

Boarders' Union

Vice-Patrons — C. E. Anandarajan Esqr. V. R. Amerasingam Esqr.
 J. R. Gnanapragasam Esqr. N. Gnanalingam Esqr.
 A. P. Paramanathan Esqr. E. Sritharan Esqr.
 Amalaseelan Esqr. Maj. P. Selvaraja

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President	C. Arunthavarajah	S. Ariaratnam	M. Rajkumar
Secretary	N. P. Canagasabai	K. Katesan	R. Gowreesan

History and Political Society

Vice-Patron Mr. N. Mylvaganam

1st Term

President S. R. Sunderalingam

Secretary N. S. D. Sanders

2nd Term

T. Kulendrarajah

Sathianathan

3rd Term

J. Bonney

V. Kirubaharan

Teachers' Guild

President — Mr. T. Thavarasalingam

Secretary — Mr. M. S. Kathirgamathamby

St. John's College Magazine

Business Manager — Mr. J. N. Ponniah

Editors — Mr. G. T. Rajaratnam (English)
Mr. S. Kanapathipillai (Tamil)

EXAMINATION RESULTS—G. C. E. (A. L.) DEC. 1969

Medicine

M. Chandrakumar

S. Salakianathan

A. Nageswaran

K. Ravichandran

R. Logendran

S. Wijayaratnam

S. Sri Nanthakumar

S. R. H. Hoole

S. Sivakumar

Agriculture

K. K. C. Hari Deva

Physical Sc.

N. Sivakadacham

V. Vijayaragavan

R. Keerthi Sri Rajathi Rajan

Kattubedde Diploma in Engineering

K. Ravichandran

R. Logendran

S. Wijayaratnam

S. Sri Nanthakumar

S. R. H. Hoole

S. Sivakumar

Engineering

A. P. Ranjithabalan

C. K. Snell

STAFF DECEMBER—1971

PRINCIPAL

K. Pooranampillai, B. A. (Lond.), Post-Graduate Trained, Selly Oak, B'ham.

VICE-PRINCIPAL

J. T. Chelliah, B. A. (Lond.), Post-Graduate Trained; Diploma in Teaching English as a Foreign Language (Lond.), Teacher Counsellor's Certificate.

CO-VICE-PRINCIPAL

C. E. Anandarajan B. Sc. 2nd Class (Madras) Dip-in-Ed. (Ceylon)

ASSISTANT STAFF

V. R. Amarasingham, B. Sc. 2nd Class (Madras)

S. Arumainayagam, Sangeetha Booshanam (Annamalai)

Miss J. Arumugam, G. C. E. (A. L.)

H. W. Canagarajah, 1st Class Trained (English)

Y. Edwin, B. Sc. (Ceylon)

K. Ganeshalingam, B. Sc. (Ceylon)

N. Gnanalingam, B. Sc. (Ceylon)

J. R. Gnanapragasam, 1st Class Trained (English), Teacher Counsellor's Certificate

T. Gunaseelan, B. Sc. (Lond.)

S. P. Jeevanandan, 1st Class Trained (Tamil)

S. Kanapathipillai, B. A. (Madras)

R. S. Kandiah, B. Sc. (Mysore)

M. S. Kathirgamathamby, B. A. (Ceylon)—Section B Geography

S. K. Mahalingam, Dip-in-Physical Education (Madras) Eng. Specialist Trained

S. S. Manuelpillai, B. A. (Hons) Cal: Dip-in-Ed. (Ceylon)

T. Mylvaganam, 1st Class Trained (Tamil)

N. Mylvaganam, B. A. (M. History) Ceylon

L. W. D. Nalliah, English Teachers' Drawing Certificate, Ceylon Technical College ;
Vocational Trained in Arts and Crafts, College of Fine Arts (Ceylon)

Mrs. P. Nathaniel, London Matriculation, 1st Class English Teachers' Certificate

Mr. C. Navaratnam, S. S. C. (English), Higher Local-Trinity College of Music (London)

S. Panchalingam, B. Sc. (London)

Major Param Selvaraja—Technical Trained

Mrs. I. K. P. Paramothayan, 3rd Class Eng. Teachers' Certificate, Trinity College of
Music, Senior Exam.

Miss P. Ponnampalam, G. C. E. (A. L.) London

J. N. Ponniah, B. Sc. 2nd Class Hons. (Calcutta), Dip-in-Education, (Ceylon)

P. Poovilingam, 1st Class Trained (Tamil)

- T. Rajaratnam, B. A. (Madras); 1st Class English Trained; Inter Science (Econ.) London.
- Miss K. Rajaratnam B. Sc. Special (Ceylon)
- Miss R. M. Rajasekaram, G. C. E. (A. L.)
- Ratnasabapathy M. Sc. (Lond.); Post Grad. Trained
- E. J. A. Sethukavalar, B. A. First Class (Lond.) Post-Grad. Trained
- F. Sigmaringam, B. A. 2nd Division (London)
- V. Sivasubramaniam, 1st Class Trained (Tamil)
- S. Sivasubramaniam, B. Sc. (Ceylon)
- E. Sriharan, B. Sc. (Ceylon)
- V. S. Stephen, 1st Class Trained (English)
- Miss L. G. Thambiah, 1st Class English Teachers' Certificate
- Miss L. S. Thambirajah, 1st Class English Teachers' Certificate
- A. K. Thambirajah, B. A. (Ceylon)
- S. Thamotheram, General Science Qualifying Exam. (Ceylon)
- S. Thanapalan G. A. Q. E. (Ceylon)
- Mrs. T. Thangarajah, 1st Class Teachers' Certificate (English)
- A. S. Tharmalingam, Inter-Science (London)
- S. Thevabalan G. A. Q. E. (Ceylon)
- T. Thavarasalingam, B. Sc. (Ceylon)
- D. J. Thevathasan, G. C. E. (O. L.)
- I. S. Thurairatnam, B. Sc. (Madras)
- V. Thuraisamy, 1st Class Trained (Tamil)
- Mrs. G. Vararajasingam, Senior School Certificate (English)
- K. Veerasingam, English Teacher's Drawing Certificate (Ceylon) General Drawing Certificate (Madras), Govt. Teach. Exam., Higher Grade in Designs, Painting and Modelling (Madras)
- F. S. E. Xavier, S. S. C. (English)
- Mrs. N. Yogarajah, 1st Class Teachers Certificate (Tamil)

CLERICAL STAFF

E. Kandiah	Accountant
P. S. Arulraj	Principal's Secretary
M. Nadarajah	Fees Clerk
Miss S. T. Selvaratnam	
Miss J. Ratnathickam	Asst. Librarian

Printed by Nicholas James of No. 20, 5th Cross Street, Jaffna
at St. Joseph's Catholic Press, Main Street Jaffna,
for the Principal, St. John's College, Jaffna. 868-71.

St. Joseph's Catholic Press,
Jaffna. 868.71